

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 9/2015 - 133 pàgines
Sessió ordinària del dia 11 de juny del 2015

El dia 11 de juny del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 16/2015, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Maria Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Sanitat, Afers Socials i Ocupació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.03h)

El Sr. síndic general:

Bé abans de començar amb l'ordre del dia previst i atenent a la demanda de tots els grups parlamentaris, i en aplicació de l'article 56 de Reglament del Consell, proposaria de modificar l'ordre del dia amb la inclusió d'un nou punt, i que si us sembla bé tractaríem en primer lloc. El nou punt proposat és:

Examen i votació de la demanda de creació d'una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera.

Si no hi ha cap objecció, procediríem doncs a aquest primer punt de l'ordre del dia.

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers generals d'SDP podem entendre, tot i que no compartim el plantejament, la voluntat del Grup Parlamentari Liberal, impulsor de la iniciativa per crear una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera.

El Sr. síndic general:

Perdó Sr. Víctor Naudi. Vostè tindrà temps de poder expressar el seu posicionament. És només si tenia alguna qüestió molt concreta a dir, sinó tindrà el seu temps per poder-se expressar.

El Sr. Víctor Naudi:

D'acord, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Anem doncs a abordar aquest primer punt:

1- Examen i votació de la demanda de creació d'una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera.

Demanaria a la Sra. secretària de la Sindicatura que volgués donar lectura de la carta de demanda, si us plau.

Bé sembla que tenim un petit problema....

Passaríem a la intervenció per part dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Sres. Conselleres i Srs. Consellers,

Com tots sabem, els darrers esdeveniments en matèria econòmica i financera ens han portat a una entrada de legislatura completament atípica, sense dubte moguda i sobretot transcendent. Andorra viu un dels moments més cabdals de la seva història econòmica.

Andorra, en aquests darrers anys s'ha trobat immersa en una profunda crisi importada, que afecta fortament el seu teixit productiu, i conseqüentment el benestar de la població, fent aflorar les deficiències estructurals, que vénen a qüestionar el model d'Estat avui dia vigent.

Aquesta situació s'ha vist agreujada, de manera interna, pels fets succeïts arran de l'afer de Banca Privada d'Andorra, degut a l'impacte que està suposant a tot el sistema financer del país, als danys col·laterals que comportarà, i el bon nom d'Andorra arreu del món.

El desafiament que provoca l'anteriorment esmentat, unit al fet de ser un país obert al món, i que aquest hagi experimentat importants canvis en les dues darreres dècades, demana responsabilitats constants a l'alçada dels esdeveniments. Molts dels quals, com hem pogut veure recentment, vénen marcats per reguladors que es troben a milers de quilòmetres de distància i que ni tant sols coneixen la nostra llengua, els nostres costums, ni l'espai que habitem.

Encertar en les decisions és, avui, més important que mai, perquè el marge d'errada és molt petit. Necessitem doncs dels millors encerts, per aconseguir mantenir els fonaments, que han de continuar forjant les bases d'un bon futur.

En un món globalitzat i en constant evolució, estem obligats a definir amb precisió els objectius a assolir juntament amb les accions a implantar per assolir-los.

La realitat a la que avui ens enfrontem precisa treballar de forma simultània, en dos escenaris, el local i l'internacional.

Com tots sabem, un informe d'una agència del Departament dels Estats Units del Tresor ens ha posat en el focus mundial i ha generat un risc sistèmic en el nostre sistema financer. El xoc ha estat brutal per la seva contundència, perquè ha estat inesperat, i per la poca preparació dels òrgans de l'Estat davant d'aquesta nova realitat. A més, aquesta situació ha evidenciat, que els conductes de diàleg entre estats amics, han canviat per mecanismes revolucionaris de la comunicació, la immediatesa i la universalitat.

És una situació que requereix solucions internes, com no pot ser d'altra manera, que al mateix temps calmin els mercats internacionals, ens tornin a donar garanties externes com a plaça financera fiable, en front de les informacions que tan mal, potser interessadament, ens estan fent.

És necessari doncs, una anàlisi global dels eixos on cal o no actuar, i un full de ruta amb visió de futur. És important no abaixar la guàrdia, parlem del nostre futur, i hem de ser conscients.

Hem de fer tots els intents per defensar i garantir el nostre sistema financer. I rectificar, millorar el que calgui, per prevenir que aquests esdeveniments no tornin a passar.

D'aquí que el Grup Parlamentari Liberal, el passat 17 d'abril, va plantejar, als diferents grups parlamentaris, la creació d'una Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per l'estabilitat financera, la qual ha gaudit del suport del Grup Parlamentari Demòcrata, i que avui sotmetem al ple del M. I. Consell General per a la seva aprovació.

Aquesta Comissió, té com a punt de partida, el més ampli coneixement dels esdeveniments succeïts, anàlisis, valoració i seguiment de la situació de la BPA i l'impacte que aquests estan tenint sobre la nostra economia.

De les seves conclusions, podrem plantejar tot un conjunt d'accions, que han de permetre assentar unes bases sòlides per encarar el futur.

Punt que posa en evidència l'agència de qualificació Standard & Poor's en el seu informe de 27 de març del 2015, on menciona que l'agència vigilarà els efectes de la inestabilitat derivada del cas BPA, davant un impacte en les perspectives de creixement.

Si bé aquest punt de partida és clau, no és menys primordial aprofundir en el coneixement del nostre sistema financer, i de les seves necessitats.

Aquest, en l'actualitat representa pràcticament el 20% del producte interior brut, però realment afecta al 100% de l'economia del país.

Per tant, l'estabilitat financera d'un país és un element clau pel seu desenvolupament. I recuperar la confiança en el mateix és el punt de partida inexcusable.

Tots hem pogut constatar, arran de les últimes crisis financeres viscudes, els recents canvis en les normatives a nivell internacional, i les noves exigències, com la desaparició del secret bancari, i l'entrada en vigor de forma imminent de l'intercanvi automàtic d'informació, fets que impliquen canvis o noves estratègies de negoci pel sector financer, basades en la seva expansió internacional, però que

al mateix temps vénen a incrementar la seva exposició al risc, degut a l'efecte de la competitivitat global.

Fruit d'aquest posicionament, els analistes de Standards & Poor's varen rebaixar un esglao el ràting de llarg termini del país, situant-lo a BBB+ i mantenint el ràting de curt termini, en A menys 2, en el seu informe de data 3 d'octubre del 2014.

Ràting que en l'informe del 27 de març del 2015, ha anat empitjorant, per l'afer de Banca Privada d'Andorra, fins a deixar-lo a BBB- a llarg termini, i A menys-3 a curt termini. A més de mantenir una posició de vigilància negativa, durant els pròxims tres mesos, on s'avaluarà l'impacte de les decisions adoptades per l'executiu per intentar preservar l'estabilitat del sector financer.

Per altra banda, el model bancari andorrà, es basa en un model de reserva fraccional, és a dir, es compensa una part del finançament, generalment a curt termini, en líquid, per fer front a l'operativa corrent i la resta, es presta a llarg termini a fi d'obtenir un diferencial, palanquejant el seu balanç i immobilitzant recursos.

Però, a diferència d'altres places financeres, al sector financer andorrà li manca un prestador d'últim recurs, és a dir un banc central, que li doni suport en cas de dificultats. Aquesta mancança es cobreix amb línies de finançament contractades amb altres institucions. D'aquí, que fenòmens com els succeïts, poden generar manca de confiança en el mateix i, conseqüentment, un risc sistèmic a tota la plaça financera.

A més, avui per avui, l'Estat andorrà difícilment té capacitat financera per poder crear una institució d'aquestes característiques, degut a les seves deficiències estructurals.

Tot i que es podria explorar dins el marc de l'Acord Monetari, signat amb la Unió Europea, la possibilitat d'accedir al finançament del Banc Central Europeu, tenint present que l'acord signat per l'ús de la moneda europea implica la implementació obligatòria de la normativa de la Unió Europea. Per tant, pot ser una via a explorar en el marc de la Comissió, sense interferir en les negociacions que s'estan duent a terme en el marc de l'Acord d'associació amb la Unió Europea.

D'aquí, que Andorra té un gran repte, que no és altre que la reforma de l'arquitectura del seu sistema financer, dotant de recursos als seus supervisors. La crisi que vivim, unida als canvis que s'aproximen, posen en evidència la necessitat d'establir un marc institucional adequat, per efectuar un seguiment de les diferents fonts de risc sistèmic, i avaluar de forma exhaustiva i amb suficient anticipació les

conseqüències pel sistema financer, i pel conjunt de l'economia del país.

En aquest punt, podem distingir dos àmbits d'actuació en la supervisió del sistema financer: el micro prudencial i el macro prudencial.

El primer, el micro prudencial, té per objectiu supervisar i evitar els problemes en entitats concretes, protegint els actors de cada institució. Si bé en aquest àmbit de supervisió es tracta d'evitar el risc de contagi, i els efectes perversos derivats d'aquesta situació, l'èmfasi es centra en l'entitat concreta, i moltes vegades sense considerar suficientment l'àmbit global on opera.

Per la seva banda, l'enfocament macro prudencial tracta d'analitzar el sistema en el seu conjunt, evitant que es materialitzin riscos de caràcter global on el conjunt de les entitats estan exposades.

Tots dos enfocaments han d'actuar conjuntament i complementar-se entre si. Per a què un sistema supervisor funcioni de manera eficient, és necessari la complementarietat de l'anàlisi micro i macro prudencials.

Avui, els mercats financers de la Unió Europea es caracteritzen per la seva integració, al mateix temps que les entitats de més gran dimensió operen en diferents àmbits geogràfics. Així com també existeix una forta interrelació en els diferents segments del mercat financer, per exemple entre bancs, companyies d'assegurança i mercats de valors. Per aquest motiu, s'empra l'anàlisi macro prudencial, en tant que es preocupa dels riscos comuns i globals.

Per a què un tipus de supervisió d'aquestes característiques sigui efectiva, fan falta dos requisits: l'obligatorietat de la transmissió de la informació rellevant dels supervisors nacionals al Banc Central Europeu o a l'organisme creat a aquest fi, i l'establiment d'un sistema de detecció prematura de riscos, de tal manera que quan aquests siguin detectats hi hagi una aplicació d'accions concretes.

Andorra, el 30 de juny del 2011, signa l'Acord d'Unió Monetària amb la Unió Europea, i és vigent des de l'1 d'abril del 2012. La Comissió Europea va comunicar l'11 de juny del 2013, en una reunió del comitè mixt creat per l'Acord Monetari, la modificació de l'annex.

El Diari Oficial de la Unió Europea publica el 12 de març del 2014, la decisió de la comissió del 6 de març del 2014 per la qual s'actualitza l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011.

Dit annex, entre altres, contempla el Reglament de la Unió Europea núm. 1092/2010 del Parlament

Europeu i del Consell d'Europa del 24 de novembre del 2010 relatiu a la supervisió macro prudencial del sistema financer a la Unió Europea i que institueix un Comitè Europeu de Risc Sistèmic. Reglament que Andorra haurà d'aplicar, essent el termini d'aplicació el 31 de març del 2016.

I per tant, vindrà a donar compliment als dos requisits esmentats, d'aquí la importància del seguiment dels annexos continguts en l'Acord d'Unió Monetària. I de l'adequació, en profunditat, dels nostres òrgans nacionals de supervisió o autoritats monetàries, a les noves exigències.

També, a tall d'exemple, la nota verbal del Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona de data 26 d'agost del 2014 tramesa al Govern d'Andorra, si bé no menciona l'entitat BPA, assenyalava la preocupació sobre la supervisió general de bancs i de les institucions financeres no bancàries, demanant a Govern de posar solució a aquest règim de supervisió financer general, i paral·lelament demanant seriosament la posada en marxa d'un sistema en el qual els bancs i altres institucions financeres i intermediaris informin sobre tota l'activitat de dipòsit de diners a nivell nacional i internacional així com la retirada de diners amb una quantitat fixa, mitjançant la creació d'una agència nacional que registri una base de dades, i que estigui disponible per a les autoritats competents. Tot oferint la seva col·laboració a les autoritats andorranes.

En definitiva, tot un conjunt de canvis i demandes de totes les autoritats monetàries de diferents indrets del món, que impactaran en els nostres òrgans de supervisió i en el nostre sistema financer. I per tant, és clau preveure tota la seva transformació.

A més, en vista de l'anterior, la diplomàcia juga un paper clau. El ser un país petit ens permet ser més àgils, anticipar i prevenir, prestar especial atenció a tots els comunicats d'organismes internacionals i cooperar amb ells quan aquests ofereixen la seva predisposició.

Dins aquest marc, també cal valorar la necessitat de comptar amb la col·laboració d'altres organismes internacionals, com el Fons Monetari Internacional, a fi de potenciar i promoure el bon nom de la plaça financera andorrana.

D'aquí, el repte de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera. Aquesta ha de contribuir a equiparar el nostre sector financer al dels nostres Estats veïns, perquè pugui competir d'igual a igual en l'entorn europeu, sinó correm el risc que el suport que aquest sector ha donat al país en el passat, desaparegui en un futur, no molt llunyà. Per això, és bàsic enfortir els òrgans

de l'administració de control i legislar adequadament per tal que el sector financer pugui operar, des d'Andorra amb els països del nostre entorn.

Per tot allò exposat anteriorment, el Grup Parlamentari Liberal, juntament amb el Grup Parlamentari Demòcrata, d'acord amb l'article 48.2 del Consell General varem proposar al Consell General, el passat dia 3 de juny, la creació d'una Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera, esperant també comptar amb el suport de totes les forces polítiques.

Aquesta comissió no pretén treure competències, ni suplantar a cap de les comissions creades per aquesta Cambra. Tot el contrari, pretén cercar una visió global de tota la problemàtica del sector financer, elevant al ple del M. I. Consell General totes les seves conclusions, a fi de debatre-les, i si hi ha lloc promoure les iniciatives legislatives oportunes o proposar-les al M. I. Govern per al seu desplegament.

Per tant, els objectius d'aquesta comissió són els següents:

1. Valoració i adopció de Polítiques macro prudencials: amb l'objectiu d'identificar riscos sistèmics, prevenir-los, i augmentar la capacitat de resistència del sector financer, i adopció de mesures per contrarestar les fonts de risc. En especial, seguiment de la situació de la BPA, així com la valoració i determinació de les mesures per pal·liar efectes col·laterals.
2. Adopció de polítiques micro prudencials: a partir dels principis, i gradualitat de Basilea III, en relació a les entitats financeres.
3. Seguiment, valoració i avaluació de la implementació de les directives de la Unió Europea, establertes en l'Acord d'Unió Monetària entre la Unió Europea i el Principat d'Andorra de 30 de juny del 2011.
4. Avaluació i seguiment de les valoracions de les Agències de Ràting Internacional.
5. Valoració i adequació de les institucions de control i supervisió del sistema financer andorrà, en funció de les conclusions del punt tres, tant de la Unitat d'Intel·ligència Financera i de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.
6. Anàlisi i valoració de l'adhesió als organismes internacionals del Fons Monetari Internacional i/o del Banc Mundial.
7. Anàlisi de les relacions exteriors i de la xarxa diplomàtica.

Un cop hagi estat creada aquesta comissió s'aprovarà un reglament específic pel seu funcionament. Tot i

això, podem enumerar els trets bàsics que composaran la mateixa, com la seva durada, que anirà des de la data de la seva constitució i fins que el Consell General n'acordi l'extinció. Estarà composta pels presidents i presidents suplents dels diferents grups parlamentaris, podent, aquests fer-se substituir en cas d'absència per qualsevol altre membre del seu grup parlamentari.

Per concloure el meu exposat, ho faig amb una cita del meu discurs d'Investidura: "Avui més que mai, hem d'assolir una veu andorrana, forta, segura i decidida, que recuperi l'espai que sens dubte necessitem per mantenir el nostre Estat, en constants normals, i transmetent confiança".

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí gràcies Sr. síndic.

Ens toca ara proposar al Consell General de manera conjunta amb el Grup Parlamentari Liberal l'adopció de l'acord per la creació amb base al que estableix l'article 48.2 del Reglament del Consell General d'una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per l'estabilitat financera.

El nostre país, ja des de fa una quantitat d'anys, ha emprat un camí reformador tant en l'àmbit legislatiu com en el de la implementació de diferents polítiques públiques. Un camí reformador encaminat a modernitzar el nostre ordenament jurídic en matèria financera i afavorir els mecanismes de cooperació en l'àmbit internacional amb els països del nostre entorn i amb institucions com el Consell d'Europa, la Unió Europea, o l'OSCE, privilegiant-se la via de transparència i l'estreta col·laboració amb altres països i institucions internacionals.

Tanmateix, tanmateix l'afer BPA, -podríem denominar-lo així-, ha esclatat de manera inesperada, de manera inesperada, com molt bé ha remarcat el Sr. Josep Pintat, en plena transició entre dues legislatures ha trasbalsat de manera intensa l'agenda política de l'inici de la present legislatura.

Una comunicació del FinCEN, -també s'hi ha referit el Sr. Pintat-, l'òrgan d'intel·ligència financera del Departament del Tresor dels Estats Units d'Amèrica, alertant en contundència amb molta contundència, sobre eventuais determinades males pràctiques en matèria de blanqueig de diners per part de la referida

entitat financera, va tallar d'arrel la capacitat operativa del referit banc.

A partir d'aquest esdeveniment es va produir la intervenció de l'entitat per part de l'òrgan supervisor del nostre país, una intervenció que des del nostre grup parlamentari considerem encertada, és una decisió d'oportunitat política però a més a més pensem que l'oportunitat va estar ben escollida i la decisió també, qualsevol manca d'implicació, qualsevol falta de decisió en aquest sentit hauria tingut unes conseqüències molt pitjors de cara tant a la continuïtat de la pròpia institució financera dins la part de la mateixa doncs que encara pugui ser viable, com pel conjunt del sistema financer del nostre país. De no haver-ho fet, el nostre país hauria perdut de cara els organismes internacionals i de cara als estats veïns i els propis Estats Units, molta credibilitat.

Per tant, des del nostre grup parlamentari, volem deixar constància de la pertinença d'aquesta intervenció realitzada pel nostre organisme supervisor.

Intervenció per part de l'INAF i ben ràpidament al parlament gairebé per unanimitat, gairebé per unanimitat, va votar per extrema urgència una llei per encarar de manera idònia aquesta crisi, i per encarar també eventuais escenaris futurs de característiques que puguin ser més o menys similars o associades.

Avui, l'AREB, organisme creat per la referida llei, es troba gairebé en disposició d'oferir vies de solució concretes a un problema greu que ha afectat de manera directa o indirecta, podríem dir que al conjunt de la societat.

Treballadors, accionistes i clients del banc de manera ben especial, de manera molt especial, però també al conjunt de la nostra economia i a la credibilitat de la plaça financera s'han vist preocupats de forma força directa per l'anomenat afer BPA.

Existeix vulnerabilitat, existeix risc, també s'ha referit a la paraula risc el Sr. Josep Pintat. No hi ha economia per forta que sigui, per forta que sigui que no tingui punts vulnerables. A més, en un món estretament interconnectat, els sistemes financers viuen aquesta situació d'interconnexió de manera especialment intensa, i això suposa, que els efectes de les decisions tant els positius com els negatius, es propaguin amb una rapidesa molt intensa.

Reconeguda la vulnerabilitat, reconegut el risc potencial, el que hem de fer és assumir-la, assumir la vulnerabilitat amb realisme. Amb realisme i amb decisió, i dirigir tots els nostres esforços cap a minimitzar-la, aquesta ha de ser la nostra fortalesa.

En aquest sentit Andorra ha estat treballant en el passat, ho està fent en el present i ho continuarà fent en el futur per tal d'enfortir la imatge de plaça financera estable, transparent, fiable, seriosa i compromesa amb les institucions internacionals.

Hem patit una ensopegada. Seriosa i contundent, si es vol, seriosa i contundent. Però en cap cas ens farà caure.

El Consell General, disposa de nombrosos mecanismes per tenir un paper molt significatiu tant en el seguiment i la solució de la crisi BPA com en la vertebració futura i present d'un sistema financer sòlid. Sempre respectant, -això sí-, sempre respectant el règim de separació de poders establert en la nostra Constitució i reconeixent l'important rol que el Govern ha de tenir i està tenint en relació a les dues qüestions a les que ens acabem de referir.

Dels mecanismes a l'abast del Consell General, el més rellevant és sense dubte el que ve derivat del seu rol de Cambra Legislativa, però a la vegada el seu reglament li atorga facultats per estudiar, diagnosticar, analitzar i dissenyar polítiques públiques en el seu sentit més ampli.

Totes aquestes accions, poden ser segons el nostre criteri crucials a l'hora d'encarar un esforç necessari i conjunt d'enfortiment del nostre sistema financer.

Un esforç que requereix la detecció d'eventuals mancances, l'estudi de futures solucions i de manera molt especial, una reflexió sobre el present i futur del nostre sistema financer que no quedi deslligada de les anàlisis del conjunt de la nostra activitat econòmica.

Reflexió i anàlisi que han de tenir el seu correlat en l'elaboració, i aquest és un element clau de la tasca que ha de tenir encomanada la comissió que ara proposem crear, ens referim a un seguit de propostes concretes, per tant, reflexió d'anàlisi, que han de conduir a propostes concretes encaminades a aconseguir els objectius perseguits, com queden establerts en la definició de l'objecte de la comissió especial que ara sol·licitem crear.

Els ha explicat abastament el Sr. Pintat, es tracta de fer una avaluació global del sistema financer, de tractar problemes de liquiditat i solvència, d'abordar també qüestions de males pràctiques, de veure com el desenvolupament de l'Acord Monetari pot facilitar el fet que la nostra legislació sigui fàcilment identificable pels operadors internacionals a l'hora d'acreditar la confiança que requereix la nostra plaça financera. Es tracta també d'avaluar els mecanismes de la xarxa exterior, especialment interconnectat doncs, són necessaris a l'hora d'implementar polítiques públiques de cara a garantir l'estabilitat del sistema financer... és un objectiu el que es

proposa la comissió ampli, ambiciós, gairebé diria que global, no es tracta tan sols de centrar-se amb la problemàtica de l'afer BPA, es tracta de mesurar i evitar possibles riscos sistèmics, i molt més enllà d'això es tracta de fer una reflexió conjunta ja no sols sobre la viabilitat i l'enfortiment del nostre sistema financer sinó sobre la capacitat del mateix, de suportar el finançament de tota la nostra economia, tant del sector públic com del sector privat.

Per tant, en última instància, aquesta comissió el que ha d'acabar fent és una reflexió sobre la sostenibilitat financera del nostre estat. I ho ha de fer no pas des del tancament en el si de la pròpia comissió, ha de comptar amb el conjunt dels parlamentaris aquí presents, ha de comptar amb el Govern, ha de comptar amb la resta de comissions legislatives, no es tracta pas en cap cas de solapar o d'envair competències a les altres comissions legislatives, al contrari, oferir la mà estesa de cara a la col·laboració amb les mateixes per poder continuar avançant, el mateix demanem al Govern, la proposta des de la comissió és clara amb el sentit de col·laboració i de diàleg. Ens interessa a tots junts avançar de forma molt decidida, tant en l'aclariment dels possibles dubtes que hi pugui haver al voltant de l'afer BPA, que no ha de ser l'objectiu central de la conclusió, és una condició necessària, però sense dubte, no suficient, no ens conformarem amb això, el que volem és tenir capacitat de dissenyar doncs, mesures prospectives, mesures de cara al futur per tal de fer que la nostra plaça financera guanyi encara més credibilitat de la que fins ara ha tingut, per tal d'aconseguir que el sistema financer pugui implicar-se molt més decididament a l'activació de l'economia andorrana i per poder fer això ha de ser un sistema financer sòlid però l'economia andorrana que necessita recuperar amb més intensitat encara el creixement requereix d'un sistema financer sòlid i, d'altra banda, també ens ha de portar a reflexionar amb la implicació que hi ha entre el sistema financer i la capacitat de finançament de l'Estat andorrà en el seu conjunt: comuns, Administració pública depenent de Govern, Govern i empreses parapúbliques.

Els consellers socialdemòcrates van proposar ja des de l'inici de la legislatura la creació d'una comissió d'enquesta, una proposta que sembla ser també convenia i convé als consellers de socialdemocràcia i progrés.

El Grup Parlamentari Liberal per la seva banda va formular la proposta d'una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per l'estabilitat financera.

El nostre plantejament de la feina que ha de fer el Consell General en aquest àmbit va en aquesta línia i així ho vam expressar el Grup Parlamentari Liberal i així ho hem expressat ara a la resta de les forces polítiques presents al parlament.

Es tracta sobretot... es tracta sobretot d'enfortir l'estabilitat del sistema financer, es tracta de detectar les mancances, de diagnosticar el que ha succeït, sempre amb vocació d'evitar que torni a succeir... sempre amb vocació d'evitar que torni a succeir, es tracta també -m'hi he referit fa poc- de fer un gran treball de prospectiva en diferents àmbits tots ells interrelacionats sobre com encaminar les coses en general en un futur.

Cal dir finalment que en un bon clima de treball totes les forces polítiques presents en el Consell General han participat en les reunions que han portat a la presentació conjunta per part dels grups liberals i demòcrata d'aquesta proposta de la comissió especial que ara defensem. Defensem també de manera conjunta encara que no simultània -primer ho ha fet el Sr. Josep Pintat i ara ho faig jo-, però en tot cas sí de manera conjunta. Esperem, d'altra banda, comptar amb la forma que cada una d'elles decideixi amb la participació o la col·laboració de les restants forces polítiques presents al Consell General.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt. Intervindria, en primer lloc, el Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Ara sí, no?

Bé, els consellers generals d'SDP podem entendre tot i que no compartim el plantejament la voluntat del Grup Parlamentari Liberal impulsor de la iniciativa per crear una comissió especial de vigilància i prevenció de risc per l'estabilitat financera.

Malgrat no compartir el seu plantejament ja els avanço que no ens oposarem a la seva aprovació per aquesta Cambra i ens abstindrem, tot i així, vull manifestar que el nostre posicionament era i continua sent el de crear una comissió d'enquesta per tal d'esbrinar què ha succeït realment en torn a tot l'afer del cas BPA especialment en els mesos anteriors a la data del 10 de març d'enguany i trobar quins són els mecanismes que han fallat per tal que no es torni a repetir aquesta situació; i també, perquè

caldria depurar responsabilitats en cas que n'hi hagin.

Els consellers d'SDP demanem transparència i volem saber la veritat i això únicament es pot aconseguir a través d'una comissió d'enquesta que a diferència d'una d'especial -tal i com recull l'article 48 del Reglament del Consell General-, permetria que les conclusions de l'estudi o d'enquesta quedarien reflectides en un dictamen que hauria de ser debatut pel Consell General mentre que les comissions de tipus especial es fan a porta tancada i no hi ha debat públic.

Per altra banda, considerem que el plantejament que proposa el Grup Parlamentari Demòcrata i el Grup Parlamentari Liberal, pel que fa a l'objecte dels punts a tractar, es podria tractar perfectament dins de la Comissió de Finances i Pressupost evitant de crear duplicitat de funcions. També hi ha altres punts que ja formen part de les atribucions de Govern.

Finalment, quan en la creació d'un reglament de funcionament específic de la comissió especial entenem que aquesta haurà de regular qüestions purament formals i no de procediment i que, en cap cas, podrà suplantar o substituir les disposicions del Reglament del Consell General pel que fa als drets dels consellers generals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Sr. Pere López, també pel Grup Mixt.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui és 11 de juny. Ja fa tres mesos i un dia que es va publicar la nota del FinCEN -del Departament del Tresor americà-, i per fi arriba una proposta al Consell General en relació al cas BPA.

Tres mesos i un dia en els que ha succeït moltíssimes coses: hi han hagut declaracions no sempre coincidents per part d'autoritats, calendaris que s'han incomplets, aparicions sobtades de documents o de vídeos que després ha portat a aparicions sobtades de documents, institucions que no han comparegut, institucions que estan desaparegudes -alguns diuen que estan segrestades-, un Govern que ha decidit tallar la línia de comunicació amb els partits de l'oposició però no tot és atribuïble al Govern, també hi han hagut articles i publicacions tant dins com fora del país que ens estan fent molt de mal.

També hi ha un neguit important cada dia més creixent a nivell de treballadors, dels clients de Banca Privada d'Andorra, d'empreses que operen amb Banca Privada d'Andorra i evidentment de les famílies d'aquests treballadors, clients i empresaris.

Un procés que s'està allargant moltíssim, molt més del que s'havia anunciat al principi i durant tot aquest temps el Consell ha estat aturat, divagant sense prendre cap iniciativa.

Nosaltres, com bé s'ha dit, com bé deia el Sr. Baró, com bé ha dit també el Sr. Pintat crec recordar el dia 31 de març, ja vam proposar la creació d'una comissió d'enquesta amb motiu del Debat d'investidura del Sr. cap de Govern.

Aquesta proposta, finalment, entenem que ha estat parcialment recollida. Les intervencions tant del Sr. Pintat com del Sr. Baró demostren que és -deia el Sr. Baró-: "*Condicció necessària l'anàlisi i l'aclariment dels fets succeïts*". També es referia el Sr. Pintat als fets ocorreguts abans de la publicació de la nota per part del FinCEN.

Entenem que tot i que no s'expressa clarament amb l'escarida proposta que sotmet a votació, una proposta que ens hagués agradat que hagués estat molt més detallada en alguns dels seus aspectes, quant a l'objecte de la comissió que es proposa i que sotmet a votació, quant al sistema de funcionament d'aquesta comissió, quant a la presa de decisions, a la possibilitat de demanar compareixences. També hem de manifestar algun desacord important amb algun dels aspectes com és la limitació en relació als consellers que hi poden participar que ha quedat limitada al president i el president suplent de cada un dels diferents grups parlamentaris, per tant, ens sembla que és una proposta que hagués pogut estar més treballada i que, en tot cas, aquests tres mesos ha sigut un temps més que suficient per poder-ho fer, queda clar que aquesta comissió té un doble component, un component que se li vulgui dir, o no, d'enquesta, d'anàlisi, de revisió, d'aclariment, com deia el Sr. Baró dels fets succeïts, i una feina que també és important i que també es recollia en la nostra proposta de comissió d'enquesta de mirar cap el futur, de trobar les bones solucions en relació a la política a seguir del sector financer.

Nosaltres no votarem en contra d'aquesta Proposta, tampoc hi votarem a favor per tot els motius que acabo d'exposar anteriorment però sí que hi participarem activament: participarem dels treballs, aportarem la nostra feina perquè el treball sigui el més fructífer possible i, per tant, entenem que és una comissió que pot fer la feina que cal tot i que arriba tard, com dèiem, en aquests tres mesos de retard.

També participarem -i no vull dir una cosa que no és per una altra-, per obtenir informació, una informació que a hores d'ara en algun punt doncs, ens ha estat si no denegada, dificultada per part del Govern, com deia abans, el Govern ha decidit tallar la línia de comunicació amb l'oposició, ho deia el Sr. Cinca amb motiu de la darrera sessió de control al Govern, que el Govern ha decidit doncs emprendre el seu camí i ha deixat d'informar, ja fa bastants mesos, a la oposició per tenir aquesta informació que el Govern, ja sigui en sessions de control, amb una demanda d'informació que el Govern no sembla estar disposat a contestar de manera ràpida, doncs aquesta informació no ens acaba d'arribar i és una informació que necessitem pel nostre treball parlamentari.

Per tant esperem que aquesta comissió aporti llum, que aquesta comissió permeti explicar el que ha succeït. Que les institucions que han tingut un paper important amb aquesta comissió es puguin explicar i que, en definitiva, el Consell General pugui exercir per fi la funció de control que li correspon. I, sobretot amb aquesta finalitat de treballar pel futur amb una política que serà fonamental pel nostre país com és totes aquelles polítiques relacionades amb el sector financer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups...

Bé, Sr. Ladislau Baró, teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí gràcies Sr. síndic.

Molt breument. Només per referir-me a les últimes paraules, bé a les paraules del Sr. Pere López. Bé, en comparteixo una part. El que passa és que sí que volia expressar que la seva consideració que fa en el sentit de, doncs de, que el Govern ha tallat els ponts amb l'oposició i de què fins ara no hi han hagut mecanismes de control, escolti hi va haver una sessió de preguntes destinada en bona part a exercir la potestat parlamentària de control en aquest sentit. Avui n'hi ha una altra en la qual bona part de les preguntes aniran també en aquesta direcció. A continuat havent-hi diàleg.

D'altra banda jo entenc que afirmar que aquesta capacitat de control dels consellers ha estat amputada és una afirmació agosarada. És més, és mes. Bé, jo algunes legislatures he fet aquí al Consell i no vull pas dir que no hi hagi dret a fer-ho però les

sessions, l'última sessió de control és de les més llargues, exhaustives, extenses a la que hem pogut assistir. Per tant no em digui que no hi ha control. I avui assistirem probablement a una altra.

Entengui Sr. López que no li podia deixar passar aquesta afirmació. El control existeix i a més no es pot exercir només a través del si d'una comissió, és pot exercir a través d'altres mecanismes.

També li dic, i potser no em pertoca a mi dir-ho, però algunes de les coses que demanen, algunes coses de les que demanen sobretot en matèria de política exterior jo crec que s'hauria d'entendre que resten en l'àmbit de confidencialitat entre la relació dels països i que el fet de fer-les públiques, segons de quina manera, poden entorpir determinades negociacions i poden entorpir determinats canals de diàleg, i aquesta transparència, diguem-ne precipitada -la transparència hi ha de ser però ha de ser en el moment idoni- aquesta transparència precipitada el que pot tenir és efectes col·laterals perjudicials.

Per tant transparència sí però amb prudència i en el moment adequat.

Aquest, també ja l'adverteixo i crec que serà compartit perquè crec que tots hem de compartir aquesta filosofia, jo crec que aquest serà bé un dels eixos que caracteritzarà la feina de la comissió especial que estem a punt de crear.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López si voleu, com vulgueu, des de la tribuna o des de l'escó.

El Sr. Pere López:

La faig des d'aquí que serà breu per contestar una mica el que acaba de comentar el Sr. Baró.

Il·lustra sessions de control com un exemple d'exercici de transparència, a mi em sembla que és justament que és la mostra de tot el contrari. És a dir el fet de què el Govern no ens hagi informat a partir d'un determinat moment per una decisió presa voluntàriament pel Govern, com confirmat en la darrera sessió de control, no ens deixa cap altre mecanisme que fer tota una sèrie de preguntes en sessió de control.

En un temps passat hi havia reunions en l'edifici administratiu on se'ns va convocar les diferents forces que van concórrer a les eleccions. Se'ns va

facilitar algun tipus d'informació, sempre de caire verbal, i jo diria que el Govern ni el grup parlamentari majoritari pot en cap moment tenir queixa de la lleialtat que vam tenir respecte de tota aquesta informació.

Pels motius que sigui s'ha tallat aquesta via d'informació. En el seu moment es va considerar que no era escaient la creació d'una comissió d'enquesta i només faltaria que els consellers no poguéssim fer preguntes en una sessió de control. Quasi bé és la última via que ens han deixat per fer la nostra feina i, vostè ho deia, per anar aclarint mica en mica els dubtes que planen sobretot en la qüestió de l'afer BPA.

Finalment vostè ha parlat dels punts que demanem o d'una demanda d'informació. Que hi ha alguns temes que són matèria reservada. No sé si està parlant de la demanda d'informació adreçada al Govern, una demanda d'informació que algun punt, Sindicatura va retirar alguns dels punts que suscitava el company Gerard Alís. Novament estem parlant d'una demanda d'informació que efectua un conseller general, per tant la lleialtat a la informació i l'ús que es pugui fer entenc que no correspon posar-ho en qüestió a l'avança. Nosaltres tenim tot el dret d'exercir la nostra funció de control, el Reglament ens dóna aquestes facultats. Jo diria que l'estem exercint sense soroll, sense cridòria, sense acritud, de manera responsable però tampoc acceptem de cap manera que se'ns vulgui anular en aquesta possibilitat d'exercir el control i de donar resposta a les moltes preguntes que sobre aquest afer existeixen encara avui en dia al carrer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Cap altra intervenció...

Bé, si no hi ha intervencions, donaríem per tancat aquí el debat i procediríem a la votació de la creació de la comissió especial.

Obrim, tot seguit, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Senyora secretària si voleu procedir a donar lectura del resultat si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El resultat de la votació són 23 vots a favor, 0 vots en contra, 5 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovada la creació de la comissió especial.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia:

2. Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent que fou admesa a tràmit per la Sindicatura el passat dilluns dia 8 de juny i que figura al primer lloc del llistat.

Procedirem, doncs, amb aquesta primera pregunta i, abans de donar-ne lectura, també us informo que per raons personals anem a canviar l'ordre de les preguntes i, a continuació d'aquesta primera pregunta, es tractarien les preguntes número 6, número 10 i número 11. Després, a continuació de la número 11, reprendríem amb l'ordre normal amb la número 2.

Passem, doncs, a la primera de les preguntes presentades:

1- Pregunta, amb declaració d'urgència, al Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de juny del 2015, relativa a l'obligatorietat de les persones assegurades en situació d'incapacitat temporal de romandre al domicili des de les 9h a les 12h i de les 15h a les 17h tots els dies de la setmana.

Fou registrada amb el número 583 i s'ha publicat en el Butlletí número 17/2015, del 8 de juny. Exposo la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El passat 3 de juny es va publicar al BOPA el Reglament de les prestacions d'incapacitat temporal de la seguretat social, seguint el desenvolupament de la Llei 18/2014 de modificació de la Llei 17/2008 de la Seguretat Social. Entre altres novetats, en l'article 10.1, s'especifica l'obligatorietat de les persones assegurades en situació d'incapacitat temporal de romandre al seu domicili de les 9h a les 12h i de les 15h a les 17h tots els dies de la setmana, llevat que el facultatiu justifiqui la conveniència d'absentar-se.

Per tot l'exposat, es demana a Govern: per quins motius ha decidit Govern posar aquesta

obligatorietat en el reglament de les prestacions d'incapacitat temporal?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'article 70.4 F de la Llei, de la Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, estableix que són funcions de l'àrea de control administratiu presentar-se al domicili de les persones assegurades en situació de baixa per incapacitat temporal per al treball per tal de comprovar que es troben al seu domicili en la franja horària pertinent, segons el que s'estableixi per reglament.

Al seu torn l'article 14.4.6 de la mateixa llei disposa que entre altres motius el fet de torbar-se al domicili en la franja horària segons el que s'estableixi per reglament comporta l'alta administrativa i la suspensió de la prestació d'incapacitat temporal.

Per tant, seguint el mandat establert a la llei, per reglament, s'havia d'establir la franja horària en què les persones que estiguin de baixa hagin de romandre al domicili.

I per altra banda, la Caixa Andorrana de Seguretat Social té l'obligació de controlar l'ús correcte de les prestacions que atorga.

En relació a les baixes, la CASS pot demanar als assegurats que estan de baixa que es presentin també, als controls mèdics a les dependències de la CASS, o bé fer el control al domicili particular de les persones.

Evidentment cada situació és diferent, i per aquest motiu el reglament també preveu que el metge pugui justificar que l'estat de salut de la persona li permet absentar-se del domicili en la franja de temps esmentada.

En ocasions també pot ser directament la persona que està de baixa que justifiqui la necessitat d'absentar-se del seu domicili.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, sí tal com hem comentat en aquest nou reglament, trobem la novetat aquesta de l'obligatorietat de romandre a casa durant unes hores en cas de baixa mèdica.

És veritat, es preveu alguna excepció però això demana justificació per part del metge tornant al procediment més feixuc, i per tant, és una evidència que es busca la tendència de negar les sortides ja que serà molt més fàcil no canviar-ho per no haver d'argumentar.

També posa al reglament que hi poden haver absències justificades però aquestes hauran de ser prèviament conegudes i autoritzades per la CASS.

Aquí també voldria posar en evidència l'absurditat en un cas, per exemple, que algú que tingui un fill malalt que l'hagi d'anar a buscar a l'escola o qualsevol altre imprevist, que surti sense avisar prèviament, doncs, es podria exposar a sancions de la Llei de la CASS, i fins i tot a la suspensió i extinció de la prestació econòmica d'incapacitat temporal. I això ho diu el mateix apartat.

Per tant, crec que l'advertiment és clar i aquestes situacions, malauradament, m'agradaria equivocar-me, però crec que podrien passar vista la dinàmica a la qual estem acostumats amb alguns procediments de la CASS.

Entenem evidentment, que poden haver-hi casos en els quals sigui obligatori de quedar-se a casa però entenem que aquestes obligacions han de ser sempre per raons mèdiques, i mai per raons administratives.

Estem d'acord en què hi hagin mesures de control, crec que ho hem dit ja moltíssimes vegades. Evidentment, que pensem que si hi ha bases fraudulentament, aquestes s'han de perseguir, però no pensem que s'hagi de perseguir a la gent de manera indiscriminada.

No ens agrada la dinàmica: en lloc d'ajudar a les persones malaltes a recuperar-se en bones condicions, sembla que les estiguem criminalitzant. No les deixem sortir de casa quan en molts casos els hi podria anar bé.

Pensem que mesures excessives poden arribar a ser fins i tot contraproductives. I ens fa molta por que aquesta manera, aquesta societat que estem construint ens porta cap a aquestes maneres de fer, ens porta cap a una societat dura, egoista i sense empatia.

Fins i tot, la Justícia ha d'intervenir en una gran quantitat de casos. I l'altre dia escoltant la compareixença del Raonador del Ciutadà, ens

anunciava que un 50% de les mesures de la CASS que han estat portades a la Justícia han sigut revocades. Aquí, jo no sé com ho veuen, però per a nosaltres és una clara senyal que no s'actua bé. Poden haver-hi errors, evidentment, però un 50% no és normal, alguna cosa no funciona. I crec que a més a més faríem estalviar temps, patiment i recursos econòmics; a totes aquestes persones que han d'anar fins a la Justícia i malauradament pensem que moltes no hi van per manca de recursos. I això pensem que senzillament és inacceptable!

Tenim clar des del nostre grup, que els organismes públics han de tenir sempre la dinàmica d'ajudar a la gent, i a vegades sembla que vulguin ser els seus pitjors enemics i més, entenem, que amb un cas d'una institució com és la CASS que tracta amb gent afeblida o gent malalta en molts casos, encara ho hauria de ser més.

De fet, tenim una sensació d'estat policial, de la imposició d'una mena de toc de queda, d'una criminalització ho deia abans, pel fet d'estar malalt, pel fet d'estar de baixa.

Sembla que vulguem culpabilitzar el malalt, i ens preocupa: en quin país vivim?

De fet, aprofito avui per demanar a la Sra. ministra, si es basa en algun estudi que justifiqui una curació més ràpida quan una persona està tancada a casa, i encara si fos tot el dia ho podríem entendre, però si de 9 a 12 i de 3 a 5 hi ha algun estudi que digui que així ens curem més ràpid!

Després també m'agradaria saber si la CASS té coneixement d'algun estudi que digui que hi ha molts malalts que fan un ús fraudulent de les baixes mèdiques? Si aquest estudi existeix també ens interessaria, evidentment, per saber si s'han basat en això.

Ens parlava la Sra. ministra de controls, és a dir...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, vaig acabant.

...controls evidentment, però llavors perquè obliguen que la gent es quedi tots els dies de la setmana a casa? Dissabtes, diumenges també hi ha controls? És una mica curiós! Bé, expliqueu-nos-ho, si us plau!

El que ens estranya més és que en el fons sembla que no hi hagi una confiança en el metges i que sembla que es vulgui fer pagar les males pràctiques potser d'alguns metges, que les vulguin fer pagar als pacients. I aquí és on també no ho trobem normal.

Són els metges, els professionals, la part feble, són els pacients, i per tant, si hi ha algun problema, doncs, penso que no ho enfoquen de la millor manera.

I voldria acabar Sr. síndic, dient que, a més a més, aquestes mesures ens semblen tan increïblement poc encertades que pensem que fins i tot podrien arribar a ser inconstitucionals. I aquí li voldria citar ràpidament dos articles de la nostra constitució. El primer seria l'article 9.1 que diu "Totes les persones tenen dret a la seva llibertat i a la seguretat i només en poden ésser privades per les causes i d'acord amb els procediments establerts a la Constitució i les lleis".

I un altre article seria l'article 21.1, el qual diu: "Tothom té dret a circular lliurement pel territori nacional, i a entrar i sortir del país d'acord amb les lleis".

Per tant, francament crec que no anem bé. Això sembla una mesura calcada a la que s'aplicaria en un cas d'arrest parcial diari per via administrativa, és a dir, en casos penals, si entenc bé, i el Sr. ministre, si de cas, ens ho explicarà una mica millor. Bé, que no anem bé!

Jo el que voldria dir és això, coneixíem algunes pràctiques inacceptables de la CASS, però francament...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, un minut i ja estic.

Francament pensàvem...

El Sr. síndic general:

No sé si té un minut...

La Sra. Rosa Gili:

10 segons Sr. síndic.

Pensàvem que la Sra. ministra canviaria la tendència. Sembla, comencem malament i per tant, estem una mica preocupats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, per la dúplica.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Té raó la Sra. Gili, no anem bé. Jo també pensava que canviarien la tendència i ens estalviaríem certes demagògies.

Comencem, estem en un Estat de dret. Aquest reglament es desprèn de la llei. la llei obliga al Govern a fer el reglament que ha de determinar els horaris en què la persona que es troba de baixa mèdica ha de romandre al domicili. I això ho diu la llei.

Jo no ho he inventat, i per tant l'obligació del Govern és donar compliment, executar les lleis.

Ho podem fer més bé o més malament. Reconec que hi ha hagut un error en un dels reglaments. Però ho he reconegut des del primer dia i ja s'ha resolt, que ahir va ser aprovat pel Govern la seva modificació. I agraeixo molt al Grup Socialdemòcrata perquè ens ho va fer veure i s'ha de corregir, per tant, perfecte!

Vostè ha fet esment als professionals i pacients de manera i referint-se a un estat policial. Miri, jo penso que tenim una societat, sort, que tant els professionals de la salut com la majoria, com la gran majoria dels ciutadans d'aquest país, són persones responsables, professionals, que s'estimen el país i que tant els uns com els altres, porten a terme bones pràctiques. per tant, penso que els seus comentaris sobraven també aquí en relació a determinats col·lectius professionals.

I vaig acabant, Si vostè, perquè no val la pena entrar a debatre certes afirmacions que penso que qualifiquen aquell que les fa, el que sí que he de dir, és que quan es fa el reglament de la CASS per fixar aquests horaris, s'agafa dret comparat. I amb dret comparat s'ha agafat, per exemple els models de França o de Luxemburg, i sobretot França. Per què? Perquè el nostre model de seguretat social és semblant al francès. França estableix també l'obligatorietat de romandre al domicili unes franges horàries al matí i a la tarda. Luxemburg durant els cinc primers dies, fins i tot prohibeix sortir del domicili, ni que sigui sota prescripció mèdica. Per tant, s'ha buscat una fórmula que sigui adequada a Andorra i perquè ho mana la Llei. No m'ho he inventat jo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet voldria contestar una mica per al·lusions, vist que la Sra. ministra ha fet molta referència a algunes coses que he dit. Miri, m'encanta això de la paraula de demagògia perquè m'agradaria que m'expliqués, què vol dir amb això? Perquè jo francament penso que estic parlant en nom del que estan ressentint moltíssima gent, i a partir d'aquí la demagògia no sé on és i ja m'ho explicarà algun dia perquè és un concepte així molt poc precís i que no vol dir res i que ajuda molt en molts casos a sortir-se d'estudi.

A veure, Sra. ministra jo crec que la llei no diu els horaris, no diu això que diu vostè, no està escrit a la llei. La llei li permet fer això. Potser sí però és aquí on li estic demanant amb quins objectius? Fins ara, pel que sabem, els metges tenien l'oportunitat de posar una creueta de triar, segons la malaltia. Vostès ho han fet d'una manera que és evident que porta a què estigui molt més limitada la sortida. Bé en tot cas això sembla, i la realitat ja la veurem. Però en tot cas és el que ens han dit professionals del món de la medicina.

I després també crec que vostè ha tret les paraules, les meves paraules fora de context. En cap cas m'he atacat amb cap col·lectiu professional. L'única cosa que dic és que la manera de funcionar que tenen vostès sembla que porti a posar en dubte la feina dels metges. Ja ho valoraran ells si poden sortir o no, i si els han de controlar, crec que de mitjans en tenen i no crec que faci falta fer-ho d'aquesta manera.

I si puc ara sí que vindria la pregunta Sr. síndic. Jo voldria demanar si hi ha algunes instruccions polítiques per retallar el menys possible les prestacions, per pagar el menys possible. M'agradaria saber-ho perquè sembla que ens condueixin sempre cap aquí, i que ens ho expliqui sis us plau.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Perdoni'm, no hi ha cap instrucció política per retallar res. Aquí en tot cas el que hi ha són instruccions legals que es desprenen de les lleis per establir totes les prestacions socials, contributives, no contributives, sigui per la via de la CASS, sigui per la via de la Llei de serveis socials i sociosanitaris.

Dit això Sr. síndic, penso que no val la pena que continuem amb aquest debat, en tot cas jo no tinc res més a afegir. El Reglament es desprèn de dos articles clars de la Llei de la seguretat social i a partir d'aquí jo no vaig establir que la Llei digués que el reglament havia de fixar una franja horària perquè la gent havia de romandre al seu domicili. Ho diu la Llei, a partir d'aquí jo no puc dir gran cosa més. I a més a més fins i tot la pròpia Llei també diu que el fet de no romandre al seu domicili pot ser objecte de ser donat d'alta administrativa quan està de baixa. Per tant, quins models s'han agafat? S'han agafat models semblants al nostre. A partir d'aquí podem discutir tot el que vulguem però sinó que proposin una modificació de la Llei. I com que hi ha una altra pregunta en relació a la CASS i amb el que ha esmentat el Raonador del Ciutadà, em reservo per després per poder fer aquell debat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta....

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra vostè potser té ganes de parar aquí, però jo tinc més preguntes, i si em permet continuaré fent la meva feina de consellera que és la que entenc que em pertoca.

Jo el que li voldria demanar a la Sra. ministra és si té constància el Govern de què hi ha moltes baixes injustificades i que podrien argumentar justament aquestes decisions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas reprendré una pregunta, si em permeten que busqui els papers o vostès ho creuen oportú en relació a l'altra pregunta que fa referència a la pregunta sobre el Raonador del Ciutadà perquè tinc aquestes dades allà. Si vol, jo crec que val la pena que ho debatem allà com a repregunta perquè aquí no té lloc. Aquí es tracta de saber per què s'ha fixat

en una franja horària l'obligatorietat de què la gent romanguí al seu domicili particular. Podem si voleu, agafo i ens estem una hora, cap problema! Però no tinc cap problema en dir-ho, però penso que les coses.....

El Sr. síndic general:

Una hora no, això sí que li agrairia....

La Sra. M. Rosa Ferrer:

....això el Sr. síndic penso que les preguntes s'ha fet perquè ho diu la llei i la franja horària, insisteixo que em remeto a la pregunta, és perquè s'ha agafat amb dret comparat. Després podem debatre altres qüestions. Però si hi han hagut baixes injustificades? Bé després donaré més dades, però en principi hi han hagut certes altes administratives que s'han donat per part de la CASS en l'exercici del seu control administratiu que és el que li correspon d'acord amb la llei. Però realment tampoc és un número excessivament elevat. Per tant, majoritàriament s'està complint correctament amb les baixes que s'atorguen per part dels professionals. I sí que vostè ha generalitzat que els professionals potser eren els que no complien correctament amb el sistema, i penso que són els professionals igual que els ciutadans els que majoritàriament compleixen amb el sistema. Sempre hi ha casos aïllats com en tot col·lectiu però majoritàriament es compleix correctament amb el sistema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé de fet, també m'acullo al meu dret de contestar a la seva pregunta, vist que està comentant coses que he dit jo. A veure, Sra. ministra, un cop més, en cap cas he qüestionat la feina dels metges, però el que sí que li he dit que entenc que amb la relació metge pacient, el pacient és la part feble, i més quan està malalt, més quan està de baixa. Per tant, entenc que si hi ha problemes amb les baixes, s'ha de mirar amb els metges. Jo no he dit que els metges facin malament la seva feina i si n'hi ha algun l'han de perseguir evidentment, com qualsevol persona que

faci un ús inadequat de tot el sistema públic. Però no em faci dir el que no dic.

A veure, a mi m'hagués agradat, sí que em diguéss les dates una mica precises perquè entenc que ens ajudaria a entendre certes decisions, en parlarem després. Bé, espero que sí, però també ens hagués agradat tenir una compareixença seva abans de què la fes davant dels mitjans de comunicació, i de moment ni tenim data de compareixença ni de res....

El Sr. síndic general:

Sra. consellera si pot posar la seva repregunta, si us plau.

La Sra. Rosa Gili.

Sí, no, em quedaria aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna altra repregunta....

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la segona pregunta que abordarem, que recordo que és la pregunta que figura amb el número sis de l'ordre inicial:

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa al projecte de construcció de l'edifici "the cloud" per reformar l'actual edifici d'Andorra Telecom i l'antiga caserna de bombers.

Fou registrada amb el número 541 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015 del 2 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

A finals del 2014 es va presentar el projecte de reforma de l'actual seu d'Andorra Telecom a l'avinguda Meritxell i transforma-la en un edifici de 14 plantes d'alçada amb un cost aproximat de 30 milions d'euros i inspirat en un núvol gegant de vidre anomenat "The Cloud".

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: ens pot explicar Govern, si considera viable el projecte en la conjuntura actual?

I en cas afirmatiu, qui finançarà el projecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

I abans de tot també agrair la vostra predisposició a canviar l'ordre de les preguntes i la dels grups parlamentaris que també han acceptat aquest canvi de l'ordre de les preguntes establertes.

Pel que fa a la pregunta, permeteu-me recordar que al juliol de l'any passat el Consell d'Administració d'Andorra Telecom va presentar un concurs d'idees per la reforma i ampliació de l'edifici d'Andorra Telecom i de l'antiga caserna de bombers.

El concurs d'idees es va adjudicar el 23 de desembre del 2014, l'arquitecte andorrà, Gerard Arias pel projecte anomenat "The Cloud". Només recordar també que el jurat del concurs va ser compost pel Govern d'Andorra, el Comú d'Andorra la Vella, la Cambra de Comerç i el Col·legi d'Arquitectes que van seleccionar per unanimitat aquest projecte.

El govern anterior no va adjudicar el projecte i va decidir posposar-lo fins passades les eleccions generals incloent aquest projecte en el programa electoral. El Govern ha doncs reprès el compromís de realitzar aquest projecte i el nou Consell d'Administració d'Andorra Telecom l'ha adjudicat al guanyador del concurs d'idees.

És important precisar també que l'objectiu no és fer un edifici de 14 plantes; l'objectiu és aprofitar un dels millors espais de propietat pública del Govern d'Andorra i d'Andorra Telecom, per crear un nou pol d'atracció turístic, comercial, empresarial, tecnològic i cultural que aporti valor a aquest eix principal i comercial del país, i a tot Andorra, i que impulsi a més, la dinamització comercial de l'avinguda Riberaygua.

Per això, Andorra Telecom està treballant al mateix temps per cercar operadors i marques, no presents avui a Andorra, i que podrien ubicar-se en aquest nou espai, i que aportin valor als sectors de l'economia andorrana i d'un clar interès turístic i comercial.

Em pregunteu si en la conjuntura actual, el Govern d'Andorra considera viable aquest projecte?

Doncs mireu, en la conjuntura actual, ho considera viable i necessari més que mai, perquè cal buscar nous centres d'interès per Andorra a nivell econòmic i comercial. Només amb més i nous productes i serveis que responguin a les expectatives dels nostres visitants i ciutadans es podrà generar més i nova activitat i més competitivitat. Per tant, recordo més que mai que es fa necessari l'aprofitament dels recursos disponibles, i la transformació de l'edifici actual d'Andorra Telecom i de l'antiga seu de bombers en un nou pol d'atracció turístic, comercial, tecnològic i cultural, pot ser un revulsiu per generar noves activitats al nostre país.

Pel que fa al finançament de l'obra aquesta anirà a càrrec d'Andorra Telecom que utilitzarà les seves reserves sense generar més endeutament per la companyia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

A finals del 2014 es va presentar el guanyador del concurs per la remodelació de l'edifici d'Andorra Telecom i l'antiga caserna de Bombers a l'Avinguda Meritxell.

El projecte guanyador és un edifici anomenat "The Cloud" que simbolitza un núvol de vidre.

El cost aproximat del projecte oscil·la sobre els 30 milions d'euros.

Bé, primer de tot vull expressar la meua més sincera felicitació a l'arquitecte del projecte guanyador, i a més dir que a mi m'agrada, de veritat, tot i que després explicaré el motiu de la pregunta perquè considero que el lloc potser no és l'adequat.

Dit això, em resulta difícil d'encabir un edifici de 14 plantes en un espai tan petit, on els edificis del voltant arriben a les 4 o 5 plantes d'alçada.

Aquest edifici en aquest indret crearà un panel divisorí que impedirà la visualització de la muntanya d'un costat a l'altre, per molt vidre que hi hagi. Disminuint de forma considerable el sol a determinades zones.

Crec que generarà un impacte visual realment poc adaptat al lloc, vull recordar que ens trobem immersos en una vall estreta, en una zona de carrers

estreta, i que el control de l'alçada dels edificis és un fet important perquè hi hagi un creixement urbanístic integrat a l'entorn.

He pogut parlar del tema amb moltes persones, haig de reconèixer que hi ha que els hi agrada i hi estan a favor, però també n'he trobat moltíssimes que hi estan en contra, i potser el fet pel qual hi estan en contra té un denominador comú, que és l'impacte que genera a totes elles l'alçada.

Potser també caldria deixar clar el que suposa aixecar un edifici d'aquestes característiques en aquesta zona. Que vol dir, tenir durant uns 3 o 4 anys obres amb tot el que significa: camions, màquines excavadores, talls de carrers, pols, dificultats pel trànsit a peu i rodat, en la zona més comercial d'Andorra. Un fet que en moments de crisi econòmica com la que estem vivint, només falta que la zona de Riberaigua encara sigui més difícil l'accés.

I als turistes, -i m'hi incloc-, quan fem de turistes no ens agraden les obres, en defugim.

I ja no parlar dels inconvenients pels veïns de la zona. Que ja veurem quan s'ho trobin que els semblarà, ja que ara sembla tot molt bonic, però viure al costat d'una obra d'aquestes característiques durant tant temps, resulta molt complicat. I els hi puc dir per experiència, vaig viure les obres de Caldea.

I encara alguna d'aquestes persones em recordava el fet de què Andorra és zona sísmica, i em demanava si quan hi hagi un moviment sísmic aquest edifici podria aguantar. Recordem que va alçat, no va tocant a terra sinó que va per sobre, va alçat, és a dir que la part inferior quedaria lliure. Jo no sóc experta, però potser és un element a tenir en compte.

I finalment la part econòmica, realment crec que gastar-se 30 milions d'euros és realment una quantitat molt important.

En un moment d'incertesa econòmica com la que estem vivint, em resulta realment fora de lloc plantejar aquests projectes d'aquestes característiques.

Recordant que a més, una de les grans aportacions econòmiques d'Andorra Telecom vénen via rooming, una situació que desapareixerà en breu. Per la qual cosa es farà baixar de forma considerable els ingressos que tindrà l'entitat.

Tampoc disposem d'un projecte que ens indiqui de forma clara que s'hi vol fer en aquest edifici, tot i que el ministre ens ha explicat ni que s'hi vol incorporar marques, etc... Però nosaltres no ho tenim, no ho coneixem això.

En el cas que siguin botigues, també m'agradaria convidar tothom a passejar per l'avinguda Meritxell i comptar el nombre d'establiments tancats sense cap tipus d'activitat econòmica.

Jo tot i que, ja he dit abans que l'edifici en si m'agrada, però quan es fa un projecte d'aquestes característiques amb una inversió tan important, potser el que caldria tenir és un projecte realment ben configurat, real, i que de forma clara i a través d'indicadors ens demostrassin que aquesta inversió es pot revertir en guanys econòmics al sector, és a dir al país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de la vostra intervenció diria que vol i dol. Li agrada l'edifici, comparteix inclús el projecte però quasi li sap greu que l'impacte visual, estètic, les alçades...Bé, no sóc enginyer ni arquitecte, i el vostre company segur que us ho explicaria millor que jo com pot aguantar un edifici d'aquestes característiques. Però en qualsevol cas dir-li que estem molt condicionats pel terreny disponible en aquesta parcel·la.

El terreny fa 1600 metres quadrats, propietat de Govern i d'Andorra Telecom, i el Govern no té altres espais públics d'aquestes característiques i justament cal aprofitar al màxim aquests espais per construir un centre que realment sigui d'interès i amb un rendiment econòmic, social, cultural i tecnològic o empresarial. I per tant, deixant de banda aspectes, diria estètics o més tècnics perquè finalment cadascú pot opinar el que cregui convenient d'aquest edifici a nivell estètic sí que li recordo que va ser aprovat per unanimitat pel jurat. Un jurat molt divers i compost per molts estaments del país.

En quant al seu retorn, és cert durant les obres hi pot haver certes molèsties pels veïns, per la circulació. Hi ha un pla de coordinació amb el Comú d'Andorra la Vella per evitar al màxim de molèsties possibles als ciutadans i turistes del país, però també és indubtable que el retorn que pot tenir aquest edifici és majúscul i major respecte al cost que pot tenir durant aquests anys. Ningú avui se li acudiria plantejar-se si Caldea era necessari o no a Andorra, i inclús amb les obres que van suposar fa més de 20

anys. Però en qualsevol cas el retorn d'aquest edifici entenem que ha de ser molt major respecte al cos que pot suposar aquest període transitori de construcció.

No estem fent un edifici, recordo per fer-lo, estem fent un edifici de continguts. Els continguts són els més importants de l'edifici. I per tant, quan escaigui podem compartir o parlar d'aquests continguts, però heu de saber que s'està entrant en un projecte de continguts i per tant, no plantegem fer l'edifici i quan estigui acabat a veure què hi posarem. Estem treballant en els continguts perquè siguin els més òptims possibles i complementin l'oferta cultural, turística i comercial d'Andorra. I justament per evitar qualsevol dubte que no facin competències als sectors existents en el marc que existeix al país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Sí el trobo preciós a la platja a Barcelona seria preciós aquest edifici, li puc assegurar. Vostè ha parlat del retorn, i a mi és un tema que em preocupa molt el retorn que oferirà un edifici d'aquestes característiques. Aleshores doncs m'agradaria que ens expliqués una miqueta quin és el projecte de continguts perquè puguem entendre tots una mica l'abast d'aquest projecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Diré que estem al límit de la pregunta, però si vol contestar Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

El problema, de fet hi ha dos retorns. Un retorn directe per la companyia i un retorn indirecte pel país, que és quasi el més important. I justament parlàveu que el rooming és un actiu que es pot acabar en pocs anys i doncs una raó de més per buscar altres vies de negoci per la pròpia companyia Andorra Telecom. I aquest edifici d'un cost estimat d'uns 30 milions pot tenir, s'està entrant amb un pot tenir un retorn aproximadament amb ingressos entre

3 i 4 milions d'euros per any a nivell d'ingressos que pot generar el lloguer bàsicament dels espais disponibles inclús lloguers de pantalles a la plaça del davant.

És un retorn important per la companyia però més pel país, inclourà entre altres usos un espai museístic i cultural que vol substituir la sala d'exposicions actual de la caserna de bombers però ampliada amb més potencial d'exposicions i museístic. Inclourà també espais comercials de superfícies significatives, 2000, 2500 metres quadrats i recordo, per atreure doncs marques i productes que al mercat andorrà avui no hi són. I en això estem treballant. Bàsicament de l'àmbit tecnològic, també li puc dir, i també inclourà centres empresarials, viviers d'empreses, parcs tecnològics i altres espais d'usos econòmics. Per tant, entenem que són espais que portaran valor a l'economia, que portaran valor a l'empresa i al país i que aquesta és la rendibilitat estimada, però no li puc avançar més, manca encara un projecte que s'està treballant i poc definit, però en qualsevol cas el projecte tècnic està en paral·lel treballant-se en el projecte econòmic i de continguts.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta, Sra. consellera...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies.

Quan parlava del retorn, demanava el retorn econòmic en si de l'edifici. Quan es fa una inversió d'aquestes característiques doncs, evidentment s'ha de plantejar quin és el retorn, clar. Vostè em parla del lloguer dels espais i tot això, jo també a la meua motivació li he comentat justament aquest fet, que ja m'he imaginat que vostè em plantejaria que és el fet que actualment ens trobem que hi ha infinitats de locals buits a les nostres avingudes principals i tot i així, per molt que s'estan fent esforços, no aconseguim omplir-los ni amb marques ni amb cap tipus. S'obren negocis i al cap de poc temps es tornen a tancar. S'obren i es tornen a tancar perquè la crisi econòmica és la que és, i la gent, disposa dels diners que té i el consum és el que es veu totalment afectat. Aleshores, quin és el motiu que apostin tant perquè realment un edifici d'aquestes característiques pugui venir aquí, perquè jo és que segueixo tenint els meus dubtes i veig que... i ho vull enllaçar, és a dir, Andorra Telecom disposarà d'una disminució dels seus ingressos a través del *Roaming* perquè això és una realitat i és un fet que apareixerà

en un parell d'anys a molt estirar, -entre un i dos anys-, per la qual cosa ja no tindrà aquests ingressos. I a més a més es gastarà del seu romanent 30 milions amb un edifici que -i em sap greu-, no li acabo de veure com li'n traurem profit, ni com podrem llogar tots aquests espais perquè realment sigui rendible. A mi m'agradaria que m'aclarís això, perquè jo penso que és important, és una inversió que realment són molts diners, entenc que són diners d'Andorra Telecom, però que jo crec que hauríem de tenir molt clar on els estem guardant, on els estem invertint, perdó!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet parlem de la reducció de negocis a Andorra, només com a dada dir-li que aquest any 2015, inclús el 2014 van créixer en prop de 300 negocis nous al país.

I és cert sovint, que l'avinguda principal, Meritxell/Carlemany, estem parlant, doncs és una avinguda amb pocs locals buits encara, sortosament, diria, sortosament i que malauradament altres zones comercials més desfavorides que aquesta. I també és ben cert, que hi ha moltes marques o altres empreses que el que voldrien és arribar a Andorra i que sovint no tenen l'espai d'acollida que busquen, estem parlant d'espai *premium* en aquest sentit, no? I tenim la sort que el Govern i Andorra té una parcel·la al mig d'aquest espai Premium que pot rendibilitzar molt més. Per tant, la manca d'oferta d'un costat, és cert que es pot suplantar en una manca d'espais també comercials de l'altre. I dit això, el que sí que és important entendre és que per Andorra fer tot això és una inversió. No és una despesa a fons perdut, justament, si veieu que en un any o dos el *Roaming* podria desaparèixer. Bé, aquí és una hipòtesi poc probable, poc plausible i penso que molt pessimista que no hem de descartar del tot, però en qualsevol cas no trobem aquest horitzó tant a curt termini, no? I és cert que avui Andorra Telecom té unes reserves considerables que bàsicament deposita amb actius financers, amb un rendiment doncs relativament escàs d'acord amb els mercats financers actuals i que per tant, vista aquesta forma, una inversió a nivell immobiliari amb uns actius *premium* que puguin rendibilitzar-se amb uns ingressos diria quasi més importants que el que puguin generar

aquests dipòsits al sector financer ja és una inversió per ella mateixa, no?

I per tant, dir que és cert que és una inversió, és cert que aportarà un retorn al país i amb això estem treballant, i en qualsevol cas el contingut d'aquesta inversió s'anirà definint i només dir-li que seran en tot cas, estem parlant en marques de l'àmbit tecnològic que a més a més complementa molt bé l'activitat d'Andorra Telecom.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

I només per finalitzar, i potser aquesta és la part més sentimental de la pregunta, no? Els que hem vist durant anys la caserna de bombers sincerament ens fa molta pena, un edifici emblemàtic, un edifici de granit característic a més a més de l'arquitectura andorrana, no hi havia alguna fórmula de poder-lo aprofitar amb aquest exterior, millorant-lo... perquè jo crec que també hagués estat una opció... clar, és incomparable -evidentment- una cosa amb l'altra, ho entenc, eh? Són dos models totalment oposats i diferents, no? Però bé, els romàntics, quan els hi he dit, -que he parlat amb molta gent-, doncs molta gent d'aquesta del país deia que amb aquest edifici no s'hi sentia identificada, és a dir perdien la identitat de país, no?

A mi m'agradaria saber què en pensa vostè?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Alcobé...

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet... si anem al segle XX, el maco era la borda en tot cas, la borda que hi havia, en aquell indret més que l'edifici de bombers actual, aleshores sí que anem al sentimental de què una borda pot ser emblemàtica, però va desaparèixer fa uns 30 o 40 anys, no?

Però en qualsevol cas, sí que li vull dir que el que em fa mal el cor a mi és veure l'edifici de bombers tal

com està, deixat, abandonat, i amb un actiu incalculable d'unes infraestructures de Santa Coloma que no es poden ni visitar perquè estan en un indret poc propici a visitar-se, no? Per tant, el que hem de fer és rendibilitzar i aprofitar aquest espai.

No una renda només econòmica, també paisatgística urbana i social, perquè realment el que pot haver-hi a l'entorn d'aquest edifici pot ser un pol d'atracció realment major pel país i per la mateixa zona, per tant, a l'edifici de bombers o d'Andorra Telecom, el seu interès cultural doncs bé, hi pot ser en certa forma però en qualsevol cas queda molt descompensat respecte al potencial que pot tenir també culturalment i arquitectònicament l'edifici d'Andorra Telecom que es podrà abastar en aquest indret i que realment ens pot posar el món de l'arquitectura com a país també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passariem a la següent pregunta presentada:

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de maig del 2015, relativa al tipus de contracte laboral de les persones que treballen a Andorra Telecom.

Fou registrada amb el número 545 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 16/2015, del 2 de juny. Exposava la pregunta el Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Com he sabut, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, Andorra Telecom, disposa d'una alta quantitat de persones treballant-hi i a més a més, -permeteu-me que digui-, molt capacitades implicades en el projecte. Però també se sap que un número segurament no poc important d'aquestes persones presten els seus serveis a Andorra Telecom a través de contractes de treball temporal a través d'ETTs.

També ens consta, i ara li faré la pregunta, que alguns dels seus contractes superen un antiguitat de vuit anys.

Li preguntem a Govern si: ens podria precisar, quants treballadors es troben en aquesta relació contractual a través d'empreses de treball temporal i també quines són les seves antiguitats.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, li contestaré concretament la pregunta i deixo pel temps de dúplica, si convé, alguna precisió més.

En l'actualitat a Andorra Telecom hi treballen 72 persones en el marc de contracte de prestació de serveis amb empreses de treball temporal. 72 persones.

D'una antiguitat: 38 persones és de fins a 2 anys d'antiguitat; 7 persones entre 2 i 5 anys; 14, entre 5 a 8 anys i 13 persones de més de 8 anys en aquest tipus de contractes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Bé, gràcies per la informació i ja li faré després una repregunta però permeteu-me que li faci una consideració.

Estem pagant els salaris d'un volum no poc important de persones, estem parlant de 72 persones que presten les seves hores de feina a l'empresa Andorra Telecom, i a més a més ha mencionat una quantitat de persones, -també no petita-, que fa més de vuit anys com li mencionava que presta els seus serveis a l'empresa.

La reflexió ràpida que em ve al cap és que aquesta espècie de simulació de relació patró/treballador, al final ens porta a què probablement Andorra Telecom això li costa més diners del que seria la contractació directa d'aquesta persona, perquè hi ha una empresa de treball temporal que ha de fer el seu marge, i segurament el treballador, i ja m'ho

precisarà... no està percebent el mateix salari que si fos contractat directament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, teniu diria, part de raó d'aquest comentari...

Voldria explicar per què Andorra Telecom té tantes persones -i és cert en té un nombre considerable-, amb aquesta consideració d'empresa de treball temporal.

D'entrada, s'ha d'entendre que hi ha certs tipus de contracte a l'empresa Andorra Telecom que requereixen i justifiquen contractar treballadors amb aquesta modalitat com per exemple: treballadors de cap de setmana, treballadors que fan substitucions temporals d'altres treballadors, l'atenció telefònica que fa el 111 o el 119, o inclús el 115 doncs, sovint hi ha persones que treballen purament unes poques hores per setmana i, en aquest sentit, doncs es pot entendre que part d'aquesta quantitat i d'aquesta quota de persones amb aquesta modalitat estan justificades per poder fer aquestes tasques. Si anem a quantificar-les diria que aquestes són unes quinze, d'aquestes setanta-dos persones unes quinze es podrien justificar clarament en aquesta modalitat de contracte temporal.

El segon motiu és un motiu legal. Andorra Telecom, fins d'aquí doncs onze dies concretament no serà una empresa de dret privat, una societat anònima de dret privat, de la nova llei aprovada pel Consell General fa uns sis mesos.

I per tant, aquesta empresa també ha estat subjecta a les limitacions de contractació que afecta a les entitats públiques des de fa uns cinc anys. Aquesta limitació doncs, acompanya d'un procés de moltes baixes a l'empresa de personal fix, quaranta-una persones en cinc anys ha fet que perquè l'empresa pugui continuar donant un servei òptim adaptat a les necessitats dels usuaris i dels visitants doncs, hagi hagut de recórrer aquesta modalitat de contractació de caràcter temporal per suplir aquest servei i, per tant, aquesta limitació legal és el que ha conduït haver de buscar fórmules noves de contractació de serveis, no de personal directament, per suplir aquesta modalitat.

Aquests són els dos arguments que justifiquen o expliquen més aviat el perquè d'aquesta quantitat important de treballadors.

Pel que fa a la pregunta... bé, al comentari que feia sobre les condicions contractuals. És molt difícil de comparar el nivell salarial perquè sovint estem comparant persones amb una antiguitat important a l'empresa de personal fix amb altres persones amb una antiguitat molt menor que són les empreses de treball temporal. Per tant, aquest sobre cost que ha de pagar pel marge de l'empresa de treball temporal Andorra Telecom a aquesta empresa, es pot veure compensat per l'antiguitat inferior i, per tant, per unes condicions salarials que no són les mateixes que els treballadors de l'empresa de temporal fix.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, senyor conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Amb això que acaba de dir, quasi que li faria la comparativa que és com fer trampes al solitari i voler perdre.

La justificació legal, em sembla molt bé. Fa quatre anys que vostès estan governant i dir que no es pot contractar però tenir aquest volum de persones amb ETTs és fer trampes al solitari i perdre perquè tenim persones que cobren menys del que segurament mereixen i tenim un sobrecost per Andorra Telecom.

Dit això, el pressupost del compte de resultats del 2013, segons l'informe que vam rebre recentment diu que les despeses de personal al 2013 ascendeixen a 11.278.000 euros i al 2014 a 12.537.000 euros. Ens agradaria que ens precisés quin és el volum que d'aquests diners ateny a aquest tipus de contractació de les setanta-dues persones de les quals estàvem parlant, o si bé aquestes setanta-dos persones no estan contemplades dins del capítol de despeses de personal i estarien incloses en algun altre tipus de prestacions de serveis d'empreses terceres cap a Andorra Telecom.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs miri, ara em fa recordar que en la vostra resposta de la vostra dúplica és curiós que pugui dir que Andorra Telecom té un sobrecost per aquesta modalitat. Quan el vostre company el Sr. Gallardo -el vostre company el conseller Gallardo- fa tot just prop de quinze dies feia un article dient que aquesta contractació es feia perquè Andorra Telecom té un rendiment econòmic major que els seus treballadors afectats... Sr. Gallardo, això és purament fals! És purament fals! Jo puc entendre que pugui criticar aquesta elecció del personal de l'empresa Andorra Telecom via les ETTs... ho puc entendre...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, hauríeu de contestar la pregunta...

El Sr. Jordi Alcobé:

Sí. Sí, sí, però és que fa referència al que deia el Sr. Naudi i, per tant, el que sí que li vull dir és que fer aquestes afirmacions respecte al sobre cost o a l'estalvi de cost que pot tenir Andorra Telecom amb aquesta modelació és una pura provocació i una responsabilitat perquè no és la veritat i, per tant i si no ho sabíeu, és una temeritat fer-ho.

Pel que fa a la pregunta del Sr. Naudi doncs, dir-li que desconec actualment l'import global que es destina a finançar les despeses de contractació d'aquest personal perquè no fan part de les despeses de personal del capítol 1 de la companyia, però sí que ho serien al capítol 2 "Serveis empresarials i professionals" i, per tant, no dubti que li puc posar aquesta informació i facilitar-li tan aviat com la tingui disponible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només volia demanar al Sr. ministre, vist el canvi d'estatuts d'STA amb la Llei aprovada, quin és el futur que es preveu per aquestes persones?

Evidentment, totes les explicacions que ha donat sobre les limitacions de contractació afectaven a l'entitat parapública, però deixaran d'existir quan l'STA adopti la nova forma societària i, per tant, demanar-li quines previsions té en relació a aquest important col·lectiu un cop ja entri en vigor la Llei de modificació dels estatuts d'STA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies per la pregunta Sr. López.

De fet, efectivament hi ha un pla d'absorció d'aquest personal que no sigui el necessari en format de contractació d'ETTs, per tant, estem parlant de cinquanta-set persones que haurien d'absorbir-se en un pla d'entre dos, tres anys màxim a raó de quinze a vint per any. Per tant, l'empresa té la voluntat de contractar aquest volum de persones perquè entenem que són personal necessari de forma contínua a l'empresa i no que hagin de cobrir doncs certs serveis molt més puntuals o temporals dels que són necessaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més... Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic. Per al·lusions.

Home, Sr. Alcobé, vostè diu que és una temeritat però a la pregunta que li fa el meu company conseller sobre l'import tampoc parla d'import i, per tant, no deixa clar si hi ha un sobre cost, o no o si hi ha un estalvi, o no.

Per tant, a mi el que em sembla també una temeritat és llençar aquesta acusació i no donar les xifres.

Jo aprofitaria per fer-li una repregunta: darrerament s'ha informat a aquestes persones, que en breu canviarà la seva situació precària, perquè seran contractades per una altra empresa que comprarà el 50% d'Andorra Telecom. Què hi ha de cert en aquesta notícia?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, el primer cop que ho sento i li puc dir que no en tinc coneixement. Per tant, no hi ha res de cert... no hi ha res de cert igual que en el vostre article que tampoc hi havia res de cert quan diu que realment es fa per evitar un cost per l'empresa, i això sí que és una temeritat, li recordo, fer acusacions com vostè va fer sense fonament de causa, i jo li responc al seu article.

Per tant, vostè fa una acusació gratuïta parlant de persones i, això no val en política. No es pot fer política a qualsevol preu i, per tant, quan vostè fa aquestes acusacions, que són falses, el que és una temeritat i una provocació gratuïta i una responsabilitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Els hi demanaria que se centressin en el debat que tenim al davant.

Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Em sembla molt bé que vostè consideri això però jo insisteixo: quines són les xifres? Quin és l'import que destina per la contractació per aquestes persones mitjançant l'empresa? I si no hi ha un estalvi en aquesta modalitat de contractació, si aquestes persones estiguessin contractades directament per la mateixa feina.

Digui'm vostè si una persona que està treballant a Andorra Telecom contractada directament per Andorra Telecom té el mateix salari per les mateixes tasques que per una altra persona que estigui fent el mateix i contractada per una empresa temporal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

La xifra exacta li contestaré quan la disposi; avui no la dispo de moment.

Sí que li diré que l'empresa temporal també cobra tretze pagues igual que el personal fix de l'empresa d'Andorra Telecom, l'únic que no tenen dret és a DPO per objectius de personal que tenen dret el personal fix.

En canvi, l'empresa Andorra Telecom ha de pagar un sobrecost que és el marge com deia el vostre company el Sr. Naudi, per satisfer l'empresa temporal que contracta aquestes persones.

No dispo de la xifra exacta del volum però li ensenyaré tant bon punt la tingui disponible i, en tot cas, sí que s'ha de ressaltar que comparar situacions laborals diferents pot ser també enganyós perquè estem parlant d'una plantilla de dos centes-cinquanta persones amb una trajectòria professional de molta antiguitat amb un altre col·lectiu de molta menys antiguitat. Per tant, això s'ha de ponderar a l'hora de fer les comparacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, l'última. Gràcies Sr. síndic.

Per tant, dedueix pel que diu que no es paguen objectius a aquestes persones per estar contractades per una empresa temporal? Per tant, una persona que fa la mateixa feina que un altre treballador contractat per una empresa temporal no percep el mateix salari perquè no percep objectius i, per un altre costat, sí que hi ha un sobre cost perquè hi ha una part del salari que sí que es paga per la via de contractació de la prestació de serveis a l'empresa.

Per tant, digui'm vostè on està l'afirmació, i no sé, la injúria que em deia quan jo afirmava que hi ha un rendiment per part d'Andorra Telecom en la modalitat de contractació d'aquestes persones?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs miri, m'he equivocat en la resposta. Li diré que sí que cobren DPO. M'he llegit a mitges la resposta que m'ha preparat l'empresa, el que sí que no cobren són els triennis perquè el trienni va vinculat a l'antiguitat. Per tant, per aclarir, i m'excuso de la resposta, concretament en l'empresa temporal el personal cobra 13 pagues i també tenen dret a la DPO. El que sí que no tenen dret són als triennis que és part de l'antiguitat.

Per tant, al que em feu referència. A l'article dèieu, un abús per...

El Sr. síndic general:

Demanaria que ens centréssim en el debat si us plau.

El Sr. Jordi Alcobé:

Si sí és que m'ha preguntat on està la injúria que ha fet sobre el tema de l'article! Doncs li contesto concretament el que diu el seu article.

Diu, un abús no de part de l'ETT sinó la pràctica que és totalment legal sinó un abús en aquest cas per part de l'entitat parapública que autoritza aquesta modalitat per treure un rendiment a càrrec dels treballadors contractats. Això és fals Sr. Gallardo!

Això és degut, justament és degut a l'obligació legal de no poder contractar personal fix, no a la voluntat de l'empresa de fer un estalvi ni un rendiment econòmic. Per tant, l'obligació legal ens ha condicionat moltíssim la política de personal i també certes feines que ho requereixen. Però, en qualsevol cas no és per donar un rendiment econòmic a l'empresa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És que no és cert això!

Una persona que té més de tres anys un contracte laboral temporal que se li va renovant hauria de convertir-se en un contracte fix. La Llei aprovada de contenció que afecta a les reduccions de contractació es va aprovar al 2014, si s'hagués volgut

contractar aquestes persones i canviar l'estatus haguessin tingut durant la legislatura passada la possibilitat.

Vostè em rectifica ara i em diu que no cobren objectius però en canvi em reconeix que no cobren antiguitat! Perdoni Sr. Alcobé però penso que per les persones que estan en aquesta situació hi ha una precarietat laboral perquè hi ha una discriminació respecte al tracte que reben uns i altres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, Passaríem a la següent...

Bé, Sr. ministre si voleu contestar...

El Sr. Jordi Alcobé:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Era per repetir el mateix.

Que realment hi ha una obligació legal que ha de complir Andorra Telecom. I, aquesta obligació legal, des del moment que no serà una empresa pública de dret privat, que serà a partir de 15 dies, doncs, permetrà fer aquestes contractacions i, agraeixo la pregunta del Sr. López que em permet dir que hi ha un Pla de reestructuració justament d'aquestes persones en un termini de 3 anys màxim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, passaríem doncs a la següent de les preguntes:

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a l'ampliació horària del servei de tràmits de Govern.

Fou registrada amb el número 546 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Josep Majoral Obiols.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Jeffrey Pfeffer, professor de Càtedra Thomas D. Dee a l'escola de gestió de la Universitat de Stanford, en la seva conferència del dia 19 de maig

dels corrents, va significar, i cito "que els canvis d'horaris, jornades massa llargues, impossibilitat de conciliar la vida laboral amb la familiar, manca de justícia i inseguretat econòmica són els estressants de la vida laboral que afecten avui a administració, empreses i societat."

En el mateix sentit Europa s'està plantejant que els països de més al sud adoptin l'horari laboral de 9 h a 5 h passant per un màxim d'una hora per dinar a meitat de la jornada.

Ara bé, Andorra és plateja allargar l'horari de tràmits fins a les 19 h tal i com es va fer avinent en un mitjà escrit del país per primera vegada el 22 de maig.

Vist l'exposat anteriorment, es pregunta: quins són els criteris tècnics els quals fan necessària l'ampliació horària del servei de tràmits del Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, efectivament el 22 de maig passat la premsa recollia una entrevista al cap de Govern que anunciava la voluntat del Govern d'estudiar una ampliació de l'horari del servei de tràmits posant com exemple empreses del sector públic com Andorra Telecom que va ampliar el seu horari d'atenció al públic de fet no fins a les 7 de la tarda sinó fins a les 8 de la tarda, concretament aquesta empresa.

Així, després d'analitzar algunes possibilitats amb l'equip de personal del servei de tràmits, als que vull agrair avui públicament la seva bona predisposició i compromís amb l'entitat, i vull insistir, en uns mesos en què han suportat una càrrega de treball molt per sobre de l'habitual, s'ha acordat una ampliació de l'horari del Servei de Tràmits per assegurar el servei fins a les 7 de la tarda.

Aquest canvi s'emmarca dins d'un procés molt més global de millora de l'atenció a l'usuari, modernitzar l'Administració i simplificar els procediments. Com per exemple amb la propera posada en marxa de la pàgina web de tràmits que permetrà fer per primera vegada tràmits per internet o també amb una redefinició de les funcions de la recepció per ajudar i informar a l'usuari del procés de tramitació i en la que es podrà recollir i lliurar informació i documentació.

Pel que fa als nous horaris la prova iniciarà el dia 1 d'octubre del 2015 i durarà 6 mesos fins al 31 de març del 2016. I suposarà, doncs, incrementar els horaris actuals de les 16.30 fins a les 19 hores en jornada normal i de les 14.30 a les 19 hores en jornada reduïda.

En definitiva, per respondre concretament a la pregunta, el Govern ha considerat necessari ampliar i provar un augment dels horaris del Servei de Tràmits per donar una major resposta i un millor servei públic a totes les persones que tramiten amb l'Administració general i amb el convenciment de què la funció de l'Administració és adaptar-se a les necessitats dels seus usuaris i ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per les seves explicacions.

En aquest sentit, si que voldria remarcar que coincidim amb un aspecte, el fet que l'administrat tingui de fer cues de més d'una hora no es pot tornar a reproduir.

On jo voldria fer una petita reflexió és en el fet que vostès vulguin ampliar l'horari de Servei de Tràmits fins a les 19 h del vespre durant sis mesos i de forma provisional de moment.

Realitzar una prova pilot genera una sèrie de canvis que caldrà que duguin a terme els treballadors de l'Administració i, sobretot, com vostè diu de forma provisional. Aquests canvis entenc que no són tant evidents ja que totes les famílies tenen la seva vida muntada a l'entorn dels horaris i feines actuals.

Entenc també que les remodelacions de la planta baixa de Tràmits també formen part de la prova pilot, així doncs, entenc també que en el cas que dita prova pilot no funcionés caldrà tornar a remodelar la planta baixa de l'edifici administratiu.

Al meu entendre la via a seguir, crec que caldria més apostar per la via de donar prioritat i ordenar el *timing* dels tràmits en lloc de marejar, si se'm permet l'expressió, l'organització interna del Servei de Tràmits.

Vist tot l'exposat voldria preguntar, doncs, al senyor ministre si ens pot dir quins altres serveis es veuran afectats per a poder dur a terme aquesta prova pilot?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per explicar de què es tracta la remodelació i reorganització del Servei de Tràmits. Com a remodelació física només li diré que una cosa canviarà, la maqueta a l'entrada de l'edifici de Govern. Aquella maqueta de la dreta, doncs, entenem poc adequada en temps actual justament, marxarà d'aquest edifici i s'utilitzarà aquest espai per com a..., per posar algunes cadires més o per poder seure la gent en cas de cua o d'espera i serà l'única remodelació que es farà física de l'edifici. Pel que fa a la recepció hi haurà una reorganització del servei de la recepció amb persones que atenguin als ciutadans o als empresaris i no persones que atenguin al telèfon que estaran en un altre indret més propici per fer aquesta tasca i que no requereix estar al davant de les persones que entren a l'edifici administratiu. Per tant, estem parlant purament d'una reorganització més que d'una remodelació física del servei de tràmits.

És una prova pilot, com diu el nom, i per tant això vol dir que si funciona es plantejarà continuar, i si no funciona es plantejarà modificar, com no seria menys. I, de fet l'impacte que pot tenir per les persones, doncs, s'ha parlat, s'ha intentat exposar i participar totes les persones afectades i entenem que serà un impacte limitat perquè aquest horari implicarà fer torns, torns de matí i torns de tarda, i per tant també li puc explicar de què a la tarda de 4 a 7 no es requerirà tenir 6 o 8 persones al servei de tràmits, amb dues o 3 seran suficients d'entrada en funció de les necessitats que es puguin plantejar.

La prova també permetrà reduir l'horari del Prat de Rull que és l'altre servei de tràmits de Govern fins a les 2 de la tarda cada dia per tenir una atenció continuada fins a les 7 de la tarda a l'edifici de Govern. Aquests torns permetrien que amb un horari normal de tot l'any, suposem que fos tot l'any aquest horari, doncs una persona de tràmits faria només durant dos mesos l'any i amb rotacions, totalment sense cap tipus de compromís per uns i altres, amb rotacions que permetrien fer aquest horari fins a les 7 de la tarda durant 2 mesos l'any únicament. Una persona de tràmits acabarà a les 7 de la tarda durant 2 mesos l'any perquè en altres moments de l'any podrà fer rotacions i acabar a les 3 o a les 5 o a les 6 de la tarda, segons el torn que li toqui. Per tant, l'impacte en aquest cas és limitat i

serà pactat amb els treballadors per minimitzar doncs, aquests efectes familiars que pugui haver-hi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Vostè en les declaracions del diari, va esmentar que l'any vinent intentarà fer alguns dels tràmits que no coincideixin o que algun dels tràmits es puguin fer de forma digital.

Vull recordar-l'hi que més que intentar -ho vostè té el compromís amb la ciutadania ja que ho van escriure blanc sobre negre en el seu programa electoral.

El Grup Liberal també està convençut que el que ens cal és una administració moderna i àgil, així ho posàvem també nosaltres en el nostre programa electoral. Per tant, més que modificar horaris creiem que el que caldria és celeritat en el compliment del programa electoral en aquest punt.

A més, vostès mateixos vàreu desenvolupar la Llei 35/2014, del 27 de novembre, de serveis de confiança electrònica, llei que hauria de permetre una major agilització dels tràmits administratius davant un model d'Administració pública actual que ha demostrat que necessita una reforma profunda ja que el tracte del ciutadà amb l'Administració és burocràtic i feixuc.

S'ha d'habilitar una finestra única i l'expedient únic, modificant tota aquella legislació que han fet que el tracte del ciutadà amb l'Administració sigui complicat. Ni tan sols heu sabut detectar que si fèieu acabar els terminis de totes les sol·licituds al mateix temps podríeu col·lapsar l'Administració.

Així doncs, pregunto: quan, quina data es podrà ja disposar del Servei de Tràmits digital?

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, comparteixo gran part del vostre exposat, gran part per no dir quasi tot. I de fet si es pot plantejar avui, avui vol dir aquest mes de juny mateix, la primera versió del servidor e-tràmits, per fer tràmits per internet, és perquè durant molts anys hi ha hagut un treball i una inversió important amb el Departament d'Informàtica del Govern d'Andorra per adequar un nou sistema d'informació integrat, tota l'Administració andorrana, general, en aquest sentit, que s'anomena RP, concretament, i aquest sistema d'informació integral, doncs, permet ja d'entrada tenir tota la informació per poder tramitar de forma interactiva immediata amb el ciutadà.

Per tant, ja li puc anunciar que aquest mes de juny, i això ho volia fer a la compareixença pública que m'heu sol·licitat, doncs, es podrà ja començar a tramitar per internet o de forma virtual, doncs, tràmits a qualsevol hora del dia o de la nit, o a qualsevol lloc del món, perquè la resposta pot ser immediata en alguns tràmits.

És un procés que no es fa del dia per l'endemà en conjunt, sinó que serà progressiu. S'espera entre 2 i 3 evolucions per any, i per tant tenim la voluntat, hi ha el compromís, no pura intenció, el compromís que en 2 o 3 anys tinguem els tràmits del Govern, la majoria d'ells, i per no dir el 90%, totalment digitalitzats i informatitzats a nivell virtual, i es puguin fer per internet.

Això permetrà evitar moltes de les cues que s'han produït a l'Administració aquests últims mesos. Però sobretot permetrà donar una major atenció a l'usuari des d'on sigui quan ell ho consideri. I per tant, una resposta immediata més àgil i més eficient per part de l'Administració a l'administrat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta.

Bé, si no hi ha més repreguntes suspenem la sessió durant un quart d'hora.

(Són les 10.56h)

(Se suspèn la sessió.

(Són les 11.25h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la següent pregunta que és la número 2 en la numeració original:

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 27 de maig del 2015, relativa a les informacions sobre la nota del FinCEN.

Fou registrada amb el número 528 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa Marimon.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa

Gràcies Sr. síndic.

En la sessió del Consell General del passat 14 de maig passat, el cap de Govern va informar que el 4 de març va saber, per primera vegada, de manera confidencial i oficiosa, que el FinCEN tenia previst emetre un comunicat referent a la BPA, sis dies més tard, que comprometria l'estabilitat del sistema financer andorrà.

Atesos aquests antecedents, es pregunta el següent: pot informar Govern del contingut exacte de la informació rebuda sobre la imminent publicació de la nota del FinCEN; per quina via va arribar aquesta informació; de qui provenia; i, exactament, en quin moment i qui va rebre aquesta informació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, contesta el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet, doncs, com ja vam explicar a la passada sessió de control i a la qual fa referència la seva pregunta, i per passar, doncs, a contestar de forma breu i potser donar lloc més endavant a més intercanvi, les autoritats americanes ens van contactar el dia 4. De fet, doncs, em van contactar a mi personalment aquell dia 4 per avisar-nos, doncs, que el dia 10 de març es faria pública, com bé ha dit doncs, una nota del FinCEN, que declararia la BPA com a entitat de preocupació de primer ordre en matèria de blanqueig. M'ha preguntat l'hora... amb la qual li puc dir que segurament va ser al voltant del migdia.

D'aquesta nota, de la qual rebríem de fet una prenotificació oficial el dia 9. I aquest ha sigut,

doncs, una mica el contingut també que ja es va expressar en l'anterior sessió de control.

Com ja vam explicar en aquell moment i que també és rellevant i important, no se'ns va facilitar en cap moment, doncs, accés a la nota del FinCEN que es publicaria el dia 10. I bé, jo crec, doncs, la vaig rebre jo personalment al voltant del migdia i per part d'autoritats representants americanes.

Espero que entengui que no m'estengui en molts més detalls sobre els representants de les autoritats americanes, ja que com bé sap i hem informat, doncs, aquesta era una comunicació, doncs, confidencial i informal, mitjançant la qual, doncs, aquests representants ens donaven aquest avís. De fet, doncs, ja vam trencar, encara que fos de forma pactada i informada, doncs, la confidencialitat sobre la data del 4 de març. De fet, doncs, aquesta pràctica de trencar aquesta confidencialitat obeïa exclusivament a intentar respondre de forma el màxim transparent possible però equilibrada, també, amb els compromisos al diàleg entre els dos governs, doncs, consistents en escampar aquesta campanya de dubte que s'havia promogut, i no dic que fos a través de vosaltres. Però que sí que s'havia estès, sobre si teníem coneixement o no de la nota del FinCEN abans de la convocatòria de les eleccions o abans que tinguessin lloc aquestes eleccions, i per tant, això ens obligava a desvetllar amb la màxima precisió possible i la màxima transparència possible també dins d'aquest entorn, la data d'aquest previ avís que havíem rebut de les autoritats americanes.

De fet és veritat que amb posterioritat, doncs, a l'última sessió de control, doncs, van aparèixer declaracions que s'havien realitzat, doncs, en unes conferències a Madrid per part de personal de l'ambaixada americana, que de fet, doncs, el que feien era poder donar la sensació que es podia vincular d'alguna manera alguna comunicació anterior d'autoritats americanes cap a Andorra amb aquesta nota del FinCEN. Bé, jo crec que aquí també, doncs, vam una mica també fer una iniciativa amb ares de poder informar cap als presidents de grups parlamentaris sobre aquesta, diguéssim, notícia, que en cap cas, doncs, vam divulgar nosaltres. Les notes verbals que és el procediment doncs, pel qual hi havia hagut aquesta comunicació a l'agost del 2014, no són instruments que siguin suposats sortir de l'àmbit de la comunicació entre els dos Governos, que li reservava. Però evidentment, doncs, davant del fet que això s'havia fet públic, no ho havíem fet nosaltres, també de forma pactada i informada amb les autoritats americanes, vam creure convenient de difondre en un àmbit molt limitat, perquè es van enviar als presidents dels grups parlamentaris, tant la nota de l'agost del 2014 com la

resposta que nosaltres havíem fet al setembre del 2014.

De fet jo crec que aquestes dos notes, doncs, quedaven prou clares la desconexió que hi havia entre l'una i l'altra, però de fet també he de dir que he de celebrar, doncs, que les pròpies autoritats americanes, la pròpia ambaixada, doncs, posteriorment emetés un comunicat o una resposta davant de preguntes sobre aquesta situació on evidenciava, doncs, que en el marc d'unes respostes a una conferència a Madrid, doncs, s'havia evocat aquesta nota verbal de l'agost, que les recomanacions que hi figuraven eren recomanacions per millorar, doncs, el règim de prevenció de blanqueig de capitals, que aquestes recomanacions tenien totes, doncs, un caràcter general. Que cap recomanació estava específicament lligada a cap procés d'investigació i a cap cas penal que estigués en fase d'investigació, i que no anava dirigida i no hi contenia cap menció a cap institució financera concreta d'Andorra. I que els comentaris que aquesta persona havia fet, doncs, en aquest àmbit no estaven en cap cas, -i ho cito textualment, perquè amb això crec que s'ha de ser curós- amb l'actuació presa contra BPA sota la secció 311 del Patriot Act.

Penso per tant que he contestat breument al principi però que quedava contextualitzat també amb aquests elements d'informació que bé, ha arribat també on l'ortodòxia diplomàtica ja s'ha trencat suficientment. Jo crec que era necessari fer-ho, així ho van entendre les dos parts que van fer aquest exercici. Pensem també que aquest trencament s'ha fet de forma raonada, que era justificat fer-ho perquè crec que s'havia de trencar aquesta dinàmica de dubte permanent sobre el fet si ho sabíem o no abans de les eleccions....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

....i per tant crec que la situació ha quedat prou aclarida, que hem de tornar a la normalitat institucional, que hem de tornar també als codis que regeixen el bon diàleg entre ambdós estats i que per tant, el contingut de la meua resposta doncs sigui suficient de cara a resoldre la seva pregunta.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic, gràcies Sr. Saboya per la seves explicacions. Reiterar que òbviament que quanta més llum podem posar en tota la qüestió de la BPA, doncs millor per tots. Sabem en aquests moments que aclarir detalls i aprofundir en coses molt concretes potser ja no pertany tant al fòrum que en aquests moments ens ocupa justament arrel de l'aprovació, avui mateix en seu del Consell General d'aquesta comissió especial que en farà el pertinent seguiment justament preposar les bases perquè situacions d'aquesta mena no es puguin tornar a repetir en un futur, de proveir una solució immediata que això és realment el que està preocupant en aquests moments totes les parts afectades, que són moltes. I per tant tots els detalls òbviament ajuden a aclarir, i això penso que és bo que l'opinió pública tingui aquests detalls, però òbviament aquesta comissió especial podrà aprofundir en tots aquests aspectes per analitzar-los pertinentment i arribar a les conclusions que creguin oportunes.

En aquest sentit sí que m'agradaria referir-me en el caràcter d'urgència nacional. En aquesta mateixa Cambra, el mateix cap de Govern ha apel·lat al sentit d'estat i al sentit de la responsabilitat. Jo els convido una mica a predicar amb l'exemple i aquesta és una mica la premissa que ja s'ha anunciat òbviament i ha transcendit a la premsa i l'AREB està fent la seva feina, però la gent reclama solucions, i el fet de què òbviament es pugui arribar a veure la llum al final del túnel tampoc no dóna una solució immediata als problemes i a la casuística particular de molta gent que ho està passant molt malament i que està patint molt per tot aquest afer BPA. Per tant, en aquest sentit sí que els convido poder trobar i proveir una solució la manera més immediata possible.

Deixi'm fer si em permet Sr. Saboya algunes reflexions. Reflexions que òbviament que vostè de ben segur coneixerà però que potser s'emmarquen en aquest període de temps entre el dia que vostès reben aquesta notificació confidencial i oficial, com vostè bé ha esmentat fins el dia 10. Perquè els mercats financers, aquest període de sis dies doncs és un període considerable, tal i com funciona avui en dia l'economia mundial en les imputacions d'interdependència entre tots els organismes que la formen. Per tant, sis dies són un marge de temps en el qual es podrien potser fer incidències diferents. Tampoc no m'agrada entrar en el terreny de l'especulació perquè el terreny de l'especulació no aporta res. I les hipòtesis estranyes de què hagués passat? Què hagués passat? penso que això ningú aquí té la capacitat de ser allò endevinaire i potser prediques el que passaria en el futur, però sí unes

reflexions en el sentit de què potser la situació requeria un pla immediat, una immediatesa el mateix dia 4, potser al mateix moment en què es rep aquesta informació en la qual s'informa que hi hauria, que el sistema financer andorrà es comprometria, amb la qual cosa calia fer un sistema, unes mesures de contingència generals per intentar prevenir al màxim el que era, la repercussió que la publicació d'aquesta nota, sis dies més enllà de què vostès reben la notificació, doncs podrien arribar a tenir. En aquest sentit, s'hagués hagut de preparar potser la plaça financera, potser s'hagués fet més anticipació a l'hora d'actuar i no esperar a la publicació de la nota per començar a engegar els mecanismes per veure que és el que podem fer com a reacció a aquesta nota. Sabem també que aquests contractes es regulen a nivell mundial en diferents organismes, per tant, també ja contractar diferents organismes que estan implicats justament amb el que és aquest teixit econòmic i financer global, mundial i per tant, fer aquestes mesures d'anticipació. Inclús començar a pensar amb un pla de contingència pel banc, veient quina seria la repercussió que la nota arribaria a tenir. Començar a tractar el problema reputacional de la plaça. És un problema que encara patim, que resta lluny de ser resolt en aquests moments, doncs aquell mateix dia potser ja haguéssim pogut començar a establir els mecanismes per anticipar aquest problema reputacional que ara patim i del qual haurem de crear els mecanismes o establir els elements per poder recuperar la reputació que es mereix la plaça financera andorrana per les bones pràctiques que la gran majoria de gent sempre ha fet en aquest país. No entrarem en temes de si es podia tractar d'evitar la nota o no, amb un compromís clar de quines haurien de ser les accions i les regulacions futures. Potser va esdevenir, potser va passar, i també sobretot preparar tots els temes de comunicació. Uns temes de comunicació que també van quedar palesos....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Ferran Costa:

...en la darrera sessió de Consell que s'havien establert mitjançant una agència de comunicació i la seva contractació, doncs ja aquests temes de comunicació ja no esperaven la publicació de la nota sinó anticipar-se al mateix dia 4.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, bé de fet agraeixo la pregunta també, és veritat que sempre i quant ens podem situar en aquest equilibri d'aportar el màxim d'informació que sigui útil doncs per aclarir els fets davant de rumors i construccions fictícies que l'únic que aporten és soroll, que segurament a algú sempre li convé que hi hagi soroll en aquests processos, doncs és d'agrair. Jo crec que aquesta pregunta i a més jo crec amb un entorn ara on les coses estan una mica més aclarides i més pausades ajuda a acabar d'aclarir aquests temes de dates, a esvair aquesta situació d'acusacions o de rumors de coneixement previ d'aquesta situació que evidentment, vostè sap perfectament que va ser sobrevinguda i que evidentment com a sobrevinguda intentar establir un pla de resposta immediata doncs no era senzill. Sí que m'agradaria comentar dos o tres aspectes d'aquesta relació de coses que s'haurien pogut fer o que aquests sis dies van permetre fer.

Primer de tot, hi ha un element important que sempre hem insistit molt en la contesta...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre li demanaria que tingui en compte el temps....

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí doncs miri, aniré ràpid i si de cas després a la repregunta li complementaré. El fet de no tenir la nota, en cap moment no teníem el contingut de la nota, és un condicionant molt important a la seqüència d'accions que es fan durant aquells dies.

I segon aspecte: l'aspecte de la confidencialitat. Evitar qualsevol filtració en aquell moment durant aquells sis dies. Els sis dies podien ser un avantatge si em permeteu la paraula perquè és segurament abusi donat el context que es creava, però en tot cas també presentava un repte molt important que era el tema d'evitar qualsevol filtració. Hagués sigut absolutament desastrós que hi hagués una filtració d'aquest avís durant aquells sis dies, i en tot cas, potser en el torn de repreguntes ara que tindrem, tindrè temps de poder elaborar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes...

Sr. Ferran Costa, després Sr. Pere López.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El que dèiem, penso que ara realment la majoria de l'opinió pública i sobretot de totes les parts afectades, que són moltes. Al cap i a la fi és tot el país que està afectat per les repercussions de la plaça FinCEN global. Insistir ja potser no tant en els detalls sinó amb què la gent espera.

Poden vostès ja apuntar quan hi haurà una solució damunt de la taula? I si ja hi ha una solució damunt de la taula, com s'apunta que podrà ser aquesta solució?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí gràcies Sr. síndic.

Doncs aprofito per acabar una mica abans. És molt important el fet de què no hi hagués informació de la nota requereix evidentment que en les primeres hores hi ha una necessitat de posar-se en contacte amb qui seran els responsables segurament de gestionar aquesta situació perquè són els òrgans competents, són les autoritats competents que són l'INAF, la UIFAND i també la Fiscalia. Jo crec que aquesta era una necessitat de fer-ho i així es va fer, justament perquè durant aquells dies hi hagués capacitat per part nostra de valorar què hi havia, què hi podia haver relacionat amb la BPA que pogués justificar aquesta declaració. Però la nota on hi figuren les informacions pertinents només la tenim el dia 10, i la pre notificació del dia 9, allà ja s'aporten alguns elements que després es reproduiran a la nota però no tots. I per tant, el dia 9, sí que allà ja teníem alguns elements que són els que van permetre, primer, com que era una comunicació oficial també, que el cap pogués transmetre aquesta comunicació cap a les autoritats competents de forma oficial i tindre ja alguns elements per valorar si aquelles coses que s'havien treballat els dos primers dies, abans del cap de setmana, doncs fossin possible.

Una altra cosa que vam comentar, i ho sabem perfectament i era el deure d'informar als caps d'Estat, i per tant en aquells dies previs es va informar amb desplaçament a París i a la Seu per

part del cap de Govern i jo mateix. I després molt important, reduir al màxim la difusió d'aquest avís. Això era imprescindible, i de fet, va ser reduït al màxim inclús dins del que és el si del Govern. Perquè era absolutament imprescindible evitar qualsevol filtració, i no és manca de confiança envers a ningú, però és una concepció d'intentar disminuir els riscos al màxim. Hagués sigut molt greu que rebent un avís sortís abans de què hi hagués la publicació.

Pel que fa doncs a la solució, i jo crec que és i m'alegro d'aquest tarannà que espero es vagi reproduint en el si de la comissió, que serà segur en el millor indret on possiblement repassar alguns d'aquests aspectes si és necessari, però encarar-la també amb aprendre de les lliçons que segurament hem de fer d'aquesta experiència. Tenint clar sempre perquè també hem de tenir clar sempre que la motivació de la nota del FinCEN és exclusivament d'aquesta entitat i mai fa referència a qualsevol problema de la plaça financera com a tal, que a més fa referència dins d'aquesta entitat a presumptes activitats molt localitzades i molt concretes d'alguns responsables, la qual cosa podria evitar, -i aquí faig una mica de ciència ficció també-, podria explicar el perquè quan s'examinen els mecanismes, amb els controls amb els reportings, amb les auditories no es detecten, però en canvi les incidències es produeixen perquè evidentment el qui deixa fer és la persona que n'és màxim responsable, doncs evidentment és molt més difícil que els mecanismes puguin funcionar.

Tenint en compte això, que sempre s'ha de tenir en compte, és veritat que l'impacte és reputacional a nivell de plaça, i això és inevitable. I per tant, jo crec que pertoca ara, i jo crec que algunes iniciatives legislatives ja s'han comentat, i ajudaran en aquest sentit, però és veritat que hi ha una reflexió a fer i que estarem absolutament disposats a compartir.

Després si tinc temps elaboraré sobre les solucions perquè aquest format és difícil.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Més que per fer una repregunta que també després vull fer algunes repreguntes. Jo he formulat una pregunta amb termes molt similars i demano si és possible de retirar-la i introduir-me en aquest debat per no fer un segon debat sobre la data del 4 de març

i els fets ocorreguts entre el 4 i el 10 posteriorment, i concretar una mica el debat.

El Sr. síndic general:

Penso que és una bona proposta. Si els sembla, ho fem així.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Puc fer una breu introducció sobre....

El Sr. síndic general:

Sí, sí....

El Sr. Pere López:

Doncs gràcies de nou Sr. síndic.

Efectivament he retirat la pregunta que havia formulat en què demanava que el Govern havia informat per primer cop en sessió del dia 4, la passada sessió de control al Govern de data 4 de març. En aquest sentit, no puc evitar, i en el seu moment les tres forces que estem a l'oposició vam fer un comunicat de mostrar un cert desencontre amb les afirmacions que va fer el Sr. Cinca amb motiu d'una roda de premsa en relació a què els grups de l'oposició havíem estat informats de la data del 4 de març.

Nosaltres entenem que sobre aquesta qüestió el debat polític és benvingut, les opinions polítiques són benvingudes, hi pot haver perfectament disparitat de criteris i de punts de vista, però el que en el nostre interès és indiscutible que qui va prendre decisions, qui tenia informació eren vostès. Les declaracions que no vull pensar que estaven fetes amb mala intenció però sí que es poden titllar pràcticament de falsedat i que en tot cas van generar moltíssima confusió. Jo personalment em vaig sentir molest per aquestes afirmacions, no diré moltes però sí bastantes persones em van contactar fins i tot nosaltres, en aquest cas, com el grup de l'oposició, jo personalment hagués estat amagant una informació. Jo crec que avui és un bon dia, que quedi clar que la informació sobre el 4 de març atenent segurament aquestes raons de confidencialitat, no se'ns havia donat mai, però que es digui clarament i que es tanqui un dels varis debats que hi ha oberts sobre la qüestió de BPA.

Rellegint els diaris de sessions, la intervenció del cap de Govern el dia 31 de març, amb motiu del seu debat d'investidura deia que va contactar els diferents grups de l'oposició des del primer moment.

Vostè ens va contactar el mateix dia 10, que va ser el dia que ens va trucar al matí i ens va posar d'antecedents una comunicació que s'havia fet el dia abans. És veritat que vam tenir moltes reunions però jo crec encara recordar perfectament el calendari, la seqüència de les actuacions i el que es va dir més o menys en cada una d'aquestes reunions.

El ministre de Finances, el Sr. síndic també amb motiu de la seva intervenció amb l'aprovació de la llei de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, en el seu exposat parlava del dia 10 de març. Molt al principi parlava del dia 10 de març, el FinCEN va alertar. Fins aquella data tots teníem la sensació que el dia 10, i en tot cas el dia 9 o en algun punt d'abans havia sigut el primer moment en què el Govern n'havia tingut coneixement. Jo no qüestionaré les qüestions de confidencialitat que hi pugui haver en aquest sentit. Les puc entendre i fins i tot perfectament i les puc respectar, però sí que demanaria de cara a l'opinió pública que quedi clar de quin és el moment, de què se'ns va informar als diferents grups de l'oposició. Després sí que en un torn de repreguntes, en relació a les actuacions que el Govern va fer del 4 al dia 10 sobre el contingut d'aquesta nota, i aquí solaparíem una mica entre la pregunta que ha fet el conseller Costa i la meua però si no són ben bé la mateixa i es complementen perfectament, sí que m'agradaria fer alguna repregunta més.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

Sr. cap de Govern....

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

A mi em sembla que he vist que, i agraeixo al Sr. Pere López d'ajuntar aquestes preguntes perquè em sembla que es solapen, és una evidència.

A veure, començant pel malentès. No hi pot haver en política malentesos, el ministre portaveu no va dir res que no pogués dir, i en tot cas, el que va dir és el que jo també vaig sentir, quan ens vam veure el dia 10. En cap dels moments, en seu parlamentària no recordo haver dit que el dia 4 vam tenir aquest avís. El que sí us vaig dir, i dic vaig dir perquè també hi era present el Sr. Ladislau Baró, el Sr. Pintat, -potser em descuido algú-, vostè mateix, el Sr. Víctor Naudi que havia viatjat a París. D'això se'n podia sobreentendre que evidentment havíem estat

informat. Ara, que jo li vaig dir que el dia 4 vam tenir un avís de forma específica aquell dia. Ho dic ara que no recordo haver-ho dit. El que sí recordo, no que me'n recordo, n'estic segur que els vaig informar que vaig viatjar a París, i una mica per una regla de tres era evident que teníem aquesta informació. Però la seva pregunta el dia 4, doncs no se li va dir.

I si em permet el Sr. síndic ja contestaria per anar avançant en el debat, és una mica desordenat, si em permet el Sr. síndic, una mica el que va passar del dia 4 al 10, que finalment ve a explicar el que acabo d'explicar gairebé, de forma potser no tan detallada i mirarà de fer-ho més detalladament el ministre d'Exteriors.

El que va passar és que en la passada sessió de preguntes i davant de la insinuació, però això hauran d'entendre que és veritat que el Govern tenia coneixement de la nota sobre la BPA, dic passant vull reconèixer avui públicament que em sembla que estem portant el tema de la BPA més amb molta més cautela tots plegats i ho agraeix el Govern, em sembla que el ciutadà agraeix molt intervencions com les del Sr. Ferran Costa. Perquè bàsicament el que vol és la solució. Però la pregunta la contesto. Què va passar? Doncs va passar senzillament que vam rebre, jo ho he dit, ho faré esquemàtic, un avís dels americans el dia 4. I en aquest avís se'ns va dir, en aquesta visita que dins de la confidencialitat evidentment i potser dins d'aquesta comissió especial, ja es veurà qui va donar aquesta informació, i ja tindran uns noms. Però jo penso per una qüestió de cortesia, de confidencialitat, no es poden donar. I també se'ns va dir que el dia 9 se'ns notificarien uns elements essencials d'aquesta mateixa nota, que es publicaria al 10.

I què deia aquella nota? Ho he dit també en l'última sessió de control al Govern d'Andorra, que es qualificava de primer ordre en matèria de blanqueig de capitals, de preocupació de primer ordre la BPA.

I tal i com vaig exposar en el darrer Consell de preguntes, arran de l'avís, el Govern va informar, també ho ha dit el ministre, la Unitat d'Intel·ligència Financera, -explicaré el perquè-, l'INAF i la Fiscalia. Van informar que el dia 9, el Govern rebria una pre notificació a la nota del dia 10 per ser encara en més detall, una vegada comunicada la pre notificació, i jo mateix vaig enviar una carta dirigida a l'INAF i dirigida a la Fiscalia perquè agafessin les mesures oportunes. No és menys veritat que, no li diré exactament el dia, entre el 4 i el 9, evidentment es va comunicar dins de la confidencialitat tant a l'INAF com a l'UIF. Potser la Fiscalia que verdaderament hi havia un tema preocupant perquè les notes del FinCEN tots sabem que no són

qualsevol nota, i per tant, enteníem que havíem d'avisar. I per què havíem d'avisar? Bàsicament perquè l'INAF em sembla que és de sentit comú, tot i que no teníem la notificació exacta que segurament es fa fer pública el dia 10, l'INAF avalués les possibles conseqüències que una nota d'aquestes característiques podia tenir per al sistema financer en la seva globalitat. Tot i que la nota evidentment solament parlava de BPA, em sembla que en aquest sentit ja s'ha explicat prou bé el ministre portaveu, el ministre de finances.

També vaig informar l'UIF, l'UIFAND - en aquest cas- perquè a ningú se l'hi escapa que és l'homòleg andorrà del FINCEN, i vaig informar la fiscalia perquè vist que la futura nota parlava de preocupació de primer ordre i de no qualsevol cosa, del blanqueig, entenia que la Fiscalia tenia d'avaluar i ella sí ho considerava oportú, emprendre accions que entenguessin oportunes, no?

I també vaig dir, i així queda tot ben detallat, i això sí, Sr. López que ho vaig dir el dia 10, que havia pujat a París i també, a la Seu, vaig baixar a la Seu. El 14 em vaig desplaçar amb el ministre d'Exteriors a París i a la Seu per informar-ne personalment els coprínceps i als seus representants personals, a la última sessió de preguntes vaig dir que ho tornaria a fer perquè era una qüestió de respecte institucional a les més altes instàncies i autoritats andorranes.

També vaig dir, si se'n recorden que vam tenir contactes amb els americans i que els americans ens van dir que molt bé, vam defensar, -més enllà no aniré, si em permeten-, vam defensar el que això suposava de fer... d'una nota que tocava el 20% del sistema financer, hi ha fet referència en la seva intervenció per la comissió quan defensava la comissió i que saluda el Govern d'Andorra, ho vull dir aquí que s'hagi creat investigació, 20% no és poc, i els vam fer entendre, ho va fer el ministre, de què això era un cop molt dur tot i que solament sabíem que hi havia aquest avís famós.

I també se'ns va dir...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

D'acord Sr. síndic...

... i també ho vaig dir així en la darrera sessió de control que les autoritats americanes em van dir que la nota estava firmada, i que no canviarien i que es prenotificaria el dia 9, i el dia 10 es faria pública.

I bé jo ara ho vull continuar, Sr. síndic, amb els temes que també són rellevants de per què del 4 al 10 es va portar tot dins de la confidencialitat... Simplement acabo, Sr. síndic...

Dir que com a cap de Govern, i perquè la gent entengui ben bé aquest assumpte i amb màxima transparència, es va tractar no per menys preu de ningú ni per desconfiança de ningú, sinó tot el contrari, per la confidencialitat, -i això no vol dir que la trenqués de cap de les maneres-, vam ser coneixedors, el dia 4 el ministre d'Exteriors m'ho va comunicar com és preceptiu, com a cap de Govern en funcions en aquell moment a mi mateix, ho vaig comentar al ministre de Finances i solament el dia 9 a la tarda, ho vaig comunicar als ministres que estaven tots ells com jo mateix en funcions.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Dos apunts molt ràpids. Nosaltres també estem preocupats per la solució, el que no compartim és que hagi d'haver-hi un antagonisme entre estar preocupat per la solució i aclarir els fets, pensem que són dues coses absolutament complementàries. Nosaltres pensem que sempre que se'ns ha citat hem participat activament, hem dit avui que participariem activament d'aquesta comissió, vam votar la llei de resolució i liquidació d'entitats bancàries i per tant, et diria, i hem fet bastantes preguntes també en relació a la situació dels clients, i fa uns dies fins i tot ens vam reunir amb l'AREB per tenir informació de primera mà, és a dir, que aquest antagonisme que a vegades es vol plantejar entre la solució i aclarir els fets, al nostre entendre no hi és.

En segon punt, només en relació al calendari, i per tancar aquesta qüestió, sobre el dia 4 de març i al nostre entendre, la primera informació que se'ns va donar és que el Govern el dia 9 havia rebut una prenotificació que el cap de Govern havia viatjat a París i a la Seu d'Urgell el dia 9, i el dia 10 va ser quan ens va trucar. Només per aclarir el calendari tal com l'enteníem nosaltres, com se'ns havia explicat i per tant, quan el ministre portaveu ens va parlar del 4 de març s'entengui el malestar que ens va produir la certa desconfiança fins de tot a dins de les nostres files.

Anant sobre el tema dels dies 4 al dia 10, jo volia fer una repregunta, crec que és molt concreta i és si el Govern quan rep aquesta comunicació informal per part del FinCEN, -en aquest cas a través del ministre d'Exteriors-, va ser conscient, o era conscient de la transcendència que podia tenir la nota que es publicaria el dia 10. És a dir si en aquell moment doncs va ser, tot i els elements de confidencialitat va entendre perfectament o era conscient de quin efecte o de quin impacte podria produir la publicació de la nota el dia 10 de març.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Pere López, evidentment, notes del FinCEN, són molt preocupants, n'èrem conscients, i n'èrem tant conscients que vam fer el que li acabo de dir, ho vam comunicar a la UIFAND, a l'INAF i també vam tenir, vam parlar amb la Fiscalia, i érem tant conscients que no era qualsevol nota i era un fet rellevant que ens vam desplaçar jo mateix i el ministre d'Exteriors, el ministre d'Exteriors i jo mateix tant a París com a la Seu, i evidentment que ja ho sabíem.

Però insisteixo, una vegada solucionades les insinuacions que no han vingut mai de vostè, també li he de dir, i tampoc han vingut les files liberals, la veritat és que la confidencialitat era extrema i en definitiva simplement dir-li, em sembla que ho he de dir, que puc entendre aquest comunicat que vam fer conjuntament tots vostès contres declaracions o el malestar que va generar unes declaracions, jo vaig dir al Sr. ministre portaveu, Sr. Jordi Cinca, jo vaig tenir ocasió d'escoltar-les. Em sap greu que s'hagin interpretat així, però en cap cas, mai va dir que el dia 4 els ho havíem dit, perquè realment no els ho vam dir. El que sí els vam dir, el que ja he explicat... i doncs el calendari que vostè exposa és el real de què havia viatjat doncs, em sembla que els ho vaig dir "fins el cap de setmana", -bé, això no era gaire complicat perquè em sembla que el dia 9 era dilluns- i que en definitiva això és el que els vaig dir, i es podia extreure, això sí, de què evidentment havíem tingut una comunicació que després vistes les insinuacions, que no ajuden en res, -i acabo Sr. síndic-, a solucionar el tema en futur, per això que agraeixo tant avui el to i verdaderament les

preguntes que es formulen molt en positiu tant la seva com la del Sr. Ferran Costa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, si voleu afegir alguna cosa...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí...

El Sr. síndic general:

Demanaria brevetat, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, la major possible.

En tot cas, doncs agrair el to com deia el cap de Govern. Espero que això ajudi a aclarir tota aquesta dinàmica de les dates. A mi no em cap mena de dubte per haver estat present a les reunions on vostès eren presents també aquells dies que tots els que estàvem en aquella taula, en aquell clima de preocupació compartida i... tots teníem present, tots ho sabíem, que estaven parlant de què nosaltres havíem estat avisats amb antelació i tots teníem la certesa perquè sinó hagués sorgit la pregunta per part vostra i hagués sorgit la contesta per part nostra, perquè hi havia clima de confiança suficient com per fer aquelles reunions que havia sigut immediatament anterior l'avís a la situació creada el dia 9 i el 10.

Una altra cosa és que després, quan sobrevé tot el soroll i quan sobrevenen totes les insinuacions i la incidia segurament buscada i promoguda de forma interessada sobre si ho sabem abans de les eleccions, doncs allà es produeix un moviment de soroll.

El Sr. Jordi Cinca, en aquella conferència de premsa mai va mencionar que era el dia 4, però jo crec que avui és bo que quedi clar. Espero que avui... aclarim la seva situació davant les pressions que rebi vostè, me n'alegro però també entendre que jo m'alegri molt més també de traure les pressions que nosaltres hem viscut perquè sense voler comparar segurament han sigut d'una dimensió bastant més important, i si em permet, després doncs entraria en el tema de les solucions, perquè ho estem deixant, jo crec que està bé que avui puguem tancar el debat sobre aquesta temàtica de les dates i poder passar a les solucions per tant, com que no tinc més temps, ho faré en una propera repregunta, si n'hi ha alguna.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Bé, no tinc cap mena d'inconvenient de parlar de les solucions, en tot cas, pel que entenc la solució està en mans de l'AREB, avui en dia que hi està treballant i no hi ha cap mena de problema, però estem parlant de les actuacions que es van fer entre el 4 i el 10 de març i aclarir determinades qüestions sobre el que va succeir aquells dies.

Jo voldria fer només algun parell de repreguntes més, el Govern va contractar algun tipus conscient de la rellevància que podia tenir la nota el dia 10 i també havent assistit a les reunions del dia 10 on hi havia un cert estat de corredisses i d'informacions i fins i tot de comentaris que es feien doncs que semblava que la situació era relativament recent, nosaltres ens va semblar en algun moment, fins i tot en algun punt d'improvisació plenament justificat per l'atenció que generava la situació i per la novetat i per la gravetat dels fets que s'estaven produint.

El Govern va contractar com un tipus d'assessorament per veure si hi havia algunes actuacions que es podien fer o per començar a prendre les decisions que es prendrien, en quin moment es va començar a plantejar que seria necessari intervenir l'entitat. En quin moment es van començar a analitzar ja els diferents escenaris perquè imagino que no van ser coneixedors el dia 4 del que segurament passaria, que ho acaben de reconèixer vostès, que quan van rebre la comunicació per molt que informal, del FinCEN devien començar ja a pensar com gestionar la situació que els sobrevindria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet com deia abans, davant de la situació, el primer que es va fer és informar als que encara que només sabem que es tracta de la BPA, que es tracta de blanqueig de diners, i que és el FinCEN doncs, evidentment aquelles autoritats competents que previsiblement hauran de prendre les accions pertinents i, per tant, per això es va informar a l'INAF, a la UIFAND i a la Fiscalia de forma

preventiva perquè, com ja he dit abans, no hi havia en cap moment cap mena de contingut de la nota, del 4 al 9 no hi ha cap mena de contingut de la nota, l'únic que sabem és que és per BPA i que és aquesta declaració.

Per tant doncs, allà als qui pertocava l'INAF van fer el seu anàlisi de què podia passar en aquest entorn i per tant podia preparar de la millor manera possible les decisions a prendre de cara a la situació que ens trobaríem un cop tinguéssim la nota, que evidentment va desvetllar altres informacions les quals doncs no havíem tingut mai constància, i el mateix va fer la UIFAND i el mateix va fer la Fiscalia. Per tant, entenc que una certa planificació dins d'aquella situació però amb una escassetat absoluta d'informació provinent de part de la nota.

Per tant, aquesta va ser la situació, aquestes van ser les accions i les autoritats competents, cadascuna d'elles, va elaborar el que en aquell moment segurament no podem denominar un full de ruta perquè l'escassetat d'informació de la qual es disposava doncs evidentment era important.

A partir del dilluns i dimarts que és quan es té la notificació on ja s'aporten alguns elements que estaran a la nota però, i ja ho he dit, no tots i a la nota apareixen elements nous importants que no hi havia coneixement, doncs per tant, a partir d'allà amb aquesta més gran improvisació, perquè és veritat que això s'ha de diguéssim segurament fer el *fine tuning*, el fer el bon afinament d'aquelles mesures que cada autoritat competent havia previst prendre en uns escenaris que s'havien auto dibuixat davant de la situació, doncs aquells dies, el dilluns al vespre i el dimarts, doncs van haver-hi aquestes necessitats d'ajustar en base a informació que no era disponible i que segurament era rellevant.

Jo, m'agradaria, perquè vostè ja hi ha fet referència abans quan es parlava de la comissió a crear.

Jo m'agradaria també fer una mica de balanç d'aquests darrers tres mesos. És veritat, fa tres mesos que hi va haver l'avís, fa dos mesos que nosaltres estem a Govern però vam tenir de gestionar com a Govern en funcions molts de nosaltres aquells moments difícils, i sempre vam tenir en els moments aquells especialment difícils jo crec que un diàleg productiu amb tots vosaltres.

Jo també m'agradaria fer balanç perquè sembla que han passat tres mesos i no hi ha res; doncs miri, tres mesos després hi ha un banc que està obert i que té limitacions però que té la persiana aixecada i que té gent treballant a dins i clients que encara poden continuar fent; tres mesos després, hi ha empreses que han pogut evitar discontinuïtats en les seves activitats econòmiques; tres mesos després hem

evitat una liquidació judicial que era l'únic escenari que hi havia a la vista, tres mesos després ja tenim una llei de resolució que permet, gràcies als vots de la majoria de la Cambra i en particular també els del seu grup, de crear l'agència, l'agència ha estat creada, l'agència està funcionant i l'agència és qui -com vostè molt bé diu- té ara, diguéssim, la responsabilitat de presentar un projecte de resolució abans del 15 de juny, com ella mateixa ha dit, i per tant doncs mantenir obertes les màximes possibilitats que no existien abans.

Jo crec que durant aquests tres mesos també hem propiciat que hi hagués un diàleg molt constructiu amb les pròpies autoritats americanes; crec que també aquest diàleg s'ha fet extensiu a organismes com el Moneyval, i d'això el ministre de Finances us n'ha informat de forma escaient i, per tant, doncs bé jo crec també que durant aquests tres mesos s'ha de fer un balanç certament de gestió que donada la circumstància que s'havia d'afrontar amb les condicions quan les vam afrontar tots perquè vostès saben perfectament, van ser dies molt difícils perquè també han sigut les eleccions pel mig i jo crec que d'aquesta manera estem davant una situació que tres mesos enrere també podríem pensar que seria bastant desitjable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tot i considerant que la resposta escapava al terme de la repregunta i potser era més una intervenció per la creació de la comissió d'enquesta que el Govern no ha pogut intervenir però veig que ara ha aprofitat per fer la intervenció que el Reglament no li permetia, però en tot cas, quan jo parlava dels tres mesos parlava de què el Consell doncs, no s'ha mogut al llarg d'aquests tres mesos.

Vull tornar a les repreguntes, si se'm permet, i el període entre el 4 i el 10 de març. I és per si el Govern va fer alguna actuació prop del FinCEN, si era possible fer alguna actuació prop del FinCEN entre el 4 i el dia 9, si la situació era absolutament irreversible, és a dir, si només calia esperar del 4 que arribés la nota del 10, o si havia la possibilitat d'efectuar algun tipus d'intermediació prop del FinCEN, a través de la UIFAND, evidentment que vostès reconeixen que estava comunicada per intentar fer abans de què la nota es publicués i que

produís l'efecte que produïa, doncs, si hi havia aquesta possibilitat si el Govern la va contemplar i si va haver-hi algun tipus d'actuació en aquest sentit.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser contestar-li una part de la pregunta anterior.

No vam tenir... no vam buscar un assessorament del 4 al 10, vam fer el que li he explicat jo mateix i el ministre d'Exteriors. I, sí, no ens vam posar en contacte exclusivament amb el FinCEN, ens vam posar en contacte amb autoritats americanes que, dic passant, amb les que va parlar el ministre d'Exteriors, eren persones que estaven vinculades al FinCEN, i aquesta gestió es va fer... aquesta gestió es va fer perquè enteníem... -l·ligant una mica amb una pregunta que va fer-, que la nota, tot i no tenir el contingut, deia el que dia, i deia que era de preocupació de primer ordre a nivell de blanqueig i de terrorisme, una entitat andorrana, en aquest cas la BPA i, per tant, vam intentar i ho vam aconseguir -que no és fàcil- parlar amb el FinCEN i de la conversa amb el FinCEN ho vaig explicar l'última vegada que se'm va interpel·lar amb una pregunta similar o semblant, i avui ho torno a fer tan sols, i ja ho he dit abans, se'ns va dir que... molt bé, però que la nota estava firmada, que la nota es feia una prenotificació el dia 9 i que es publicaria el mateix dia 10. És a dir, per dir-ho de forma col·loquial, es va intentar i no vam tenir èxit perquè la decisió dels nord americans ja estava agafada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Intentant reprendre el fil de la meva repregunta inicial.

Deia fa uns moments el conseller López que si eren contradictòries el fet de trobar solucions, o parlar de les solucions damunt la taula i d'esbrinar el que ha passat.

Coincidia amb el Sr. López plenament que no són pas contradictòries ni de bon tros, només faltaria,

però sí que hi ha un ordre de prioritats i, al nostre entendre, les prioritats passen en aquests moments òbviament per centralitzar el debat en el que haurien de ser les solucions.

En aquest sentit, doncs, voldria donar l'oportunitat al ministre Saboya de què respongués a la pregunta que inicialment plantejava sobre quin és l'escenari actual que ja ha fet una breu pinzellada, però com se les miren aquestes possibles solucions?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí. Bé, de fet, quan el Sr. López ha dit que contestava coses que no tocaven, no tocaven des del seu punt de vista perquè en realitat el que pretenia era reprendre el fil d'aquestes solucions que s'apuntaven.

Però de fet, aquí hi torno, avui en dia després d'aquell constatat dels tres mesos d'activitat també parlamentària i de Govern avui estem en una situació on jo crec que la primera de les accions, el primer dels eixos és resoldre la situació de la BPA -i quan dic resoldre ho faig emprant aquest terme perquè és la resolució de l'entitat el que ara ha de ser la màxima prioritat-, en aquest punt de vista l'agència que ja està plenament creada i operativa... A mi també m'agradaria subratllar que en un mes i mig no solament crear l'agència sinó dotar-la de recursos, a mi m'agradaria subratllar que és un avenç important, i aquí m'agradaria també agrair la cooperació que hem tingut de molta gent d'autoritats per trobar també els perfils més escaients, i jo crec que el Consell d'administració que s'ha creat de l'agència i la part diguéssim més executiva d'aquest Consell d'administració són gent amb un perfil molt adequat. Jo crec que aquestes són unes lliçons també que hem d'aprendre de posar en aquests organismes perfils que aportin, sobretot en moments de màxima exigència, capacitat professional i sobretot capacitat de xarxa, de contactes i, per tant doncs, això m'agradaria subratllar-ho perquè crec que és important i segurament a la comissió tindreu temps de poder-ho treballar.

Per tant, el projecte de resolució és el primer i això ja s'ha anunciat que abans del 15 de juny la pròpia agència el presentarà. Va ser també molt important, i ara encara ens en donem més compte vista la dificultat i la magnitud del treball iniciar des del

primer moment, el primer cap de setmana ja ens havíem posat en contacte per parlar de contractacions. L'INAF en concret- doncs, en concret es va posar en contacte amb PricewaterhouseCoopers per tot el tema de possible segregació de clients bons i clients dolents, i això ara encara apareix com a molt més important d'haver-ho fet ja des d'aquells primers dies, per tant doncs, aquest també és un procés que és important i que m'agradaria subratllar.

I després, també hi ha la vessant de reputacional i que tots heu apuntat aquest matí de forma molt mal encertada. Aquí el ministre de Finances ja us ha informat d'una de les primeres, diguéssim, paquet d'accions que s'han d'afrontar, bàsicament destinades també a afrontar l'avaluació del Moneyval en les millors condicions possibles i, per tant doncs, durant aquests primers dos mesos de Govern des de què es va, i aquests 3 mesos en tot cas si es vol, doncs aquí també s'ha fet una feina important en tenir a punt els textos perquè això no surt sol i, per tant doncs, aquí també s'ha de dir doncs que tenim ja un primer resultat. I després estic segur també doncs que de part dels organismes diguéssim competents, tant l'INAF com la UIF, doncs la sèrie de textos, de previsions, de reglaments, de regulacions, de comunicats que s'han de fer doncs per què la implementació d'aquests textos sigui efectiva, doncs, també s'està treballant, em consta. Només em consta que s'està treballant perquè evidentment és un àmbit que no em pertany.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, ja per acabar i tornant, si se'm permet, a la qüestió a la tarda també faré algunes preguntes que afecten més a la situació actual i a la possible resolució.

Tornant al període entre els dies 4 i 10 i tocant el tema reputacional, jo voldria saber quines actuacions va fer el Govern, conscient des del dia 4 -com s'ha contestat- de la transcendència de la nota que tindria, la nota del dia 10 i del seu impacte i per tant els efectes que també tindria sobre la comunicació, no vull tornar sobre el tema de la roda de premsa que va fer el Sr. cap de Govern sota l'entesa que entenem que era una competència de l'INAF i que per tant hagués clarificat molt els papers si en

aquella roda de premsa s'hagués fet des de l'INAF, quines accions va prendre el Govern o quines actuacions va fer tenint en compte que l'anunci que es podria arribar a efectuar, les dificultats d'operativa en les que es trobaria la Banca Privada d'Andorra i que el Govern era conscient des del dia 4 es podrien produir. Quines accions va fer per minimitzar aquest impacte que com a mínim els primers dies va ser molt i molt negatiu en relació a la qüestió reputacional?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, bé anem per parts.

A mi em sembla que eo primer que es va fer entre el 4 i el 10, ho miraré d'explicar, és informar doncs als òrgans pertinents. Això era molt important perquè ells en tinguessin coneixement, en tinguessin coneixement amb l'avís del número 4, la que deia l'Avís, simplement la preocupació màxima entorn al blanqueig entorn a l'entitat. Després un complement d'informació el dia 9 però aquells dies es va mirar verdaderament això, el que podia suposar pel sistema financer. I quan dic es va mirar era a l'INAF de mirar-ho perquè és ell que té de fer-ho i en té doncs aquestes prerrogatives.

De la mateixa manera es va fer també el necessari perquè la UIFAND pogués entendre també el que havia passat i per tant també li diré, em sembla que això ho puc dir, que en la conversa que vaig tenir amb la UIFAND era en algun moment, i no aniré més enllà si em permet, el FinCEN ha avisat d'aquesta nota i la contesta, potser això també és rellevant, va ser, mai ens han avisat d'aquesta nota. A mi em sembla que també és rellevant dir això, no aniré més enllà però entenc perfectament, entenc perfectament la seva pregunta des d'un punt de vista reputacional del que podia passar del 6 al 10 i el que podia succeir vist que aquella nota em vam ser conscients que era una nota molt rellevant. Per això evidentment he dit que vaig entendre en primera persona, i en aquest cas amb el ministre de Finances i el ministre d'Exteriors, que era important i institucionalment correcte anar a veure als coprínceps.

Però el més urgent va ser tot això que vam fer. És a dir, la part entre cometes de la part reputacional que aquesta nota va suposar, sobretot els primers dies, el Govern d'Andorra per la part que li pertoca hi va

haver-hi una pregunta en aquest sentit ho va gestionar a partir del dia 10 perquè del 4 al 10 verdaderament poca cosa podíem fer amb una nota que era oficiosa, confidencial, i que vam voler portar dins de la màxima confidencialitat. He arribat a dir avui que fins i tot el mateix Consell de Ministres, persones de l'extrema confiança del cap de Govern, ho van saber el mateix dia 9. Per tant era molt difícil d'obrir un ventall a d'altres coses, a d'altres mitjans, a d'altres organismes que no fossin verdaderament els més institucionals els que tindrien d'agafar les decisions més immediates una vegada la prenotificació i posterior notificació.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Molt breument, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Bé, al nostre entendre pensem que no es va parar bé l'impacte reputacional i més tenint 6 dies per poder doncs anticipar-se i que la gestió dels mitjans de la comunicació en aquest sentit no va ser bona i va tenir un impacte molt negatiu sobre el conjunt de la plaça financera.

Només per descartar, l'informe, el preavis del FinCEN del dia 4 s'entén que és en termes de cortesia diplomàtica i que el Govern descarta que no hi hauria res, absolutament res a fer entre el dia 4 i el dia 9, o el dia 10 de la publicació efectiva de la nota?

Gràcies Sr. síndic, i és l'última repregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt ràpidament, se'ns notifica el que he dit, no cal que ho torni a dir, el dia 4 i també li torno a dir el que vàrem fer. Ens vam ficar en contacte amb les autoritats americanes que van reafirmar la voluntat inequívoca que el document estava firmat, no pas l'avís que se'ns va fer des de la confidencialitat més absoluta, sinó que tindríem una prenotificació, que no hi havia res a fer, així com també la publicació el dia 10 i que la missiva, la malaurada missiva ja estava firmada. En aquest sentit van intentar fins allà on vam poder. Dit passant vull agrair la gran feina al

ministeri d'Exteriors aquells dies, ho vull dir públicament perquè no és fàcil sota la tensió mirar i aconseguir, i això diu molt de les relacions diplomàtiques establertes en els transcurso dels anys anteriors, en aquest cas amb els Estats Units d'Amèrica, perquè no vull anar més enllà no és tant fàcil arribar a una comunicació oficiosa, poder parlar en el seu moment, en part o amb organismes que emeten aquesta nota i per tant la seva pregunta, - acabo Sr. síndic-, diguem-ho així ho vam intentar però la decisió estava agafada de la mateixa manera que se'ns va comunicar de forma oficiosa i extremadament confidenciosa i per això el nostre marge de maniobra era el que era. Però no obstant això, hi havia una qüestió de responsabilitat, institucional amb els coprínceps i també vam avisar, tal com he dit, a les institucions pertinents que tenien d'agafar en el seu moment amb tota independència les decisions que creguessin oportunes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a la següent pregunta:

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa als resultats de la memòria d'activitats del 2014 de Càritas Andorrana sobre la situació socioeconòmica del país.

Fou registrada amb el número 538 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposava la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Càritas Andorrana va presentar el balanç de les seves actuacions que va desenvolupar durant l'any 2014. De les dades que va aportar durant el 2014 va atendre a 1078 persones, tot i que representa un 17% menys respecte a l'any 2013, la seva coordinadora destaca que qualitativament els casos són molt greus, a més de destacar que el 60% representen a usuaris coneguts que repeteixen en les demandes d'ajuts. Això demostra la cronicitat de la pobresa a Andorra.

A més també destaca que els usuaris que atenen a més de ser persones sense feina, es a dir sense ingressos, també acut gent que tot i que treballa, el treball és tant precari que el salari que perceben no els permet viure amb dignitat ni arribar a finals de mes.

El cap de Govern durant el debat d'investidura va anunciar que dintre de les accions que vol desenvolupar es trobava, i cito textualment "l'augment progressiu del salari mínim fins arribar al 50% del salari mitjà".

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: quan creu Govern que podrà iniciar l'augment del salari mínim fins el 50% del salari mitjà? I, de quina manera pensa fer-ho?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Agraeixo la pregunta de la Sra. Bonet perquè efectivament és un compromís del Govern de Demòcrates i la voluntat del Govern és tirar-ho endavant donant compliment a aquest compromís.

Abans de donar resposta concreta, donaré..., a la pregunta formulada, donaré algunes dades. A dia d'avui el salari mínim es situa en 962€, el salari mitjà es situa en 2.042,54€. El 50% del salari mitjà equivaldria, per tant, a 1.021,27€. Per tant, estem parlant d'una diferència, a dia d'avui i suposant que aquestes dades no variessin. Estem parlant d'una diferència de 54,27%, que si aquestes dades no varien ..., ai perdó 59,27€ que si aquestes dades no varien representa un increment en aquest període de 4 anys d'un 6% del salari mínim. Evidentment com que són dades que sí que varien s'hauria d'anar corregint en funció del període d'aquests 4 anys, el tant per cent aquest. I, si tenim en compte que fins al dia d'avui, el salari mínim que el fixa Govern, d'acord amb el que estipula la Llei, s'ha incrementat en virtut de l'IPC i que els IPC's dels darrers anys, o com al darrer any ha estat negatiu o ha estat pràcticament 0. Per tant, portem també temps que aquest salari mínim s'ha incrementat molt poc o gairebé no s'ha incrementat. Per tant, són mesures que des del minut zero, al primer moment ja que s'hagi de produir l'augment del salari mínim o fixar el salari mínim interprofessional pel decret del Govern,

perquè inicia el període 2016, s'hauran d'introduir ja elements d'increment del salari mínim independent de l'IPC.

Aquesta és la voluntat del Govern.

Si les dades no variessin i si ho volguessin fer de forma progressiva i equitativa durant aquests 4 anys, equivaldria a un increment anual d'un 1,5%. Jo penso que és una dada que l'haurem de valorar, però també valorar-la ara a possibles increments, perquè has de preveure que el salari mitjà, sempre cada any, s'incrementa una mica. Per tant, s'haurà d'anar corregint aquest tant per cent d'increment del salari mínim per equiparar-lo al 50% del salari mitjà.

Per tant, com ho pensa fer de forma progressiva, com molt bé va dir el M. I. Sr. cap de Govern? Haurem de veure quin tant per cent s'incrementa d'any en any durant aquest període legislatiu, aquesta legislatura, i la manera, com pensa fer-ho? Doncs, a través del decret que fixa, que publica el Govern, on es fixa el salari mínim el decret aquest, es desprèn de l'article 78 de la Llei 35/2008, del 18 de desembre, del Codi de relacions laborals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Càritas Andorrana sempre ha estat l'organització que a través de les seves accions ha fet visible fets que sempre hem tendit a amagar.

Fets com la pobresa, l'exclusió social que anys enrere amb la bombolla immobiliària i uns anys de bonança econòmica ningú volia visualitzar.

Però la crisi econòmica és profunda i aquestes situacions són tossudes i dia a dia romanen en la nostra societat mostrant-se cada cop amb més força i perdurabilitat.

Com he dit, fins fa pocs anys la pobresa i l'exclusió social es trobaven reservades a uns "pocs", quasi sempre immigrants que venien en busca d'oportunitats i al no poder aconseguir-ho, marxaven a altres indrets on poguessin aconseguir el seu objectiu.

Ens trobem actualment en una situació canviant, la crisi econòmica és potent i afecta als nostres ciutadans, als d'aquí, a aquells que no tenen altres indrets on marxar perquè s'han criat i crescut a Andorra.

Càritas ajuda i molt, tots ho sabem, i aquesta vegada amb les seves dades ens mostra una realitat més colpidora, més preocupant, que és el treball precari. Treball que aporta un sou insuficient, un sou que no permet viure a les persones amb dignitat, persones que s'esforcen cada dia en treballar, però tot i això no poden cobrir les necessitats tant bàsiques com l'alimentació o el vestir.

Alhora em pregunto: Si aquestes persones que viuen a Andorra ja des de fa anys, i tot i així han de demanar ajut a Càritas per arribar a final de mes, Què està passant amb el nostre model de protecció social?

Què passa que aquestes persones no poden disposar de les suficients ajudes socials per cobrir les seves necessitats bàsiques?

Durant l'any 2014 van acudir al banc d'aliments 147 famílies en busca d'aliments.

Però aquests interrogants em porten a la pregunta objecte d'aquest debat, i és: el salari mínim establert a Andorra permet viure amb dignitat als seus ciutadans?

La comparació amb altres països sembla inevitable, hi ha que cobren més, com és França, Bèlgica, Luxemburg, i n'hi ha que cobren menys, Espanya, Portugal, Grècia. Però caldria analitzar alhora els models econòmics de cada un d'ells per aprofundir. Però no entraré en aquest debat.

Ni tampoc en la diferència d'opinions entre els cercles empresarials i els col·lectius de treballadors.

Em vull centrar en el cost de la vida a Andorra i la dificultat per poder viure amb 962 euros al més, els lloguers són alts, i els que anem a fer la compra sabem que els preus dels productes de primera necessitat van pujant constantment.

Carta Social Europea estableix que el salari mínim hauria de ser el 60% del salari mig, en el nostre cas hauria de situar-se, si volguéssim complir aquesta directiva de la Carta Social Europea, en 1225,52, fet el qual ja ha estat alertat a Andorra per part del Comitè Europeu dels Drets Socials del Consell d'Europa.

N'hi ha que pensem que l'increment del salari mínim interprofessional ajuda a augmentar el seu poder adquisitiu dels ciutadans, potenciant la seva autonomia, i la millora en el consum intern.

A més també es millora a d'altres col·lectius que demanen aquest augment de forma insistent com són els pensionistes, un augment del salari mínim faria augmentar les pensions.

Les situacions socials d'un país i les condicions de vida de la seva població, tenen una influència directa en la marxa de l'economia.

Com he dit a la motivació de la pregunta el Sr cap de Govern, i m'ho acaba de confirmar la Sra. ministra, i li agraeixo- es va comprometre al debat d'investidura i ara voldria més concreció, -que ja em estat marcant, però després entrarem més en el debat- en una situació econòmica complexa com la que estem vivint no poden deixar aspectes tant fonamentals pels ciutadans en temes menors.

Per la qual cosa doncs, li agraeixo que ara ens hagi començat a marcar aquest compromís i aquest cronograma.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la duplica, Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo comparteixo gairebé tota l'exposició de la Sra. Bonet, i en el fet que Càritas Andorrana està fent una tasca realment important en ajuda social en aquest país, i es fa majoritàriament i molt sovint, conjuntament, amb el Ministeri d'Afers Socials i més els serveis socials d'atenció primària del propi ministeri.

És veritat que... després comentaré sobre el nostre model d'atenció social, també si m'ho permet i em dóna temps, m'agradaria comentar algunes dades. Però també comparteixo amb vostè que l'increment del salari mínim permet incrementar el poder adquisitiu de les persones i de les famílies, però també és cert que l'increment del salari mínim no el resol·lrem... sí que tindrem un increment d'ingressos, però no serà la solució definitiva a la situació que presenten aquestes persones. Perquè les despeses són les que són i la qualitat de vida de les persones, doncs, també, mereix revisar tots aquests paràmetres, i per això el compromís de Govern d'incrementar aquest salari mínim.

Dir que al dia d'avui, és un 1,09% dels cotitzants a la seguretat social que cotitzen el salari mínim interprofessional. Percentualment no és una xifra molt elevada, però sí que en valor absolut són 426 persones, i són per a mi massa les que estan cotitzant aquest salari mínim. Vol dir que es reafirma, una mica també, l'informe de Càritas i també les dades que tenim des del ministeri, en què sobretot, les

dificultats o la situació de precarietat laboral en determinades situacions.

Jo si em permeten, diré que el Govern d'Andorra, mitjançant els serveis socials d'atenció primària del Ministeri de Salut, Afers Social i Ocupació, va gestionar al 2014, -donaré dades del 2014- un total de 1.462 expedients familiars. El que suposa també un augment del 4% en relació al mateix període de l'any anterior. Dels 1.462 expedients, 655 es van gestionar i van requerir d'una prestació econòmica d'atenció social, el qual representa un 44,8%. I es va gestionar una prestació d'atenció social el 2013 en 568, que era un 40,40%, la qual cosa també ens demostra que si bé és veritat que hi ha una millora econòmica, que s'incrementen els llocs de treball, el que són les ajudes s'estan incrementant o les necessitats de prestacions socials econòmiques han incrementat.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només compartir amb vostè aquesta preocupació i estic convençuda que a més, amb el treball en comissió, podrem anar ajustant totes aquestes dades, podré facilitar les dades que siguin necessàries, i entre tots prendre les decisions que millor beneficien al conjunt dels nostres ciutadans, i especialment per aquelles persones que més ho necessiten, que és una preocupació, penso, de tots els que estem en aquesta Cambra avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. ministra, veig que anem en la mateixa línia en general. L'únic que sí que per una banda li agraeixo, i m'agradaria una mica de compromís, de si aquest proper any ja podríem començar a veure aquest increment d'una manera independentment de l'IPC que pugui sortir resultant de les anàlisis durant l'any. Podríem veure ja algun increment, certament significatiu pel 2016.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, en aquest cas coincideix les carteres de salut, de benestar social, en aquest cas, ocupació, que és ocupació del Departament de Treball, el que té la competència atribuïda de proposar al Govern la fixació del salari mínim interprofessional, i com li he dit, si en fem una progressió, si les dades no variessin, que evidentment han de variar, serien d'1,5% d'increment, evidentment, i a més jo crec que n'haurem de parlar en comissió, o si més no comentar-ho i amb el grup parlamentari que recolza, també, el Govern.

Però la voluntat és de poder-ho fer de forma progressiva i com més aviat comencem millor, per tant, mirar cap a l'exercici 2016, si podem ja començar a fer algun tipus d'increment més enllà del que estipula l'IPC en relació amb el salari mínim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta....

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Abans se n'estava parlant amb el tema dels treballadors de la STA, però a mi també m'havien arribat certes informacions, i em disculpo perquè no tinc tota la informació, però tot i així ho voldria compartir amb vostè de què els treballadors eventuais a través de les empreses de treball temporal que tenen estipulat el salari mínim, en definitiva ells no arriben a cobrar ni el salari mínim perquè l'empresa se'ls hi queda part de l'assignació salarial, i a més a més això després els hi genera problemes amb la seguretat social amb la cobertura sanitària, perquè quan van al metge com que cotitzen per sota del salari mínim doncs de vegades no se'ls cobreix, no estan informats, no se'ls cobreix, no tenen capacitat de compensar aquesta manca que els hi falta per tenir la cobertura sanitària i això els hi genera problemes.

Vostè creu que podem trobar fórmules per intentar solucionar la situació de què tothom cobri independentment si és a través d'una empresa de treball temporal o d'altres tipus de forma de contractació, de què com a mínim el treballador rebi el salari mínim?

Gràcies.

(El Sr. síndic general s'ha absentat de la sala)

La Sra. subsíndica general:

Sra. ministra si vol contestar.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sra. subsíndica.

No tinc aquesta dada que vostè manifesta, en tot cas la verificaré i evidentment que s'haurien de trobar fórmules perquè és que penso que el salari mínim interprofessional és aquell salari que ha de cobrar tothom independentment de... si compleix els horaris perquè el salari mínim també està fixat per franges horàries, per tant, jo he donat dades sobre salaris mensuals perquè em sembla que és molt més entenedor. Per tant, si no és així s'hauran de buscar fórmules perquè sigui així. És el que jo penso.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Alguna repregunta més....

La darrera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, sí és realment la darrera.

I dins de, aprofitant que el salari mínim podria afectar de manera positiva, si l'augmentem, al col·lectiu de pensionistes, i tenint en compte que aquest col·lectiu ha estat demanant una tretzena paga. Vostè creu que una tretzena paga podria ser extrapolable a tots els treballadors d'Andorra? I això també ajudaria a augmentar en el seu poder adquisitiu i que aquest salari mínim quedés més compensat d'aquesta manera?

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Sra. ministra si vol contestar.

La Sra. M. Rosa Ferrer.

Gràcies Sra. subsíndica.

A veure, el salari mínim no només afecta a les pagues dels pensionistes sinó també afectaria al LECS, el llindar econòmic de cohesió social, que jo penso que és molt important. I en relació a la tretzena paga, miri no tinc prou criteri ara i coneixement per dir-li si realment és viable o no. A títol personal possiblement diria: "escolti jo ho trobo perfecte que hi hagi una tretzena paga o bé que l'import escriu aquest de tercera paga repercuteixi durant els dotze mesos a cada mes pel treballador. Però penso que això va molt més enllà d'una simple opinió personal, que hi ha dades macroeconòmiques al darrera que s'han de tenir en compte i d'altres realitats. Per tant, no puc en aquest moment dir-li si això ha de ser així o no. Una altra cosa és la meua opinió personal, però a mi el que sí també m'agrada és quan ens comprometem a fer coses, poder-les complir realment, que crec que és fonamental. I no hem d'oblidar que la situació econòmica en la que estem vivint, que sembla que hi ha, com en diem, brots verds, i que sembla que les coses poden anar millor, bé doncs penso que plantejaments d'aquests possiblement s'hauran de plantejar quan realment hi hagi una situació econòmica més positiva en el sentit que també és cert que hi ha empreses que estan aguantant amb pèrdues l'època de crisi esperant que hi hagi èpoques millors dins del sector privat. Per tant, penso que això són d'aquelles coses que s'han de poder valorar. I una cosa és que lliurament algú pagui una tretzena paga, i l'altra és que obligatòriament l'hagi de pagar. Penso que és un debat que va molt més enllà de la pregunta formulada aquí i que s'ha de plantejar i s'hauria de veure una mica amb dades a les mans per arribar a compromisos fermes, fins on es pot arribar.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Doncs ara sí passem a la següent pregunta:

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a l'informe del Raonador del Ciutadà de l'any 2014 on es destaca que en l'actuació de la CASS s'aplica el principi del "no per sistema".

Fou registrada amb el número 539 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sra. subsíndica.

En l'anàlisi de l'informe anual del 2014 de la Institució del Raonador del Ciutadà trobem en l'apartat anomenat "Sector Social" es detallen els expedients que ha obert la Institució a la CASS sobre la seva actuació en determinats expedients, els quals fan referència a pensions de vellesa, de viduitat o orfandat, manca de reemborsament de despeses mèdiques, persones afectades per qüestions d'invalidesa, així com beneficiaris que estan en desacord amb retorns de prestacions mèdiques i sanitàries o en desacord amb les altes mèdiques sense que la seva malaltia hagi estat consolidada segons informes mèdics dels seus metges o en desacord amb l'actuació de la CASS.

Estem profundament preocupats per una banda per l'augment dels expedients, que demostra un augment dels problemes i dificultats dels ciutadans, i per l'altra, que aquest augment estigui relacionat amb moments molt delicats de les persones durant els quals han perdut el seu estat de salut, i tal i com indica el mateix Raonador arribin, inclús, a donar altes administratives sense que la malaltia estigui resolta o ben consolidada.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: quines actuacions pensa dur a terme Govern per evitar aquestes disfuncions en les resolucions de la CASS en els diferents temes que destaca l'informe del Raonador del Ciutadà?

I recordant la intervenció del cap de Govern durant el debat de la seva investidura, quan creu Govern que podrà tenir desenvolupada la comissió d'arbitratge de la CASS?

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sra. consellera.

Respon pel Govern, la Sra. ministra Rosa Ferrer.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sra. subsíndica.

A veure, la pregunta que està formulada ja té dos aspectes per poder donar resposta. En el primer aspecte, penso que s'ha de fer una mica d'anàlisi de les situacions perquè no cada situació té la mateixa solució.

Dels 325 expedients resolts pel Raonador del Ciutadà l'any 2014 segons l'informe realitzat, n'hi ha 41 que han estat qualificats com a sector CASS. D'aquests 41, 14 han estat resolts directament per la

Institució del Raonador del Ciutadà i 27 han estat tramesos directament a la CASS com a qüestions plantejades, queixes o recomanacions.

D'aquests 27 expedients, de qüestions relatives a les cotitzacions principalment a les derivades de la cotització per compte propi, hi ha 11 expedients. Aquestes es basen en fonamentalment en què la Llei 17/2008 disposa que totes les persones que realitzen una activitat per compte propi han de cotitzar a la CASS. Al no disposar d'informació de forma sistemàtica la CASS ha anat reclamant cotitzacions a persones que tenien activitat per compte propi i aquest fet ha donat lloc a reclamacions de cotitzacions econòmicament molt importants perquè es desglossaven en el temps, es repartien en el temps. I que acaben sent també oneroses per la persona. En aquest cas el que s'ha fet, és a banda de què poder pagar de forma fraccionada les cotitzacions degudes, el que també s'ha fet és evitar d'imposar les sancions. I això han estat les majories de queixes, les sancions i els recàrrecs de la CASS en relació a aquestes cotitzacions.

Com es pensa resoldre?

A partir d'ara amb millor informació telemàtica per part de la CASS d'evitar i informar a les persones, als treballadors per compte propi que han de cotitzar l'obligatorietat de cotitzar en el moment, no esperar que passi un temps, durant el qual aquesta càrrega és molt més elevada que si es cotitza ja des del primer dia.

Hi havia 5 expedients, qüestions relatives a les pensions. En aquest punt, amb les pensions cal posar de manifest que la Llei 18/2014 ha creat pensions no contributives d'invalidesa per tal que les persones amb salaris baixos puguin tenir un mínim de pensió garantit en cas d'invalidesa. I també cal tenir en compte que la Llei de serveis socials i sociosanitaris regula l'atorgament de prestacions de tipus no contributiu de forma que completa la protecció social andorrana. I en aquest cas ja no és tant la CASS quina mesura pensa prendre sinó des del propi ministeri, ara estem treballant en el desplegament reglamentari de la Llei de serveis socials i sociosanitaris i la voluntat que es té, és de poder informar millor a tots els usuaris perquè tinguin present que una cosa són les pensions que pugui percebre de la CASS i les pensions que pot percebre per part de l'Estat com a no contributives de part del ministeri. Informar, però informar ja també a l'origen des de la pròpia CASS quan alguna persona consideri que la seva pensió ha vist disminuïda, que des d'allà mateix se'l pugui informar de quin procediment ha de seguir, on s'ha d'adreçar, què ha de fer per poder arribar com a mínim al LECS. I això és una voluntat des del propi ministeri.

Les qüestions relatives a prestacions sanitàries també han estat objecte de 5 expedients. En aquest sentit, principalment corresponen a assegurats que demanen una cobertura del 100% de les seves prestacions, i pagament de transports sanitaris fora d'Andorra.

Aquí només dir que el Govern està treballant en un pla de salut d'Andorra en el que vol afegir-hi, i confio poder comparèixer a la comissió de salut per poder-lo exposar, el Pla de salut en un model de continuïtat del model d'atenció de reforma del sistema sanitari que s'ha iniciat, i que com va adreçat a consolidar el model andorrà d'atenció sanitària on ha de quedar ben clarament establert quan hi ha d'haver o no la cobertura del 100% en les carteres de serveis que vostè ja coneix molt millor que jo.

Altres qüestions relatives a altes de persones en situació d'incapacitat temporal, aquí hi han hagut 3 queixes, i en aquest cas, els 3 expedients relatius a altes mèdiques de persones en situació d'incapacitat temporal, que això és el que comentaven abans gent que ha estat donada d'alta administrativa per part de la CASS, que estaven en situació de baixa, cal posar de relleu que el sistema andorrà de seguretat social preveu que els metges liberals puguin atorgar baixes i la tasca que correspon als metges de la CASS és una tasca de control.

L'any 2014 els metges de la CASS van revisar la situació d'11.005 assegurats en situació de baixa, i d'aquestes revisions els metges de la CASS han donat d'alta mèdica a 1.047 persones. I d'aquests n'hi han hagut 23 que han formulat demanda davant de la Batllia.

L'article 257 de la llei preveu que els recursos administratius que tinguin per objecte la valoració de l'estat de salut de la persona assegurada, bé, això ja és per donar resposta, bé després hi han hagut 3 expedients més, i a l'última part en relació al que és la comissió d'arbitratge que apuntava, és cert que la legislatura anterior va haver-hi un debat important, em consta en comissió legislativa i també es va traslladar el debat al Consell General el dia que es va aprovar la llei, sobre la creació o no d'una comissió d'arbitratge amb la possibilitat que es dictés un laude amb valor de sentència ferma i evitar que les persones haguessin d'acudir a la via jurisdiccional.

També em consta que va ser motiu de molt debat i al final no es va arribar a cap acord al respecte, però sí que el redactat de la llei, l'article 257 de la llei de la CASS...

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

...preveu que els recursos administratiu que tenen per objecte la valoració de l'estat de salut de les persones assegurades, es pot demanar un informe per un especialista sense vinculació amb les parts, i és preceptiu si ho demana l'assegurat. I aquí el reglament de procediment administratiu de la seguretat social regula aquest extrem, i preveu que el ministeri responsable de la salut designi els facultatius experts en valoració de patologies de discapacitats i danys corporals sense vinculació a les parts a què es refereix l'esmentat article 257, de manera que faci una mena d'arbitratge i que es puguin resoldre, a ser possible, en aquest estadi ja que hi és, divergències que puguin haver-hi entre la CASS i l'assegurat.

En tot cas en les preguntes intentarem aprofundir en aquest aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra per les explicacions.

El Raonador del Ciutadà anualment realitza un informe sobre l'activitat desenvolupada per part de la seva Institució.

Activitat que se centra en ajudar a resoldre els problemes que presenten els ciutadans d'Andorra amb l'Administració pública o parapública, en els quals s'hagi pogut vulnerar els seus drets o llibertats fonamentals, i tal com diu l'article 2 de la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà ha de fomentar que l'actuació de l'Administració pública, els comuns, les empreses públiques i les parapúbliques s'ajustin als principis constitucionals i donin servei de forma objectiva a l'interès general, amb eficàcia i transparència.

Ja al 2012 es destacaven que les queixes que es van presentar estaven relacionades amb les pensions, -sobre la CASS-, de vellesa, viudetat, manca de reemborsament de les despeses mèdiques, pensions d'invalidesa que no s'ajusten al grau de

menyscabament, desacord en les altes mèdiques, entre d'altres. Queixes que tornen al 2013 i al 2014 de forma recurrent.

Però aquestes només són una petita part del total de queixes, algunes resolucions del Consell d'Administració en contra de l'assegurat no es tramiten per la via jurisdiccional o bé per manca de recursos econòmics, o bé per desgast de l'assegurat cansat de lluitar contra un gegant, deixant córrer la reclamació i acceptant una resolució que considera injusta i que vulnera els seus drets.

Siguem honestos, segur que tots nosaltres coneixem casos que ens han explicat i no un, sinó molts, els hi podria explicar un grapat i tots amb un denominador comú, una decisió de la CASS restrictiva que genera una indefensió als assegurats molt important.

I hem de tenir clar que les reclamacions dels assegurats no són per enredar a la CASS i treure'n profit, de cap manera, són reclamacions fruit d'una política que la CASS ha desenvolupat per la lectura restrictiva de la legislació vigent, fent que aquesta sigui favorable a la Institució.

El Raonador ja ho diu, el 50% dels litigis duts a la Batllia es resolen a favor del demandant, i són molts, realment molts.

I a més dels diferents informes que han mostrat les mateixes queixes alhora inclou una demanda que es repeteix any rere any, que és la creació d'una comissió o tribunal arbitral.

Un tribunal arbitral que sigui capaç de resoldre els conflictes que es puguin originar entre la CASS i els assegurats, un organisme independent de les Administracions públiques i amb plena capacitat d'obrar i resoldre amb transparència.

Format per membres independents i imparcials que vetllin en tot moment perquè les parts puguin exercir els seus drets amb igualtat de condicions.

A finals de la passada legislatura vàrem aprovar la Llei d'arbitratge d'Andorra, llei que pot donar pas a un tribunal específic per temes relacionats amb la CASS. I els hi asseguro que tindrà feina, i molta.

Feina que es troba traduïda en una disminució dels casos que apostin per la via jurisdiccional per defensar els seus drets, fent molt més àgil la resolució d'altres procediments de la Batllia, molt carregada de feina.

També vull recordar que era un tema també present a molts dels programes electorals de les passades eleccions, com al nostre, al d'SDP, per la qual cosa no hauria d'haver-hi problema per poder donar resposta a aquesta problemàtica d'una forma ràpida.

I voldria afegir, que ja que ha fet esment dels treballs de la passada legislatura i aprofitant que hi ha la Sra. Calvó aquí, voldria especificar que sí que és veritat, es va presentar una esmena per part del Partit Socialdemòcrata en la que proposava en la reforma de la llei del 2014, la creació del tribunal d'arbitratge. El Grup Demòcrates per Andorra va proposar una esmena amb una disposició transitòria en la que s'encomanés en el termini de 6 mesos la creació d'aquest tribunal. No es van posar d'acord, no es va poder acceptar, però jo crec que sí que hi havia la voluntat per part de tots que això podés tirar endavant.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, li demanaria si pot ser breu, si us plau.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure el que sí em consta, perquè no estava en la legislatura anterior, en el debat de la modificació de la llei de la CASS, ni en tots els debats que es van suscitar en aquesta matèria. Però el que sí que he fet a les hores lliures que he pogut, llegir-me l'acta del Consell General del dia que es va aprovar la llei, per també entendre millor la pregunta d'avui, i per poder respondre amb millor coneixement de causa. Em consta per tant, dit això, que vostè va, personalment, treballar de forma molt positiva i va col·laborar a intentar millorar el que vostè considerava que era correcte i el que el Grup Demòcrata va acceptar allò que li va semblar que era correcte. Però en tot cas em consta que la seva actitud va ser molt positiva des de l'origen.

Dit això, jo el que voldria dir i puc compartir en part certes manifestacions, que el que haurem de fer aquesta legislatura és tenir molt clar què és la Llei de serveis socials i sociosanitaris, què és la Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, i el ministeri que quan a la roda de premsa que alguns critiquen, em refereixo a la governança, a la bona governança i lideratge del ministeri, des del ministeri tindrem l'obligació d'explicar molt bé com es conjuguen ambdós textos legals en benefici del ciutadà, i especialment de les persones que més ho necessiten. I em refereixo aquí a tots els col·lectius.

Això serà una feina important i que a més a més no podem esperar gaires mesos a què això sigui així. Per tant, no es pot llegir la Llei de la CASS sola, insisteixo, s'ha de llegir amb la Llei de serveis socials i sociosanitaris. I el Raonador del Ciutadà, si

nosaltres ho fem bé, podrà explicar a la gent quins recursos té, per tant ja tindrem l'obligació d'explicar-ho i d'informar quins recursos té, i confiem que evitarem que hi hagi tantes -com vostè diu- demandes al Raonador del Ciutadà, que de fet són 41 i al final, només una vintena acaben arribant a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. I si mirem cas per cas, també veiem que la gran majoria dóna la raó a l'Administració en el sentit que està aplicant el que diu la llei, finalment.

Però ara com que tenim els dos textos legals, tenim l'obligació que ens ho permeten les eines jurídiques de donar resposta als ciutadans. Jo penso que és cap on hem d'anar treballant i amb positiu i de forma constructiva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. Sílvia Bonet, després la Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, jo insisteixo perquè miri, el Raonador del Ciutadà ja ho va dir, a més a més, és a dir, encara és una institució poc coneguda i poc utilitzada per part dels ciutadans i això ho sabem tots.

Per això abocava una mica al pensament que tenim tots de 50.000 casos que ens han vingut a explicar, i a més a més segur que durant la campanya electoral, que hem tingut l'oportunitat, és un moment en el qual parles moltíssim amb els ciutadans, a mi... i jo estic convençuda que tots vostès igual, m'han vingut moltíssimes persones explicant-me la seva situació d'indefensió, però que aquesta situació no ha arribat ni a la via jurisdiccional, ni ha arribat al Raonador del Ciutadà. Per què? Doncs miri, jo n'hi puc explicar una però de molt flagrant! Una persona que està pendent d'un transplantament de cor, i se li dóna una alta administrativa! Una persona que treballa a l'obra! Vull dir, jo això ho trobo, potser que ens hem passat una miqueta més enllà del que és raonable i acceptable!

Aleshores jo crec que hi ha situacions que no arriben més enllà i que com sabem que no arriben més enllà, doncs aquí es va fent, i a la gent li genera problema. Què facilita la creació d'aquest tribunal d'arbitratge? Doncs que sense necessitat d'arribar a la via jurisdiccional la gent tingui una oportunitat que des d'un òrgan independent... que no té perquè ser un metge tractant, o un metge que no coneix el cas, que

està designat pel ministeri, etcètera... no, jo crec que amb les eines que té la pròpia persona es situï amb el mateix nivell davant de la Seguretat Social, perquè ara, la situació no és la mateixa, és a dir, una persona no està al mateix nivell de la Seguretat Social, no té els mateixos recursos, no té les mateixes possibilitats; aleshores, per això insisteixo jo en la creació d'aquest tribunal, perquè si no el creem, si que s'ha creat en aquests reglaments una comissió, però aquesta comissió ve fruit d'un altre tipus de necessitat que era per allò del tema dels graus de menyscabament perquè allò és una comissió que estableix els graus de menyscabament seguint un...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera, hauríeu de posar la vostra repregunta, si us plau...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

(Se sent riure la consellera)

Sí, aleshores, què podem fer per intentar que tots aquests casos que no arriben tant al Raonador del Ciutadà o a la via jurisdiccional puguem donar-los una situació satisfactòria mentrestant no puguem acabar-nos de decidir de tenir un tribunal arbitral?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, el tema, el cas concret que vostè ha exposat aquí, jo no li dic que no hi hagi disfuncions a l'hora de gestionar el que és la Caixa Andorrana de Seguretat Social, però també estic convençuda que aquesta persona ho ha notificat ella directament o via indirecta a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i se l'ha tornat a donar d'alta administrativa, automàticament. Estic convençuda que això ha estat així...

Quin problema té la Caixa Andorrana de Seguretat Social? I amb el que s'està treballant i va a col·lació de la seva pregunta: S'està treballant a fons amb els sistemes d'informació. Que vol dir també, programes informàtics per millor gestió de tots aquests supòsits i també millor obtenció de dades per poder realment actuar allà on cal actuar. Jo crec que sé que és una de les prioritats de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social i del propi Consell d'Administració

de la CASS que vull recordar que hi ha participació tant d'assalariats, com patrons jubilats, etcètera... de tot el que són les persones implicades amb la Seguretat Social.

I en quant al tribunal d'arbitratge, si no es van posar d'acord durant tot el temps que van treballar la llei, el Projecte de llei i no van arribar a un consens en aquell moment, ara en aquesta sessió tampoc arribarem a un acord, però sí que de moment a dia d'aquest reglament es preveu en determinats supòsits, evidentment, però que hi hagi una mena d'òrgan entremig que al final l'obligació de la CASS ha de ser tenir-lo en compte, amb un llistat de metges que establirà el ministeri, s'està treballant amb un Decret i que la CASS li pugui tenir en compte si hi ha divergència de criteri o d'opinió entre l'assegurat i la pròpia Caixa Andorrana de Seguretat Social, per evitar que hagin de recórrer a la via jurisdiccional.

Al final també són decisions del Consell d'Administració, però es poden acabar intentant objectivar al màxim les situacions tot i que això és difícil sobretot quan es tracta de subjectes, de persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en aquest cas crec que des de la lectura de l'informe del Raonador del Ciutadà el que ens ve a dir en definitiva, és que les queixes que hi ha és que els usuaris no estan ben informats, o com a mínim no sabem, en general, els usuaris tots plegats com funciona i aquí la resposta que contínuament se'ns dona que tenim la Llei de la CASS del 2008 que tenia moltes mancances que es van intentar arreglar amb una reforma el 2014 que tampoc no sé si ho va arreglar o es va empitjorar més. Implementem en la Llei de serveis socials i socio-sanitaris que aquesta lectura conjunta que ja a l'anterior Consell també ens va recomanar la Sra. ministra, i que evidentment no és fàcil per ningú i molt menys pels usuaris, i a més a més ara afegim els reglaments per facilitar-ho més.

Aleshores que jo crec que sincerament la CASS té un problema d'implementació en tot el que hi ha, i potser m'agradaria demanar al ministeri si han pensat conjuntament amb la CASS en fer una

campanya que informi directament i de forma més simplificada de com s'han de fer servir i com afecta en totes aquests canvis de funcionament, de cotitzacions i saber d'una forma més senzilla què implica tot això.

Jo en això no sé, ficaré l'exemple, per exemple del Ministeri de Finances que quan ens toca en el moment que entra en vigor l'IRPF se'ns informa a través de qualsevol medi, els surt aquella pantalleta quan entres al Diari d'Andorra, o al Periòdic, surt a tot arreu i t'avisen que hauràs de declarar l'IRPF, o quan tens de fer la declaració de l'IGI, se'ns informa contínuament a tot arreu, estaria bé que algun dia obríssim la pantalla ens sortís un *popup* o un *flash* que em digués què cobraré quan em jubili, i això crec que facilitaria bastant la informació en relació al sistema d'informació i funcionament de la CASS i evitariem els informes del Raonador i sobretot que la gent tingui tantes queixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. Pallarés, la pròpia llei estableix... de la CASS, que la CASS ha d'anar informant a la seva pàgina web de com determinats tràmits, de com s'hi accedeix, què es fa i això s'està implementant a través de la pròpia pàgina web de la CASS. Però també li he dit que s'està treballant amb els sistemes d'informació que hem d'afavorir també a millorar tots els tràmits i agilitzar moltíssimes coses, però si no es disposa de l'eina, i això s'hi està treballant però no ara ja fa temps i confio que aviat podrem veure els resultats, i també he dit, que des del ministeri, que té l'obligació de fer-ho, entenc, quan tinguem el desplegament reglamentari que aviat confio poder comparèixer davant de la Comissió d'Afers Socials amb el calendari de tot el desplegament reglamentari de la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, poder fer una bona campanya d'informació i també dir, he dit, que des de la pròpia CASS, quan algú arriba allà, un usuari, un assegurat, tingui qualsevol queixa o vegi que se li ha disminuït qualsevol prestació o el que sigui, que des d'allà mateix se'l pugui informar o tingui el recurs per saber quines passes ha de seguir a partir d'aquí, amb tot això s'hi està treballant, Sra. Pallarés, però la llei nova de la CASS va entrar en vigor el mes de març i tot això també necessita un temps per anar adaptant les coses, i la Llei de serveis

socials i sociosanitaris, la mateixa llei estableix uns terminis per adoptar una sèrie de reglaments que la voluntat del ministeri és no exhaurir aquests terminis, és fer-ho abans, precisament per poder engegar totes les campanyes d'informacions... Ens trobem en un moment d'impàs...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sra. ministra...

La Sra. Rosa Ferrer:

...per tant, jo el que demanaria és una mica de paciència i ja veurem el resultat final i si en el seu moment això no s'ha fet, doncs sí que podrem fer el que calgui, no? Però s'hi està treballant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria reprendre una mica el que ens ha dit abans la Sra. ministra, ens ha anat desglossant una mica totes les denúncies, bé, les queixes que han arribat al Raonador del Ciutadà i entre elles ens ha parlat de què hi han hagut uns quants dossiers que parlaven d'altres administratives que s'han donat per part de la CASS.

Això no és una novetat, jo crec que ja fa temps que se senten pràctiques així, bé, justificades o no, aquí no hi entraré... però alguna vegada sí que he sentit que hi han hagut canvis per exemple en el grau d'invalidesa que tenia algú quan la situació del malalt no havia canviat, no?

Sóc conscient de què s'ha fet un decret, de què la setmana passada es va entrar un decret de creació i regulació de la comissió de valoració mèdica de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, entenc que probablement és perquè això es faci de manera més acotada... més... bé, en tot cas canviar una mica la dinàmica, però jo el que voldria que li expliqués la senyora ministra és a què són degudes tantes diferències, bé, en tot cas les que jo tinc constància, les diferències entre els reconeixements d'invalidesa que atorguen els metges, que siguin metges d'Andorra, metges de l'estranger també, i em consta de França, tot i que sembla ser que fins ara teníem uns barems francesos, i els metges de la CASS, i fins i tot també quan és un metge anomenat pels

tribunals doncs també vist com acaben algunes queixes entenem, i també demostra que també hi ha divergències, no? Per tant, això, si us plau, si ens pot explicar a què són degudes aquestes divergències i si tenen algunes instruccions específiques els metges de la CASS?

I només acabaria per demanar-li, com que a la roda de premsa... bé, vam veure que la roda de premsa en la qual va presentar els reglaments hi havia la directora de la CASS... Bé, només m'agradaria saber qui va elaborar tots aquests reglaments?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Que després em despisto...

Gràcies Sr. síndic.

A veure, les diferències del perquè amb els reconeixements d'invalidesa entre els metges de la CASS i els metges tractants... Bé, jo el que li puc dir és que una cosa és... que això a mi és el que... quan jo ho he preguntat perquè jo no sóc metge i, per tant, i suposo que els seus criteris i les seves divergències tindran. Una cosa són els reconeixements d'invalidesa a efectes laborals i també en funció de les feines que desenvolupa una persona, i l'altra és la invalidesa a efectes més de prestacions no contributives i d'altres situacions.

Hi ha una cosa que és allò de dir, per la feina que desenvolupa aquesta persona quin grau d'invalidesa té en funció de la patologia que té, i l'altra és la invalidesa potser més objectiva de menyscabament del que sigui, en general. Això és el que quan jo he preguntat precisament això és el que se m'ha respost.

Per tant, no li puc dir gran cosa més que això.

Els metges de la CASS, en tot cas, no tenen cap instrucció concreta en absolut i el que fan és la seva feina de la manera més objectiva possible i ja està.

Qui ha elaborat els reglaments? Evidentment els han elaborat equips tècnics tant del ministeri com des de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans quan estava parlant sobre el tema de quan hi ha una discrepància entre un assegurat i la seguretat social i per poder fer una segona valoració l'assegurat ha de demanar un segon informe.

Quan parlava de la diferència de posició entre l'un i l'altre, aquest segon informe se l'ha de pagar l'usuari, la CASS només li cobriria el 30%, però en canvi la CASS doncs, disposa de tots els recursos econòmics per poder-lo cobrir.

Jo crec que això és una discriminació entre l'un i l'altre, aleshores crec que és un tema que caldria resoldre si volem realment que en aquestes situacions tant la CASS com l'assegurat es mantinguin en les mateixes condicions.

Llavors, voldria saber la seva opinió.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Jo els hi demanaria, perquè tenim moltes preguntes per endavant, els demanaria que fóssim una mica precisos perquè sinó això se'ns pot allargar molt.

Jo entenc que és un tema que pot ser de molt interès. Els vull recordar que el Reglament del Consell permet altres modalitats de debat i potser estem utilitzant el sistema de les preguntes per fer debats d'ordre general que podrien tenir lloc d'una altra manera.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo contesto ràpidament a la Sra. Bonet.

Ara ja s'està treballant des del ministeri amb un reglament que ha d'establir la llista d'aquests metges, quins criteris i com ha de funcionar i també fixarà les tarifes. I, en aquest moment és el moment, jo penso, de tenir en compte el que vostè està apuntant.

Però, en tot cas, com ja vaig fer l'altra vegada que quan vam tenir els reglaments els vaig fer arribar el divendres abans d'informar-ne als mitjans, quan ho tingui també els hi passaré i si tenen qualsevol comentari jo amb molt de gust em telefonen i podem revisar el que convingui. Ho dic per anar ràpid perquè si hem d'esperar a què es reuneixi la comissió, de vegades, tarden molt i d'aquesta manera amb un cop de telèfon també ho podem acabar de comentar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, doncs passem a la següent pregunta:

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa al segon informe d'Andorra que es va presentar a Ginebra el passat dia 7 de maig en el marc de la 22a sessió de l'Examen Periòdic Universal del Consell de Drets Humans.

Fou registrada amb el número 540 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposava la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 7 de maig el grup de treball sobre l'Examen Periòdic Universal va presentar les conclusions del segon informe sobre la situació dels drets humans a Andorra. En la seva primera part es poden trobar les millores legislatives en matèria de defensa dels drets humans. En la segona part trobem resposta per temes a les recomanacions que ja s'havien formulat en el primer informe fet al 2010. Finalment, en un tercer apartat podem trobar les conclusions d'aquest informe.

De tots els temes abordats, voldria destacar tres, que són: el requisit de 20 anys de residència per adquirir la nacionalitat andorrana, i sobre el respecte que el Comissionat alhora recomana la ratificació del Conveni Europeu sobre la Nacionalitat; la preocupació sobre la penalització de l'avortament en els tres supòsits de risc per la vida de la dona embarassada, en cas de violació o per malformació greu del fetus i la recomanació per desenvolupar una llei sobre la protecció de la infància, demanda que coincideix amb la feta per UNICEF Andorra.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: quin és el posicionament del Govern en els temes que s'han destacat a la motivació? I, ens pot donar Govern un cronograma d'aplicació en cas de què alguna de les recomanacions estigui dintre de l'estratègia política establerta per la present legislatura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Voldria agrair també la pregunta. I malgrat n'hi ha moltes avui em permetria agrair aquesta precisament perquè a més ha coincidit en el temps amb alguna publicació en mitjans geogràficament propers -que últimament no vol dir que siguin també propers en altres aspectes que no siguin geogràfics- i que coincidia en destacar que Andorra suspenia l'examen periòdic universal i, a més, ho feia en referència a una de les temàtiques com la de l'avortament -no ens enganyarem- com a principal exemple.

Per tant, doncs, agraeixo molt aquesta pregunta perquè sé que vostè que segueix i que va seguir la intervenció en el mateix examen s'afegirà després, si pot, a compartir aquesta sensació de què Andorra no va suspendre aquell examen primer perquè aquell examen no el suspèn ningú, perquè l'ONU no el valora a ningú tampoc i, per tant, allò que es fan són recomanacions per Estats, però vostè sap que els progressos que s'han fet especialment en algunes àrees com la dels infants, malgrat no hi ha una llei específica, però tot el que s'ha fet amb infants amb algunes de les reformes impulsades pel Ministeri d'Interior i Justícia i l'àrea de benestar han sigut molt importants i també ho vull dir perquè és vostè que fa la pregunta, amb tot el tema de gènere i violència domèstica i violència contra la dona. Per tant, aprofitaré l'avinentsa per fer això.

Intentaré contestar la part del cronograma, si em permet i després intentaré més endavant entrar en els tres àmbits concrets que vostè menciona.

Vostè com a membre del Govern del 2010, doncs, sap que en aquella avaluació es van fer cinquanta-nou Recomanacions de les quals el Govern d'Andorra d'aquell moment en va acceptar trenta-sis i en va rebutjar vint-i-tres. S'ha d'entendre també aquesta mecànica perquè sinó després quan avançarem probablement en alguna repregunta serà difícil d'explicar, però això funciona així. Hi ha cinquanta-nou recomanacions, el Govern d'Andorra -socialdemòcrates en aquell moment- en va acceptar trenta-sis i en va rebutjar vint-i-tres. De les trenta-sis s'han implementat pràcticament totes durant aquests darrers quatre anys la qual cosa és bona perquè també és bo que independentment del color del Govern hi hagi continuïtat en l'esforç i

preferentment en àmbits de preservació dels drets humans malgrat a alguns ens acusin de forma reiterada -a la seva mateixa bancada però una mica més lluny- de no ser mai sensibles a aquests temes, doncs bé... d'aquestes trenta-sis Recomanacions totes s'han implementat menys tres, si no vaig errat: una relativa al matrimoni per baixar de divuit a setze anys -que la veritat és que tampoc hi ha hagut cap cas en aquest temps-; una altra que és una mica més preocupant perquè és el segell distintiu d'empreses que es va elaborar en aquell moment però que no és que no s'hagi implementat, sinó que no s'ha fet servir després per les empreses i, per tant, hi haurà alguna reflexió amb el Ministeri d'Interior i Justícia, el Ministeri també responsable d'Ocupació doncs, per trobar mecanismes perquè això es faci servir més; i després algun tema de grup de diàleg interreligiós.

Per tant, a la resta i especialment en els dos àmbits que he dit abans hi han hagut progressos importants i jo crec que és bo.

Per passar al cronograma, aquesta vegada hem tingut vuitanta-nou Recomanacions. També cal dir que a les cinquanta-nou ja hi havien hagut vint-i-dos Estats que han participat, a les vuitanta-nou hi ha trenta-nou Estats que van participar, per tant, una participació més alta que això també és bo i una ràtio de Recomanació per participant més baixa, de 2,68 o 2,17 si no recordo malament, per tant, vull dir amb això més o menys el grau de Recomanacions és pràcticament el mateix.

D'aquestes ja se n'han acceptat nou, després si vol ja entrarem en detall de quines s'han acceptat. Se n'han rebutjat dos bàsicament perquè de fet ja estan implementades i probablement doncs, hi havia un coneixement diguéssim parcial de la situació real i per tant doncs, pel que fa al cronograma després d'acceptades aquestes nou recomanacions abans de la 30a Sessió del Consell de Drets Humans haurem de presentar la resposta completa d'acceptació, o rebuig, o consideració de cada una de les recomanacions, això serà pel setembre del 2015. Per tant doncs, d'aquí a allà ja l'informarem a demés puntualment en aquesta institució, en el Consell General, perquè a demés per primera vegada aquesta, que no es va fer en el primer examen, tant les institucions com el Consell General com els comuns també tindran l'oportunitat de participar a la resposta. De fet ja ho va fer en la fase d'elaboració de l'informe i de fet vull felicitar especialment els comuns que hi van tindre doncs una aportació important a l'hora de confeccionar l'informe però per primera vegada jo crec que és positiu i que també es valorarà positivament per part del Consell doncs tindre l'oportunitat de participar en la part d'elaboració de les respostes. I si cal

entraré més en el detall d'altres aspectes concrets a l'hora de la repregunta o la rèplica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies per les seves explicacions Sr. ministre. Tinc tendència a seguir moltes de les coses que es fan a través de Nacions Unides.

El principi d'universalitat dels drets humans és la pedra angular del dret internacional dels drets humans. Aquest principi, tal com es destaca inicialment en la Declaració Universal dels drets humans s'ha reiterat en nombrosos convenis, declaracions i resolucions internacionals de drets humans. A la conferència mundial de drets humans celebrada a Viena al 1993 per exemple es va disposar que tots els estats tenien el deure, independentment dels seus sistemes polítics, econòmics i culturals, de promoure i protegir tots els drets humans i les llibertats fonamentals. Tots els drets humans siguin aquests, els drets civils i polítics, com el dret a la vida, la igualtat davant de la Llei i la llibertat d'expressió, els drets econòmics, socials i culturals, com el dret al treball, la seguretat social, l'educació, drets col·lectius com els drets al desenvolupament i la lliure determinació són tots drets indivisibles, interrelacionats i interdependents. L'avanç d'un facilita l'avanç dels altres. De la mateixa manera la privació d'un dret afecta negativament als altres.

Andorra va ser un dels 14 estats que va ser revisat pel grup de treball de l'EPU durant la sessió que va tenir lloc el 7 de maig. Primer de tot ens hem de felicitar tots, com no pot ser d'una altra manera, pel desenvolupament de la Llei per eradicar la violència de gènere i la violència domèstica. Un pas important en la defensa dels drets humans en lluitar contra la violència originada per la discriminació i la desigualtat. Com també per la ratificació del Conveni relatiu als drets de les persones discapacitades i del seu protocol opcional fets a Nova York, el 13 de desembre del 2006, entre altres millores reconegudes en aquest informe i que van quedar realment totalment palsees. I, coincideixo amb vostè, l'anàlisi general seria no d'un suspès sinó d'un reconeixement a una bona feina. Però tot i així hi ha temes en els que no aconseguim obtenir una bona nota i alguns d'ells són els que voldria tractar avui.

El primer, el tema d'obtenir la nacionalitat als 20 anys de residència queda evidenciat que és un requisit de temps massa alt i això queda evidenciat. Tot i que la Llei d'inversió estrangera dona els drets econòmics des del primer dia, encara queda l'escull de la participació en la vida pública, aspecte que promou la integració i enriqueix la democràcia participativa generant una societat més cohesionada i inclús solidària augmentant el sentit d'identitat.

El segon tema, la despenalització de l'avortament en els tres supòsits plantejats en la motivació, també destacat en aquest informe. I, quan em vaig plantejar la pregunta encara no havien sortit aquestes notícies sobre el coprincipat però a mi no em fa por el debat i respecto que alguns defensin la Constitució sobre l'article que defensa el dret a la vida però jo alhora vull defensar l'article que estableix que la sobirania és del poble andorrà i recordar que es van entrar més de 4.500 signatures al Consell general mostrant quin era el sentiment d'una part de la població en aquest tema.

I com a tercer punt, la Llei sobre la protecció de la infància. Tema que, com he dit en la motivació, coincideix amb una demanda feta per UNICEF a Andorra als grups polítics durant la campanya electoral que es va presentar i que, a més a més, alguns ja duïen dins del nostre programa com a tal. Una Llei que es basi en el principi de garantir l'interès superior de l'infant tal i com fa la convenció dels drets dels infants a l'ONU. Ja a les observacions sobre el segon informe periòdic d'Andorra al 2012 el Comitè mostrava preocupació per no haver desenvolupat una legislació sobre la protecció de l'infant i també un Pla d'acció nacional del qual es desprengués la coordinació en temes d'infants, la recollida de dades, la definició del nen, la violència contra els infants inclosos els càstigs corporals.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí acabo, 5 segons.

Alguns són temes recurrents tractats ja en sessió de Consell però no per això són temes que deixen de preocupar als ciutadans i als quals cal donar respostes clares al lloc que toca i sobre els quals cal un posicionament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, una mica ja entrant en matèria d'aquestes tres amb una petita prèvia i que li agraeixo que hagi fet menció de la Llei d'obertura econòmica perquè a vegades quan parlem de drets ens circumscrivim en aquesta idea dels col·lectius vulnerables, els discapacitats, i en canvi és veritat que donar els drets econòmics a tots els residents és evident que obra unes capacitats de capacitat d'integració i d'igualtat d'oportunitats molt importants. Per tant, agraeixo que hi hagi fet menció perquè és una Llei que ens té especialment a cor als que estem assentats en aquesta part diguéssim com a responsables de Govern i a la part del grup parlamentari que ens va donar especialment suport en aquell moment.

Permeti'm, doncs, començar doncs amb la part d'infància. Vostè recorda una recomanació que fa referència, una de les 89 però que és important doncs que fa referència a aquesta necessitat d'establir un marc legal que englobi i que organitzi totes les iniciatives. Jo crec que aquesta és una de les quals doncs estem analitzant perquè també caldrà valorar els impactes que té, impactes econòmics i recursos, etc., però és una de les que estan pendents d'agafar una decisió de consideració positiva o no. M'agradaria anotar també que en aquests darrers anys doncs s'han fet avanços importants. El Conveni sobre el reconeixement i execució de resolucions relatives a obligacions alimentàries, el Conveni sobre els aspectes civils de la sostracció internacional de menors, el Protocol opcional del Conveni sobre els drets de l'infant relatiu a un procediment de comunicacions, el Conveni del Consell d'Europa sobre la protecció als nens contra l'explotació sexual i abús sexual o Conveni de Lanzarote que vam tenir l'oportunitat de defensar plegats a Nova York, vostè i jo mateix. La modificació del Codi penal a l'octubre del 2012, octubre del 2013 per adequar-lo a les disposicions d'aquest mateix Conveni de Lanzarote i al desembre 2014 finalment la tipificació o el completar les tipificacions de maltractament físics incloent els càstigs corporals. Per tant, és veritat que hi han hagut moltes iniciatives però no s'han emmarcat i jo crec que té tot el sentit que ens plantejem de forma ara pausada i ponderada la necessitat d'encabir-los. Per tant doncs, des d'aquest punt de vista en aquell cronograma que us he mencionat abans doncs estem encara considerant quina és la posició, si és d'acceptació o de consideració sobre aquest punt concret.

Pel que fa al tema de l'avortament...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, pel que fa al tema de l'avortament i que ja ha estat objecte doncs de dos recomanacions de les 89. Aquesta qüestió ja va ser objecte de recomanació al Govern del 2010. No crec que variem la nostra posició respecte a la que el seu Govern va prendre que era de rebutjar-la i per tant doncs constatar que en aquest àmbit sempre és més fàcil fer les coses quan un està a l'oposició que a Govern, semblaria ser, i per tant doncs dir-li que continuarem en la mateixa posició que el Govern anterior en aquesta qüestió.

I finalment, en la qüestió de la nacionalitat el que m'agradaria puntualitzar és que la recomanació no diu que ratifiquem el Conveni en cap moment sinó que ens aproximem o que ens apropem al Conveni i si ara es pot obrir un petit debat sobre la nacionalitat estaria encantat de fer-lo perquè jo crec que en la perspectiva d'alguns elements a discussió com tenim com l'Acord d'Associació, encara que sembli molt desconnectat, ens poden obrir una porta molt bona per trobar una solució diguéssim més global perquè un debat només sobre els anys em sembla insuficient.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per intentar anar..., ser escueta.

Abans sí que és veritat que m'ha comentat que de les 89 recomanacions 9 ja havien estat acceptades i que ens explicaria quines són. Doncs, li agrairia.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí Sr. síndic.

Perdó.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Era per avançar una mica més de pressa.

Bé, primer hem acceptat per tant la que configurava, doncs, la ratificació del Conveni sobre civil-criminalitat que ja es va signar de fet. Per tant és més una formalitat. També del tràfic de comerç d'armes. La segona que era el reforçament de plans i programes socials, especialment en l'àmbit d'ocupació, salut i benestar. Vostè sap que hi ha moltes coses pendents i que s'estan fent, per tant doncs, en aquesta línia no crec que tinguem moltes dificultats per també complir com vam fer entre el primer i el segon examen. També, doncs, acceptar la creació de mecanismes interinstitucionals pel seguiment de les recomanacions ja que moltes vegades ho fem de forma informal i jo crec que té molt sentit que parlem d'una manera més formal d'organitzar el diàleg no tant sols amb institucions sinó també amb ONG's que es troben implicades.

Tenim 2 informes pendents, la veritat és que en teníem 4, un que era pendent des de l'any 2002 i l'altre que era pendent des de l'any 2007. Aquests dos informes van estar entregats al Comitè contra la tortura que era pendent des del 2002 i al Comitè contra l'eliminació de la discriminació envers la dona que estava pendent des del 2007. Ens en queden 2 més que també vénen del 2007, un està previst entregar el de l'eliminació de la discriminació racial abans, perdó, a principis del 2016, ho vaig fer a demés exprés en el propi Ple del dia 7 de maig, i el del Comitè dels drets humans que tenim previst també entregar per finals del 2016. Per tant a un any vista hauríem fet net d'aquesta recomanació.

Després també, doncs, continuar amb tots els esforços de discriminació contra la dona. A vegades les recomanacions són una mica additives, diguéssim al que ja s'ha fet abans, però és així. El mateix amb violència, en aquest cas, doncs, responent a una invitació de Mònaco i Austràlia.

I després, doncs, també investigar de forma acurada tots els casos lligats al discurs de l'odi o a actes d'incitació a la violència.

Per tant, doncs, aquestes són les 9 recomanacions que ja es van acceptar des del primer moment.

Bé, en tot cas em limito aquí. Si després el debat de la nacionalitat té lloc, estaria encantat de debatre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. ministre, per les seves...

Entrant en el tema d'infància reconec que s'ha fet molta tasca en les modificacions legislatives que s'han aplicat últimament per cobrir. Però tot i així, jo no sé si vostè disposa d'aquest document que a nosaltres ens va fer arribar durant la campanya electoral, vers un pacte d'estat per la infància... ja el tenim.

(se sent riure)

Què en pensa d'aquest document?

És a dir, això jo l'he trobat molt interessant i crec que és molt aplicable i que a més a més podríem començar-hi a treballar d'una manera ràpida per donar resposta a tot aquest col·lectiu, i a més a més coincideix, lliga molt amb aquest informe i dona resposta a moltes de les preocupacions que vénen per part del comitè. I crec que aquí queden incloses i que probablement un treball conjunt entre tots. Aleshores què en pensa vostè si això és aplicable o no?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Davant la reserva que sempre pertoca fer-ho quan després un ha de donar credibilitat al que diu, fent les coses que ha dit. I per tant, doncs, hem de ser una mica més prudents.

El tinc sobre la taula, bàsicament perquè quan li parlava abans que nosaltres estàvem considerant fins a quin punt aquesta era una de les recomanacions que podrien acceptar, ho estem fent també sobre la base d'aquest treball, perquè jo crec que és un molt bon treball fet ara fa uns mesos, i per tant, doncs, ja suposo que d'aquí a finals de setembre estarem en capacitat de donar-li la resposta definitiva en aquesta qüestió.

Permeti'm també expressar una altra opinió genèrica i que val per aquesta possibilitat, però també valia en

el cas de discriminació contra la dona. Jo crec que el que s'havia de fer són els avenços puntuals perquè aquests són difícils de fer a vegades i ens permet avançar de forma més adequada. Jo crec que en l'última legislatura vam tenir un excel·lent exemple amb les temàtiques de gènere. Es van fer moltes reformes puntuals, i després es van, diguéssim, encabir en una reforma més global a finals de legislatura...

El Sr. síndic general:

Silenci, si us plau.

El Sr. Gilbert Saboya:

I per tant, jo crec que aquí si ens podem plantejar avui en dia a fer realitat aquesta possibilitat d'un pla més global, és justament pels avenços que hi han hagut en aquests darrers anys.

I per tant, doncs, des d'aquest punt de vista, jo crec que es pot plantejar perquè hi han hagut els avenços els últims 4 anys, en particular, si em permet la immodèstia de dir-ho, i a la vegada, doncs, jo crec que no tindria sentit continuar avançant de forma, diguéssim, per anar tapant a vegades algun forat, sense tenir, doncs, també, una visió més global. I per tant, per això està oberta a consideració, i espero que d'aquí al setembre, puguem ser una mica més agosarats i poder anar fins a un compromís més formal.

Però és veritat, i això vostè ho coneix bé també, que després complim els compromisos, és costós, és veritat que té un efecte molt beneficiós per...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

...però és costós i s'ha de tenir en compte també.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Bé, gràcies Sr. ministre.

Suposo que els del comitè d'UNICEF Andorra n'estaran molt contents de si realment acabem de trobar aquest aspecte.

I quant al tema de gènere, li puc assegurar que des de la Comissió d'Afers Socials continuarem treballant, i si podem treballar tots plegats per fer tot un pla, doncs, molt millor.

Ja que m'ha convidat a entrar en el tema de la nacionalitat, doncs, evidentment, li accepto la invitació, i m'agradaria saber quin és el posicionament amb el tema de la nacionalitat, concretament en la reducció. Si vostè creu que és factible que durant aquesta propera legislatura puguem gaudir d'una reducció en els anys per accedir a la nacionalitat? Per ara entrem només en els anys.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

De fet, cenyir-me al que era el contingut de la resposta, el que sí és candidata a ser rebutjada, el que és la recomanació.

Dit això, i entrant una mica més en l'àmbit dels continguts, jo crec que tenim davant de nosaltres una molt gran oportunitat lligada a l'acord d'associació.

L'acord d'associació ens ha de permetre, doncs, d'eliminar les barreres que avui tenen els ciutadans andorrans quan s'aproximen a fer negocis a fora, però especialment a estudiar fora i a poder treballar fora en igualtat de condicions. Evidentment, l'acord d'associació porta implícita aquesta igualtat en l'àmbit de lliure circulació de persones i de tots els seus drets, per tant en tot l'espai de la Unió Europea, i per tant és una perspectiva molt interessant. Perquè no ens enganyem, la majoria de la gent que ha de fer ús avui de la problemàtica de l'ús de la doble nacionalitat, que és una de les potes, per això deia abans que no només hem de fer l'anàlisi dels anys, sinó també del compliment del precepte de constitucionalitat única. La gent no ho fa per goig, i a demés molta gent li és difícil, i molta gent ho fa per necessitat perquè hi ha una dificultat expressa de fer realitat el seu projecte personal per aquesta situació de no capacitat.

Jo crec que això és una llàstima. No hauria de poder... és a dir, la nacionalitat andorrana, el que no ha de ser mai és un obstacle justament al desenvolupament personal de les persones, i per tant, doncs, jo crec que aquí hi ha una molt bona oportunitat.

I ha de ser una molt bona oportunitat perquè llavors la gent serà capaç de triar la nacionalitat que vol, perquè jo crec que es bo que continuï sent única, però això és una opinió que avui a mi em surt personalment perquè per una societat petita situada on estem, amb una presència important de comunitats molt important, i percentualment inclús més important de comunitats estrangeres, amb una capacitat d'influència molt gran. Jo crec que és bo que poguéssim conservar les dues coses.

La perspectiva d'aquest acord d'associació ens permetria consolidar una política de nacionalitat única on fos l'expressió d'una decisió personal, i que no fos ni un privilegi ni fos un obstacle. Jo crec que tots ens podem posar d'acord sobre que la nacionalitat andorrana no ha de ser ni un privilegi ni un obstacle, i que per tant, doncs, només escollint aquesta, la que un voldrà, doncs, tingui tots els mateixos drets. Perquè també és veritat que avui igualtat d'oportunitats per tots els andorrans no hi són. Perquè els fills d'andorrans de pares estrangers, doncs, tenen unes oportunitats i uns drets més elevats que els altres. Per tant, jo crec que aquesta reflexió de flexibilització futura de l'accés a la nacionalitat, en alguns casos i de forma...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

... i de forma gradual, que jo comparteixo a demés. S'ha de fer, però s'ha de fer també un cop tinguem resolt tota la problemàtica més global, i entenc que estem davant d'una oportunitat i que per tant, durant aquesta pròxima legislatura, si fem realitat aquesta negociació amb l'acord d'associació, arribem a tenir aquests efectes positius puguem encarar les dos potes d'aquesta política, una de les quals una flexibilització, entenc jo també gradual, seqüencial, raonada, d'aquesta, sense un dogma que han de tenir 10 anys, perquè no té per què ser.

I permeti'm recordar que tenim la legislació en matèria de nacionalitat més oberta de tots els micro-estats europeus. És la més oberta de tots els micro-estats europeus. I ja que a vegades fem escarafalls i fem grans estàtues de les particularitats que hem de defensar quan parlem de l'acord d'associació, doncs, permeti'm que jo avui també defensi aquesta particularitat en aquest àmbit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, bé, s'ha parlat de la nacionalitat. A veure, la nacionalitat és un tema que penso que no estava a l'ordre del dia, i avui en dia, com ha reconegut el ministre Saboya, sembla ser que el Govern és conscient que hi ha molts casos de doble nacionalitat. Per tant, jo demanaria al Govern que fes complir escrupolosament la legalitat que tenim vigent fins a la data.

El Sr. síndic general:

Quina és la seva repregunta Sr. Joan Carles Camp...

El Sr. Joan Carles Camp:

Doncs, jo preguntaria al Govern si sap que hi ha casos de doble nacionalitat, per què no fa complir la llei?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, no sé si és una pregunta o una acusació, perquè sembla que se'ns acusi que no fem complir la llei. Entenc que ha sigut segurament un lapsus de formulació.

Dit això, jo crec que aquest Govern està probablement igual d'implicat amb resoldre aquesta temàtica com ho han estat tots els anteriors, perquè per sort o per desgràcia, aquest no és un tema que hagi nascut amb nosaltres, sinó que és un tema que ve de llarg.

En tot cas, el que sí que vostè té davant és un Govern que creu que avui, gràcies a un mecanisme que potser ens és extern, tenim una possible solució de conjunt, que jo crec que és equilibrada, i amb això podem discrepar o no, i que per tant, doncs, ens hauríeu de donar l'oportunitat durant aquesta legislatura de trobar realment un model que ens permeti fer front i eliminar aquesta situació de facto, que segurament uns i altres no compartim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta Sr. Camp...

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, només li havia fet aquesta reflexió perquè he interpretat del seu exposat o de la seva contesta que vostè ha donat per entès que gaudien certs andorrans de la doble nacionalitat, i que per tant, doncs, gaudien de més avantatges que altres que no la poden tenir. Només em referia en aquest sentit. Que si el Govern n'és coneixedor, doncs, en aquest sentit ho deia.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

En tots els casos on n'és coneixedor, evidentment, el Govern actua, aquest i com ho suposo que han fet els anteriors. Però el Sr. ministre d'Interior i Justícia li pot donar més paràmetres, justament relatius amb això.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per completar la resposta del ministre Saboya i davant l'afirmació que ha fet el Sr. Camp. Li reitero que aquest Govern, com crec que han fet tots els governs que ens han precedit, cada cop que ha tingut constància formal d'un supòsit de doble nacionalitat i, per tant, d'incompliment de la Llei qualificada de la nacionalitat, ha fet el que corresponia, que és incoar el corresponent expedient administratiu per procedir a la retirada de la nacionalitat.

Altra cosa és que durant la tramitació d'aquest expedient, les persones renunciïn a aquesta altra nacionalitat i per tant s'hagi d'arxivar aquest expedient. Però simplement per precisar-ho i que en quedi constància.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta.....

Bé, si no hi ha més repreguntes, són les 13.30h, suspendríem la sessió fins a les 15.30h.

(Se suspèn la sessió)

(Són les 13.32h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 15.31h)

El Sr. Jordi Alcobé Font no s'incorpora a la sessió.

El Sr. síndic general:

Passem a la setena pregunta de l'ordre inicial:

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a la Llei 23/2014, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

Fou registrada amb el número 542 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El 26 de novembre de 2014 es publicava en el BOPA la Llei 23/2014, del 30 d'octubre, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública.

La disposició final setena d'aquesta Llei indica que entrarà en vigor el primer dia del mes immediat següent als sis mesos de la seva publicació en el Butlletí. Així doncs, entra en vigor aquesta Llei el passat 1 de juny del 2015.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern de quines accions ha portat a terme per informar tot el col·lectiu de la funció pública de l'entrada en vigor de la Llei, del funcionament dels complements de jubilació, de l'entitat disponent responsable del fons voluntari, de l'entitat gestora del fons voluntari i del desplegament de la Llei?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament Sr. Costa diria que el passat 1 de juny va entrar en vigor la Llei qualificada de la creació i la regulació del pla de pensions de la funció pública i a la pròpia llei doncs ja es preveu quins són els passos que s'han de seguir per la seva implementació i també et fixes les competències que té tant l'Administració general com en aquest cas la comissió de seguiment que també estableix la llei, doncs quines són les competències que uns i altres tenen en aquesta implantació.

Fins ara ens hem mogut, i pel que fa a l'àmbit de la informació, ens hem mogut en la divulgació genèrica. Una informació, una divulgació que ja va començar mentre es duia a terme el tràmit parlamentari per la finalment aprovació de la llei en reunions amb els col·lectius, en què se'ls va explicar la filosofia de la mateixa i el seu funcionament. Això es va complementar també fent arribar a tots els treballadors públics, a tots els funcionaris la informació que acompanyava el propi projecte de llei i que acaba sent finalment, penso que més entenedora, com és la pròpia memòria que acompanya el projecte de llei, les presentacions explicatives del mateix i inclús l'informe de la comissió consultiva que en el seu moment va emetre aquest organisme.

Però finalment el que hem acabat constatant, l'experiència recollida en totes aquestes reunions és que quan baixes el detall de la llei, al final la gent més que moure's en un àmbit d'informació genèrica el que vol és informació puntual i personal sobre el seu cas. Per tant, el que es vol és informació en l'àmbit individual i personal de cadascun dels partícips. I en definitiva, per tant, aquest és l'àmbit de comunicació que hem d'iniciar a partir d'ara.

Això no es pot fer i de fet aquesta és la clau penso jo de la qüestió que vostè planteja. No es pot fer o no es podia fer fins a aquest 1 de juny amb l'entrada en vigor de la llei perquè en la immensa majoria dels treballadors que poden ser partícips del nou fons del pla de pensions, al final el que els acaba afectant d'una manera molt important és allò que queda definit en la disposició addicional primera, és a dir tot el que han anat generant, tot el que han anat meritant fins a la data del pla de pensions. I per fer els càlculs pertinents perquè aquesta gent pugui tenir una visió clara de quina serà la seva pensió que

tindran quan arribin a la seva jubilació, cal que tinguéssim o calia que tinguéssim les dades que ens facilitarà a partir del 15 de juny la pròpia CASS per poder fer els càlculs d'alguns elements claus a l'hora de fer aquestes projeccions.

Quins són aquests càlculs claus?

Doncs d'una banda, el salari mensual teòric brut per cada partícip a l'assoliment de la seva edat de jubilació, és a dir als 65 anys. A partir de tenir aquest salari mensual teòric doncs cal també fer el càlcul del 60% del mateix, que és en definitiva la suma, la quantitat que determinarà la seva pensió. Cal també tenir l'import de la pensió teòrica de jubilació del pla de pensions de la funció pública i alhora també cal tenir l'import de la pensió teòrica que caldrà percebre de la CASS. Totes aquestes dades són necessàries per poder elaborar el que serà una fitxa individual per cadascun dels treballadors i que li donarà aquesta visió del que serà la seva pensió quan arribi a l'edat de jubilació.

Malgrat això sí que mentrestant, mentre això no és possible doncs hi havia feina a fer i en aquest sentit així s'ha fet. Algunes de les feines que s'han fet durant aquests mesos ha estat preparar des de la funció pública tots aquells elements de la vessant administrativa i de la vessant informàtica per gestionar les aportacions al Fons, constituir la comissió de seguiment del pla de pensions segons el que preveu la disposició transitòria quarta. Aquesta ha quedat ja constituïda i de fet avui mateix està reunida per primera vegada. Informar totes les persones que són de facto partícips del fons, doncs de l'entrada en vigor de la llei el dia 1 de juny i iniciar el procediment perquè puguin notificar la funció pública en quin nivell volen participar en el Fons. Informar també, i aquestes qüestions sí que les hem pogut anticipar, per tant informar als col·lectius que no es veuen afectats per la disposició addicional primera a la qual ja m'he referit abans, que bàsicament són dos grans col·lectius. El col·lectiu del que serien els assimilats, tots aquests treballadors públics que no han generat drets pel passat però que sí que es podran ara sumant al fons de pensió. Per exemple els treballadors de les escoles confessionals, els treballadors de l'Escola Na. Sra. de Meritxell, els treballadors de la Universitat d'Andorra, els treballadors de l'institut andorrà, els de l'EFPEM, tota una sèrie de treballadors que no han generat drets fins ara però, que sí insisteixo es poden sumar ara al fons i que estan recollits a l'article 2 de la pròpia llei, que estan identificats com a treballadors assimilats. Amb aquests ja s'ha reunit, i els ha informat del nou pla. També s'ha pogut fer el mateix amb una part del col·lectiu de la policia, bàsicament tots aquells treballadors amb més de 20 anys al cos, a

la data d'entrada en vigor de la llei i que per tant, conserven els drets tal qual els tenien fins ara per tot allò que han meritat. A aquestes persones ja se'ls hi ha fet arribar la seva fitxa personalitzada individualitzada on es determina en el supòsit que es vulguin mantenir-se ara en el cos amb quina pensió es podran jubilar. Recordo que es tracta d'una pensió...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

...i per tant, en aquest sentit doncs ja s'ha fet tot allò que es podia fer.

Vaig acabant Sr. síndic.

Vostè em pregunta per dues qüestions molt particulars. Què s'ha fet per informar sobre l'entitat dipositària i també sobre l'entitat gestora. No es podrà informar i després en podem continuar parlant amb les repreguntes, no es podrà informar d'aquestes fins que no hagi estat adjudicat quines seran aquestes entitats, i com sap, això no es podrà fer fins que no s'hagi constituït i s'hagi licitat el concurs. I perquè es pugui licitar el concurs calia que comencés la comissió de seguiment perquè és la que ha d'aprovar el plec de condicions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic, gràcies Sr. Cinca per aquesta allau d'informació. Realment em sembla que tots som conscients de la complexitat d'aquesta llei, i més quan toca temes tan sensibles com justament les pensions d'un col·lectiu tan important i amb un pes específic tan important com el del funcionariat.

Li he de dir que des del nostre parer, les actuacions portades a terme fins ara són francament millorables. I pensem que sembla, aparentment que durant els darrers dies s'ha començat a engreixar aquesta maquinària de contactar amb els funcionaris de manera potser gairebé, inclús precipitada, i del nostre parer diríem que això s'està portant malament i un pèl tard. Bàsicament, justament amb els antecedents que tenim, i això ho varem veure amb l'aprovació de la llei fa sis o set mesos, vostès mateixos van patir en primera persona el manifest en contra de l'aprovació de la llei, amb la qual cosa

penso que s'hagués pogut ser un pèl més sensible amb el col·lectiu a l'hora de tractar aquesta tema. Un tema com ja he dit d'importància cabdal pel que suposa de planificar el futur de tota persona.

Vostè mateix ha informat que molta de la divulgació s'ha fet de forma genèrica. Estem d'acord. Potser massa genèrica perquè com vostè també hi ha estat d'acord, al que la gent li preocupa és la seva pensió difícilment li preocupa la pensió del veí, de l'altre, o de l'altre però són situacions molt personals les que preocupen i per tant, és completament legítim que la gent vulgui la informació específica del seu cas en particular perquè és aquell al que li toca. I aquí no s'hi ha incidit, no s'hi ha incidit com vostè mateix reconeixia perquè li manquen una sèrie de dades... però insisteixo, són dades que a base de projeccions vostès faran amb la fórmula famosa per calcular les pensions hi haurà projeccions, per tant, aquestes projeccions, es podien haver fet tranquil·lament fa un, dos o tres mesos enrere i per tant no esperar a que vostès tinguin i disposin aquestes dades el dia 15.

El que li deia de la sensibilitat envers el col·lectiu, vostès mateixos van enviar a través del Lotus intern de Govern una comunicació on es demana i es sol·licita a tots els funcionaris que es pronuncïin sobre quina a de ser la seva aportació en aquest fons voluntari el dia 19. Vostè està dient que a partir del dia 15 tindran les dades, entengui vostè que una decisió cabdal per al futur d'una persona com és saber de quins diners disposarà a partir dels 65 anys doncs no es pot prendre de manera precipitada i sense uns càlculs que siguin francament raonables.

Aquests dies el que li ha quedat a molts funcionaris és accedir a l'annex 1 de la llei i, li he de dir que aquest annex 1 de la llei i les fórmules que l'acompanyen, doncs, són desesperançadors perquè a no ser que tinguis alguna llicenciatura en matemàtica avançada és molt difícil poder interpretar res del que posa en aquella fórmula, amb tota l'honestedat li he de dir. De fet, doncs, li hauria de dir que he hagut de recórrer a -i això també li he d'agrair-, als apunts de secundària i anar a mirar fórmules i fórmules tant transcendents per la humanitat com la de la relativitat d'Einstein o de la gravitació universal del Newton, són moltes vegades molt més senzilles que la fórmula per calcular la pensió del que cobrarà una persona a l'edat de la seva jubilació. De fet, he trobat una teoria que s'assimila moltíssim al que ens proposa la fórmula aquesta per calcular les jubilacions, moltíssim, perquè hi ha aquesta indefinició de molts paràmetres que s'hauran de veure en unes projeccions que vostè... com vostè deia encara no li han arribat. És una teoria que tracta dels sistemes dinàmics molt

sensibles a les condicions inicials. Què vol dir això? Que petites variacions en aquestes condicions inicials que es determinen ara en aquest moment poden implicar grans diferències en el comportament futur impossibilitant la predicció a llarg termini. Doncs miri, aquesta teoria que s'assimila moltíssim, al meu parer, a la fórmula que vostès plantegen a l'annex 1 d'aquesta llei són gairebé idèntiques i, saps com se'n diu de manera popular en els àmbits de les ciències físiques aquesta llei? Si no ho sap jo li dic. És la teoria del caos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em satisfà saber que com a mínim hem tingut la capacitat de fer-li recuperar els apunts de secundària -en tot cas també el felicito perquè si tot això és el que va estudiar a secundària segur que ens podrà fer moltes més aportacions durant la legislatura, jo la veritat no vaig arribar tan lluny allà a secundària estudiàvem equacions més planeres, la veritat sigui dita. Miri en lloc de parlar en l'àmbit de la física que al final ens aporta poc aquí ho podem portar a l'àmbit econòmic i financer i tot això que vostè ens acaba d'explicar de manera certament distesa i li agraeixo, no deixa de ser el que segurament no tant popularment però seria la tècnica que aplica qualsevol actuari i segurament ni vostè ni jo som actuaris i per tant tot això se'ns fa una mica feixuc però al final qualsevol projecció en l'àmbit de les assegurances i en aquest cas de les pensions està basat en càlculs actuàrials i que efectivament tenen aquesta virtut i petites variacions avui poden acabar suposant grans variacions al llarg termini. Per això precisament, no podíem jugar a fer projeccions ara sense tindre les dades absolutament certes perquè vostè entendrà que si des de la funció pública li donem a un treballador de l'Administració pública una fitxa individualitzada, personalitzada del seu cas concret amb uns números projectats de quina serà la pensió que rebrà quan arribi als 65 anys no ens podem permetre que hi hagi un error perquè a més a més aquest error no el pagaria pas el govern actual, el pagarà el govern... l'acabaria pagant el govern que hi hagi quan aquesta persona arribi als 65 anys. Per tant, més val poder afinar exactament i donar-li a tothom exactament el valor de la seva pensió en base a uns càlculs complexos, però que no estan pas

fets perquè els entenguem els que estem aquí, estan fets perquè es puguin fer finalment els càlculs pertinents perquè tothom sàpiga quina serà la seva pensió i per això hi ha els tècnics que els faran.

Això res té a veure, res té a veure amb l'altra qüestió que vostè em planteja. L'altra qüestió que vostè em planteja és -crec que ha dit el dia 19, penso que no va ser el dia 19-, però en tot cas a principis de mes, així que va entrar la llei en vigor es va notificar per correu intern a tots els empleats que tenien a la seva disposició el formulari per notificar en quant volen participar en el fons dins d'aquesta forquilla que com sap va des del 0 fins al 3% i que per tant és el que anirà nodrint juntament amb l'aportació del govern el nou Pla de pensions de cada un d'aquests treballadors. Com li deia, res té a veure amb el meritat. Aquí el càlcul que no es podia fer fins el 31 de maig -dades de la CASS del 31 de maig-, per tant no es poden facilitar fins el 15 de juny perquè és quan acaba el període de cotitzacions. Són les dades que permetran fer una part dels càlculs però bàsicament per a tots aquells treballadors que tenen drets meritats. Per això li deia abans que sí que s'ha pogut fer avançar amb la feina amb tots aquells que no tenen drets meritats, és a dir, els assimilats i el col·lectiu de policies de més de 20 anys perquè van a través d'una altra disposició transitòria, per un altre camí i, per tant aquí ja s'ha pogut lliurar a tothom una fitxa amb un número exacte i gens caòtic perquè és un número fàcil d'interpretar del que acabaran cobrant si opten per jubilar-se en el moment que optin per fer-ho o si arribin al final de la seva carrera professional.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Per tant, evidentment es pot crear aquesta sensació de què com no sé quant he meritat no puc prendre la decisió del que he de fer en quant al nou Pla de pensions però és que són dues decisions absolutament deslligades, el meritat, meritat està, és una xifra que un cop tinguem les dades del 31 de maig quedarà fixada i no caldrà tocar-la més i el nou Pla de pensions és una decisió nova que res té a veure financerament parlant amb el fet de tindre més o menys meritat. És una decisió personal que has de tindre... cada treballador ha de saber si vol dedicar una part del seu salari, fins a un màxim del 3% a proveir-se d'un pla de pensions, i saber que si ho fa a més a més l'Administració doblarà aquesta

quantitat, posarà la mateixa quantitat en el mateix Pla de pensions. Per tant, la decisió és ben senzilla, estic o no en disposició de renunciar al que l'Administració em posarà en aquest Pla de pensions i per tant renunciar a tenir un pla de pensions 50% finançat per l'Administració 50% finançat per l'esforç de cadascú. Aquesta és la decisió a prendre i res té a veure amb la informació que puntualment i, així que haguem tractat les dades que ens aportarà la CASS, rebrà cada treballador.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes Sr. conseller...

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Cinca.

Jo també espero i confio que no ens haguem de perdre amb disquisicions de ciències físiques perquè tampoc hi entenc gens ni mica per altra banda amb la qual cosa en sortirem tots guanyant.

Dit això, gràcies per les informacions. Una puntualització -potser no m'he explicat prou bé quan feia referència al dia 19-, el dia 19 em sembla que és el termini que tenen, el 19 de juny, el termini que té el col·lectiu del funcionariat per pronunciar-se sobre quin és el percentatge que ells volen aportar i per això jo el que li deia és que em semblava un termini un pel curt per poder-se pronunciar sobre una cosa tant significativa amb l'impacte que pot tenir a la seva vida. Òbviament és un termini, entenc jo, que és una dada que pot variar previ sol·licitud posteriorment. Dit això, era aquesta la dada que li volia donar.

Hi ha molts temes a comentar perquè òbviament quan parles amb treballadors de la funció pública que veuen els seus drets de certa manera agredits, cadascú amb la seva connotació personal, però sí que hi ha alguns greuges que potser valdria la pena comentar i posar damunt de la taula i és que això, vostè ara també justificava aquestes diferents informacions que s'han donat a diferents col·lectius però a vegades una mica determinar una data exacta a l'hora de determinar qui pot gaudir d'unes condicions i quins no fa que qüestions de dia, d'un dia de data de naixement caigués en un col·lectiu o no, no sé potser una fórmula més justa hagués estat alguna mena d'escalat o algun altre sistema, no sé ho desconec jo no sóc pas cap expert, però molta gent determina que això doncs a vegades el factor tant

aleatori de néixer un dia en el calendari i no l'endemà doncs determini que puguis optar a unes condicions radicalment diferents a l'hora de gaudir d'aquesta pensió de jubilació, la qual cosa s'ha denunciat repetidament.

Per altra banda també i, em sembla que vostès mateixos ho van anunciar en campanya electoral la Llei de contenció de la despesa pública la volien aixecar durant aquest any 2015, molts funcionaris tenen la sensació que se'ls està castigant en el sentit de què en el seu moment s'aplica aquesta llei de la contenció de la despesa pública pels salaris superiors a 3 mil euros, l'any passat va entrar en vigor l'IRPF, ara han de fer una aportació del seu salari, òbviament això són despeses que les economies domèstiques pesen molt...

El Sr. síndic general:

Hauria de posar la seva pregunta, si us plau...

El Sr. Ferran Costa:

... i van afectant.

Passo directament a la meua pregunta i el que nosaltres voldríem saber és... ja que parlàvem de redactar les bases de les entitats dipositàries i tots els estudis actuàrials, ens podria informar de quina ha estat l'entitat que ho està portant a terme? O qui ho està portant a terme?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Primer abans de respondre-li això que serà molt fàcil de respondre, deixi'm que li digui... clar, a hores d'ara penso, i amb tots els respectes pels comentaris que li puguin haver fet arribar i les inquietuds que entenc dels treballadors que hagin pogut parlar amb vostè, el que no podem fer és reviure eternament el debat sobre el pla de pensions.

El pla de pensions es va debatre aquí, va ser votat i ara és una llei vigent i el que hem de fer és aplicar-la, en això hi estic totalment d'acord amb vostè de la manera millor possible, -que no pot ser altra que estrictament com diu la llei-, i evidentment facilitant al màxim la comprensió a tots els partícips del mateix, però en tot cas el que no podem fer és

reviure permanentment aquest debat. De la mateixa manera que tampoc l'hem de barrejar amb les mesures de contenció. No tingui cap dubte que evidentment allò que vam dir en el nostre programa electoral ho complirem i per tant, durant l'any 2015 es restabliran els salaris abans de les mesures de contenció i tampoc encara menys, això ho podem implicar o ho podem acabar barrejant amb l'IRPF que és una altre debat també, per tant, em sembla que ens hauríem d'acotar cada debat en el lloc que toca.

En quant al que vostè m'està dient. És molt important això, i crec que ha de quedar clar. No hi ha entitat gestora ni hi ha entitat dipositària. No hi és, i no hi és perquè amb això la llei és molt clara, no hi podrà ser fins que des de Govern no es promogui un concurs el qual ha d'estar fet en base a un plec de condicions que ha d'estar aprovat per la comissió de seguiment que estableix la pròpia llei, aquesta comissió de seguiment està formada bàsicament per 12 persones, 4 de les quals les nomena el propi Govern i 8 de les quals les nomenen els propis treballadors, els participants del fons.

Aquesta comissió ja està constituïda, la pròpia llei també preveia que hi hagués un període transitori en el que ja ve donat per la llei quins han de ser els seus membres, perquè aquests membres puguin també validar el Reglament de funcionament d'aquesta pròpia comissió, promoure un sistema d'elecció dels membres de la comissió i ja constituir el que serà la comissió definitiva.

Què és el que ha de fer el Govern per tant? El Govern el que ha de fer és preparar un esborrany d'aquest reglament, això ja s'ha estat fent des de la Funció Pública i posar els mitjans a disposició de la comissió perquè es pugui elaborar aquest plec de condicions perquè un cop la comissió l'hagi aprovat, el Govern es faci seu aquest plec de condicions i liciti el concurs.

Quan estigui aquest concurs licitat, període de presentació d'ofertes, i adjudicació. Com s'ha de fer aquesta adjudicació? Aquesta adjudicació s'ha de fer previ informe una vegada més de la comissió de seguiment, i és un informe vinculant, és a dir s'acabarà adjudicant a aquella entitat que digui la comissió de seguiment que recordo està majoritàriament formada, -com no pot ser d'altra forma-, pels participants del propi fons.

Fins que no arribem en aquell moment, no hi ha ni entitat gestora, ni entitat dipositària.

El Sr. síndic general:

Hauria d'acabar si us plau, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Acabo de seguida.

Què passa amb els diners durant aquest període, aquests dos, tres o quatre mesos mentre no es pugui constituir... o no es pugui fer tot aquest procés que acabo d'explicar?

Aquí sí que la llei deixa clar que el Govern té la obligació de garantir la custòdia d'aquests diners, perquè aquest és el gran salt qualitatiu, ara hi haurà diners, ara per primera vegada s'hi posen diners, i com que hi haurà diners algú els ha de custodiar. No els ha gestionat. El Govern no els ha de gestionar, senzillament els ha de custodiar, posar-los en un compte bancari i en aquell compte bancari posar-los en un producte, bàsicament un dipòsit perquè siguin líquids, es puguin utilitzar si fa falta i es preservi el seu valor i si pot ser anar tenint un petit rendiment, millor que millor. Però no n'ha de fer res, perquè la primera funció de gestió, serà la que atribuirà o la que decidirà la comissió de seguiment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, jo voldria demanar si podria procedir de la mateixa manera que s'ha fet amb la pregunta del meu company Pere López, és a dir, com que he presentat una pregunta molt similar a la del conseller Costa, si se'm permet també fer una mica d'explicació i entrar en aquest tema sense respectar forçosament l'ordre del dia que hi havia a l'inici...

El Sr. síndic general:

Faci, faci...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Així s'entén que retiro la meua i ho faig ara.

Bé, jo evidentment m'afegiré a moltes de les coses que ja ha dit el conseller Costa. Considerem que no és normal que no s'hagi informat més els treballadors públics sobre els efectes d'aquesta nova llei del pla de pensions, entenem que s'havia d'haver fet molt abans, s'està fent ara, es comença a fer ara però de manera molt tardana, entenem. Quan sabem que a finals de mes ja es traurà aquest 3%, i a més a més

tots aquells que potser no s'assabentaran se'ls farà igualment i potser molts d'ells que no sabran què és el que estan fent. Sí que ho podran rectificar després, però no em sembla la manera correcta.

A més a més, a alguns d'ells potser no els aportarà massa cosa... cotitzar, entrar amb això perquè ja els falta poc temps per jubilar-se i per tant, entenc que és un error molt important de Govern de no haver o bé ofert un instrument de simulació matemàtica perquè més o menys perquè tothom es pogués situar sense que tingués la pretensió de ser perfecte però almenys una mica d'orientació, o bé sinó aquesta simulació personalitzada per cadascun d'ells que pel que he sentit ho ha fet per alguns col·lectius i no pels altres.

Ens ha explicat el Sr. ministre que hi havia... bé, que això és degut a què les dades de la CASS no havien arribat abans, bé, haver-les demanat abans! No entenc quin ... amb què és un problema.

A veure jo al que vull arribar és que entenc que una vegada més tornem a estar amb una situació d'improvisació de bastanta opacitat, ho havíem denunciat ja a l'octubre quan es va fer aquesta llei, marca de la casa de DA i entenc que poca cosa ha canviat malgrat una nova legislatura.

Em sembla molt fort que a finals de més ja es comencin a col·lectar totes aquestes quantitats quan encara no sabem res de l'entitat gestora i dipositària... és veritat, sí, Sr. ministre, la llei li permet això, la disposició ara no recordo quina li permet que Govern ho custodii i també la disposició final sisena li dona tres mesos per a elaborar aquest reglament regulador del procés de nomenament, substitució, remoció i renovació dels membres representants dels partícips en la comissió de seguiment, és veritat, té vostè a partir de l'1 de juny té tres mesos per fer aquest reglament i és veritat també que tal com diu l'article 15.4, diu que una de les funcions de la comissió de seguiment és la de participar i decidir en el procés d'elecció de les entitats gestora i dipositària.

Tot això és veritat, però jo crec que aquí el que està... el que posa en evidència avui, és que aquesta llei és un nyap, es va fer malament, ho vam dir en aquell moment, vostès la van entrar amb urgència, la vam fer en ple estiu, bé hi aquí em remeto a tot el que es va dir en aquell moment perquè crec que ens en vam queixar prou, ens en vam queixar des del nostre grup parlamentari fortament, se'm van queixar els col·lectius, es va treballar malament en unes condicions pessimes, i ara què ens trobem? Que estem començant la casa per la teulada. Tenim uns diners, i ja ens cuidarem més tard de qui els

gestionarà, de com es gestionaran, no sé, em sembla molt poc seriós.

A veure, jo entenc que probablement a totes aquestes entitats que postularen ara per gestionar aquests diners segurament que els anirà molt bé, perquè clar, a finals de mes ja sabran més o menys de quines quantitats disposaran... bé, jo entenc que això els pugui beneficiar, no hi tinc cap problema amb això perquè vostè podia haver demanat, demanar-ho fa una mesos, ja una mica de previsió, i per tant haguessin tingut aquest números per anar calculant una mica si els interessava o no i amb quines condicions, però entenc que això beneficia les entitats però en cap cas no beneficia els treballadors.

Llavors també, bé, una mica totes aquestes maneres de fer a través de per exemple aquesta disposició transitòria primera que permet dir que Govern ho pot custodiar, a mi i suposo que a molta més gent també et fa la pregunta de dir: "Potser podríem haver procedit d'una manera diferent". En aquell moment ja vam insistir en què nosaltres ens hagués agradat disposar de més temps per trobar eventualment una manera de gestionar el capital a través d'un organisme públic. De fet vam fer algunes esmenes perquè la CASS ho pogués fer, que a més a més es van contemplar a dins de la comissió, el que passa és que entenc que per això s'havia de fer tota una sèrie de passos perquè fos possible aquesta aplicació i bé, espero que potser després en ho pugui explicar i, en tot cas, sinó li faré una repregunta en tot cas.

I ja per acabar, Sr. síndic, només voldria posar una mica en evidència la manera de procedir del Sr. ministre, bé, i del Govern en la seva totalitat amb el cap de Govern evidentment, de fer una cosa amb urgència, en ple estiu que suposo que es justificava pel fet de què ens arribaven unes eleccions que calia complir probablement unes promeses que s'havien de fer, no es va trobar el temps per fer una bona reforma de la funció pública però sí que el vam trobar per fer això, però ho vam fer ràpid, ho vam fer malament i ara ho evidencia la incoherència aquesta crec de tot el temps que s'agafarà Govern per fer el Reglament, per fer la comissió de seguiment, l'entitat gestora, l'entitat dipositària i en contrapartida sembla que fiquem una mica el ganivet al coll de les persones que s'haurien de beneficiar d'això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Avui veig que la Sra. Gili ha agafat la via de les metàfores bèl·liques. Abans estàvem en un estat d'excepció en una altra pregunta, estàvem també... teníem la gent ja empresonada i ara ja els hi posem el ganivet al coll... Bé, és una manera de veure, suposo, la gestió pública però en tot cas no la compartim.

Vostè ha fet, i d'entrada li agraeixo també la possibilitat d'ajuntar les dues preguntes perquè això penso que amb un sol debat ho acabarà fent més ric i alhora doncs també permetrà no tenir de duplicar segurament moltes explicacions, per tant, amb aquesta primera intervenció ha abordat moltes qüestions i segurament amb les repreguntes les podrem anar emmarcant i responent una per una.

Però, deixi'm que li faci algunes reflexions en relació a coses que ha dit, algunes purament tècniques.

Això no és tan senzill com dir: "Ecolti, doncs haver demanat abans les dades a la CASS...". Jo les puc demanar abans, però la CASS evidentment si li ha dit al mes de febrer: "Doni'm les dades a 31 de maig", em dirà: "Ecolti, esperi al 31 de maig perquè jo no sé el que es cotitzarà fins el 31 de maig, ni sé els punts acumulats fins el 31 de maig, ni sé quina és la situació de cap dels meus... de les persones que cotitzen en aquesta data". Per tant, si hem de ser rigorosos siguem-ho per tot. No es poden demanar les dades a 31 de maig fins que no s'ha arribat al 31 de maig, i la CASS no ens les pot facilitar fins el 15 de juny que és quan tanquen les cotitzacions del mes de maig.

I això per què ha de ser així? Perquè és molt important i aquest és un debat que segurament -i ja m'hi poso jo el primer- doncs, no he tingut la capacitat de fer-ho entendre suficientment, que cal assentar d'una vegada per totes.

La Llei -i ho vaig explicar, em sembla, d'aquesta manera el dia que la vaig defensar- hauria pogut ser perfectament, hauria pogut estar desdoblada perfectament amb dues lleis: una que regulés tot el passat, és a dir tot allò que s'ha de calcular fins el 31 de maig i una altra que regulés el nou Pla de pensions, que estan absolutament desvinculats l'un de l'altre. No necessita res del passat per fer el càlcul del futur d'aquest Pla de pensions, ni necessites res del Pla de pensions per fer el càlcul del meritat. És veritat potser... vostè em diu que el temps va fent veure que hi ha coses que es poden fer millor doncs, potser amb dos... -i ho vaig dir el mateix dia que vaig defensar la Llei-, amb dos lleis s'hauria acabat entenent millor el que s'aconsegueix perfectament amb la Llei actual. Es va optar per fer una llei que regula el Pla de pensions i que amb les seves disposicions addicionals i transitòries regulen el

passat. Hauríem pogut passar aquestes disposicions addicionals i transitòries a una altra llei i potser hauria quedat més clar. Però, són dues qüestions diferents i és molt important que això quedi clar

En tot cas, assentat això i deixant clar per tant que no es pot fer aquest càlcul del meritat sense arribar a la data límit de meritació, el que ens hauria de preocupar és dir, la meva decisió quant al Pla de pensions està condicionada per la quantitat que meriti? No n'està... no n'està, i com que no n'està no cal buscar-hi vincles.

D'altra banda, és necessari donar una data d'aquí al 19 de juny, i un cop l'hagi donat ja no la podré tocar mai més? Tampoc... tampoc. Es pot canviar tantes vegades com calgui, pots dir durant aquest temps em convé fer aportacions d'un 1%, a partir de l'1 de gener del 2016 les voldré fer del 2% i, per tant, no hi ha cap condicionant pel fet de què un cop s'ha constituït la comissió, un cop ha entrat la Llei en vigor es posi en funcionament segons el que preveu la pròpia Llei, sabent que la gent s'hi podrà anar adaptant a la seva conveniència.

Jo sí que... i a tothom que m'ho ha anat demanant li he volgut fer aquesta reflexió. Sí que he de dir que cada mes que deixis de cotitzar per lliure elecció és un mes que perds d'aportació de l'Estat, per tant, has de ser conscient d'això. No passa res, no t'afecta en res el teu passat, no afecta en res el que hakis meritat però, evidentment, quan més tardis a dir quina ha de ser la teva aportació més temps estàs sense gaudir, sense anar acumulant diners que hi posa l'Estat. Aquesta és l'única conseqüència d'enrederir aquesta decisió però, no n'hi ha cap altra i, per tant, és molt important que això quedi clar.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Una darrera reflexió quant al tema de les entitats gestores.

Una vegada més en aquesta vocació de barrejar-ho tot, escolti, això no afavoreix a ningú ni deixa d'afavorir a ningú. Ja li he dit abans, es traurà un plec de condicions que l'hauran de validar els propis treballadors amb les condicions que creguin necessàries, efectivament arrel d'una esmena que va fer el seu grup parlamentari es va incloure a la Llei la possibilitat de què la CASS pugui ser una empresa que postuli per acabar doncs, fent-se càrrec d'aquest fons, el qual no vol dir gestionar-lo perquè això també amb molta facilitat i amb molta lleugeresa acabem confonent a tothom: la CASS no gestiona el

fons de la CASS, el gestionen les entitats que tenen dipositat aquests diners i que prenen les decisions a partir d'uns paràmetres que li vénen fixats per la CASS, exactament el mateix que farà la comissió gestora, fixarà uns paràmetres i les entitats gestores són les que gestionaran.

Però, en tot cas, efectivament aquesta és una possibilitat que la CASS haurà de valorar si creu convenient fer-se càrrec també d'aquest fons com ho fa del fons de pensions de la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, em deia que feia jo imatges bèl·liques... A veure, jo només recullo el que em diu la gent del carrer, eh? Senzillament. Jo no hi tinc cap interès només constato el malestar que hi ha.

Em deia de la CASS que feia falta temps... No sé, haver-ho tingut en compte Sr. ministre. Ja es feia un temps d'aplicació més llarg i vostè tenia tot el temps del món per donar temps a la CASS a recollir... No sé. Jo crec que hi ha altres maneres de fer.

A veure, vostè diu que la gent... bé, que tots aquests treballadors públics que ara no ho tinguin clar ho podran fer més endavant de decidir-se si volen començar a entrar en aquest Pla de pensions, si volen pujar o baixar el percentatge... A veure, qui no ho faci ara de seguida i que després se n'adoni que això li era interessant perdrà el 3% de Govern.

Entenc que... És a dir, si algú es decideix al setembre i no cotitza al juny, al juliol i a l'agost entenc que perdrà la part del Govern del 3%. Que no el perjudiqués seria doncs, proposar donar l'opció, donar-ho tot de cop després, a posteriori, però fent-ho d'aquesta manera jo crec que es perjudica a la gent i que vostès estan enganyant deixant creure que no passa res i que es pot fer més endavant. Entenc que no és massa adequat.

A veure, jo, la meva primera repregunta seria en quin moment pensa el Govern poder-ho tenir tot enllestit? És a dir, que tinguem en marxa ja l'entitat gestora i l'entitat dipositària. En quin moment tot funcionarà de manera correcta.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

De manera correcta ja funciona avui, perquè funciona segons el que preveu la Llei, per tant, funciona de manera correcta.

La comissió gestora ja està constituïda, avui està reunida -li he esmentat abans- i, per tant, com que funció pública ha anat avançant amb els treballs preparatius es posaran a disposició d'aquesta comissió gestora la qual és la que decidirà i la que li hauria de respondre la seva pregunta entenent no quan funcionarà de manera tot correcta, sinó quan es farà la licitació per decidir qui ha de ser l'entitat gestora? Qui ha de ser l'entitat dipositària? Quan s'aprovarà el reglament de funcionament de la pròpia comissió? Doncs, totes aquestes preguntes seran a mesura que la pròpia comissió de seguiment ho cregui convenient sempre dins dels límits que preveu la pròpia llei, òbviament, però no és una qüestió que gestionarà directament el Govern, la gestionaran els propietaris del fons, i els propietaris del fons són els partícips, i els partícips són, *de facto*, tots els treballadors públics. Perquè pots ser partícip tot i no fer aportacions senzillament doncs tu acumularàs 0 en el fons i per tant no generaràs drets en aquest nou fons. Aquesta és la qüestió.

Aquelles qüestions que estan en mans i són responsabilitat del Govern i que ja es podien fer abans de l'entrada en vigor de la Llei ja estan fetes. S'han fet les modificacions en tots els procediments administratius i en tots els programes informàtics per que des del primer mes aquells empleats que ho vulguin ja puguin gaudir del nou fons. Això ja està fet, per tant era una feina que calia anticipar. Al mateix temps ha avançat, com li deia, en la preparació dels esborranys d'aquests reglaments per posar-los a disposició de la comissió, de la comissió de seguiment. En aquells col·lectius, no per ser avantatjosa en relació a aquests col·lectius sinó senzillament que no tenen el condicionant del passat, que no tenen drets meritats, doncs, ja se'ls hi ha pogut explicar el funcionament i així es farà també amb la resta a mesura que se'ls hi pugui anar donant una dada tant significativa. Estic totalment d'acord amb el que ens deia el Sr. Costa, com és doncs, quin és el resultat de tot el que han meritat des de què van començar a treballar fins al 31 de maig. A mesura que es vagi donant aquesta informació, doncs, ...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

... també es donarà doncs més aclariments si és que aquestes persones ho demanen.

En qualsevol cas també dir-li que la gent de la funció pública, el personal de la funció pública està a disposició dels empleats. De fet aquests dies molts hi van, fan les seves consultes i surten amb la informació que requereixen per acabar prenent la seva decisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, sí Sr. ministre la cosa funcionarà evidentment de manera legal però entenc que no serà la correcta. Durant uns mesos tots els diners aquests que la gent anirà cotitzant no estaran gestionats per qui el Govern considerava que era el més ideal que ho fes, és a dir, que perdem un temps i és aquí on li deia que penso que si això era l'ideal els terminis no es van fer com s'havien de fer d'aquesta manera.

I per tant, jo ara el que m'agradaria que ens expliqués el Sr.- ministre és per què es va considerar fer el procediment d'aquesta mena i no plantejar una gestió més pública de tot aquest Pla. Abans m'ha parlat de la CASS, em diu vostè que ho barrejo tot. A veure, el fons de reserva fins ara fa poc bé el custodiava la CASS. Sí que hi havia unes entitats gestores després però entenc que, no veig massa la diferència, i m'agradaria bé que expliqui vostè per què van triar aquesta manera de fer i no la de crear algun sistema de gestió més pública de tot això?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, no prejutgi que el Govern no tingués cap ideal sobre qui tenia de gestionar o té de gestionar aquests fons. Els gestionarà qui decidirà els seus partícips. És que a mi em sembla que millor fórmula que aquesta, que cadascú pugui decidir com s'han de gestionar els fons no deu haver-hi. No sé per què ha de sortir el Govern que ha de gestionar els diners dels seus treballadors. Els seus treballadors en aquest cas aprofitant una estructura que posa el promotor del fons que és el Govern, diguem-ho així s'associen, participen de manera col·lectiva d'aquest fons. Participar-hi de manera col·lectiva no vol dir que cadascú no tingui la seva part concreta del fons. No és un fons que estigui posant en comú els diners sinó que cadascú està gestionant, està creant el seu pla de pensió. El que passa que gestiona col·lectivament perquè d'aquesta manera s'és més eficient, es poden aconseguir millors condicions, es poden aconseguir millors rendibilitats, es poden aconseguir millors condicions de negociació amb les entitats dipositàries i gestores i per tant és molt més eficient. Per això existeixen els fons d'inversió, els fons de pensió, i per tant no és res de novador.

Per què no un format públic? Perquè no estem, no es tracta d'un fons públic. No es tracta d'un fons públic. El fons públic ho és, podríem interpretar que ho és la CASS però és que aquí són els treballadors que lliurement prenen la decisió de fer-se o no un pla de gestió, un pla de pensió. I el que posa el Govern és un mecanisme perquè amb un col·lectiu que té una característica comuna que és de ser treballadors públics dependents de l'Administració general, doncs, a partir d'aquesta característica comuna puguin participar d'un mateix fons i a més a més per un tema de política social, de política laboral, el Govern creu que ha de contribuir en el fons dels seus treballadors. Això és un tema de política de recursos humans perquè ens sembla que és un bon incentiu, perquè ens sembla que és una mesura moderna de gestió de recursos humans i que està al cap davant del que s'està fent en els països més avançats en aquesta matèria.

Malauradament ...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

... en molts d'aquests països només en l'àmbit privat. Andorra fa un pas més enllà i ho fa ja en l'àmbit públic i em sembla, ho vaig dir el dia de la defensa de la Llei, tant de bo això sigui una punta de llança a la

que s'hi pugui anar sumant el sector privat i altres institucions públiques.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López i després Sr. Ferran Costa.

El Sr. Pere López:

Si, gràcies Sr. síndic.

Volia fer algun comentari sobre una de les contestes que ens fa fet el ministre Cinca. També volia fer el matís que enteníem que la persona que s'encarregava de la funció pública era el cap de Govern. Veiem que és un Govern en què hi ha algunes zones, compartiments,... Hi ha un ministre que s'encarrega de les relacions institucionals tot i que el seu càrrec no ho diu i de la funció pública ara se n'encarrega em sembla el Sr. Cinca tot i que el secretari d'Estat depèn del cap de Govern.

En tot cas hi ha un tema que ha dit el Sr. Cinca que no compartim i pensem que és important i que genera, que també contribueix a aquest cert descontrol que hi ha. No sé si és la teoria del caos que deia el Sr. Costa amb l'enviament d'aquesta demanda de què es determini quin és el percentatge que cal aportar sense més informació. Vostè convindrà amb mi que molts funcionaris que ho han rebut, doncs, no sabien en primer moment que contestar a la demanda que se'ls hi feia perquè tota l'altra informació, doncs, els hi mancava.

Vostè diu, m'ha semblat dir, i crec que s'equivoca però en tot cas li vull demanar, que el meritat i el que s'aporta no té res a veure. És a dir, hi ha una part que és la part meritada i el que s'aporta. Fins allà on arriba el meu grau de comprensió allò que s'ha meritat més el que es va aportant, més els rendiments és el que determina la bossa final i per tant l'import final de la jubilació. És a dir, té una part que ja queda meritada, hi ha una part que s'aporta i els fons final, doncs, i a més aquesta part meritada depèn de les contribucions que hi hagi hagut i per tant jo entenc que aquest càlcul és rellevant i per tant el funcionari afectat pot decidir si aporta el 3, si aporta el 2, si vol aportar més o si no vol aportar. Perquè quan sàpiga el càlcul sabrà en base al que aporta quina pensió final li pot, li pot quedar.

Per tant, nosaltres entenem que aquesta informació...

El Sr. síndic general:

Sr. Pere López hauria de posar la seva repregunta.

El Sr. Pere López:

...és necessària i voldria que el ministre em concretés aquest punt i el fet que entendrà que molts treballadors de l'Administració pública quan han rebut la demanda de formalitzar quin percentatge volien que se'ls retingués, doncs com és fàcil d'entendre els hi ha semblat que no tenien prou elements i prou informació per determinar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En relació a la primera, al seu primer comentari en si és el Sr. cap de Govern el responsable de la funció pública o no, i el fet de què aquest sigui un Govern on es treballi en equip, doncs, em permetrà que entengui que a vostè li sobti, vostè té una experiència de Govern on això òbviament no era així i on òbviament la comunicació i la col·laboració entre el cap de Govern i alguns dels seus ministres, doncs, devia brillar per la seva absència. Però en tot cas aquí és veritat treballem col·legiadament i quan cal, quan cal, doncs, posem al damunt de la taula i ho discutim doncs sense cap mena d'embut i compartint tota la informació entre tots els que formem part del Govern i per tant això ens dóna certa capacitat en poder contestar en relació a altres qüestions. Dit això, i em permetrà que ho hagi fet doncs amb certa distensió i perquè m'ho ha posat fàcil, també li diré que en aquest cas aquestes dues preguntes en relació a la funció pública sent d'un tema que personalment vaig portar en la passada legislatura i que és una Llei que vaig defensar jo personalment, doncs, és més fàcil que les respongui jo i a ningú li ha de sobtar.

En relació al tema que vostè em preguntava. Miri, sortosament les quantitats meritades no depenen de les contribucions que s'hi hagin fet. I li dic sortosament perquè com vostè sap perfectament perquè ha estat ministre de Finances no s'havien fet aportacions, no s'havia fet cap contribució. Si tinguéssim de dependre de les contribucions fetes senzillament el meritat seria 0. Per tant no depèn d'això.

El Govern el que va fer amb la Llei que va aprovar en el seu moment va ser consolidar una qüestió que no tenia suport financer i va agafar el compromís de que tot i no haver-hi suport financer, tot i no haver-s'hi contribuït mai res, tot i no haver-se contribuït mai amb cap quantitat, doncs, el Govern va agafar el compromís que tot allò que estigués meritat amb les condicions expressades a la llei, concretament a l'addicional primera, el Govern hi faria front.

I no només això, sinó que va agafar el compromís que per garantir que futurs governs no es trobessin amb la situació que s'ha trobat aquest, doncs, aniria dotant també quantitats per tot el meritat. Però aquestes quantitats per tot el meritat les aporta exclusivament el Govern, no les aporten els treballadors, no les aporten els partícips. Els partícips només han d'aportar en relació al nou pla de jubilació. I aquest nou pla de jubilació, li insisteixo, no té res a veure amb el càlcul, perquè -i entenc que explicar això, doncs, verbalitzant-ho no és fàcil- això funciona de la següent manera.

Es projecta el salari als 65 anys. El que diu la disposició, el salari teòric. A partir d'aquest salari teòric, a la llei el que et diu és que tindrà una jubilació equivalent al 60%, formada -d'aquest salari teòric- formada pel que cobris de la CASS, el que cobris d'aquest pla de pensió, però aquest pla de pensió, ja queda determinat a la llei que en cap cas estarà per sota d'un rendiment. El càlcul aquest es fa en base a un rendiment, que pot ser superior, i si és superior, doncs, tan de bo pel treballador, però en tot cas està fet tot el càlcul en base a què el rendiment serà del 3,5. I la diferència és la que haurà d'aportar el Govern per la part meritada.

Aquest és el càlcul, i aquest càlcul permet que el puguem acotar perfectament. I això és el que s'ha de donar amb exactitud, a través d'aquesta fitxa personalitzada a cada un dels treballadors. Perquè d'aquesta manera, doncs, té un coneixement de quan tindrà de pensió si no aporta res en el pla i quan tindrà si aporta. Però no tindrà ni més ni menys del meritat pel fet que porti o no, senzillament no tindrà el que aportin al pla. I això sí que pot ser més gran o més petit.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

En funció que tingui més o menys rendibilitat aquest pla de pensions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Molt breument, per al·lusions Sr. Pere López, em sembla que volíeu dir alguna cosa.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí per al·lusions al comentari que ha fet el Sr. Cinca, molt breu. Un breu matís sobre aquest tema del meritat.

Jo penso que amb un Govern més enllà de les relacions que pugui haver-hi, és bo que cadascú s'encarregui de la seva feina, sinó, no se sap molt bé quina feina fa cadascú, i el decret d'estructuració, jo vaig demanar-ho en l'altra sessió de control del Govern, i aquestes funcions, no sé si compartides o suplències que hi ha, doncs, poden ocasionar alguna situació que no se sabrà molt bé qui és el ministre responsable en determinada matèria.

En tot cas, vostè ho ha explicat perfectament, i jo crec que es contradiu en alguna de les seves exposicions. Queda clar que hi ha una part que està meritada, i una part que s'aporta. I la pensió final, si s'aporta es pot tenir dret a més pensió, si no s'aporta es pot tenir dret a una menor pensió. Però aquest càlcul final de la pensió que hi és, que ara portarà el Govern, pels anys en què no s'han fet aquestes aportacions al pla de pensions, depèn d'aquests dos components. I per tant, finalment, el treballador de l'Administració pública, el que vol saber és quina pensió cobrarà al final de la seva carrera professional, amb els supòsits de rendiment i de canvis que pugui haver-hi, però amb unes condicions que s'entenen inamovibles, doncs, el que ja té, el dret que ja té aquest meritat, que perquè la gent ens entengui és allò que ja té i que el Govern li anirà aportant, i evidentment allò té uns diners que s'aniran incrementant amb els diners de les seves aportacions, s'aniran incrementant amb els diners de les aportacions que de forma equivalent, sempre hi quan no siguin més del 3%, també farà l'Administració pública, i el rendiment que aquests diners puguin anar donant al llarg dels anys.

Per tant, qualsevol treballador de l'Administració pública té dret a saber que és el que ja té, el meritat, i a partir d'aquí fer les seves simulacions o fer-les conjuntament amb el Departament de Funció Pública, per saber quina és la pensió que al final li quedarà.

Segurament és un problema de la llei, però arribar a una situació on s'ha de practicar ja aquesta retenció...

El Sr. síndic general:

Sr. López posi la seva pregunta, si us plau.

El Sr. Pere López:

i aquesta informació no s'hagi donat, entenem que és un error legal. No sé si vostè, ho deia abans la companya Rosa Gili, potser està funcionant legalment, però entendre que els funcionaris no s'estigui funcionant correctament.

En tot cas, per fer alguna repregunta, el Govern té la intenció de facilitar aquesta presa de decisions que han de fer els treballadors de l'Administració pública perquè en tot cas, aquesta manca d'informació no perjudiqui els seus interessos econòmics?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

El Govern té l'absoluta certesa i l'absolut convenciment que en cap cas, participant des del primer mes en el fons, es perjudica en res a aquests treballadors, en res. I li insisteixo, la gestió del meritat i el fons que tingui d'anar constituint el Govern segons el que preveu la llei, res té a veure tampoc amb el fons de pensió que aniran creant els treballadors a través de les seves aportacions i les del Govern. No té ni perquè gestionar-se conjuntament, i no hi ha cap vincle amb els seus rendiments. I el fet que el fons que es vagi creant pel meritat tingui més bo o més mal rendiment, l'únic que farà és que el Govern hi hagi d'acabar posant més o menys diners al final. En res alterarà el resultat final de la pensió dels treballadors.

Per tant, insisteixo, són dos temes desvinculats, i en tot cas, qualsevol persona que prengui la decisió de participar des del primer mes amb un 3%, no tindrà cap mena de perjudici, i no estarà prenent cap mala decisió. I qui opti lliurement per de moment no participar, perquè no confia en el pla, perquè vol veure com funciona, perquè no ho té clar, doncs, no tindrà cap altre perjudici que el Govern, doncs, no farà aportacions mentre ell no en faci.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Recollint dels apunts que feia el Sr. Cinca sobre, i són evidents, òbviament, i que si es volen fer projeccions amb dades les més recents possibles, per tant, del mes de maig, òbviament no estan disponibles. Per tant, aquí res a dir-hi.

Però vull recuperar una mica el fil de la meva exposició inicial, i és que en el nostre parer s'ha perdut per part seva una oportunitat d'or, i ja que estàvem amb els temes del llenguatge bèl·lic, per fer les paus amb el col·lectiu del funcionariat. Perquè altra vegada, amb els antecedents que vostès ja havien patit en primera persona, el que la gent vol, el que la gent del carrer vol és tenir seguretat en el seu dia a dia. I òbviament, conèixer aquesta informació de quins són els ingressos en què podrà comptar el dia de la seva jubilació és una part intrínseca i molt important.

Dit això, ja que vostè m'ha mencionat les dades aquestes del mes de maig per poder fer les projeccions, convindrà amb mi, Sr. Cinca, que en el càlcul de regressions on es defineix un model a llarg termini, les diferències a l'hora de fer aquesta previsió calculades amb dades del mes de febrer o de març, són gairebé insignificants amb les del mes de maig. Amb la qual cosa vostès, si haguessin tingut la voluntat, haguessin pogut fer molta més pedagogia i informar pròpiament i de manera molt més correcta que no pas amb aquestes presses improvisades, amb les quals la gent ara s'haurà de pronunciar amb un termini de tres o quatre dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hauria de posar una repregunta. Recordo que és el temps de les preguntes.

El Sr. Ferran Costa:

Si està d'acord en mi que aquest càlcul de regressions realment no afecta a les previsions, si s'hagués fet la previsió fa tres mesos enrere?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Certament puc està d'acord en això, no es que pugui, estic d'acord en això. El Govern podia haver agafat la nòmina del mes de gener, projectar-la fins al mes de maig, i a partir del mes de maig llançar, doncs, el

càlcul d'aquest salari teòric als 65 anys. Es podia haver fet això.

Però li insisteixo amb el que deia abans. Estem parlant que les persones, precisament per aquella seguretat jurídica a la que vostè feia referència, sortint de la funció pública amb un paper oficial de Govern on li diu que aquest és el salari teòric a partir del qual es gestiona, es calcula tota la teva jubilació, tota la teva pensió de jubilació. I quan tu vols que la gent marxi amb aquest paper i amb aquesta seguretat jurídica, has d'utilitzar el número cert. Per què? Perquè sinó és molt senzill, i legítimament aquest treballador si quan arriba el moment les xifres no li quadren amb el que se li va dir, ni que sigui per un euro, el que pot fer és anar a la Batllia.

Senzillament. A més a més hi ha certa facilitat en fer-ho. I per tant, ens sembla que era bo que això es faci així. Però ja li admeto, tot el que siguin accions per ajudar en la comprensió d'una llei que és complexa, i a més a més que afecta tant a les persones, doncs, és benvingut, i en qualsevol cas, no tingui cap dubte que el fet que ara ja s'hagi llaçat tot el procés amb l'entrada en vigor de la llei, no anirà en detriment que tot allò que es pugui fer per ajudar a la seva comprensió, doncs, es farà i benvingudes qualssevol aportacions en aquest sentit.

Deixi'm que li faci una última reflexió. Vostè deia, al final la gent el que vol es tenir seguretat jurídica. Només deixi'm que li digui una cosa. El salt qualitatiu en quant a seguretat jurídica que s'ha donat a través d'aquesta llei és infinit. Perquè sortíem d'una situació en la que la seguretat jurídica que la gent cobrés era 0, perquè no hi havia els diners, i ara s'ha creat un model que es dotarà perquè hi hagi els diners perquè tothom pugui cobrar amb certesa, amb seguretat jurídica la seva pensió. Fins ara era una declaració d'intencions que sortosament el Govern fins ara havia pogut anar complint perquè era molt poc el que es tenia de pagar perquè hi ha pocs jubilats encara però que ja li dic jo que en quant s'hagués començat a acumular el nombre de jubilats important, significatiu, i això a deu anys vista serà així, no se li hauria pogut fer front i per tant, llavors sí que hauríem entrat en una situació d'inseguretat jurídica alarmant. Per tant, el salt qualitatiu en aquest sentit que s'ha fet és enorme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, Sra. Rosa Gili i tancaríem aquí.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

I em ve una mica a to amb el que parlàvem de la seguretat jurídica. Entenc també que el que es produeix és un canvi a partir del moment en què els mateixos treballadors, una de les principals preocupacions que tenien és que fins ara, doncs ells entenien que el garant del fons de pensió era el Govern, i amb la nova llei doncs el Govern, -si ho entenc bé pel que ha dit el ministre-, custodia, però hi haurà una entitat que gestionarà, i una altra entitat que serà la dipositària, però en cap cas el Govern serà el garant final del fons de pensió.

Dic això perquè durant les negociacions, clar el fet de què ja anés en una entitat privada tenia, provocava una certa preocupació entre els treballadors. Sempre es rebia la contesta, segons tenim entès, que difícilment cap situació complicada podia posar en risc aquests fons en el cas que estiguessin en mans d'una entitat privada.

Bé malauradament, això el cas de BPA demostra que per exemple una part dels treballadors del Comú d'Ordino que tenen el seu fons de pensió, està analitzat a la BPA, tenen bloquejat aquest fons de pensió. I per tant, doncs i esperant evidentment que aquesta situació no ens la tornem a trobar i davant d'aquest canvi d'escenari, és el que li plantejo al Govern o li demano, i aquí és la repregunta és si davant d'aquest escenari i sense voler que mai torni a passar ni desitgen que torni a passar evidentment, el Govern es replantejaria el fet de ser el garant final del fons de pensió de jubilació dels funcionaris?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, és important recuperar part del que he dit fins ara. Tenim dos fons de pensió. Un ho diu la llei, està garantit pel Govern, que és el que fa referència a tots els drets meritats, a tot el que hagin acumulat fins a 31 de maig els treballadors. D'això se'n fa responsable el Govern, i per tant, amb independència del que acabi succeint, l'únic que passa és que el Govern a més a més ha agafat el compromís d'anar dotant aquest fons perquè sinó amb tota probabilitat d'aquí uns anys ens trobaríem en una situació equivalent a la que ens hem trobat ara, però en tot cas el Govern és garant d'anar-lo

dotant i n'és garant del resultat, de poder assegurar que la prestació que es derivarà de tot el meritat serà pagada i serà pagada pel Govern. Això és del que és garant el Govern.

Dit això, el nou pla de pensions on cada treballador lliurement decideix si fa o no aportacions. I el Govern equipara aquestes aportacions fins un màxim del 3%. Doncs és el propi fons qui la de garantir a través de la seva gestió. I donarà la gestió a l'entitat que li ofereixi millors condicions i millors garanties en aquest cas de què estaran ben gestionats i ben resguardats aquests fons. Aquest és el mecanisme i no hi ha cap intenció de canviar-lo.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

A veure, jo només voldria retornar una mica al punt que comentava abans. En el treball en comissió es va introduir aquesta possibilitat de què la CASS pogués ser una entitat gestora d'aquest fons. Sé perfectament que la CASS no té aquesta vocació, això ho sabíem en aquell moment però és veritat que va ser per urgència, és a dir plantejar el fet de què alguna entitat pública o semi pública pogués portar aquest afer. Això es va acceptar en comissió, no sé si va ser per fer callar certes veus i es va fer de cara a la galeria o no. Vull esperar que no, i per tant, jo el que li voldria demanar, que no sé si m'ha de contestar vostè o potser la ministra de salut vist que m'estic referint a la CASS, i per tant el que voldria saber és si s'ha fet algun estudi perquè la CASS pugui fer això, alguna actuació? Perquè és veritat que la llei, -ho diré de memòria-, però crec que havia d'estar en condicions iguals per poder pretendre postular amb aquesta feina, per tant, s'havien de fer unes actuacions, i voldria saber això, si han fet alguna actuació, si han fet algun estudi? I a partir d'aquí, és perquè la gent sàpiga si la CASS té alguna remota possibilitat de pretendre gestionar el fons.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, em temo que ni la ministra de salut ni jo mateix hem de donar resposta a aquesta pregunta. El Consell d'Administració de la CASS, i entenc que a partir d'aquí molt poc el consell d'administració del fons de pensió de vellesa de la CASS, que en aquest cas són els mateixos membres, però són dos ens diferents, és el que ha de prendre aquesta decisió. I entenc també que el Consell d'Administració del fons de vellesa de la CASS prendria aquesta decisió a partir del que li digués la comissió gestora que també preveu la llei que és qui pren les decisions més executives en relació de com s'han de gestionar aquells fons. Si els valoren que pot ser interessant que es facin càrrec de sumar aquests diners en els que ja està gestionant, en els que ja té el fons de pensió de la CASS, i així fer que el fons de pensió dels funcionaris es beneficiï dels mateixos criteris de gestió que utilitza la CASS i que encomana a les entitats gestores, doncs hi podran postular. En tot cas, entenc que aquesta és una decisió que difícilment la pot prendre la CASS sense conèixer el plec de condicions que s'ha d'aprovar com li deia abans en la comissió de seguiment i que és la que farà que la CASS prengui una decisió o no en aquest sentit. No ha de ser a instàncies del Govern, ha de ser perquè els criteris tècnics de les persones que gestionen el fons de la CASS vegin que li pot aportar alguna cosa a aquest ens i que alhora el seu coneixement pot servir en el fons dels treballadors públics. No crec que hi hagi res més. El que li puc assegurar....

El Sr. síndic general:

Hauríem d'acabar si us plau....

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

...el que li puc assegurar és que el Grup Parlamentari Demòcrata en la passada legislatura i en aquesta igualment, no pren les decisions de cara a la galeria. Si es va decidir aprovar aquella esmena es perquè es va creure que aportava quelcom de positiu, i a partir de què està a la llei és una possibilitat més que tenim i que si cal s'utilitzarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passaríem a la següent pregunta....

Només els voldria....

Sr. Gallardo molt breument....

El Sr. Jordi Gallardo:

No és per aclarir perquè no sé si he entès bé l'última intervenció que ha fet el Sr. ministre, llavors per aclarir-ho.

M'ha semblat dir que el Govern garanteix el meritat. Però si vaig al títol 2: elements personals, article 3, diu la llei: "El Govern no assumeix cap responsabilitat respecte a la gestió i custòdia de les aportacions ni del fons acumulat, ni tampoc en relació al pagament de les prestacions".

Llavors no entenc perfectament, o no ho entenc de fet, el que m'acaba de dir el ministre amb el que diu la llei. Si volgués aclarir això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre. Li demanaria brevetat si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Hi ha preguntes que requereixen una resposta completa sinó generen confusions i evidentment entenc que es faci la pregunta si no ha quedat prou clar.

Això és exactament el que li deia de la possibilitat de fer dos lleis. Efectivament l'article 3 diu el que vostè ha dit, i fa referència al nou pla de pensions dels treballadors públics. El del 3+3 perquè ens entenguem popularment. I si vostè se'n va a l'addicional primera trobarà l'altra part, el que li acabo d'explicar en la meua resposta anterior, és a dir que la part meritada està garantida pel Govern. Són dos fons diferents. La llei pròpiament és la llei del fons de pensió de la funció pública o dels funcionaris i fa referència al nou pla, al que ha nascut a l'1 de juny i que s'anirà dotant amb les aportacions dels partícips a partir d'ara més les aportacions del Govern en funció del que hi aportin els partícips. El meritat no està en aquest fons i és el que està garantit pel Govern, addicional primera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passaríem doncs a la següent pregunta.

Els voldria recordar només que hem examinat onze preguntes, ens en queden catorze, són les 16.30h de la tarda. Jo comprèn la reflexió que ha fet ara el Sr. ministre, hi ha segons quines qüestions que és molt difícil, pràcticament impossible que es puguin tractar

amb el termini que el Reglament fixa de temps per les preguntes, que els hi recordo que són quatre minuts per les preguntes, amb dos torns i quatre minuts per la resposta. I que després el temps d'intervenció per les repreguntes hauria de ser un minut per pregunta i un minut per resposta.

Comprenc que hi ha qüestions que és pràcticament impossible respondre-les en aquest temps per això us deixo un cert marge, perquè entenc que estem al servei del ciutadà i perquè el ciutadà entengui del que estem parlant fa falta un cert temps perquè tothom es pugui explicar. Però d'altra banda, estem abocats a fer uns consells d'una llargada que potser acaben pervertint aquest objectiu que acabo d'esmentar. En qualsevol cas els hi demano si poden ser concrets sabent que és una qüestió molt difícil.

Passem a la pregunta número vuit de l'ordre inicial:

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de maig del 2015, relativa a quin escenari de negociacions considera el Govern que beneficia a Andorra.

Fou registrada amb el número 543 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

En el marc de les negociacions obertes amb la Unió Europea i coneixedors de les diverses opcions de signar un o varis acords entre la pròpia Unió i els tres microestats Andorra, Mònaco i San Marino, preguntem:

Quin escenari de negociacions considera el Govern que és el que beneficia a Andorra i, si disposa d'un anàlisi comparatiu entre els tres diferents estats, un anàlisi comparatiu des del punt de vista de quines coses ens fan forts anant junts a les negociacions o quines coses ens contradiuen i ens debiliten els tres petits estats en aquestes negociacions en lloc de tenir un interlocutor davant com pot ser la Unió, ens podríem arribar a trobar que per diferents interessos en tinguéssim més d'un, no?

I faig aquesta pregunta amb l'esperit de no difondre cap punt estratègicament sensible que es pot quedar evidentment en la Comissió Legislativa d'Afers... de Política Exterior, però sí li faig des del punt de vista de conèixer aquest punt estratègic de sortida.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré respondre amb la mateixa delicadesa, tampoc de no desvetllar cap mena de punt que sigui estratègic per la negociació i li agraeixo, doncs, que hi hagi aquest tarannà però també de ser el màxim de concret possible també amb la resposta i intentant acotar una mica el temps respecte el que havia previst parlar.

Començaré directament parlant d'escenaris, per dir que l'escenari que avui tenim que és un escenari d'unes negociacions obertes amb la Unió Europea que associen també Mònaco i San Marino amb un doble eix d'objectiu que és la participació al mercat interior però ben matisada per la presa en compte, tenint en compte les particularitats dels petits estats, ens sembla un escenari d'entrada positiu. Primer, per tant, aquesta constatació.

Em permetria dir a demès, que més que positiu quasi també podria afegir que és un escenari desitjat per la part andorrana i quan parlo de la part andorrana ho podria estendre concretament als successius governs que des del 2009, el Govern Pintat el primer, demanant justament o bé la participació en l'espai econòmic europeu, que és un acord d'associació també i que també garantia aquesta capacitat de participació en el mercat interior i que havia demostrat també la capacitat de ser sensible a les particularitats dels petits estats, particularment amb Liechtenstein en el seu moment... després el Govern Bartumeu que també va manifestar aquesta idea d'aquests mateixos objectius però amb una aposta més per un acord d'associació ad hoc, que en aquell s'anomenava, i que el Govern Martí que també va apostar, retornant a un plantejament més obert, tant la possibilitat de participació en l'espai econòmic europeu com d'un acord d'associació també que tingués una estructura equivalent -una expressió que també s'havia utilitzat per part del Govern Pintat-, hauria de pensar que l'escenari actual, que és el que justament tenim sobre la taula, hauria de satisfer no tan sols les forces polítiques que hem tingut la responsabilitat de gestionar aquesta situació en aquests últims quatre anys sinó també totes aquelles que són presents aquí perquè jo diria que reflexa els anhels, els desitjos i també, jo diria que reflexa els objectius compartits per tots ells -si més no en el

passat, eh-, si més no en el passat perquè evidentment hi ha algunes declaracions aquesta mateixa setmana on sembla que potser ara no és el millor moment per negociar amb Europa l'acord d'associació o bé no és que no hi vulguem anar però hi volem anar sabent amb qui anem i amb uns objectius clars...

Doncs miri, com a mínim avui hi anem amb els mateixos objectius igual de clars, sinó més que els que tenia el Govern Pintat quan va iniciar aquest procés l'any 2009.

Per tant, reafirmo aquesta sensació de què estem en un escenari que és positiu, en un escenari que respecta els objectius que els successius governs van posar sobre la taula, la capacitat de tenir accés al mercat interior tenint en compte les particularitats, i després també afegint un tema que si no està tant diguéssim precisat amb el que és la definició d'objectiu que va comunicar la Unió Europea, sí que es reflecteix en la mateixa comunicació que és amb efectes similars als de l'espai econòmic europeu.

Jo crec que aquesta menció que es fa explícita en els efectes similars a l'espai econòmic europeu també és alguna cosa que ens ha de confortar en un escenari positiu perquè el millor exemple probablement que podem tenir dins el cap d'èxit tant en la participació del mercat interior com en la capacitat de compaginar-ho respecte les particularitats és el de Liechtenstein dins de l'espai econòmic europeu.

I acabant, acabaré també dient que segurament no som els únics a pensar que avui aquest escenari de negociació és positiu perquè tant San Marino com Mònaco també han compartit aquesta visió i, diré més, es van avançar perquè van nomenar els caps negociadors ja el més de febrer, cosa que nosaltres no podíem fer òbviamment per estar en un govern en funcions, i cosa que hem fet immediatament després de les eleccions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller...

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic i Sr. ministre, també moltes gràcies també per la informació.

Ara tot seguit, quan correspongui, li faré una repregunta.

Li vull dir en primer lloc, moltes gràcies pel volum ingent d'informació que ens ha tramès a la Comissió d'Exteriors i li dic sincerament, volum ingent perquè

entenem que s'hi ha treballat i també han d'entendre vostès que costa d'assimilar tot això.

I per què ho dic? Perquè em faig a la idea que els nostres conciutadans que no tenen, evidentment, ni un 10% d'aquesta informació al final veuen una nuvolosa d'això d'Europa i realment no saben on els estem portant.

I vostè em dirà: és què això ve del govern Pintat. Miri, m'és igual d'on ve. Però jo crec que els ciutadans al final només senten parlar d'un mercat interior i no saben del que els hi estem parlant. Vulgarment, seria molt senzill fer una mica de pedagogia i saber on estem portant el nostre país, on estem portant els nostres estudiants, on estem portant els nostres conciutadans en moltes matèries i, això no s'ha fet. És tan senzill com fer el que vulgarment es diu un petit DAFO.

I al final, quan vostès acabin tota aquesta negociació, a la qual ja ens hi trobem advocats d'acord amb el calendari que ens va presentar en comissió, què passarà si la informació que aleshores es dona als ciutadans fa que no aprovin el referèndum, que no es voti a favor del referèndum, que com a mínim el seu grup i el nostre portàvem al programa? Però tot seguit li faré la repregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica Sr. ministre....

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, bé.

Doncs, escolti'm, li contestaré primer un tros de la primera pregunta que no he tingut temps de contestar perquè el format aquest evidentment ho fa difícil, els diferents esquemes de punts en comú que ens poden reforçar, etc., i feia una pregunta molt concreta, si teníem una anàlisi en aquest respecte. Per tant, a mi m'agradaria contestar-li això, perquè potser a les repreguntes, doncs no surt i ho voldria deixar ben clar. I segona, el que vostè m'està dient, jo crec que està especialment previst amb la metodologia de treball que he tingut l'oportunitat de explicar a la comissió, però que també fa ara em sembla gairebé deu dies, vaig tenir l'oportunitat en una reunió convocada pel cap de Govern i on es van convidar gran part dels agents socials, la CEA, la EFA, la PIME, van estar presents en una primera reunió i després la Cambra de Comerç, d'Indústria i Serveis també va estar en una segona reunió, on justament els hi hem compartit que ara estem responnent a les negociacions que van més a la part institucional, és a dir, com s'organitza la incorporació

de la "key" comunitari dins del marc legal andorrà, com s'organitza o com es pot organitzar el que en francès es diu la "surveillance", el control o la supervisió de la correcta implementació d'aquesta "key", com també està previst en el propi Comitè, perdó, en el propi Acord Duaner en el seu moment o com també es va preveure en l'Acord Monetari més tard i, també com s'han de resoldre els conflictes si mai es produeixen.

Evidentment, aquesta part diguéssim més institucional, com vostès bé saben, doncs, pensem que l'hem de comentar primer en el si de la delegació andorrana -una delegació andorrana, que em permeto recordar, també té els serveis dels coprínceps, puig vàrem optar per convidar-los a ser associats en aquesta negociació que jo crec que per la importància que requereix doncs tocava fer-ho i a demés hi ha precedents amb l'Acord Monetari també es va fer fa poc temps-, després el segon grau de construcció de consens en aquest nivell és el que estem intentant dur a terme, jo crec que amb bon tarannà, a la Comissió d'Exteriors amb el conjunt de forces parlamentàries representades aquí i després hi ha d'haver un tercer nivell on es pugui compartir i justament dissenyar bé els elements de negociació, cap a Brussel·les però això s'ha de fer amb la societat civil.

És veritat que aquesta part entrarà més en joc quan parlarem de la part diguéssim de negociacions sectorials, i aquesta sense desvetllar grans informacions estratègiques tots sabem que més o menys on anirem a parar segurament en el principi, el que és el seu inici, perdó, a finals d'aquest any, i que segurament hauran de tenir lloc durant tot el 2016, per tant, jo crec que aquest primer contacte que vam tenir fa 10 dies va servir ja per posar sobre la taula com articular els primers contactes i que també, per part de les diferents organitzacions puguin anar definint quins seran els interlocutors, perquè això també hi hauran de treballar, s'hauran també de definir experts que potser...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

...també els assessoraran, estem...

Gràcies Sr. síndic i perdó.

... estem intentant parlar amb ells per a vegades suggerir també algun nom que pogués ser d'utilitat i per tant, jo crec que amb aquest complement, i amb aquesta negociació sectorial que s'haurà de començar a finals d'aquest any ja hauré associat, jo

crec que tots els sectors, a cadascun evidentment en l'àmbit que li és més propi i per tant, haurem d'assegurar de què aquesta construcció de consens que estem intentant fer avui a nivell polític també s'allargui a nivell econòmic i social.

Ja em referiré després a la segona part de la seva pregunta amb el tema de l'anàlisi, en tot cas, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller...

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic, moltes gràcies Sr. ministre.

Com a primera repregunta en relació al que estava explicant, quan li plantejem des d'un punt de vista d'aquests punts de partida amb els altres estats amb els quals estem negociant, al final és molt senzill... disposa el Govern d'un estudi d'impacte econòmic?

Ja sé que em vol contestar això.

I en segon lloc, tenim una comparativa des d'un punt de vista econòmic, de què es juga el Principat d'Andorra? Què juga Mònaco? I què juga San Marino? Perquè fins on sabem, estem en situacions econòmiques diferents i estem en situacions de defensar sectors en un tercer nivell també diferents. Tenim interessos oposats, o divergents, San Marino voldrà defensar uns aspectes, nosaltres uns altres i com no pot ser d'una altra forma, Mònaco també. I celebro que tots ells hi vulguin anar tan ràpid. Desconec si la pedagogia prèvia que han fet amb els seus ciutadans és la mateixa que s'ha fet a Andorra, per això li deia que potser al final els ciutadans quan ens trobem que és el que hi ha sobre la taula, potser el referèndum no surt tant positiu com ens pensàvem, no?

En definitiva, m'agradaria saber si disposen d'aquests estudis econòmics de com afectarà aquest acostament, o aquest encaix des d'un punt de vista de la signatura de l'acord d'associació, donat que ja s'han descartat altres models d'acostament o d'adhesió, i si tenim també una comparativa des d'un punt de vista sectorial i d'impacte econòmic amb els altres microestats amb els quals ens estem acostant a Europa.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet de forma concreta a l'anàlisi... l'anàlisi com bé sap perquè vam informar la comissió, doncs es va fer un treball durant tot l'any 2011-2012, de fet en dues vegades que era un anàlisi complet de totes les directives que fossin d'aplicació, d'una manera bastant exhaustiva, d'aquí doncs aquesta reflexió que ha fet d'uns documents de treball força importants i feixucs en termes de volum, també de complexitat.

Aquest treball va estar fet no només per Andorra, aquest treball va estar fet també per San Marino i per Mònaco en base a la respostes de cadascun d'aquests microestats, la pròpia comissió va elaborar un document de treball que és intitulat el *Commission Staff Working Paper* que està publicat al novembre del 2012, i per tant aquest document cobreix de manera descriptiva, molt àmplia, no diré tampoc absolutament exhaustiva, perquè evidentment és impossible, però ho fa de manera molt àmplia sobre quin és el posicionament dels tres microestats respecte especialment les quatre llibertats, és a dir, a la llibertat de circulació de béns, de persones, de serveis i de capitals així com en la part de cooperació en altres àmbits.

De fet aquesta anàlisi que com dic no és exhaustiva però que és bastant, bastant indicativa ja que conta més o menys amb unes 36 pàgines, aquesta anàlisi jo crec que és un molt bon punt de sortida per justament tenir una bona percepció de quins són els punts comuns i quins no ho són. Em permetrà que no entri avui a comentar els punts que no em pertocuen, aquells que són d'altres països, però aquest document es va publicar com a annex de la comunicació a finals del 2012 sota presència Xipriota, de fet a la pròpia comunicació, si no recordo malament els capítols dos i tres feien referència a unes sis o set pàgines, ara no ho recordo massa bé, amb una espècie de resum d'aquest document, i per tant, allà també és una bona manera de tenir una percepció més ràpida i per tant, crec que això, aquesta anàlisi és molt útil, aquests dos documents es van entregar als grups parlamentaris el passat 5 de maig, després de la reunió del cinc de maig i abans de la del 27...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

...i per tant en disposen vostès tant de la versió més resumida que està la comunicació que es va fer el novembre del 2012, com en la versió ampliada que

és el *Commission Staff Working Paper* i per tant, jo crec que disposen de bona informació, aquí.

Pel que fa a la diversitat... Cada país ha fet una mica el seu procés, eh? amb això, no diré que som els que ho hem fet millor perquè seria mentir provablement, perquè això de la percepció... cada país tindrà la seva; però és veritat que hi han hagut maneres diferents d'afrontar, tant a Mònaco, com a San Marino, com nosaltres perquè també és veritat que hi ha debats polítics diferents a San Marino hi ha un debat inclús sobre l'adhesió a la Unió Europea, hi va haver un referèndum d'adhesió a la Unió Europea fa un any, i per tant, doncs com pot comprendre, segurament se n'ha parlat més, tot i que ahir estava fent una recerca sobre Google que abans hi ha una pregunta sobre informació sobre la UE i bé, déu n'hi do les vegades que hem parlat uns i altres aquest tema i la capacitat doncs d'haver comunicat sobre això.

Per anar molt de pressa, sobre el tema de diversitat...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau....

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, doncs llavors en tot cas, ja aprofitaré potser una repregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller...

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Segueix sense dir-me si hi ha un estudi d'impacte econòmic. Però, una pregunta molt senzilla: S'han assentat els tres països ja que anem amb una obsessió conjunta a posar en comú què defensarem conjuntament?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, de fet els tres països el que hem fet és iniciar unes dinàmiques de treball inclús conjuntes, ja no al moment de negociar, sinó abans, perquè vèiem que era molt important conèixer-nos, els que havien estat parlamentaris en l'anterior legislatura, ho saben perquè els vam transmetre actes de totes les reunions que es feien igual que ara es fa en la Comissió d'Exteriors, en aquell moment no es feia doncs per una impossibilitat diguéssim física de poder reunir en un mateix lloc a tots els interessats, però el que vam fer és tenir unes jornades quan es van fer aquestes anàlisis cadascú a casa seva, es van fer unes jornades a San Marino, unes jornades a Mònaco i unes jornades aquí on els diferents equips de treball, ja no només a nivell ministerial sinó també per sota, vam poder compartir, això és molt útil després a nivell de compartir informació.

Ara, evidentment això va en un altre ritme i en un altre estadi, estem en el procés de la negociació, i en el procés de la negociació li puc dir que a nivell ministerial amb en Pascuale Valentini i amb en Gilles Tonelli, hem tingut reunions prèvies a cadascuna de les trobades però evidentment, això són trobades dels tres estats separats amb la Unió Europea. Això és un format que és aquest, però sí que és veritat que el diàleg entre els tres països és màxim, tant a nivell ministerial també, com amb equips de treball.

I voldria recordar també que aquest model que estem fent ara, perquè jo crec que segurament aquí, a vegades en política un fa "poli bueno, poli malo" jo crec que tinc la sort de poder treballar a la Comissió d'Exteriors on el grup Liberal ens està fent de "poli bueno", però ja veig que en el partit hi ha qui s'ocupa de fer de "poli malo" abans de les sessions i ja engega aquests missatges via la premsa i fa una referència justament a què, fins a quin punt és normal que estem negociant amb països que són tan diferents, no? I a demés es diu, s'està negociant amb països que no tenen res a veure, es critica i tots estem en el mateix paquet, i es fa d'una manera dient: "aquesta no és la manera de negociar", doncs miri, escolti'm, a l'any 89 quan el senyor Jacques Delors va presentar justament la possibilitat de què països no membres participessin del mercat interior i que va donar naixement al que després seria l'espai econòmic europeu, en aquelles negociacions que es van encetar el juny del 90 i que van acabar el maig del 92, i per tant, van durar 2 anys... i veureu que no sempre que hem parlat dels dos anys tampoc era ben bé per casualitat i fent una mica així amb el dit enlaire a veure què podia sortir, hi havia al voltant de la taula Àustria, Finlàndia, Islàndia, Liechtenstein, Noruega, Suècia i Suïssa. I per tant,

poques coses tenen a veure entre ells, però tothom es va asseure en una taula per negociar, després al final cadascú va decidir en llibertat què n'havia de fer, Suïssa en particular amb un referèndum va optar per no anar-hi, i va iniciar una via alternativa però també de participació al mercat interior, via acords més bilaterals, per tant, bé, entenc que aquesta diversitat existeix i que el format actual és un bon format també per Andorra i en tot cas, és un format esperat perquè totes...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'acabar Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

... les expectatives de treball anaven en aquest sentit.
Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta...

Bé doncs, passem a la següent pregunta presentada:

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a l'espai cedit al Sindicat d'Ensenyament Públic SEP pel ministeri d'educació en les dependències de l'escola francesa de la Massana.

Fou registrada amb el número 544 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La meva pregunta és en relació a com l'escola francesa de la Massana està creixent molt en els últims anys i les necessitats que té d'utilitzar uns espais, actualment del sota cobert, per tal de poder reubicar algunes de les aules o espais útils de l'escola.

Aquest espai de sota cobert bé seria útil poder-lo organitzar o utilitzar per part de l'APA que organitza moltes activitats i farien un bon ús de les dependències, però sembla que per certs drets adquirits, el Sindicat d'Ensenyament Públic disposa lliurement d'un espai que, a part de ser el més ampli,

bloqueja una sortida d'emergència fent inutilitzable altres espais de la mateixa estància del sota cobert.

Atesos aquests antecedents, es pregunta, per quina raó el Sindicat d'Ensenyament Públic, un sindicat que en cap cas representa al professorat francès, utilitza les dependències de l'escola? I si pot informar el Govern, si té previst, vistes les necessitats actuals de reubicar al SEP i ajudar a rehabilitar aquest espai per tal de donar resposta a les noves necessitats?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre Sr. Èric Jover.

El Sr. Èric Jover:

Gràcies Sr. síndic.

M'agradaria començar la meua resposta recordant el funcionament genèric de la gestió dels espais escolars i més específicament d'aquells que són propietat de Govern. La primera prioritat de cessió d'aquests espais és sempre donar resposta a la demanda de l'escola o escoles que l'ocupen. En un segon moment s'intenta donar resposta a les demandes d'activitats relacionades amb l'ensenyament com podrien ser per exemple la seva cessió a una APA o a un sindicat. I finalment si existeixen tant demandes addicionals com disponibilitat es cedeixen a altres entitats sense ànim de lucre.

Per tal de formalitzar aquestes cessions es demana a les entitats que signin un conveni d'una durada màxima d'un curs escolar. Aquesta temporalitat, és voluntària per justament poder donar resposta a demandes pedagògiques que puguin sorgir en els propers cursos escolars.

En el cas particular de l'Escola Francesa de la Massana seguim aquesta mateixa lògica i en aquest sentit cal destacar que no hi ha cap demanda pendent de l'Escola de la Massana. De fet, hem donat resposta positiva al 100% de les demandes que ens ha fet arribar el Délégué de l'Ensenyament Francès a Andorra.

En relació a les altres activitats associades APA i SEP, no tenim constància de què hi ha hagut cap disfunció entre les dues entitats. De fet la relació amb l'APA és molt bona i fluida concretant-se per exemple amb una reunió entre el ministeri i la pròpia APA de seguiment durant el mes de maig fent-se un seguiment de totes les seves necessitats i donant-se resposta a les demandes. En aquest sentit cal destacar que no hi ha cap demanda pendent de l'APA de la Massana.

Finalment, el Sindicat d'Ensenyament Públic està ocupant un espai que li cedim seguint els criteris esmentats. Tot i no ser rellevant m'agradaria informar-li que aquest espai el va cedir per primera vegada, i crec que de manera coherent, un Govern Liberal.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Jo puc entendre que ja faci temps. De fet, fa tant temps que ni l'APA ni la mateixa direcció de l'escola actual sempre s'ha trobat el sindicat d'ensenyament públic ocupant aquest espai i el cert és que entenc que hi ha unes prioritats que es marquen però aquestes canvien al llarg del temps. Per tant, no té molt sentit que pel fet de què un govern liberal ho atorgués en un temps, les necessitats es mantinguin al llarg d'aquest temps i encara continuïn.

Jo sóc molt conscient que s'han fet molts esforços i, de fet, s'han començat unes obres actualment i ja es comença a treballar aquest estiu per fer unes remodelacions tenint en compte les demandes i els acords que el Govern ha pogut fer amb l'escola, amb la direcció, directament.

Però també, volia comentar que en els últims... des del mes de maig fins i tot en aquestes últimes setmanes l'escola sí que havia demanat directament al representant de la delegació francesa d'ensenyament, a poder ampliar les necessitats i per tenir una aula més pel pròxim curs.

De fet, aquest mes de juny l'escola tancarà el curs amb cent noranta-cinc nens i al setembre obrirà amb dos cents. De les vuit classes que té l'escola -que això representa si dividim una mitja de vint-i-cinc nens mínim per cada classe- cinc d'aquestes funcionen en dos nivells diferents, o sigui, dos cursos a la mateixa aula, una situació difícil però que fins ara ha funcionat gràcies a l'esforç i les capacitats dels mestres.

Això no és una situació... Sabem que a l'escola francesa això ja passa amb més d'una de doblar els cursos però si l'escola continua creixent d'aquesta forma cada cop hi haurà més cursos doblats i les aules cada cop seran més grans.

Sembla ser que aquesta demanda que es va fer des de l'escola formalment al delegat de l'ensenyament francès per poder disposar d'un mestre més pel curs vinent i també passar a tenir una novena classe s'ha

produït en les últimes setmanes, per tant, no vull recriminar el fet de què el Govern no hagi estat en contacte amb l'escola ni que hagi rebut aquest tipus de demanda però sí que és cert que segurament al setembre sí que es disposarà d'aquest nou mestre i, per tant, m'agradaria poder comptar més que el fet de tenir una nova pregunta però sí que l'afegiré en aquest moment, si és possible que encara que això s'ha produït en les últimes setmanes el Govern tingui en consideració aquesta situació i pugui fer l'esforç de trobar-li, en aquest cas pel pròxim curs, una reubicació al Sindicat d'Ensenyament Públic.

El Sr. síndic general:

Per la dúplica Sr. ministre.

El Sr. Èric Jover:

Sí. Ha tocat varis punts i jo crec que per això el més rellevant és el fet de què efectivament el Délégué ens ha indicat de què hi haurà una nova línia. Que sàpiga que fins i tot amb l'obertura d'aquesta nova línia el Délégué no ens ha fet cap demanda de nou espai... cap! Quan nosaltres tinguem una demanda del Délégué evidentment l'estudiarem, i evidentment la nostra prioritat serà la vessant pedagògica.

També li haig de comentar que els ratis de metres quadrats per alumne els tenim millor per l'actualitat fins i tot amb aquest increment que està previst pel setembre, que no pas quan es va cedir l'espai pel Sindicat.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no dispo... no sé ara mateix quants són els metres quadrats que té l'escola ni quants li correspon a cada nen per moure's dins d'una escola, de metres quadrats, la veritat. Però, sí que m'agradaria com a mínim poder obtenir un compromís i si és possible que aquesta demanda la faci formalment l'escola en relació a poder utilitzar aquests espais del sota cobert si el Govern encara que no tingui la demanda directament des del que és el Délégué francès d'ensenyament si el Govern faria el favor de tenir-la en consideració i veure si hi ha possibilitats de poder

deslliurar una mica més d'espai perquè els nens disposin d'algun metre quadrat més per poder-se moure dins d'aquest àmbit.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Èric Jover:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, el que no podem fer és saltar-nos les jerarquies.

El que nosaltres... respondré a qui recull aquestes necessitats de l'ensenyament francès i en aquest cas és el Délégué de l'Education aquí a Andorra.

Si ell m'efectua aquesta demanda i sempre anem contestant les demandes que ens va efectuant, doncs, nosaltres hi buscarem una solució com no podria ser d'altra manera perquè el que fem és defensar doncs, el benestar dels nostres estudiants sigui quin sigui el seu sistema educatiu.

També s'ha de ser sincer. Hi ha un tarannà en totes les escoles sempre en buscar més espais fins i tot les APA's també intenten cada cop buscar espais més importants, i és en aquest sentit que nosaltres el que hem de fer és gestionar-los de la manera que sigui més coherent possible tant des dels recursos que nosaltres tenim com de les demandes que ens arriben dels responsables pedagògics que en aquest cas és la delegació francesa.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha cap més repregunta passàrem a la següent pregunta...

El Sr. Carles Naudi:

Perdoni Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Si em permet, moltes gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre molt ràpidament. Pel que podem copsar per la Massana, i m'agradaria que m'ho confirmés

que és així, recentment hem vist al BOPA l'adjudicació o el concurs pels treballs per la realització dels nous sanitaris de l'escola francesa de la Massana.

La pregunta és: tindrem el plaer de veure també que s'adequa el gimnàs i també que s'adequa la cantina de l'escola francesa de la Massana?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Èric Jover:

Sí, doncs de fet les previsions d'inversió que nosaltres fem són en funció de les necessitats que nosaltres copsem directament, de les demandes de la pròpia escola que ens arriben a través del Délégué, i també de les demandes dels diferents col·lectius, APA inclòs.

Aprofitaré per fer un resum una miqueta de les inversions que hem fet últimament amb l'escola francesa de la Massana. Són valors arrodonits: al 2013, 30.000 euros en pintura exterior de l'escola; 20.000€ amb construcció al porxo del menjador, 2.000€ en l'ampliació de la reixa del pati maternal, 4.000€ amb substitució de la central d'incendi. Al 2014 asfaltat del pati sobre el menjador 50.000€, pintura de la rampa posterior 2.000€, instal·lació de la nova porta d'accés a l'escola 4.000€, obertura de dos finestres al menjador 4.000€. I les que realitzarem aquest 2015 incloent-hi reforma dels banys i vestuaris, ventilació al gimnàs, substitució de les portes tallafocs de les escoles i obertura d'una tercera finestra al menjador, i els treballs estan estimats més o menys amb un volum de 192.000€. I que sàpigui que pel 2016 ja tenim previst una despesa estimada d'uns 450.000€.

Les inversions en les escoles sempre són complicades perquè les hem de fer molestant el mínim possible l'activitat pedagògica i això vol dir concentrar-les en l'època d'estiu.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la següent pregunta que seria la número 12:

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa al Comitè Nacional de Bioètica.

Fou registrada amb el número 547 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El 18 de desembre de 2013, el Govern va aprovar el Reglament del Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra, tal com consta en el BOPA, núm. 61, del 27 de desembre de 2013.

El Comitè Nacional de Bioètica d'Andorra es va reunir en la seva primera sessió constituent els dies 27 i 28 de febrer del 2014.

Segons consta en el Reglament del Comitè Nacional de Bioètica, el Govern inclou cada any en el Projecte de llei del pressupost general una partida destinada a garantir els recursos necessaris per assegurar el finançament del Comitè.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern de quant han estat les partides pressupostàries per al finançament del Comitè Nacional de Bioètica per als exercicis 2014 i 2015 i en què es va destinar la partida de l'any passat i en què es destina o es destinarà la partida d'enguany?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, respon la ministra Sra. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Per a l'any 2014 el cost global del finançament del Comitè Nacional de Bioètica va ser de 18.025,15€ dels quals 1.784,45 es van destinar al pagament dels costos de manutenció i allotjament, entenent que només s'ofereix allotjament a aquells membres que formen part del Comitè i que resideixen a l'estranger i es desplacen expressament al Principat durant les reunions del mateix. De la mateixa manera també es van destinar 400,70€ d'aquest cost global al

pagament de mitjans de transport i finalment 15.840€ es van destinar al pagament d'un per diem a cadascun dels membres que formen part del mateix a raó de 160€ per persona i per a cadascuna de les reunions en que es convoca el Comitè destinats a compensar aquesta dedicació en detriment de les respectives ocupacions de cadascun dels seus membres. Unes reunions que en principi ha establert que tinguin una durada d'almenys una jornada sencera, i normalment es fa un dia a la tarda i es celebra l'endemà al matí.

Per al 2014, en realitat hi van haver-hi tres reunions però si tenim en compte que al desembre 2013, a finals de desembre ja n'hi va haver-hi una, entre el període desembre 2013 i desembre 2014 hi han hagut 4 reunions tal com estableix el propi decret de creació del Comitè Nacional de la Bioètica.

I, per al 2015, hi ha una partida pròpia pressupostària al Projecte de llei del pressupost de 23.304,63€. El Comitè ha celebrat fins ara una reunió i ja n'hi ha una de convocada fa dies prevista a finals del mes de juny.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Ferrer pels aclariments.

De fet compartim la feina que ha de portar a terme el Comitè Nacional de Bioètica i per tant òbviament que tinguin les partides pressupostàries assignades pertinentment, doncs, és important ser cabdal perquè desenvolupin la seva feina.

També òbviament això se cenyeix en el marc de l'obertura econòmica al sector de la biomedicina i de la biotecnologia que avança molt ràpidament i òbviament tenir una legislació que estigui en consonància a aquests desenvolupaments doncs poden ser uns factors claus per tindre unes bases sòlides, per atraure aquests sectors tan importants que poden generar activitat econòmica, això ho compartim perfectament.

Veient el Reglament del Comitè Nacional de Bioètica, que aprofito aquí per fer un parèntesis i denunciar la sorpresa que en 3 mesos des de la seva aprovació inicial fins a què es va haver de derogar per tornar-lo a publicar, és a dir també una altra vegada aquestes presses de fer la feina de premsa i corrent en l'anterior legislatura es veuen clarament reflectides en el BOPA perquè ja dic en 3 mesos de diferència es va

haver d'aprovar un nou Reglament la qual cosa sorprèn, doncs en aquest nou Reglament es comenta que el Comitè Nacional de Bioètica no només s'ha de dedicar a assessorar al Govern i als professionals del sector sinó també estendre a tota la societat aquesta reflexió i diàleg sobre les controvèrsies ètiques en el món de la medicina i la biotecnologia.

Vist tot això, vist que també s'ha d'encarregar de promoure aquestes accions divulgatives, el que li deia, estem perfectament d'acord en què aquestes partides pressupostàries serveixin per poder tirar endavant la feina que s'esmenta en el Reglament del Comitè.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Sí m'agradaria si em permet. Efectivament el Reglament el que ens diu, que sobretot vull remarcar que es tracta d'un òrgan independent, si bé que, o sigui és un òrgan independent de caràcter consultiu en matèria d'ètica i de bioètica. Actua amb independència, autonomia i imparcialitat. Estic llegint el Reglament. Com a missió vull destacar, assessorar en l'àmbit de les seves competències al Govern, la comunitat científica i la resta de la societat i actuar com a fòrum de referència en el debat bioètic que se suscita en el territori del Principat d'Andorra.

Vull remarcar també que són funcions del Comitè assessorar el Govern, com els departaments i organismes que integren la seva administració i altres institucions públiques o privades que així ho demanin en els aspectes relacionats amb l'ètica i la bioètica. La qual cosa vol dir que qualsevol grup parlamentari i partit polític, cito això, que es trobi en aquesta Cambra pot acudir també a aquest Comitè, a aquest òrgan independent.

Els membres del Comitè exerceixen la seva tasca a títol totalment gratuït i dir que el seu mandat és per 4 anys. El mateix 27 de desembre del 2013 es publica la llista de les persones designades al Comitè de la Bioètica i veuran que són persones altament qualificades i d'alta autoritat amb coneixements tècnics i morals en aquesta matèria i crec que el que hem de fer és agrair la seva tasca desenvolupada i totalment desinteressada en favor d'Andorra i

realment penso que ho fan per simpatia i per amor a la feina que ells estan portant a terme.

Dir també que durant un any han estat treballant profundament, de forma molt acurada amb el Conveni per veure les necessitat o no que Andorra adopti el Conveni per la protecció dels drets humans i la dignitat de l'ésser humà respecte a les aplicacions de la biologia i la medicina al Conveni europeu sobre drets humans i biomedicina que és conegut com a Conveni d'Oviedo, amb un protocol addicional específic que ells també han volgut treballar-hi que és la prohibició de clonació d'éssers humans. I també han treballat molt seriosament en un avant-projecte de Llei, un esborrany d'un redactat dels drets i deures del ciutadà en relació a la salut.

Penso sincerament que pel que he vist, he exposat de la partida pressupostària que s'hi destina a la feina que estan fent aquestes persones a mi personalment, com a ministre de Salut, Benestar, Afers Socials i Ocupació, perdó, només em resta que agrair-los públicament la feina que estan fent i desitjar que com a mínim durant aquests 4 anys vulguin continuar fent la feina que estan fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Si em permet Sra. ministra, deixi'm afegir-me a aquest agraïment, a aquest agraïment públic que penso que és més que merescut i òbviament també desitjar que continuïn amb aquesta feina durant els propers 4 anys.

Només un aspecte en aquí sí que li he de demanar perquè jo no l'he sabut trobar i, perdoni'm la ignorància, però també estableix el Reglament que hi ha una memòria anual que produeix el Comitè.

La meua pregunta és: on puc trobar la memòria del 2014?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no la tinc aquesta memòria. En tot cas no en tinc coneixement però m'imagino que deu estar feta perquè són molt rigorosos i segur que l'han fet. El que sí tinc són els documents dels suggeriments que ells proposen al Govern, a petició del propi Govern, de les accions que s'haurien de dur a un relatiu curt termini al respecte.

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas esbrinaré si existeix realment i els hi faré arribar sense cap problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, també li agraeixo la predisposició...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, també li agraeixo la predisposició, Sra. ministra, el que deia, l'article 18, el reglament del comitè de bioètica estableix que la secretaria del comitè ha d'elaborar aquesta memòria anual, que no només ha de contenir una relació de tots els treballs realitzats pel comitè, sinó també el contingut de les reunions que s'han mantingut i les activitats dutes a terme i en curs. I afegeix que aquesta memòria serà pública amb la qual cosa, doncs, retiro la pregunta. Si us plau, quan la trobi, si me la pot fer arribar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Ja ho faré arribar quan la tingui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, tenint en compte que aquest pressupost que ens ha detallat la Sra. ministra, doncs, reflectia gairebé tot el que són despeses de funcionament del comitè, i jo sóc conscient i conec bastant... he tingut la sort de poder seguir part de la tasca que s'està fent al comitè de bioètica del Consell d'Europa amb la participació d'un dels seus membres, que realment ha sigut molt actiu, i que hi ha participat de manera molt intensa, no es podria establir alguna partida pressupostària, més aviat perquè penso que la ciutadania d'Andorra no coneix massa el funcionament o la tasca que està desenvolupant aquest comitè, i en altres països sí que realment són comitès molt més visuals i que comparteixen més tota la informació que estan treballant amb la ciutadania.

Es podria establir alguna partida pressupostària per intentar fomentar que sigui més conegut i que pugui realment arribar més al ciutadà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament es pot establir una partida pressupostària per una major divulgació de la tasca que s'està efectuant des del Comitè Nacional de la Bioètica. Però també penso que és un comitè que només fa un any que està creat, que porta 4 reunions, que estem al 2015 i encara no s'ha celebrat la segona reunió. Està prevista, està convocada ja per final de mes. I penso que efectivament ja ho traslladarem. Però que les persones també les hauríem de deixar treballar, i després veure quines són les necessitats reals.

Penso que es pot fer de donar-ne major divulgació, però també parlar-ne amb ells, de veure quan potser tinguin molt més certs treballs elaborats. Jo ara també ho desconec. Es pot preveure una partida pressupostària per això, i tampoc ha de ser molt onerosa ni molt costosa. Però penso que poc a poc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé si no hi ha cap més repregunta, passem a la pregunta següent, que és la tretzena de l'ordre inicial:

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a la contractació de personal del SAAS.

Fou registrada amb el número 557 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernàndez.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta que exposo diu:

Quines han estat les contractacions a l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell per part del SAAS des de principis d'any fins a la data?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Pel SAAS, des de l'1 de gener del 2015 fins el dia d'avui, les contractacions que s'han produït són 43; en concret al Centre Hospitalari Andorrà: 28; al Cedre: 12; i al Servei d'Atenció Primària: 3.

Al Centre Hospitalari Andorra, plaça de nova contractació és 1, de caràcter transitori: 4, de personal de substitució: 12, pendent de des-dotació: 7, i foment del treball: 4.

Si volen després puc detallar més cadascuna de les places.

Al Centre Sociosanitari el Cedre n'hi han hagut 2 de caràcter transitori, 6 de personal de substitució, i 4 pendent de des-dotació.

I els serveis d'atenció primària, són 3: 1 personal de substitució i 2 de des dotació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. ministra.

A veure, li plantejava la pregunta, doncs, perquè revisant la llei del pressupost i en relació a l'article 24, la contractació de personal que estava prevista el 2015 pel que era el SAAS, no he vist que el pressupost tingués entre les places possibles a contractar la contractació del cap de l'Àrea financera ni el Cap de l'atenció a l'usuari, places que sí que van sortir per edicte el 7 de l'11 del 2014 i que per tant s'ha fet el concurs i que entenc que es consolidaran aquest 2015.

Per tant, em sorprèn que el pressupost 2015 no prevegi aquestes places i en canvi, doncs, es puguin licitar i ocupar.

Dic això, doncs, perquè vostè en una de les seves intervencions ha dit aquest matí que el Govern té l'obligació de fer complir la llei i que la complirà. Aquestes contractacions, evidentment, no són responsabilitat seva, perquè vostè encara no s'havia incorporat, però penso que ja tindrà amb aquesta voluntat titànica i aquesta formació, molta feina de pedagogia dins el propi Govern.

La sanitat té un greu problema de deute. No cal que ho descobreixi jo. Un dels principals culpables que provoquen aquest deute és el SAAS, vist que la CASS s'ha convertit en un simple pagador dels serveis prestats. I d'altra banda, el Govern transfereix una sèrie de diners al SAAS, però que al meu entendre, sembla ser que no acaba de fiscalitzar tot el rigorosament que caldria.

Em preocupa que no hi hagi la voluntat política de posar fre a aquesta situació de descontrol quant a contractacions per part del SAAS. Tenint en compte també, Sra. ministra, que en el moment que vostè es va incorporar, doncs, va anunciar una política continuista respecte a la legislatura passada. Bé, entenc que si hi ha hagut un canvi al capdavant de la cartera de sanitat és perquè potser, realment calia un canvi en una política continuista, no?

El SAAS està sense supervisió, i pel que em temo continuarà sense supervisió. Tan de bo m'equivoqui, i espero i desitjo equivocar-me! Però l'actual direcció del SAAS continua i en el moment que accedeix al càrrec tenia com a missió la reducció de la despesa

salarial que s'havia iniciat. Però lluny d'això, s'ha passat de 33,7 milions al 2013, a 36,3 milions d'euros previstos per aquest 2015.

Per tant, a mi em preocupa, doncs, que vostè anunciï una política continuïsta, potser es referia a d'altres coses i no a la política continuïsta de contractació. Espero i desitjo que sigui així!

Ho dic perquè, ho deu saber millor que jo, Sra. ministra, el 60% del pressupost del SAAS es destina al capítol 1. El SAAS té avui, segur que no li dic res que no sàpiga, 950 treballadors, per una entitat parapública que dona cobertura avui dia a uns 60.000 habitants aproximadament, quan Consorcis Sanitaris a Catalunya amb el mateix nombre de treballadors donen cobertura a gairebé 200.000 habitants.

D'altra banda, l'augment de la facturació dels serveis del SAAS a la CASS ve donava en gran part, també, per la pràctica que no es vol aturar, que permet que els metges assalariats compaginin la feina a l'hospital en l'exercici de la seva professió liberal. Una pràctica que la mateixa direcció du a terme amb el vist i plau, pel moment, del ministeri, i vist que la direcció del SAAS continuarà i continuarà de la mateixa manera, doncs, no es vol aturar.

Cosa que és normal, perquè com es pretén que els metges salarials que poden fer aquesta pràctica, no l'exerceixen vist que la direcció sí que ho fa. La resolució judicial que va sortir, doncs, avala que els metges espanyols puguin exercir en les mateixes condicions que els andorrans. I per tant, deixa sense cap argument la previsió que no puguin obrir una consulta pròpia com a professionals liberals, i per tant, convencionats amb la CASS.

I la reflexió final que faig, ja és, més metges comporten més facturació, doncs, augmenta el nombre d'usuaris. Per tant, em preocupa perquè tenim un greu problema quant a despesa del SAAS, que espero i desitjo, doncs, puguem retallar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Només dir que l'exercici pressupostari, quant a les noves contractacions, per al pressupost 2015 i amb el que va aquest primer semestre, fins al mes de maig d'enguany, i és la tendència, del que s'hauria d'haver executat al que s'està executant pel capítol 1 amb

despesa de personal, continua havent-hi un romanen en positiu de 637.734 euros. Per tant, el que és a nivell de les partides pressupostàries de despesa de personal s'està executant per sota de la previsió pressupostària. I encara que respecta l'organització interna del SAAS, per al bon funcionament de la gestió del SAAS, doncs, si es considera...

Jo penso que aquí hauríem de fer un altre debat un altre dia, però si es considera que és necessari contractar un cap de recursos humans o d'altres perfils professionals, evidentment es farà pel bon funcionament precisament de la gestió del SAAS.

Quan jo vaig anunciar política de continuïtat, efectivament ho he fet i així és. Però amb política de continuïtat en el camp de la salut, em referia precisament a la reforma sanitària. I dins de la reforma sanitària i el model MAAS, del Model Andorrà d'Atenció Sanitària hi ha inclòs tot el que les inquietuds que vostè està manifestant aquí i de regular de forma diferent el que és el funcionament en general del propi hospital i del funcionament de la salut i de l'accés als serveis de salut.

Vostè ha dit: "més metges, més facturació, més usuaris...." Bé, precisament és aquí el que amb el canvi de model, -i en això la Sra. Bonet és una gran experta en la matèria-, el que es va és a racionalitzar precisament el model, la despesa però sobretot, sobretot que és l'important, sense que minvi la qualitat assistencial i la qualitat de servei al ciutadà. I posar el ciutadà, l'usuari i el pacient al centre del sistema. Aquesta és la voluntat de la reforma del model que hi ha. I quan em referia a les polítiques de continuïtat, és en quant a la reforma del model, i amb la reforma del model també hi van modificacions, variacions amb la gestió que s'està portant a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí. Bé Sra. ministra, quasi li diria vostè ha assumit el repte més complicat de totes les carteres. Jo de veritat li desitjo molts encerts pel bé de tots els ciutadans i per tota la gent que hem de gaudir de la sanitat d'Andorra. I té un repte al davant complicat i important perquè la reforma que es venia anunciant ja des de la legislatura passada, amb la meua mera opinió ha quedat en poca cosa, al contrari el

ministeri i el SAAS, el SAAS l'únic que ha fet o la gestió que s'està fent al SAAS l'únic que ha fet és endarrerir les relacions entre els professionals sanitaris i deteriorar el nivell de confiança que hi ha sobre la nostra sanitat. La prova és que moltes de les operacions que fins no fa tant temps la gent es feia aquí a Andorra, s'estan començant a fer de manera important fora d'Andorra.

I l'altre gran objectiu que hi havia dins d'aquesta reforma que era reduir el dèficit sanitari, tampoc s'ha aconseguit. Doncs ni l'hospital ni la CASS han assolit el repte de reduir aquesta despesa sanitària. Al contrari, les previsions de dèficit per a l'exercici actual són de 65 milions d'euros i tot això sense que l'usuari hagi vist o hagi notat una millora en els serveis rebuts. Al contrari perquè si hagués hagut un augment del dèficit doncs perquè hi ha hagut un increment en el servei i en les prestacions que es donen doncs entenc que tothom malgrat el dèficit, estaria content.

I acabo amb una entrevista que se li va fer al director del SAAS el 10 d'agost de l'any passat on afirmava ell mateix, i cito: "Que es fan massa actes i que la despesa està desbocada". Davant d'aquesta afirmació, davant d'una situació que és coneguda i davant del repte que té vostè de manera important a l'hora d'assumir aquesta cartera, la meua pregunta és: si davant d'aquest escenari no pensa o té previst realitzar o encomanar una auditoria de gestió i financera del SAAS tenint en compte doncs en quina situació es troba?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, en relació a què es fan massa actes i despesa desbocada, precisament per això dins del que és la reforma sanitària hi ha el que és el model de contractualització. I una cosa que ja va passar, que està en curs per al 2015, i és que la CASS deixi de pagar per acte i passi a pagar a un preu global. I és la transferència que es va fer al SAAS, i que el SAAS s'administri aquests diners. Això ja està vigent, o sigui dit a grans trets per al 2015 i forma part, de fet ara s'està aprovant, i se li marquen uns objectius al SAAS que es marquen a través també del ministeri, i si aquests objectius no s'assoleixen hi ha una penalització. És una manera de mirar de contenir la despesa del SAAS, que és tot el model de

contractualització. Però això jo penso que...és que explicat així es pot entendre bé o malament. Que potser valdrà la pena que fem un debat, jo tinc pendent de poder comparèixer davant de la pròpia comissió legislativa i poder explicar tot el model i el pla nacional de salut amb vistes al 2020, que si entrem al detall, precisament arribarem a tots aquests models de com s'ha d'organitzar i gestionar per poder fer front al que ja estava comentant el director del SAAS en el seu moment i cap on s'ha d'anar. Des d'aquell moment s'han fet coses i el que reprent una mica altres debats que hem tingut avui, la CASS que és finalment qui està comprant els serveis, que els està pagant, també ha de tenir una cosa a dir en relació a la qualitat d'allò que vol comprar i que compra. Per tant ha de fer una feina més de control, que és el nostre model. Hem copiat el model francès i és com ha evolucionat en d'altres països. Bé, ara no recordo més el que....

Sí, en quant a la inspecció dir-li que el que s'està fent i conjuntament, hi ha un conveni signat amb França amb el ministeri francès de col·laboració i suport al ministeri d'Andorra sobre determinades qüestions. Una d'elles és sobre temes de gestió i organització de la CASS i millores d'optimització de gestió de recursos, i l'altra a nivell del ministeri. Des del Ministeri s'està procedint ja a efectuar determinades inspeccions. Hi ha una persona tècnica francesa que ens està ajudant a formar un equip d'inspectors dins del popi ministeri i s'estan produint ja inspeccions no en el centre hospitalari en concret, sí al centre sociosanitari del Cedre. I quan tinguem això es preveuen fer altres inspeccions, efectivament al centre hospitalari i veurem quins altres tipus d'auditories s'hauran de fer perquè alguna cosa està feta o si s'ha de fer fins i tot algun tipus de clima laboral, d'estudis de climes laborals en alguns serveis, però en tot això s'hi està treballant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gallardo, després la Sra. Rosa Gili.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies Sra. ministra.

Només per acabar, a no sigui que després durant les repreguntes doncs sortirà alguna cosa que valgui la pena tornar a comentar de nou.

Li comentava la meua opinió respecte que la possibilitat que obra la sentència en quant a metges espanyols però instal·lats aquí a Andorra puguin exercir com a convencionats per la CASS, penso que

pot donar que hi hagi un augment en el nombre d'usuaris. Llavors la meua repregunta seria: si té pensat o té previst concretar algun tipus de procediment per limitar l'accés dels metges liberals a la medicina pública en funció de la quota de població que calia atendre en cada especialitat com recomana l'OMS moltes especialitats, o amb base amb algun altre criteri?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si vol contestar, però jo crec que estem una mica al límit del que és l'objecte de la pregunta i potser mereixeria més un debat més general sobre sanitat, però vaja si vol contestar....

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament això és un tema que s'ha plantejat a sobre la taula, es poden establir ratis o fins i tot es pot establir de dir fins on o què convencionem la CASS o que és el que està disposat a pagar i què no. És un debat que està sobre la taula, però en aquest moment jo també penso que el Consell General tindrà molt a dir perquè finalment és el legislador i hi ha determinades coses que possiblement s'hauran de regular per llei. Penso que és una de les coses que està sobre de la taula i penso que té raó el Sr. síndic, que és un debat que va molt més enllà de la pròpia pregunta i que mereix un debat diferent i amb serenor i tranquil·litat. Però li agraeixo molt la inquietud perquè penso que és la que tenim totes les persones que vivim i treballem en aquest país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí moltes gràcies.

Bé, jo el que voldria que se'ns expliqués una mica és en relació al tema de les auditories en la darrera legislatura, amb la seva predecessora va haver-hi una auditoria, que em sembla que era una empresa, uns consultors que es diuen Arthur D. Little si no m'equivoco. Un estudi que va costar més de 300.000 euros que tenia com a objectiu auditar si no m'equivoco tot el personal no assistencial. Això d'una part. I després de l'altra també ho ha dit vostè que es va fer una auditoria de la CASS feta per

experts francesos. I per tant, jo el que li voldria demanar ara és: a partir d'aquests estudis que uns es van pagar i els altres, penso que França els va oferir de manera gratuïta, però bé no és aquest l'objectiu, és a dir ho esmento però no és això el que em preocupa. El que em preocupa no, el que voldria que ens expliqués si us plau és si arrel d'aquestes dues auditories hi han hagut canvis? Amb de la CASS sé que plantejava tota una sèrie de problemes a nivell, potser del tracte amb la gent, dels càrrecs directius, bé, així ho dic molt de memòria, però per això voldria que m'expliqués si es va fer alguna cosa o si pensa fer-la.

I en relació a l'altra auditoria del SAAS sobre el personal no assistencial, que recordo que va costar molts diners, també, si us plau, que em digui què es va fer amb això, o què es pensa fer si encara està en curs?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Faria una mica la mateixa reflexió d'abans, és a dir hi ha una pregunta sobre el SAAS. Demanar sobre la Caixa Andorrana de Seguretat Social, jo crec que se'ns escapa de l'àmbit de la pregunta.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo podem parlar del personal, de les noves contractacions del SAAS durant l'any 2015, però penso que entrar ara a debatre sobre unes auditories, el que s'ha fet o s'ha deixat de fer tant al SAAS com a la CASS, l'únic que puc dir és que em consta, i és així, s'estan portant a terme accions en base a aquests documents, però si volem entrar al detall, aquí podem fer un debat de 3 hores i penso que no toca, Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Intentaré mantenir-me en la pregunta.

Jo penso que aquí hem parlat de dos tipus de retribucions. Una cosa és retribuir salarialment als treballadors del SAAS, i una altra cosa és la retribució dels actes sanitaris que desenvolupen directament els professionals. Penso que són dos temes diferents. I la retribució dels actes sanitaris penso que no eren objecte de la pregunta, com a mínim en la meua humil opinió.

Em centraria en el tema del SAAS. En el tema del SAAS jo crec que el problema, més que el nombre de contractes és el tipus de contractes o de quina manera es fan els contractes. Per què? Doncs, perquè i desgraciadament existeix, i això ho sap vostè perfectament com ho sabem tots, hi ha persones que es contracten en base a la graella salarial estipulada, i n'hi ha d'altres que la graella salarial no se'ls aplica i cobren sous que realment van per sobre, probablement, del que podríem creure que són per les responsabilitats que desenvolupen aquest càrrec.

Sempre es justifica que són professionals que es porten de fora, que tal. Però bé, jo penso que en totes les categories professionals en el SAAS i bé, ho sabem també des de fa molts anys, han vingut professionals de fora i en alguns sí que se'ls hi fa aquest tracte i en altres no. Jo crec que aquest és una mica el problema i la dificultat que ens està generant. Anys enrere ja es va intentar fer amb un dels directius que hi va haver, doncs, una política d'establir una graella salarial en la qual quedés molt clar, molt definit quins eren els sous de les diferents categories professionals, s'establien quins eren els complements que es feien per càrrecs de comandaments, etcètera. És a dir, tot això es va quedar molt estipulat però va durar ben poc. A la que va haver canvi de gerent, de no sé què, cada vegada que hi ha canvis, doncs, canvien totes les coses i comença un altre cop a aparèixer totes aquestes diferències, que penso que, a més a més, no afavoreixen el bon clima i el bon funcionament. Penso que una bona política salarial en el SAAS seria bona i seria productiva.

Això era com una mica d'aclariment. Però vostè, o com a mínim m'ha semblat entendre que el MAAS havia de regular el funcionament de l'hospital i també de les contractacions, i jo bé, desgraciadament he pogut veure per aquí que corria un pla nacional de salut. No sé si és aquest que va vostè nomenant durant tot el dia o no? No sé, és un document que he vist per aquí, però bé, és igual. En aquest pla de salut o el MAAS, de quina manera pensen controlar el que és la contractació del SAAS, o potser és que ho he entès malament. M'agradaria que m'ho aclarís, si us plau.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, precisament he dit que és un debat que no es pot tenir d'aquesta manera aquí, perquè al final vas intentant explicat moltes coses i això penso que no pot ser. I a més el que farem és induir a confusions com la que vostè planteja, que té tota la raó.

Jo no he volgut dir això en tot cas, que quedi clar. El que sí que he pretès dir que amb un pla nacional de salut marcarem els objectius i com s'aconsegueixen, i aquí sí que el model andorrà d'atenció sanitària hi tindrà molt a dir, ja que actualment s'està fent la prova pilot de la diabetis, i bé, tot això porta una feina.

La cartera de serveis, és que clar, aquí al final és tot un paquet però que ens ha d'ajudar en el procés de reforma sanitària. Jo el que volia dir en relació, evidentment a això, la política retributiva no tindrà res a veure. Vull dir que això està clar. El que sí queda clar per a mi és que s'ha d'establir una bona política retributiva, i també dir-li que la graella salarial, perquè a mi el que em consta és que sí, efectivament es manté aquesta graella salarial, i qualsevol nova contractació surt de la base de la graella salarial. El que passa és que possiblement hi ha determinats contractes en els que hi ha altres incentius que surten de la graella salarial, per encàrrecs concrets o de coses determinades.

Però bé, penso que això, com que tinc pendent de poder comparèixer a la Comissió de Sanitat, i a més jo no tinc cap problema per informar i facilitar els documents, tot, i la meua idea és presentar aquest pla nacional de salut conjuntament amb altres tasques i feines que s'estan fent des del Ministeri de Salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de passar a la següent pregunta, suspenem la sessió durant un quart d'hora.

(Són les 17.47h)

(Se suspèn la sessió)

Deixa la sala el Sr. Martí Salvans Abetlla.

(Són les 18.19h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Pregunta número 14:

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a BPA

Fou registrada amb el número 558 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El propassat 14 de maig durant la sessió del Consell General, el cap de Govern anunciava que el 4 de març del 2015 el Govern va rebre de manera oficiosa una comunicació mitjançant la qual es posava sobre avís de la possible nota del FinCen.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: oficial i oficiosament des de quan s'estava treballant en les suposades males praxis de BPA per part dels nostres estaments judicials?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, contesta el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, d'acord amb el principi d'independència de la justícia, i en concret dels batlles i els tribunals que consagra el títol 7 de la pròpia Constitució i que desenvolupa la Llei qualificada de la justícia, aquests darrers, batlles, tribunals no informen el Govern sobre la incoació, tramitació o qualsevol altre extrem relatiu a un expedient o una causa dels quals tinguin coneixement, perquè no tenen ni cap obligació de fer-ho, ni el Govern té cap facultat per exigir-ho.

Dit això és possible de totes maneres que el Govern pugui tenir constància i coneixement parcial de les diligències que es practiquen i dels fets en què es fonamenten algunes causes penals conegudes pels nostres batlles i tribunals, si en el marc de les mateixes es cursa alguna comissió rogatòria, atès que

d'acord amb la normativa aplicable es dirigeixen ja sigui a través del Ministeri d'Afers Exteriors o bé pel Ministeri Justícia i Interior, segons el cas.

Ara bé, en tots aquests supòsits, el Govern, a través d'aquests ministeris, ambdós, només exerceix de transmissor de les sol·licituds d'auxili judicial, i per tant, no pot revelar o difondre'n el seu contingut sense l'autorització de l'autoritat judicial competent.

No obstant això, sí que puc afirmar, perquè és una evidència jurídica, que les causes penals que s'hagin de llicenciar o que es puguin estar tramitant encara prop dels tribunals andorrans, no tenen com a objecte les suposades males praxis de Banca Privada d'Andorra tal com es refereix en la pregunta, atès que no és el comés dels batlles instructors o dels tribunals penals. En efecte, la funció d'aquests batlles i tribunals és esbrinar la comissió eventual de fets delictius per part de persones físiques amb independència que aquestes persones puguin tenir o hagin pogut tenir una vinculació laboral o mercantil amb una entitat bancària esmentada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

A veure el 17 de setembre del 2012 el cap de la Unitat d'Intel·ligència Financera del Principat d'Andorra va emetre un certificat sobre BPA en el qual es declarava que l'entitat en qüestió complia rigorosament amb els preceptes legals de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de capital. El cap de la unitat confirma en una nota i cito textualment que: "la Banca Privada d'Andorra no ha sido objeto en los últimos tres años de ninguna acción correctora ni medidas sancionadoras en materia de prevención de blanqueo de capitales y financiación del terrorismo".

Algú devia fer aquesta consulta. Suposo que la UIF no emet un certificat per iniciativa pròpia sense cap motivació. Per tant, doncs, algú devia demanar al supervisor financer andorrà si en aquest cas aquesta entitat bancària complia o no complia. I en aquell cas es va dir que sí, que no hi havia cap tipus d'indici al respecte.

La nota de l'ambaixada americana del 26 d'agost del 2014 és un clar advertiment, no sobre BPA, això ha quedat clar, no es menciona en cap moment, sinó sobre la plaça financera, queda supervisada o a partir

d'aquell moment es podria entendre sota supervisió per part dels Estats Units

I afegiria que la directora de l'INAF, va explicar durant la seva compareixença pública de l'11 de març que les autoritats andorranes competents feia mesos i anys que treballaven amb el FinCEN sobre els casos judicialitzats en els quals s'acusava a BPA i d'aquí la nota que tots coneixem, del sis de març i aquí que ara el FinCEN acabi agraïnt la col·laboració de les autoritats andorranes.

El Govern ens ha explicat que no té cap notificació per part dels Estats Units o de les autoritats americanes, de fins el 4 de març de manera oficiosa i la pregunta que molts ens fem o el dubte, i per això aprofito potser avui arran d'aquesta pregunta es podria esvair, si entre l'agost del 2014 i el març del 2015, succeeix alguna cosa o es pren alguna decisió a nivell de les autoritats judicials, o en aquest cas la UIFAND, que provoqui la nota del 6 de març.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, bé, de fet el que sí voldria recordar conforme a la intervenció d'aquest matí, ha quedat ja immediatament clar i establert, és que no hi havia cap connexió entre aquella nota verbal que es feia referència el mes d'agost, la nostra contesta el mes de setembre i després la nota del FINCEN, jo crec que en aquest fet, per això se'ls va fer arribar les dues notes, però jo crec que evidentment hi deu haver contribuït de manera de forma molt clara al comunicat emès per les autoritats americanes que així ho acredita. Per tant, des d'aquest punt de vista, jo crec que això ha quedat clar. Per la resta, vostè ha comentat una nota, que no sé quin és l'origen, però que en tot cas és una nota de la UIFAND, dirigida, no ho sé, perquè no em consta al text que m'hagi llegit a qui estava dirigida, però deu estar dirigida en algun organisme o en algú, en tot cas, si està dirigit a algun organisme que sigui el seu homòleg, entraria dins del seu, diguéssim normal diàleg, i si està dirigit a un altre organisme perquè li ha demanat, jo ho desconec, perquè absolutament no he vist mai aquesta nota.

Pel que fa a la seva pregunta, o a la seva repregunta, jo crec que ha quedat suficientment acreditat doncs que no hi havia cap mena de connexió entre les dues notes, entre les que es van començar a documentar el mes d'agost, jo crec que també, vostè ha vist els

continguts, és capaç perfectament de valorar la resposta que el Govern andorrà aporta en el mateix setembre, i vostè sap perquè també és una part dels continguts que va precisar l'Ambaixada americana o a les autoritats americanes doncs que no es feia mai referència a cap investigació que estès ja judicialitzada, ni a cap entitat financera concreta, i també que sempre es feien recomanacions genèriques. De fet, i això tenia més aviat previst comenta-ho en alguna intervenció posterior, però sempre s'ha de tenir molt present també que un non-paper, que és la fórmula que es va utilitzar dins de la nota verbal, no expressa mai una petició formal, no pot expressar una petició formal, l'únic que expressa són una sèrie de posicions, o de recordatoris de fets, no?

De fet, els fets als quals es fa referència sempre estan lligats a la quarta avaluació del Moneyval, que s'havia realitzat el 2012, que nosaltres vam contestar, i que de fet ara donarà curs a una sèrie d'iniciatives legislatives que ja es van presentar per part del Ministeri de Finances, per tant, jo crec que això ha quedat suficientment acreditat, i jo crec que les intervencions d'avui, les preguntes i espero que les respostes hagin ajudat a aclarir de forma definitiva aquests extrems.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per les repreguntes, Sr. conseller...

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Efectivament el cap de Govern, avui mateix explicava que al moment que rep la notificació de manera oficiosa, informa l'INAF, informa a la UIF i així s'entén, perquè la compareixença de la directora de l'INAF manifesta la seva sorpresa, doncs per la situació que està passant, perquè fins aquell moment no tenia constància. El que passa que a mi, el que em sorprèn, respecte de la UIF, és que com a supervisor del sistema financer també, i tenint en compte que el Decret del 13/05/2009, d'aprovació del reglament de la Llei de cooperació penal internacional i de lluita contra el blanqueig de diners i d'altres coses, parla de les funcions de la UIF i diu entre d'altres coses: "informar l'òrgan que exerceix el poder disciplinari sobre el sistema financer, de totes les trameses de dossiers, sigui el ministeri fiscal, sigui el Govern, quan hi estan implicades les entitats del sistema financer.

Potser no li hauria de demanar vostè, entenc que potser en el marc de la comissió especial tindrà la possibilitat de parlar amb els representants de la UIF, que potser són els quins ens poden respondre perquè entenc que, suposo en aquest estatuts entre homòlegs, entre el FinCEN i la UIF, poden demanar com és que el FinCEN no va comunicar en cap moment a la UIF que hi havia aquesta situació.

D'altra banda, el Decret de la creació i funcionament de la Comissió permanent de prevenció del blanqueig i finançament del terrorisme de l'any 2008 parla de la composició d'aquesta comissió: "La comissió es compon de representants de ministeris titulars de presidència, finances, justícia, interior, economia, afers exteriors, i de la unitat de prevenció de blanqueig. Quan es tractin temes que afectin el sistema financer andorrà, pot assistir a les reunions un representant de l'INAF".

Al seu article 5, quan el funcionament parla que: "la comissió es reuneix un cop cada tres mesos, a més es poden convocar reunions extraordinàries sempre que sigui necessària a criteri de la presidència o a petició d'un o diversos membres de la comissió" (...), pel que entenc, en tot aquest procés aquesta comissió no s'ha convocat, si és així, potser m'equivoco, ja m'ho explicarà, i bé, si s'ha convocat, doncs que si ens ho pot confirmar el ministre.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, contestaré a la primera part de més de la UIFAND, i la seva relació amb el FinCEN. De fet jo crec que a l'última sessió ja vam comentar que tant la UIFAND com el FinCEN són membres del grup *Egmont*, que agrupa totes les unitats d'intel·ligència financera i que en aquell marc hi ha els contactes, però evidentment els contactes que fa la UIF en els seus homòlegs, queden al seu àmbit, el Govern no té ni perquè estar-ne informat, ni n'està informat. Per tant doncs, sota els principis internacionals de cooperació internacional, el deure de confidencialitat i de custòdia de la informació que té la UIFAND li pertoca i per tant, entenc que és la situació normal.

Pel que feia el funcionament de la comissió, en tot cas el ministre Cinca pot complementar, si el Sr. síndic ho troba escaient...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, teniu la paraula...

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies, gràcies Sr. síndic.

I en tot cas va perfecte que hagi fet el Sr. Gallardo una referència a la comissió, perquè aquests dies també s'ha creat certa confusió al tomb d'aquesta comissió i em sembla que amb això aprofitaré per poder posar-hi una mica de llum tot i que em sembla que no caldria, perquè són textos legals i que funcionen des de fa molt temps i per tant, un té certa sorpresa quan sent segons quines coses, no?

Efectivament, com molt bé diu el Sr. Gallardo, al Decret de l'any 2008, es crea la Comissió de prevenció de blanqueig. Aquesta comissió té un funcionament regular des del 2008 fins ara, i l'únic que es fa el 2015 és elevar aquesta comissió que ja existia, insisteixo, i tenia continuïtat des del 2008, a rang de llei, aprofitant la darrera modificació que es fa de la Llei de cooperació penal internacional.

Aquesta comissió no té res a veure amb una altra que es va crear en aquest cas a l'octubre del 2014 a una altra modificació també de la Llei de cooperació penal internacional i en la que es crea una segona comissió de seguiment però molt focalitzada amb les llistes de les Nacions Unides pel que fa a persones doncs que estan sota sospita d'actes de terrorisme, i de blanqueig de diners vinculat al terrorisme.

De fet, en aquell moment, les persones que formaven part del Consell General i que van participar del debat entre els quals el Sr. David Rios, per exemple, sabran que vam estar debatent la possibilitat d'ajuntar les dues comissions, en comptes de crear-ne dues, tenir-ne una sola que fes les dues funcions i es va optar doncs, perfectament legítim una manera o l'altra de tenir-les separades vist que tenien un nivell de competències diferent i que no calia que hi hagués les mateixes persones en una i altra.

Pel que fa a la comissió, efectivament aquests darrers mesos també s'ha reunit, concretament, i per remetre'm a les dues últimes reunions, el dia 18 de maig i el dia 25 de maig es va reunir, perquè una de les principals facultats i competències d'aquesta comissió és donar suport a la UIF i traslladar en aquest cas al Govern, les modificacions legislatives que cal dur a terme per complir amb allò que preveu el Moneyval, i per tant, els tres projectes de llei i especialment dos, dels tres que s'han elaborat i que estan ja a tràmit parlamentari per complimentar allò que preveu la quarta avaluació del Moneyval, doncs han estat elaborats des d'aquesta comissió. Que insisteixo va fer les dues últimes reunions el 18 i 25

de maig. Dic dos de les tres, perquè com saben, un dels projectes fa referència al sector assegurador i tot i que també ha estat repassat, ha estat més dirigit des del propi ministeri. Però, en tot cas és una comissió que té continuïtat des de l'any 2008 i que l'únic que es va fer al 2015 és elevar-la, posar-la dins de la Llei perquè és una manera també de reforçar el seu paper però sense que això trenqués la continuïtat en la seva activitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies als dos ministres.

Només per agrair-ho m'ha semblat que el Sr. Saboya explicava doncs que efectivament en algun fòrum sí que podem haver coincidit com a homòlegs però que en tot cas quedava sota el secret de les dues entitats, i per la sensibilitat de la informació que puguin tractar quedava amb una certa discreció a l'INAF i no s'informava en cap cas al Govern.

Per tant, jo demano en tot cas, com interpreta el ministre les funcions de la UIF, la que he explicat abans, que deia que informar l'òrgan que exerceix el poder disciplinari sobre el sistema financer de totes les trameses i dossiers sigui el Ministeri Fiscal, sigui el Govern quan estan implicades entitats del sistema financer.

Llavors la meua pregunta és: això s'entén que si el FinCEN informa, suposadament, a la UIF sobre algun tema que requereix, sobre alguna entitat del sistema bancari, en aquest cas, o financer dedueixo ja que té l'obligació d'informar aquí perquè és una de les seves funcions. En tot cas, la pregunta seria: si entren en cap moment el FinCEN posa en coneixement de la UIFAND un índex de possibles males praxis i, llavors, el FinCEN... perdó, la UIF informa al Govern.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet les comunicacions que tenen la UIFAND amb el FinCEN estan cobertes per la confidencialitat entre les dos unitats. Això és claríssim i, per tant, no hi ha cap comunicació cap el Govern sobre això.

Una altra cosa és que quan la UIF iniciï una acció per portar-ho, per exemple, cap a la Fiscalia, aquí la UIF informa al Ministeri de Finances no perquè hi hagi una dependència jeràrquica, que no hi és, sinó perquè així està previst en la Llei que vostè acaba de llegir. Això s'ha produït en algun cas, eh? Hi ha algun cas en què quan s'ha portat a la Fiscalia doncs, el responsable de la UIFAND ho ha comunicat al ministre de Finances i a l'INAF.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé doncs, passem a la següent pregunta presentada:

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a si té previst el Govern de nomenar un ambaixador als Estats Units.

Fou registrada amb el número 559 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La meua pregunta és molt concreta i és en relació al funcionament del Ministeri d'Afers Exteriors i la plaça que està buida a l'Ambaixada als Estats Units, i volia demanar al Govern: quan té previst nomenar un ambaixador o ambaixadora als Estats Units ja que aquesta plaça està buida des del passat mes de febrer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, doncs vagi per endavant que per l'experiència que m'ha tocat viure i que alguns en aquesta sala també els hi ha tocat viure, ja sigui com a responsables de la política exterior però també membres d'altres governs, hem de ser conscients que per un país petit com Andorra el fet d'assegurar una presència internacional, encara que sigui modesta és certament un esforç particular i aquesta situació que vostè implica, aquesta situació de cobrir de forma eficient doncs, tota la presència internacional que tenim implica una dificultat certa que evidentment no ha de servir d'excusa perquè es pugui cobrir amb la major dilació i també amb la major qualitat professional aquesta absència de presència, però és veritat que és un esforç.

Pot estar segura que el grau d'autoexigència d'aquest ministre doncs ha sigut important en les dos legislatures que m'ha tocat viure, per tant jo crec que en el conjunt de nomenaments si vostè fa un repàs veurà que hem intentat tenir una extrema puntualitat i m'atreviria a dir també que s'ha cobert la part qualitativa també amb bona nota. Ahir vaig tenir l'oportunitat també de cobrir la situació que teníem a Estrasburg, que era una situació també que s'havia allargat uns mesos per raons diferents, perquè a Estrasburg per primera vegada volíem tenir també un ambaixador resident a part del que havíem tingut durant la presidència, jo crec que era important i això requeria buscar un perfil bastant afinat. Bé doncs, ahir vam tenir l'oportunitat de passar per Govern aquesta plaça i, per tant doncs, només em quedaria per cobrir la plaça d'ambaixador a Estats Units.

Bé, no sé com anem de temps en tot cas si hi ha repregunta li donaré més dades sobre les pretensions del ministeri.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per la resposta.

Jo sóc molt conscient que en les qüestions internacionals i evidentment en la que estem passant ara mateix no déu ser senzill.

De fet, la nota verbal dels Estats Units que ens va arribar en relació, a l'agost de l'any passat, ens ha

mostrat també a nosaltres, ens ha generat bastants dubtes respecte a com es gestionen les relacions diplomàtiques des del ministeri, no únicament amb els Estats Units sinó que també genera certs dubtes en el seu conjunt ja que nosaltres, des del nostre Grup Liberal, entenem que la diplomàcia és una eina molt important. La gestió d'un petit país com el nostre i tenim la sensació que en l'anterior legislatura i també potser en aquesta, aquest Govern s'ha centrat molt en tenir una diplomàcia anomenada econòmica però potser ha deixat una mica de banda el que és més les accions polítiques o les diplomàcies polítiques que de vegades s'han d'efectuar des d'aquestes ambaixades.

Curiosament des de la creació del Ministeri d'Exteriors, ja fa molts anys, cap govern d'Andorra ha dedicat mai més del 2% del pressupost global en la partida pressupostària del ministeri, tenint en compte que el Ministeri d'Exteriors cobreix partides importants com són les quotes de les Nacions Unides o d'altres i amb les retallades de l'anterior legislatura en un canvi en el qual vostès lideraven un govern plenament dedicat a una obertura econòmica, a una homologació fiscal amb els països veïns i també amb la negociació continuada de l'acord d'associació amb la Unió Europea resulta que aquest departament també va patir o ha patit unes retallades o com a mínim no ha augmentat el seu esforç pressupostari a l'hora de tenir en compte aquestes qüestions que segurament el que es qüestiona és l'assessorament i altres partides han de ser força importants.

Per tant, m'agradaria potser continuar amb aquesta idea ja que entenem, me n'alegro de conèixer-ho i ja ho vaig veure ahir que per fi seria nomenat o havien pensat en una persona per Estrasburg perquè també era una plaça que estava buida però, continuant amb la pregunta original, m'agradaria que em manifestés mentre tant tenint en compte que la plaça no està coberta des del mes de febrer, que la situació amb els Estats Units empitjora com a mínim en el mes de març en unes relacions, o com a mínim com vostè ha dit abans, s'ha tornat al diàleg entre els dos Estats, que ens ho ha mencionat aquest matí, doncs m'agradaria demanar-li qui se n'ocupa d'aquestes relacions diplomàtiques actualment amb els Estats Units.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, les relacions amb Estats Units no empitjoren al mes de març. Al mes de març succeeix l'afer BPA, però l'afer BPA res té a veure amb les relacions entre Estats Units i Andorra, a més si cal només s'ha de referir als comunicats que emet la pròpia ambaixada a Madrid dient que, justament la crisi no solament s'adreça de forma responsable sinó que el diàleg ha sigut permanent.

Davant del fet de què no teníem ambaixador a Nova York evidentment doncs hi ha una persona que és encarregada del negoci i que és la persona, l'enllaç local si fa falta, però sàpiga també que des del mes de març i concretament amb tot el que feia referència a l'afer BPA vostè es pot imaginar que em vaig preocupar personalment de portar totes aquelles relacions que fossin necessàries des del punt de vista d'Exteriors i podia dir també que, de vegades, extralimitant el que és la meva interlocució d'exteriors amb interlocutors americans que no necessàriament tots eren de l'àmbit del departament d'Estat. Per això, estic segur que a part d'entendre-ho probablement ho agrairà.

Per tant, des d'aquest punt de vista assegurar-li que també la gestió pressupostària que s'ha fet ha sigut una gestió pressupostària que en cap moment no ha afectat la capacitat operativa del ministeri, jo crec que això és obvi i ho pot contrastar amb la gent que treballa al propi ministeri. Una altra cosa és que en el Ministeri d'Exteriors hi havia un cert marge per millorar diguéssim l'eficiència del ministeri, perquè hi havia hagut algunes gestions anteriors que havien donat una màniga més ampla i jo crec que hi havia un cert marge per millorar i he de dir en l'únic patrimoni de millora no s'ha fet durant el govern inclús demòcrata sinó també jo crec que durant el govern socialdemòcrata a la legislatura anterior a l'anterior, doncs, ja s'havia fet un esforç en aquest sentit.

I permeti'm finalment, doncs, assegurar-li de què estic treballant evidentment en poder cobrir la plaça de l'ambaixada a Nova York en els més breus terminis, espero poder-ho fer abans de finals de juliol i per tant estaríem en el tercer mes des de la meua entrada diguéssim com a nou ministre, ja passant el període de funcions. I perquè tingui també vostè i una mica el públic que ens escolti una mica una mesura d'aquesta dificultat que jo deia que hi havia per Andorra de forma a nodrir aquest càrrec, li faré un breu resum d'alguns dels períodes de carència que hi han hagut en el passat sense cap ànim de retreure res sinó de posar en evidència que aquest esforç, doncs, no és fàcil pel govern demòcrata, no ho va ser pel govern socialdemòcrata i tampoc ho havien sigut pel govern liberal.

A Madrid al 2001 el Govern Liberal va estar amb 2 mesos de carència. Al 2009 amb el govern socialdemòcrata, l'ambaixada va estar amb 6 mesos de carència. A París al 2009 amb el govern socialdemòcrata va estar amb 9 mesos de carència. A Lisboa al 2007 amb el govern liberal va estar amb 8 mesos de carència, al 2009 amb el govern socialdemòcrata es va retirar l'ambaixador resident. A Brussel·les al 2005 amb el govern liberal va estar 8 mesos també de carència sense cobrir amb la figura de l'ambaixador resident. A Estrasburg al 2010 amb el govern socialdemòcrata 4 mesos tot i que no era resident, doncs, es cobria a distància o amb ambaixador no resident. A Ginebra al 2001 amb el govern liberal també va estar 4 mesos de carència, el 2009 amb el govern socialdemòcrata 7 mesos de carència.

Això són places que poden semblar més fàcils per que son geogràficament més properes i també l'esforç o el sacrifici que ha de fer una persona de canviar la seva vida, doncs, evidentment ho requereix però li passaré a detallar Nova York per acabar i així també tindrà una imatge completa. Al 2007 el govern liberal va tindre també una carència de 4 mesos, al 2009 el govern socialdemòcrata de 3 mesos i acabaré al 2001 amb govern liberal on la carència de no tenir ambaixador resident a Nova York va ser de 2 anys i 10 mesos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera, per les repreguntes.

La Sra. Judith Pallarès:

Gràcies Sr. síndic.

Bé no sé si la situació actual es pot comparar amb les situacions anteriors i no crec que les carències prèvies puguin tampoc justificar el fet de què encara ara no estigui aquesta plaça coberta. Continuo ratificant el fet de què entenc que això és complicat, però a mi la qüestió diplomàtica em continua preocupant perquè de fet quan nosaltres rebem la informació en relació a la nota de l'any passat, aquest *non paper* perquè acaba d'expressar vostè de que no representa o no expressa una posició formal amb el contingut d'aquell comunicat en el qual s'avisava de la situació de les entitats financeres així com dels organismes de control i altres detalls en el qual els Estats Units urgeix en aquell *non paper* per a actuar i que vostès donen una resposta automàtica sembla ser com alguna cosa molt habitual.

Però a mi m'agradaria demanar en aquest cas, clar si hi ha una continuïtat diplomàtica quan un es veu en aquesta situació? Perquè sembla ser que un *non paper* en aquest cas no li expressa una voluntat o una posició formal d'un estat com els Estats Units però en canvi vostè fa referència continua que els *non papers* manifestat pel govern liberal al 2009 o per exemple el del Govern de Jaume Bartumeu del 2010 cap a la Unió Europea han representat un compromís a la Unió Europea per continuar amb tota una quantitat de negociacions. O sigui, entenc que els continguts d'aquests documents varien i alguns semblen més obligats o no però el que m'agradaria és que ens poguessin expressar fins a quin punt entenen que l'acció diplomàtica amb els Estats Units des d'aquell moment en el qual, bé de moment no ho sé, imagino que dins de la comissió ja que hem inclòs aquest punt s'arribarà a parlar més no? Però si es va fer un seguiment continu d'aquesta nota en relació a donar resposta o només es va enviar una contesta per escrit i no es va posar en contacte amb l'ambaixada a Madrid dels Estats Units?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí.

A veure, la paraula és petició formal, un *non paper* es refereix a una petició formal. Val.

De notes verbals se'n reben 2.000 cada any. De notes verbals d'Estats Units, ara no tinc el còmput al cap però jo diria que només del Consolat general unes 200. I és bastant usual que arribin comunicacions, Estats Units té un seguiment dels temes de seguiment dels drets humans, de seguiment de problemàtiques concretes molt acurat i molt sistemàtic perquè elabora, doncs, informes anuals al voltant d'això igual que fa l'ONU i per tant doncs hi ha moltes notes verbals que són notes que es responen de la mateixa manera que es va fer amb aquesta i que fan referència a quins són els seguiments de recomanacions que es fan, en aquest cas era el Moneyval, doncs en altres casos doncs amb temes relacionats amb l'ONU. Per tant, entrava dins del que és la lògica de què una nota verbal es contesta amb una altra nota verbal precisament a demés amb certa diligència, ho convindrà, i a demés en aquesta nota verbal vist que tocava uns temes evidentment, doncs, delicats i que són d'importància

pel Govern, perquè el Govern ha fet moltes de les accions que han permès primer superar la primera avaluació de la tercera a la quarta l'any 2012 i ara poder fer-ho amb la que tenim sobre la taula. Doncs en aquesta elaboració de la nota hi van participar les autoritats competents que són qui millor poden ajudar-nos a contestar. Per tant en aquesta nota hi van participar i teníem previst de contestar amb alguna pregunta que encara queda, tant l'INAF com l'UIFAND com també la Fiscalia per aquells aspectes que fossin necessaris. Per tant, des d'aquest punt de vista jo crec que es va respondre amb tot detall, amb tota solidesa i amb tota la dedicació que això requeria.

I, des del punt de vista dels contactes que hem pogut tindre amb les autoritats americanes, jo he tingut contactes amb les autoritats americanes, ja sigui amb l'Ambaixador a Espanya, ja sigui amb àmbits bilaterals, abans i després d'aquesta nota, per tant amb tota normalitat. I s'han fet els seguiments d'aquells temes que l'agenda dels dos països portàvem en aquelles reunions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes passem a la següent pregunta:

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a les execucions d'impagaments pendents de cobrament per part del Govern.

Fou registrada amb el número 560 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta que formulo és: quin és l'import total d'impagaments pendent de cobrament derivats de les taxes i impostos gestionats pel Govern d'exercicis anteriors al 2015?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc i a títol purament informatiu per tots aquells que tinguin interès en aquest tipus de dades que sempre són difícils de seguir en el curs d'un debat, dir que les trobaran tant en els informes del Tribunal de Comptes publicats en la seva web com en els informes de liquidació de comptes publicats també en la web de finances.ad a mesura, doncs, que es van tancant els exercicis perquè seria realment complicat ara aquí anar desgranant, jo donaré xifres globals i després allà hi ha el detall que calgui.

Dit això, em sembla també important explicar alguns conceptes que deriven de la Llei de les finances públiques de l'any 96. Aquesta Llei preveu que les despeses i els ingressos es registren en el moment que existeix el fet generador respectivament, sent aquesta base de registre un sistema intermedi que s'atansa més al de meritació que no pas al de caixa. D'acord amb la normativa vigent, l'estat de la liquidació del pressupost de Govern recull de manera diferenciada les despeses i els ingressos liquidats durant l'exercici i els pagats i cobrats, respectivament, també durant l'exercici. Per tant l'aplicació de la normativa vigent quan a la base de registre de les despeses i dels ingressos és simètrica i per tant uniforme i comporta de per si una diferència temporal entre els imports liquidats i els imports pagats pel que fa a les despeses, i els imports liquidats i cobrats quant als ingressos. Aquesta diferència correspon al termini de pagament, dintre del termini legal, pel que fa a les despeses i a la gestió operativa del cobrament pel que fa als ingressos que està condicionada per la modalitat de cobrament. Així doncs, els ingressos es liquiden o registren en el pressupost de Govern en el període o en la data límit del període voluntari de presentació o generació del dret econòmic, d'acord amb els principis de la Llei general de les finances públiques com deia i d'acord amb la normativa aplicable en cadascun dels impostos o taxes. Seguint en aquest procés, si ens referim als ingressos en concepte de taxes i impostos i ens situem al final d'un exercici, al tancament del mateix i al balanç que se'n deriva reflectiran una diferència significativa entre l'import liquidat i el cobrat. Diferència que s'anirà reduint els primers mesos de l'any següent quan es cobraran la major part dels imports liquidats.

Per tant, i a fi de donar una xifra si li sembla el més ajustada possible a la realitat li donaré la data, la dada de l'any 2014, actualitzada a 31 de març de

l'any 2015, de manera que la major part de les taxes i impostos liquidats a 31 de desembre del 2014, ja han estat, per tant, cobrades durant aquest primer trimestre del 2015.

Referint-nos, doncs a aquestes dades i de moment aïllant purament o únicament el que seria l'exercici 2014, després li faré l'acumulat, els drets pendents de cobrament a 31/03/2015 eren de 5.610.477 euros.

Em sembla que el més rellevant, perquè la xifra en si, una xifra en absolut, doncs, pot semblar molt o pot, suposo en funció de qui ho escolta, és que la posem amb context en relació als drets liquidats. És a dir, del total d'impostos i taxes liquidats l'any 2014, que són exactament 340.542.327 euros. Aquests 5.610.000 que a 31 de març encara no s'havien cobrat, doncs, representen un 1,65%.

Perquè ens situem una mica amb magnituds de quin és el nivell d'aquests impagaments en un exercici, en aquest cas el darrer, tancat, que és el del 2014.

Perquè entenc que la seva pregunta és el que demanava, perquè em demana per exercicis anteriors, per tant, entenc que tots.

Si agafem els acumulats d'impagats, doncs, he anat fins l'any 2000 per fer l'acumulat, més enllà em sembla que tampoc tindria massa sentit. Doncs, estaríem parlant de 25.065.918 euros.

I tornem a fer la mateixa relació, això representa un 1,97% del total de drets liquidats durant tots aquests anys, des del 2000, insisteixo, fins a la data.

Penso que això dona una mica l'ordre de magnitud.

Només un darrer aclariment, estem parlant sempre dels imports no cobrats, que fan referència únicament a taxes i impostos. No a altres conceptes que puguin estar al marge de les taxes i els impostos.

I aquí tampoc hi han acumulats uns deutes que poden tenir registrats l'Estat i que de fet el genera el fet de tenir aquests impagaments, que serien els recàrrecs i les sancions que es deriven quan algú no compleix amb la seva obligació de pagar allò que ha generat a través d'una taxa o d'un impost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller per la rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Potser ara amb la seva intervenció m'aclarirà el dubte que ara li manifestaré. Perquè efectivament, doncs, repassant l'execució pressupostària-comptable, a la pàgina 70, doncs, parla o reflexa el saldo a 31/12/2014 com a deutor per drets reconegut. I suposo que aquí fa referència, doncs, que potser hi ha els altres conceptes als quins ara en feia referència, i el saldo en aquell moment és de 40 milions. Quan al mateix moment, l'any l'anterior, estem a 32. Per tant, hi ha un increment del 23%.

I respecte als deutors per drets reconeguts i pel que fa als ingressos corrents a 31/12 hi ha 62 milions, quan hi havia hagut 35. I aquí hi ha un increment del 75%. Entenc que des del 31/12 fins que es fa el tancament això es va reduint.

Però bé, doncs, pel que veig la tendència és com a mínim fins al moment que es tanqui l'any, anar incrementant aquests deutors. Llavors, clar, la meva preocupació, la meva reflexió va en el sentit que, no aquest govern, sinó ja en exercicis anteriors, però aquest govern ha augmentat la càrrega impositiva i la càrrega fiscal. Jo no la comparteixo, evidentment, però ja hi és. Un cop hi és, tan important és posar-la com gestionar-la, i sobretot, com cobrar-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, per això he volgut fer la prèvia i potser m'he estès una mica, però em semblava important, perquè, i és absolutament normal el que vostè acaba d'explicar si ens referim a dades de 31 de desembre, doncs, pot haver-hi aquestes diferències tan notables. Aquestes diferències amb el nou marc fiscal es fan encara més evidents per la pròpia naturalesa de molts d'aquests impostos. I sense anar més lluny, el mateix IGI, doncs, genera que drets liquidats i que formen part de la liquidació 2014, doncs no estan cobrats fins al transcurs del primer trimestre, i per tant, això acaba significant, doncs, quantitats molt importants, fins arribar al cas d'aquests 60 i escaig milions, als que vostè es referia, 62 concretament, si mal no recordo. No tinc ara la xifra aquí al davant.

Però en tot cas, a mi em sembla que l'interès de la pregunta radica en saber, doncs, del conjunt dels drets liquidats, doncs, quants acaben entrant en dificultat de cobrament, no? I això són aquells 5

milions si ens referim a l'any 2014, als que en feia referència abans, 5.600.000, que a 31 de març encara no s'han cobrat, i que per tant, molt previsiblement i agafant una mica l'històric de com es comporta cada un dels impostos, doncs, aquests han entrat ja en dificultat. Normalment, ja molts d'ells estan en procés de constrenyiment, i per tant, si durant aquest procés de constrenyiment tampoc es cobren, acabaran, doncs, a la via executiva. És un xifra, doncs, que es va mantenint bastant regular al llarg dels anys.

En relació a la xifra que vostè feia referència de 40 milions. Efectivament, també, i per això he volgut fer la prèvia, entre aquests 30 milions que serien els 5 més els 25 que són pròpiament els drets liquidats de taxes i impostos des de l'any 2000 que no s'han acabat cobrant, i aquests 40, aquí tenim recàrrecs i sancions que han generat aquests mateixos impostos no cobrats i que per tant, tampoc s'han cobrat. I per tant arriben a aquesta xifra a 31 de març del 2015 de 40.585.000 euros.

Però em sembla important fer la diferència, tot i que al final el que queda registrat és el deute de 40 milions, fer la diferència del principal d'aquest deute, diguem-ho així, doncs, són aquests 30 milions, des de l'any 2000 fins ara, i la resta són derivats, precisament que hi han hagut incompliments.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, entenc, doncs, que pel que fa als impostos que es generen a partir del 2014, i amb l'aprovació de la nova llei de bases tributàries, el que és l'execució, doncs, canvia el procediment. En aquest cas, doncs, se li atribueix o recau sobre el que és l'administració, la responsabilitat, ja no només de la notificació, sinó també de poder executar els cobraments. Per tant, doncs, més responsabilitat, en aquest cas al Govern, perquè aquests cobraments es puguin fer dins de la celeritat possible. Pel que li comentava, jo no sóc partidari dels impostos, el mínim possible, però ja que els tenim, doncs, com a mínim que el Govern els pugui cobrar.

I pel que fa als impostos amb anterioritat o generats amb anterioritat a l'aprovació d'aquesta llei, entenc, doncs, que el Govern té com a mínim una obligació

de gestió, de notificació d'algun tipus, doncs, de cara a... l'execució entenc que recau sobre la Batllia, i per tant, doncs, en canvi, el que és la notificació i el procediment de fer el seguiment, doncs, recau sobre el Govern.

És així?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, efectivament.

Jo crec que vostè ha apuntat ara un tema que em sembla cabdal. La Llei de bases d'ordenament tributari, doncs, engloba moltes qüestions, però una d'elles és donar aquesta capacitat executiva, en aquest cas, al Govern a través de l'Agència Tributària, doncs, per no haver de cloure els processos per cobrar els impagaments a la Batllia. Durant els anys precedents d'entrar en vigor la Llei de bases d'ordenament tributari, això ha generat, ja no només des del Govern sinó també des dels comuns, doncs, un nombre importantíssim de dossiers que han acabat anant a parar a la Batllia. Això genera un col·lapse molt significatiu en aquesta institució. I jo tinc el convenciment que no és la millor manera de poder abordar les gestions de cobrament de tots aquests impagats.

Per tant, efectivament, té també tota la raó, això suposa més responsabilitat i més feina per a l'Administració, per a l'Agència Tributària, però em sembla que ens farà guanyar, i el temps, estic segur, que ens ho acabarà demostrant amb eficiència, amb millorar els números de recobriment dels impagats, i també d'aconseguir, perquè així ho defineix la Llei de bases d'ordenament tributari, procediments més coherents i més àgils a l'hora de notificar tant els períodes de constrenyiment com els recàrrecs, com les pròpies sancions que es deriven quan no hi ha un compliment.

Hi ha un element clau perquè tot això sigui possible, i aquest, ho he explicat en diverses ocasions, està en curs, que és el suport informàtic. Assumir milers de dossiers perquè al final 5 milions d'euros, doncs, cal tenir en compte que en molts casos són taxes molt petites, en quantitat. Per exemple hi ha una quantitat molt significativa d'aquests 5 milions que són taxes de vehicles. Doncs, això vol dir molts centenars de dossiers de quantitat petita, i que pertany generen una feina administrativa molt feixuga més que complexa, i que fins ara s'ha vingut fent pràcticament de manera manual. La

implantació de les noves plataformes informàtiques ens permetrà que a partir del 2016 hi hagi un salt qualitatiu en quant a la informatització de tots aquests procediments, que va amb acord amb el que s'ha fet en la Llei de bases d'ordenament tributari, que penso que ens farà guanyar moltíssim, i també ens farà ser més eficients.

No n'hi ha prou i si vol en altres repreguntes li explicaré perquè penso que tot i així per fer el salt qualitatiu real encara hauríem de fer alguna cosa més, que no està tant en aspectes funcionals sinó en algun aspecte de canvi legislatiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, una repregunta molt breu.

Algun d'aquests imports d'exercicis anteriors han prescrit?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí d'aquests 30 milions?

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Sr. Jordi Gallardo:

Perdó Sr. síndic.

Dels 40 milions que s'apuntaven al tancament i que després vostè matisa que són menys del 31 de març. Però jo li parlo també dels pressupostos d'ingressos corrents d'anys anteriors. Si alguns d'aquests han prescrit?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Els que hagin prescrit, doncs ja han prescrit i aquests estan en curs. La qual cosa no vol dir que jo pugui

tenir una esperança massa gran de què s'acabin cobrant. Si féssim el llistat, hi ha encara impagaments en curs de cobrament dins del procés de la Batllia, de fa anys. No han prescrit perquè es va iniciar el període de les accions per cobrar i per tant es va aturar la prescripció però siguem realistes, a mesura que t'allunyes de l'any en què genera aquell deute, les possibilitats de cobrar també es van reduint moltíssim. I per tant, prescrits o no, de difícil cobrament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, llavors em consta que Govern en aquest cas durant l'any 2014 va rebre un aute per part de la Batllia, doncs es retornaven uns imports pendents de cobrament en relació a taxes de vehicles i d'altres impostos. Per tant, aquests impostos segurament, a no sé que em digui el contrari doncs van prescriure. I si no van prescriure entenc perquè el Govern potser va recórrer, i si no va recórrer i han prescrit, en quin moment s'afloren, i s'hi s'han aflatat, si s'han comptat ja com menys ingressos?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Això és una pràctica certament habitual. El Govern genera el procés, fa l'inici del procés de constrenyiment. Si no cobra acaba generant el procés que acaba evacuant a la Batllia. Hi ha unes notificacions prèvies de les sancions en les persones afectades i la Batllia a partir d'allà executa. En alguns casos, i això insisteixo, ha anat succeint al llarg dels anys, doncs la Batllia et torna dossiers si considera que alguna qüestió dins del procés, ja sigui de notificació del constrenyiment o ja sigui de la sanció, no s'ha fet al seu criteri correctament, o la notificació a la persona afectada no ha estat ben complimentada. Qualsevol dossier que ells interpreten que no ha estat correctament complimentat, te l'acaben tornant. Això en cap cas ha d'implicar immediatament la seva prescripció. El

que vol dir és que el Govern el que ha de fer, l'administració que correspongui és reiniciar el procés allà on la Batllia li notifica que ha estat mal complimentat. I això és en aquest cas el que s'hauria de fer en aquests casos que vostè apunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, li demanaria al Sr. ministre una mica més de concreció. Jo em referia si al 2014 s'ha rebut algun aute per part de la Batllia, retornant impostos i taxes. Si és així, si aquests vinculats a aquest cobrament pendent doncs han prescrit, a no sé que el Govern hagi recorregut la sentència perquè entenc sinó que el temps es posa un altre cop, podríem dir el rellotge torna a comptar, i per tant, els impostos podrien prescriure? I si han prescrit, si s'han comptabilitzat com a menys ingressos vist que no els arribarem a cobrar?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

No li puc dir si aquests que s'ha enviat han prescrit ja, segueix el curs. Si té interès en aquesta informació ja la buscaré. Jo no la tinc aquí quantificada. Ja li he dit que si hagués de tenir aquí la informació dels llistats de tots els anys seria d'un volum exagerat. El procés és aquest que li he explicat. En tot cas, si durant... hi han hagut dossiers que s'han tornat l'any 2014? Sí. I al 2013 i als anteriors vull dir. En quina situació es troba cadascun d'aquests dossiers? Ja li miraré, no ho sé. El procediment hauria de ser en tot cas, hauríem de mirar aquests que hagin pogut tornar al 2014 en relació a taxes de quins anys eren, és el primer que hauríem de mirar. Quasi bé m'atreviria a dir, no m'ho agafin ferm perquè no tinc la dada. Quasi bé m'atreviria a dir que en cap cas fan referència a impostos o taxes del 2014 perquè difícilment taxes del 2014 que encara hagin estat impagades, ja han fet tot el procés de constrenyiment i per tant, difícilment haurien arribat a la Batllia, per tant possiblement són taxes, impostos del 2011, 2012, ho haurem de mirar. En funció de l'any que siguin

haurem de veure si hi ha o no un procés, si han caigut ja en prescripció, i si no evidentment vol dir que s'ha reiniciat el procés allà on s'hagi detectat un problema, si és que n'hi ha hagut. Ja li miraré en detall, no tinc aquesta dada. Quasi bé m'atreviria a dir, en tot cas que no poden ser taxes ni impostos del 2014. Senzillament perquè per calendari no correspondria. Jo diria que tots els impostos del 2014 ja entraran amb els processos d'executius de la nova llei, que per tant entenc que ens facilitarà moltíssim la feina a partir d'ara.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, continuem amb la pregunta número 17:

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa al nombre de contractacions de personal de relació especial.

Fou registrada amb el número 561 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Quines han estat les contractacions de personal de relació especial des del 5 de febrer del 2015 per part del Govern, l'Administració de Justícia, Societats Públiques, Entitats Parapúbliques i de dret públic i altres organismes públics o entitats autònomes les despeses corrents de les quals es financen mitjançant transferència corrent del Govern?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, contesta el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

D'entrada he de dir que no ho acabo d'entendre, però algun motiu hi haurà. Perquè vostè circumscriu la seva pregunta en data 5 de febrer, però en tot cas ja ho aclarirem.

El 5 de febrer el Govern estava en funcions perquè el decret de dissolució vostè ho sap del Consell es va signar ho sap el 16 de gener. Des de la data del 5 de febrer fins la constitució del nou govern no hi van haver cap noves contractacions pel que fa referència a relacions especials.

El que també li puc dir Sr. conseller, és que el nombre de persones que actualment presten els seus serveis com a relacions especials del Govern són un total de 12 persones. Per cert, no sempre passa, un nombre bastant per sota de l'anterior legislatura on el nombre de relacions especials ascendia a 22 persones.

Ara bé, ja vaig dir que en l'anterior sessió, quan se'm va demanar també en una pregunta no similar però que s'hi atansava, que feia notar que el Govern actual tenia això sí més secretaris d'Estat, que l'anterior tenia més ministres i per tant teníem això sí menys relacions especials però alguns secretaris d'Estat havien tingut alguna relació especial en el seu moment. En definitiva, això és el que hi ha Sr. conseller, si ho comparem, i en tot cas jo puc explicar-li amb més detall. Actualment n'hi ha 12, i n'hi havien hagut 22.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller pel torn de rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí només per aclarir. No n'hi han hagut de noves contractacions en aquesta nova legislatura entenc, per les paraules que diu el cap de Govern. És que no ho he entès bé, no sé si m'ha dit que no n'hi ha hagut o que n'hi havia 22, i n'hi ha 12, però aquestes 12 eren persones que ja estaven contractades.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, si ho vol aclarir.

El Sr. cap de Govern:

Sí en tot cas, li especifico millor. El que li acabo de dir és que en l'anterior legislatura on n'hi havia 22 i que actualment n'hi ha dotze. Ara, amb honorabilitat, li explicaré el perquè, no?

A veure, n'hi havia unes quantes, els secretaris dels ministres feien part de relacions especials i aquí, amb honor a la veritat, es va fer un canvi -i també li diré quan el vam fer-, en data 18 de març d'aquest any el Consell de Ministres va adoptar una acord segons el

qual es prorroguen els contractes especials en vigor fins que siguin resolts o renovats pel nou Govern -això és el que li volia dir-, però el més important és que els secretaris de ministres eren càrrecs no regulats per la Llei de la Funció Pública i tenien una relació de relació especial, no? I, per tant, el que vam fer és que van passar a ser, a més de ser de relació especial van passar a ser considerats càrrecs de lliure designació amb un estatut similar al dels directors.

Per tant, si traguéssim aquests secretaris de ministres, que abans eren de relació especial i ara són càrrecs de l'administració assimilats a un director, doncs, se n'haurien d'afegir deu més.

A la seva pregunta, n'hi havia vint-i-dos i actualment n'hi ha dotze, però en aquest apartat que em sembla que també és important que li faci menció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller...

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc, doncs, que n'hi ha dotze i són dotze persones que estan contractades com a relació especial i, que per tant, la contractació de les quals s'hauria d'haver publicat al BOPA pel que estableix l'article 24, de la Llei de pressupost, si són noves contractacions o encara que siguin relacions especials de l'anterior legislatura entenc que se'ls hi renova el contracte i, per tant, s'haurien de publicar al BOPA.

Jo no he estat capaç de trobar la publicació d'aquesta relació de persones, m'agradaria saber per quin motiu no s'han publicat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí. Potser que aclarim com funciona tot plegat i, en tot cas, si no estan publicades al BOPA és un error perquè haurien d'estar publicades al BOPA.

A veure, per entrar una mica més al detall i així aclarir una mica més la qüestió.

Li feia referència abans: en data 18 de març d'aquest any, el Consell de Ministres va adoptar un acord -també és veritat que 18 de març, si vostè ho recorda, potser això també és rellevant, el dilluns 23 és va constituir el Consell General i dimecres, 1 d'abril, i va haver el meu jurament com a cap de Govern-, dic això perquè em sembla que és rellevant amb el que explicaré. En data 18 de març d'aquest any, el Consell de Ministres va adoptar un acord segons el qual es prorrogaven els contractes de relació especial en vigor fins que no fossin resolts o renovats pel nou Govern després de la investidura del Consell General. L'objectiu d'aquest acord, adoptat després de les eleccions generals era garantir una continuïtat entre un executiu i un altre.

Ara bé, la Llei de la Funció Pública preveu en el seu article 8 -vostè ho deu saber-, que els contractes de relació especial finalitzen quan cessa el titular, en aquest cas ministre o cap de Govern que els ha contractat. Per això era important garantir la continuïtat perquè les persones contractades en relació especial tenien encomanades unes tasques i uns dossiers que havien de tenir continuïtat, especialment quan els electors, i per això no els vam cessar, ens havien renovat la confiança en el projecte polític que representem.

A mi em sembla que això era normal perquè no calia aturar el dia a dia del Govern i per tant, en definitiva el que es va fer és que moltes d'aquestes persones van estar reconduïdes i una vegada constituït el nou Govern van estar cessades. En tot cas, no sé si a hores d'ara si el cessament s'ha de publicar al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra o en tot cas, els nous nomenaments sí per una llei que es va votar en aquesta Cambra no fa pas tant temps. En tot cas, si no s'ha fet és obligació del Govern de poder-ho fer i així ho farà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller..

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Potser que ens replantegem una mica la funció del BOPA vist que ja és la segona sessió que fem de control, si se'm permet, i ja hem detectat publicacions que haurien d'estar fetes al BOPA i, vull pensar que per error, no s'han fet. No vull pensar que hi ha altres motius.

La pregunta que li voldria fer és si entre aquestes dotze persones que actualment ocupen càrrecs de relació especial hi ha també la persona que ocupa la vacant que va deixar el cap de Gabinet del cap de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, una vegada constituït el Govern, quan li feia referència a les vint-i-dos persones comparant a les dotze, s'hi tenen d'afegir d'altres perquè després van haver-hi altres nomenaments, no?

Per tant, a la seva pregunta per ser molt clar entre aquestes noves incorporacions hi ha el qui substitueix i de passada aprofito per saludar-lo i sobretot per agrair la gran feina que va fer el Sr. Esteve Vidal, sí Sr. conseller.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller....

El Sr. Jordi Gallardo:

Bé, doncs, a mi m'agradaria que m'expliquéu, si és possible, el cap de Govern sota quina cobertura aquesta persona pot ocupar el càrrec de cap de Gabinet del cap de Govern entès que és un alt càrrec de l'Administració i l'article 6, de la Llei de Govern diu que: tenen la consideració d'alts càrrecs els secretaris d'Estat, el secretari General del Govern, el cap de Gabinet del cap de Govern i el cap de Protocol i en el punt 2, diu que els alts càrrecs han de tenir nacionalitat andorrana, ser major d'edat i no estar inhabilitats o incapacitats per sentència judicial ferma.

Doncs la pregunta seria, si compleix els requisits la persona que ocupa el càrrec per assumir les funcions de cap de Gabinet del cap de Govern?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, potser m'he explicat malament. Vostè la seva pregunta és si substitueix a l'anterior cap de Gabinet de cap de Govern. El substitueix en algunes funcions però no és el cap de Gabinet del cap de Govern, evidentment, perquè ha de ser andorrà.

Per tant, per ser més clars, a hores d'ara, qui el parla no té oficialment un cap de Gabinet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha cap més repregunta passem a la següent pregunta presentada, la pregunta número 18:

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a conèixer per quins motius no es va informar el Consell General del contingut de la nota verbal adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona el 26 d'agost del 2014 referent al règim legal andorrà de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Fou registrada amb el número 564 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposava la pregunta el Sr. Víctor Naudi Zamora.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 27 de maig el cap de Govern ens va trametre als consellers generals còpia de la nota verbal adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona el 26 d'agost del 2014 referent al règim legal andorrà de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme; així com la resposta que el Ministeri d'Afers Exteriors va donar a l'esmentada nota verbal el 22 de setembre del 2014.

En aquell moment, i a pesar de ser d'interès pel Consell General, doncs, podia necessitar canvis en la legislació, el Govern no va informar els grups

parlamentaris de la passada legislatura de l'abast de les referides notes verbals, tant sols ens ha informat aquests darrers dies a resultes de la insistència dels nostres posicionaments i per les declaracions públiques realitzades pel conseller econòmic de l'ambaixada dels Estats Units.

Per això preguntem: atès la transcendència del contingut de les referides notes verbals, ens pot explicar per què Govern ha trigat tant en informar el Consell General i alhora per què no ho va fer la passada legislatura?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, de fet he de reconèixer que em sorprèn una mica que un grup parlamentari constituït per dos exministres del Govern d'Andorra faci una pregunta sobre els procediments de com funciona les notes verbals, eh, i si es trameten o no. Permeti'm que ho comentí perquè vostès haurien de saber perfectament que aquestes comunicacions diplomàtiques entre governs no fan objecte de tramitació ni de comunicació, cap enlloc.

Els governs no en fan divulgació, no tant pel fet que puguin contenir informació delicada o important, inclús que encara no fos així, senzillament perquè les notes constitueixen comunicacions diplomàtiques i, per tant subjectes a confidencialitat i que la pròpia comunitat internacional que les utilitza doncs les utilitza així perquè n'espera que de forma justificada quedin com a confidencials. No cal que li faci referència als articles 24 i 27, del Conveni de Viena que també garanteixen tots els aspectes de confidencialitat sobre la correspondència diplomàtica de 18 d'abril de 1961.

Per tant doncs, des d'aquest punt de vista, crec que és obvi, doncs, que no hi ha d'haver tramitació d'aquestes notes.

Segons com he dit abans i aprofitant en algun moment que parlàvem d'això, la nota verbal en qüestió el que fa és introduir un "non-paper" i segons la pràctica diplomàtica un "non-paper" és un mitjà de comunicació que utilitza un govern per exposar normalment de forma succinta l'estat d'una qüestió o per justificar de forma raonada alguna posició oficial però com he dit abans, mai una petició formal. Per

tant, aquest punt de vista és bo comentar-lo. Clar, com que aquest matí hem tingut una mica el debat sobre això, i és veritat doncs que la pregunta es va situar entre l'entremig entre que vam fer arribar les notes, perquè quedés clar que no hi havia connexió i el propi desmentit que van fer les autoritats americanes, doncs bé, probablement algun aspecte de la pregunta ja queda una mica fora d'actualitat, però bé, si jo li dic tot això, vostè em podria preguntar: "i per què fa vostè publicar la nota?". Bé, la nota la fèiem pública justament per sortir del pas d'aquesta situació. Es va fer també de forma puntual, és la primera vegada que aquest Govern dóna tramitació d'una nota, es va fer de forma molt limitada, evidentment amb gent de confiança, per això es va fer en els presidents dels grups parlamentaris, i per tant, suposàvem que se'n faria el bon ús que pertoca, i ho vam fer també posant-ho en coneixement amb les autoritats americanes, perquè primer de tot, mai havien estat les autoritats andorranes les que havien posat de manifest que existia una nota verbal a l'agost del 2014.

Per tant, des d'aquest punt de vista, entenc que es va procedir com pertocava i que aquestes notes verbals doncs, no havien de fer objecte de cap mena de tramitació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica...

El Sr. Victor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot vull agrair al ministre l'explicació dels *non-papers*, però bé, com es fan? Ja ho sé, vam estar a Govern..., la diferència és que en el nostre Govern hi va haver diferents *non-papers* per quan hi ha qüestions que no són transcendents doncs, no cal informar, però jo crec que en aquesta qüestió, que és una qüestió tan delicada i tan transcendent, jo crec que aquí, sí que tocava haver informat.

Bé, continuo amb la rèplica:

A la passada sessió del Consell General de control al Govern del dia 14 de maig, ens vam assabentar amb consternació que el cap de Govern estant en funcions tenia coneixement de la nota del FinCEN des del dia 4 de març i no a partir del cap de setmana anterior al dia 10 del mateix mes, tal i com ens havia repetit una i altra vegada el Sr. Martí.

El Sr. ministre ens deia que aquest tema l'han tractat i evidentment l'han tractat del període del 4 al 10 de

març, però jo m'agradaria tornar-hi i a més a més jo vull parlar... centrar-ho més amb el període des de l'agost fins el març, no?

Aquest primer reconeixement forçat, ens permet constatar que no ens havia dit tota la veritat als consellers generals.

Però no és tot. Posteriorment, després que jo mateix acompanyat del secretari d'organització d'SDP haguéssim comentat als mitjans de comunicació que les autoritats americanes ja havien alertat el Govern de certs perills en el nostre sistema financer i la seva supervisió i control, el cap de Govern es va veure forçat a reconèixer que a l'estiu 2014 hi havia hagut un intercanvi de notes amb les autoritats americanes. També he d'agrair que ens passés aquesta informació. Però una mica tard...

Segona constatació, que el Sr. Martí no ens havia dit tota la veritat.

Tant és així, que el passat dia 27 de maig ens va trametre, -als consellers generals-, còpia d'aquesta nota verbal, adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona, que porta la data del 26 d'agost del 2014 i la resposta del Ministeri d'Afers Exteriors, datada el 22 de setembre del 2014, al govern americà.

El Govern i els consellers generals que li donen suport han volgut minimitzar el contingut de la primera nota, probablement perquè davant dels fets ocorreguts i la crisi generada, avui s'adonen que es van equivocar en no prendre's tan seriosament com exigia la qüestió.

Considero extremadament greu la lleugeresa amb la qual va actuar Govern en el seu dia, ja que l'advertiment implicava tota la plaça financera, no solament un banc, -que no es parlava justament d'aquest banc-, però implicava tota la plaça financera. I també implicava els organismes supervisors, -cosa que encara per mi es més greu-, supervisors i reguladors, l'INAF i la UIFAND.

Cal que doneu explicacions sobre el fet que l'única resposta, -si és que és l'única-, sigui un *non-paper* en el qual es fa un catàleg d'actuacions que poc tenen a veure amb el ferm requeriment de les autoritats americanes.

Ens preocupa i considero greu que en una qüestió de tal transcendència no se'ns informés als consellers generals amb anterioritat. Com també és una manca de transparència que no s'informés als consellers generals de la passada legislatura.

Una nota d'aquesta importància i amb implicacions tan àmplies, que ja podien aconsellar aleshores modificacions legislatives, -i ho veiem ara aquests dies que s'ha entrat a tràmit aquestes disposicions o

recomanacions del Moneyval, una vegada més fem tard- s'hagués hagut de transmetre als consellers generals i més abans d'unes eleccions generals.

El sentit d'Estat al qual el govern de DA ha estat apel·lant des del 10 de març, i que amb aquests fets està demostrant no tenir, no deu ser prou important com per comunicar informacions crítiques a la resta de forces polítiques del país, tot i reclamant-nos unitat i confiança.

Una confiança que hem perdut davant d'una evident actuació destinada a enganyar i a desinformar la ciutadania.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, potser ara sí que entenc per què vostè ha fet silenci aquest matí i ha esperat ara, a expressar aquest seguit d'opinions que estaria bé que quan llegís alguna resposta tingués en compte alguna cosa que jo li he pogut aportar abans, també ajudaria a simplificar el debat.

Però clar, queda de manifest. Jo crec que aquest matí hem tingut un debat productiu on hem arribat, jo crec, que a aclarir una situació doncs que havia portat molt soroll, jo crec que tothom aquest matí ha tingut a fi de bé de generar aquesta... un clima millor i de què ens puguem focalitzar amb la recerca de solucions, jo crec que aquest matí tots els que han intervingut han sigut part de la solució, hi ha que s'entesta a seguir sent part del problema. Bé, escolti, això és un a opció política, o en cas, una opció de vida també, no?

Jo mantinc el que li he dit, nosaltres... no hi havia cap... no es trameten, no es comuniquen les notes verbals, hi han hagut iniciatives parlamentàries de modificacions de la Llei del Codi penal, i de la modificació de la pròpia llei de cooperació internacional, que si vol les podem comentar abans de la comunicació de la nota verbal i que feien referència a la quarta avaluació del Moneyval. Vostè sap també, suposo perquè també Govern li devien informar que quan es passa una avaluació no es canvia, no s'actualitza el contingut de l'avaluació fins que es va a la propera, i per tant, doncs podrà haver verificat que algunes de les mancances que el Moneyval havia posat de manifest, -el Moneyval, havia posat de manifest-, ja havien fet objecte

d'algunes modificacions el març del 2014, si no recordo malament, també doncs actualitzant la llei en base a les necessitats de l'Acord Monetari i que preveuen doncs, la famosa disposició de control de l'efectiu a l'entrada de les nostres fronteres, o a la sortida de les fronteres de la Unió Europea, amb els famosos 10.000 euros. Bé, per tant doncs, hi han hagut aquestes actuacions abans, per tant, la seriositat hi ha sigut, però hi han hagut les actuacions després. Hi ha hagut al febrer la Llei 2/2015 que es va fer ara al febrer, la Llei 40/2014 que va tenir lloc també abans, per ser absolutament exhaustius, en posterioritat, hi hauria la Llei 40/2014 de l'11 de desembre qualificada de modificació de la Llei 9/2005 i la Llei 2/2015 de modificació de Llei de cooperació.

Valgui a dir, ja que també em permet de... o em qüestiona el seguiment que es fa, o amb la seriositat amb la qual es fa el seguiment de les coses, he rectificat el que he dit abans, a l'elaboració d'aquesta nota de resposta perquè evidentment són temes delicats.... Jo em vaig cuidar personalment de què hi poguessin participar totes aquelles persones i institucions que tenen el millor coneixement del dossier, i en aquest cas, com he dit abans hi van participar tant l'INAF com el UIFAND i també n'havia parlat doncs amb la Fiscalia per aquells aspectes que poguessin ser d'utilitat. Per tant, jo crec que és una nota treballada, vostè l'ha vist, és una nota llarga, detallada altra vegada, és veritat, ella mateixa ho diu, no exhaustiva, perquè com he dit abans un *non-paper* intenta ser succint de totes maneres, de cara a la seriositat, doncs miri, aquest Govern va entrar el maig del 2011 en funcions, la primera setmana ja va tenir de passar pel Consell dos modificacions, una modificació de la Llei del Codi penal i una modificació de la Llei de cooperació internacional, de manera a poder arribar amb unes certes garanties a la quarta avaluació que devia tenir lloc el febrer del 2012, si no recordo malament, però que com que es fa al febrer es feia en base a la situació de maig del 2011, per tant amb una setmana vam haver de fer ja una certa intensitat.

Si no recordo malament també vam portar a ratificació d'aquest mateix consell, jo diria que el 25 de maig d'aquell mateix any, el Conveni de Palerm, el problema sobre la delinqüència transfronterera, per tant doncs, diligència en vam tenir perquè bàsicament això s'hagués tingut de fer abans, tot sigui dit.

Amb això vam aconseguir que de la tercera a la quarta avaluació passéssim de dos *compliant*s a quatre *compliant*s, de quinze *laxily compliant*s a vint-i-dos *laxily compliant*s, i de dinou *partially compliant*s a divuit *partially compliant*s.

Evidentment el resultat per suma, de què els *no compliant*s passaven d'onze a només quatre i permetien passar a la quarta avaluació, i segurament, gràcies a aquestes modificacions, perquè si a demés anem a veure tot el dispositiu de lleis que s'havien votat des del 2007, que és quan va tenir lloc la tercera, al 2011 doncs trobarem tres modificacions importants entre el 2007 i el 2008 però del 2009 al 2010 permeti'm dir que només tinc un text refós de la Llei de cooperació penal internacional i l'aprovació del reglament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per les repreguntes.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans el ministre parlava de què hi ha que s'entesten en ser part de la solució, en altres part del problema. Bé, jo crec que per trobar solucions cal saber els problemes com s'han ocasionat i com se solucionen i això crec que és molt important i en parlàvem aquest matí amb el tema de la comissió especial que potser a la part, però jo continuo pensant que la comissió d'enquesta seria més, seria anar al fons del problema.

Parlava de la diligència anterior quant a l'avaluació del Moneyval del 2011 al 2012 però, és clar, a nivell de la quarta avaluació, estem al 2015, i a partir del 2012 ara tenim de córrer, una vegada més.

A nivell de la part del problema i de la solució jo crec que amb aquesta nota, i per a mi té una transcendència important aquest *non-paper* que vostès minimitzen, jo crec que si s'hagués actuat o s'hagués pres seriosament en el seu dia, possiblement, -dic possiblement no segur-, aquests problemes s'haguessin minimitzat.

Per altra banda, hi ha una qüestió que abans el conseller del Grup Liberal, el Sr. Gallardo ens recordava, hi ha una qüestió que s'ha minimitzat molt. Són les actuacions dels òrgans previsors i controladors, i aquest matí ha reconegut que es van posar en contacte amb la UIF però que no sabien res de la nota del FinCEN i en canvi, el dia 27 de maig, el ministre Portaveu en una roda de premsa deia que donava el seu suport a les gestions que havia fet la Unitat d'Intel·ligència Financera en aquesta qüestió.

I aquí va la repregunta: ens pot dir el Sr. ministre Portaveu a quines gestions es referia? Les gestions de la UIF.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre Jordi Cinca, si voleu contestar.

El Sr. Jordi Cinca:

M'hauria de repassar la roda de premsa del dia no sé què de febrer que m'està dient... Quin dia m'ha dit?

El Sr. síndic general:

Els hi demanaria que no tinguessin diàlegs particulars.

El Sr. Jordi Cinca:

Doncs, el dia que hagi dit, és igual, però en tot cas és una qüestió si em permet de principis i genèrica.

El ministre penso que té dos opcions: una, donar suport als seus col·laboradors, als equips que d'alguna manera estan vinculats al seu ministeri. És veritat que la relació de la UIFAND amb el ministeri doncs, és atípica, no és com la de qualsevol altre departament, la UIFAND com diu la Llei té uns nivells d'independència i autonomia superiors però aquest ministre es reafirma en què donar suport a la feina que s'ha fet en aquest cas des de la UIFAND també la que s'ha fet des de l'INAF i el dia que aquest ministre no doni suport, entengui que els responsables de qualsevol d'aquestes unitats estan fent-ho malament, o no estan actuant responsablement doncs, també actuarà en conseqüència i el substituirà. És així de senzill.

Més enllà d'una qüestió concreta en la que jo en aquest moment no sóc capaç de recordar la roda de premsa, però no em costa gens dir i repetir-ho ara en tot cas que la UIFAND i tots els seus professionals han tingut i tenen el suport del ministre igual que el tenen tots els membres de l'INAF en tota aquesta qüestió i en la seva actuació genèrica des de què, almenys, el que els parla és ministre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, és important que aprofundim. Aprofitem aquesta sessió de preguntes per saber realment quins són els passos que s'han fet, què és el que ha fallat i jo crec que abans parlava el Sr. ministre d'Exteriors de la confidencialitat, i evidentment la confidencialitat és important però també el Consell General s'ha de respectar i la confidencialitat també hi és. Sabem tots els límits que tenim.

Tornant a aquesta roda de premsa del 27 de maig, el ministre Portaveu també va dir que no hi havia hagut cap comunicació de la UIFAND amb el FinCEN sobre el cas BPA. Ens pot dir el Sr. ministre com sap que no hi ha cap comunicació entre la UIFAND i el FinCEN americà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

A veure... És que em sembla que vol entrar en una dinàmica que, d'altra banda no em sorprèn, que és la de la confusió permanent. És una actuació ja habitual per part del Sr. Naudi aquests darrers mesos.

Però, en tot cas insisteixo, jo ara sense tenir el text d'aquella roda de premsa, la transcripció d'aquella roda de premsa el que vaig dir és que la UIF o la UIFAND havia tingut doncs possiblement molts contactes amb el FinCEN dels quals jo no tinc coneixement i que des de la data en qüestió hi havia hagut -perquè així ho vaig demanar- cap notificació explícita en relació al tema BPA.

Com ho sé? Senzillament ho vaig demanar al responsable de la Unitat, no perquè m'expliquéss el contingut sinó simplement per saber si hi havia hagut i, doncs, m'ho va clarificar en aquests termes.

Però en tot cas, insisteixo, i ho vaig -em sembla- dir diverses vegades en aquella roda de premsa: les notificacions que la UIF pugui tenir amb tots els seus homònims a qualsevol país segurament són nombroses sobre multitud de qüestions que entre aquest tipus d'unitats es poden preguntar i compartir informació, i el Govern no té de tenir el contingut explícit. És la pràctica habitual, és la manera de funcionar i és el que permeten aquests organismes nacionals poder participar dels organismes internacionals que els encabeixen i que només se'ls encabeixen òbviament si compleixen amb les normes

de comportament, i de conducta, i de cooperació que estan definits en aquests organismes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Quant a aquest matí que hem tingut també preguntes referents al període aquest del 4 de març al 10 de març, no m'ha quedat clar, no sé si s'ha explicat prou detalladament, en quin moment Govern va informar la UIFAND de què hi havia aquesta nota del dia 10, entre el dia 4 i el dia 10.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Es va informar a l'INAF, a la UIFAND i a la Fiscalia entre el dia 4 i el dia 10 -UIFAND probablement devia ser el dia 5 o el dia 6, ara mateix no ho recordo de memòria, però entre el 4 i el 9, entre el 4 aniria jo i el 8 que és un diumenge- es van informar als tres.

De fet, es va informar a la màxima responsable de l'INAF, al màxim responsable de la UIFAND i al Fiscal General.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la pregunta següent:

19- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a conèixer per quin o quins motius no es publiquen les estadístiques de visitants des de fa uns quants mesos.

Fou registrada amb el número 565 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Habitualment el Departament d'estadística feia públic a mitjans del mes l'estadística de visitants del mes anterior. La sèrie d'aquesta estadística de visitants que pot consultar-se en la web estadística.ad remunta fins al gener del 1999. A partir de l'any passat la publicació d'aquesta estadística va esdevenir erràtica i per exemple al octubre del 2014 es van publicar les estadístiques de visitants del juliol, agost i setembre del 2014. Al desembre 2014 es van publicar les estadístiques de visitants de l'octubre i novembre del 2014. Des d'aleshores no s'ha tornat a publicar cap mena d'estadística de visitants. No tenim doncs, a dia d'entrada de la pregunta, cap dada oficial de visitants del desembre 2014 fins al maig del 2015, en total uns sis mesos.

Per això preguntem: ens pot aclarir el Govern quina és la raó per la qual s'ha deixat de publicar l'estadística de visitants i si té previst el Govern tornar a publicar l'estadística de visitants?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc Sr. Naudi dir-li que a hores d'ara el que tocaria és publicar 5 mesos, no 6 mesos perquè les estadístiques, com bé sap, de visitants es publiquen la segona quinzena de cada mes. Estem a la primera quinzena de juny amb la qual cosa a hores d'ara tocaria haver publicat dels mesos de desembre a abril i no de desembre a maig.

Dit això en primer lloc li contestaré a la segona pregunta. El Govern tornarà a publicar l'estadística de visitants la propera setmana. El proper dimarts en el marc de la presentació del balanç de la campanya del passat hivern es farà un primer balanç de les entrades de turistes del desembre fins a l'abril, com hem anat fent regularment temporada turística rere temporada turística, des de l'inici de l'anterior

legislatura al 2011. Posteriorment també la propera setmana el departament d'estadística publicarà les estadístiques mensuals detallades de les entrades de visitants per aquests 5 mesos que estan pendents de publicar.

Perquè hem deixat de publicar l'estadística des del desembre fins al maig?

El motiu és que el departament d'estadística amb l'acord del Ministeri de Turisme i Andorra Turisme va considerar oportú el mes de desembre passat implementar canvis en la metodologia de càlcul del nombre de visitants que entren al país per millorar-ne l'estimació. I vull insistir en aquest punt. La dada del nombre de visitants que entren a Andorra és una estimació. No comptem els visitants un per un sinó que el departament d'estadística es basa en l'anàlisi de diferents fons d'informació, algunes d'elles obtingudes a través d'enquestes amb mostres de visitants.

Per definició una estimació sempre és millorable. Aquests darrers dos anys vàrem detectar justament que podíem millorar en les tres estimacions següents dins de tot el procediment de càlcul per obtenir el nombre de visitants. En primer lloc en l'estimació de la distribució dels tipus de vehicles que entren per les fronteres. És a dir, quants vehicles entren lleugers, quants camions, quants autobusos, quantes motos, etc. entren a Andorra. En segon lloc en l'estimació de la distribució dels tipus d'autobusos que entren per les fronteres. És a dir del nombre d'autobusos que són de línia regular i el nombre d'autobusos que són discrecionals, ja sigui autobusos andorrans, ja sigui autobusos estrangers. I finalment en tercer lloc, la tercera modificació és l'estimació del nombre de visitants de nacionalitat no espanyola que entren per la frontera de Sant Julià de Lòria amb cotxes de lloguer de matrícula espanyola, que tot i representar un percentatge molt baix del total de visitants fins ara no es comptabilitzaven.

A la vegada, un cop vàrem decidir, a finals del 2014, dur a terme aquestes millores era recomanable avaluar durant uns mesos si les noves estimacions obtingudes eren prou consistents abans de publicar-les. El més lògic hauria estat validar les noves dades en un període màxim de 3 mesos però concretament aquest hivern, de tothom és sabut, hem tingut dos variacions significatives respecte al 2014 pel que fa als fluxos de visitants que entren a Andorra. D'una banda una reducció important dels turistes russos i d'altra banda el tancament de l'accés amb França durant més de 10 dies, concretament al mes de febrer i al mes de març. Per tant, vàrem considerar oportú esperar l'acabament de l'hivern per acabar de validar aquests canvis metodològics.

I, per acabar, també el voldria informar que a la tardor, a la tardor vinent, tenim previst una nova revisió d'aquesta metodologia atès que disposarem d'un nou sistema de comptatge per càmeres de les entrades de vehicles per les fronteres que, de ben segur, ens permetrà ser encara més precisos en aquestes estimacions d'entrades de visitants.

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. subsíndica, perdó.

(El Sr. síndic general s'ha absentat de la sala)

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Víctor Naudi, està en el seu temps de rèplica.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, primer de tot agrair les explicacions del ministre. També valorar que la propera setmana diu que publicaran tots aquests seguits d'informacions, doncs, no sé si és casualitat o no ha donat els motius. Però bé jo crec que a banda d'aquests motius també s'hagués pogut fer mantenint el procés iniciat perquè el sector del turisme necessita aquestes informacions i jo crec que quan estan acostumats no es pot tallar aquesta dinàmica.

Em permeto llegir el que és la rèplica perquè tinguem tots clar una mica la finalitat de les estadístiques que vam més enllà de les de turisme.

"Les estadístiques públiques són un servei públic com diu, la finalitat del qual és donar a conèixer la realitat econòmica, geogràfica, social, cultural, mediambiental, sanitària, demogràfica i territorial del país que permeti posar a disposició de la societat informació completa, objectiva i imparcial. Tenen per objectiu programar l'activitat pública al servei de la ciutadania, millorar de forma significativa les possibilitats de l'actuació política sobre els fenòmens que condicionen aquesta realitat, i avaluar l'impacte de les polítiques aplicades. I, al mateix temps, proporcionar informació als ciutadans, a les institucions i a les entitats privades que els permetin millorar les seves actuacions."

És l'exposició de motius, no m'ho he inventat, és l'exposició de la Llei 2/2013 de la funció de l'estadística pública. No publicar durant 5 mesos, gràcies per l'ajustament, l'estadística de visitants és un incompliment flagrant d'aquesta Llei que va ser presentada pel seu Govern i votada, per unanimitat, pel Consell General en la passada legislatura. L'estadística de visitants és una dada molt important per la definició de polítiques públiques. També ho és

pels ciutadans, per avaluar aquestes polítiques i definir les seves actuacions. Una Llei d'estadística que, per cert, pateix reiterats incompliments des de la seva entrada en vigor. No ho tornaré a dir, ja ho he dit abans pels terminis doncs no s'ha complert el punt 12 de l'article 4 de la Llei 2/2013 que diu: "Oportunitat i puntualitat: Les estadístiques públiques s'han de difondre oportunament i puntualment."

Ni oportunament ni puntualment, les estadístiques de visitants s'han presentat quan li ha convingut al ministre de Turisme. Aquí també anem a un altre incompliment de la Llei que diu en el seu article 23.1: "Els resultats de les estadístiques públiques d'interès per a Andorra els fa públics el Departament d'estadística, de manera que adquireixen caràcter oficial."

¿Quantes vegades hem vist el ministre de Turisme i el gerent d'Andorra Turisme presentant les estadístiques de visitants abans que es fessin públiques i oficials? No cal repassar l'hemeroteca.

Entre els incompliments més genèrics d'aquesta Llei trobem per exemple que l'informe de la qualitat estadística, a l'article 20.2, que s'havia de presentar al Consell General el 31 de gener de cada any no s'ha presentat ni al 2014 ni al 2015. Ni tampoc s'ha presentat el Pla d'estadística 2014-2018 que el Govern hagués hagut d'aprovar el setembre del 2013 i que s'hagués hagut d'aprovar al Consell General. Recordem que la Llei donava 3 mesos a partir de la seva publicació al BOPA per adequar l'activitat estadística.

Gràcies Sra. subsíndica.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. Víctor Naudi.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sra. subsíndica.

Bé, Sr. Naudi tampoc cal fer una qüestió d'Estat de no haver publicat durant aquests mesos entre altres coses perquè no caminem a cegues. Temin un altre indicador que no hem deixat mai de publicar que és molt més fàcil de calcular que és l'indicador d'entrades de vehicles i entre altres de turismes. Hi ha molta correlació entre els dos indicadors i la veritat és que aquest està publicat i està publicat fins, si no recordo malament, fins a l'abril d'aquest any. Si es segueix aquest de ben segur que quan publicarem, ja ho podrà veure la setmana que ve, les dades d'entrades de visitants hi ha una correlació molt alta

i uns resultats molts similars. Jo el que sí que li puc dir, el que sí, per fer una mica d'autocrítica, és que com a mínim el que hauríem hagut potser de fer és informar de la no publicació i dels motius abans. Això ho reconec. Bé han sigut uns mesos, ja ho sabem tots, confusos pels diferents esdeveniments que hi han hagut i potser sí que on hem comès l'error és en no publicar. I també li vull dir, i tampoc aquí en faré una explicació extensa perquè ens allargaríem massa, que després del PIB, i potser aquí el ministre de Finances em confirmarà el que li diré ara, després del PIB segurament és la dada més complicada i més diria complexa de calcular. Perquè entren molts paràmetres en joc, molts paràmetres a nivell de càlcul d'entrades de vehicles per diferents tipus, de taxes d'ocupació per vehicle, ja sigui cotxes, ja sigui vehicles turismes, ja sigui autobusos. De nombre de persones que van en aquests autobusos i amb aquests cotxes. Per fronteres, per dies diferents de l'any. És a dir, realment el procediment i les fases del procediment són molt llargues i el que sí que està clar és que el nostre deure com a ministres i al final receptors d'aquestes dades de màxim seguiment, és veritat, per avaluar els resultats de les polítiques turístiques, si veiem, ja sigui nosaltres, ja sigui el departament d'estadística, alguna ineficiència en aquest càlcul jo crec que l'hem de posar de manifest i hem de buscar sempre la millora d'aquestes estimacions i és el que estem, el que ja es va fer a principis de la legislatura i el que estem fent actualment. Que això provoca un retard, doncs, jo crec que és millor que provoqui un retard encara que potser incomplim la Llei però en definitiva és per un millor seguiment d'aquestes dades. Llavors jo entenc que aquí la responsabilitat és aquesta i crec que passa per davant de potser complir els terminis. Però també li tinc de dir que això no ha de ser cada any està clar. Llavors també hem de fer l'esforç aquest any, hem de fer l'esforç aquest any i ja li he dit abans que encara hi ha una segona revisió a finals d'any quan tinguem la nova màquina de comptar de vehicles per càmeres que serà molt més precisa que les espigues que tenim actualment, les espigues electromagnètiques que tenim actualment a les carreteres per mesurar les entrades de vehicles. El sistema de càmeres serà molt més precís i jo crec que guanyarem molt en fiabilitat.

Dit això, és cert que el Pla d'estadística encara no s'ha publicat però segons m'ha informat el departament d'estadística els propers mesos sí que ja s'aprovarà aquest Pla d'estadística pels propers mesos, sí que s'aprovarà aquest pla d'estadística pels propers anys.

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. subsíndica general:

Gràcies Sr. ministre.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sra. subsíndica.

Doncs, veig que hi ha una previsió, però és clar, tot i així, també crec que a banda de les previsions a nivell de turisme, doncs, la Llei de l'estadística, deia abans, va molt més enllà i també cal el compromís d'aprovar un informe al Consell General, un informe anual, cada any. I després fer un pla d'estadística cada 4 anys.

El 2013 es deia, des del departament amb una resposta escrita, una demanda d'informació, que les noves operacions d'estadística que preveuria el projecte de Llei del pla d'estadística que s'ha de fer, que està pendent del 2014 al 2017, estem al 2015, és clar, destacaven que aquí a dins també, s'ampliaria el cens de població, el d'unitat domiciliàries, la formulació de la comptabilitat nacional i el registre estadístic d'empreses i la modificació de la classificació d'activitats econòmiques. Tampoc no s'ha fet. Simplement per recordar-ho.

La repregunta que faria, es pot comprometre, el Sr. ministre, que les estadístiques seran presentades pel Departament d'Estadístiques, primer com marca la Llei i després ja es faran les valoracions des del Departament de Turisme en roda de premsa?

Gràcies.

(El Sr. síndic general s'ha reincorporat a la sala)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Evidentment que em puc comprometre, però també posaria com afegit, que si creiem des de turisme que hi ha alguna dada que no acaba d'entre cometes, quadrar amb la percepció que podem tenir de com ha evolucionat el turisme algun mes, ens reservem la potestat de posar-ho de manifest al departament perquè revisi les dades.

Quan vostè manifestava que al 2014 hi va haver alguns mesos que no es va publicar, és perquè justament des de turisme vam demanar una revisió perquè alguns mesos les dades no ens acabaven de quadrar amb la percepció que podíem tenir de com

haviem anant aquells mesos. Al final, evidentment es fan les revisions i acatem les dades de turisme... perdó les dades d'estadística. I ja sap vostè ben bé que per exemple a l'estiu passat, i vostès es van encarregar de posar-ho molt de manifest. Van tenir un mes d'agost molt negatiu, i bé que es va publicar.

Llavors, evidentment el compromís hi serà, però també hi ha un compromís ferm per part nostra, justament d'això, d'una vegada per totes tenir el 2015, jo crec que unes dades, i repeteixo amb tots els elements nous tecnològics que tindrem més fiables, de poder tenir una sèrie molt estable. Si la tenim estable i creiem que és prou fiable, jo crec que a partir del 2016 no hi haurà cap inconvenient en poder-los publicar cada mes. De fet els problemes que hi han hagut o les revisions han sigut al 2014. Si remunta enrere, l'estadística es publicava gairebé cada mes, amb la qual realment no ha sigut una legislatura anterior permanent de no publicacions, sinó que hi han hagut algunes modificacions durant el 2014.

I només per justificar una mica el retard del pla d'estadística, que de vegades, és veritat, i això potser és culpa de tots plegats, marquem uns terminis per fer els reglaments molt ambiciosos i que després no s'acaben complint, tot i que es fan els reglaments però no s'acaben complint.

En aquest cas, cal arribar amb acords amb tots els departaments de Govern per cedir dades i per cedir també l'anàlisi i la publicació d'aquests indicadors de cada departament. Això són paraules majors, és a dir, pensí amb tots els departaments que hi ha al Govern. Molts departaments d'aquests ja tenen un seguiment estadístic molt avançat, i evidentment, el que es vol és intentar centralitzar tot això per major eficiència de l'Administració.

És per aquest motiu sobretot que aquest pla d'estadística encara no s'ha aprovat, però està en vies de fer-ho els propers mesos, per la complexitat, diríem, d'aquest traspàs de dades de molts departaments i d'indicadors cap al Departament d'Estadística.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Entenem la dificultat que ens expressava el ministre, en ampliar a altres departaments, però bé, també el 2013, doncs, es va dotar el departament de més mitjans.

Volia formular una repregunta més concreta, diu: ens pot confirmar, el Sr. ministre, si el gerent d'Andorra Turisme té per contracte algun bonus salarial relacionat amb el nombre de visitants o de turistes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si voleu contestar.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, contestaré ràpidament.

Jo diria que sortosament té aquest bonus, sortosament, cosa que no tenien abans els anteriors gerents. Ho he dit moltes vegades ja, en diferents presentacions, dins la política retributiva d'Andorra Turisme, des del director general fins a qualsevol tècnic, una part del salari el tenen variable i indexat a l'entrada de visitants, però amb una ponderació molt més alta pel que fa als turistes que pel que fa als excursionistes, i pels que vénen a Andorra i pernocten.

És l'únic indicador que tenim per poder pagar una part variable. Jo crec que això és positiu, és motivador, no? Si fas una feina, ja sigui comunicant, ja sigui comercialitzant l'oferta d'Andorra a l'estranger, ja sigui fent esdeveniments per captar més turistes, si els turistes creixen, tot l'equip d'Andorra Turisme sap que això repercutirà en un plus de salari. Llavors jo no li veig el problema, Sr. Naudi a aquesta política retributiva que vam implantar quan vam entrar al 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, responent a les explicacions del Sr. ministre, entenc que en una empresa aquests incentius poden anar bé. Però tenint en compte,

doncs, que pel departament d'Estadística, Andorra Turisme és un interlocutor que treballen conjuntament i tal com diu la llei, hi passen informació, hi participen, doncs, aquí plantejaria una altra repregunta.

No creu el Sr. ministre que aquest tipus d'incentius, tenint en compte que l'avaluació de les estadístiques hi ha de participar Andorra Turisme, no hi pot haver un conflicte d'interessos?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gens ni mica. Que quedi clar que el que fem des del ministeri, ja sigui des d'Andorra Turisme o des del mateix ministeri, és una vegada se'ns envia les dades és valorar-les i, en principi, sempre les acatem i les considerem positives. Però a vegades, insisteixo i repeteixo, nosaltres estem permanentment en contacte amb el sector, molt sovint els inputs que et donen, sector comercial, sector de la neu, sector hotelier, et donen uns inputs durant el mes. I si algunes vegades aquests inputs són negatius o són positius i les dades diuen el contrari, jo crec que és positiu, com a mínim, dir al departament "reviseu-vos bé aquestes dades perquè em sembla que potser no són correctes".

Evidentment després es revisen i es mantenen o de vegades es reajusten si es considera oportú fruit que s'ha trobat alguna mancança. I punt. No hi ha res més a dir. No manipulem cap dada, si aquesta és la seva, diríem, intenció dins la seva pregunta que ens vol manifestar, no? No hi ha res d'això.

Jo diria que en aquest cas tenim certes competències de turisme, alguns de nosaltres, amb els quals m'incloc jo mateix, de formació estadística, que intentem posar-la a disposició també del Departament d'Estadística, quan podem i quan ho creguem necessari, i al final quatre ulls hi veuen més que dos, Sr. Naudi. I apliquem aquesta premissa amb les dades de turisme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha més preguntes passem a la pregunta següent, que és la número 22:

22- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a la nota verbal adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units a Barcelona el 26 d'agost del 2014.

Fou registrada amb el número 568 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El cap de Govern va trametre per carta als representants dels diferents grups parlamentaris una còpia de la nota verbal adreçada al Govern pel consolat General dels Estats Units a Barcelona el 26 d'agost del 2014.

La tramesa es va produir arran de la difusió d'un vídeo en què el Sr. Anton Smith (delegat d'affers econòmics de l'ambaixada d'Estats Units a Espanya) assenyalava en el marc d'una conferència en relació al cas de Banco de Madrid i preguntat per l'actuació del FinCEN a Banca Privada d'Andorra que els Estats Units ja havia advertit a Andorra de la seva preocupació en relació a la lluita contra el blanqueig per via d'una notificació oficial.

Vist que aquesta informació -posa entre parèntesis (novament), perquè hi ha hagut una pregunta que ha estat retirada anteriorment, a la que al·ludia una informació que no havia sigut comunicada, que era la informació del 4 de març- havia estat amagada pel Govern i la transcendència fatal que aquesta podria haver tingut sobre el futur de BPA.

Es demana: quin va estar el seguiment de les recomanacions i exigències efectuades pels Estats Units d'Amèrica en la mateixa i sobre si varen existir contactes formals o informals previs o posteriors a l'emissió de la mateixa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre d'Exteriors, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé s'ha donat lectura a la pregunta, entenc segurament que la lectura o la redacció podria ser diferent avui amb el fruit del diàleg d'aquest matí, i per tant, segurament no parlàriem d'amagar i possiblement segurament aquest lligam i aquest transcendent impacte que podria haver tingut sobre l'afer BPA no hi figurarien tampoc. I per tant, entenc que així segurament ho comparteix, però bé és evident que ja que s'ha llegit la pregunta tal com era, també he de contestar en aquest aspecte perquè com ja he dit aquest matí i ja ha quedat suficientment establert, inclús les pròpies autoritats americanes van comunicar sobre aquestes recomanacions de nota verbal, les quals aquest senyor va fer referència, dient que aquestes recomanacions tenien un caràcter general. De fet, aquestes recomanacions el que fan és reprendre les conclusions del Moneyval que també figuren en tots els informes del Moneyval, que cap recomanació estava específicament vinculada a cap cas penal que estigués en fase d'investigació ni a cap institució financera concreta d'Andorra, i que els comentaris d'aquesta persona el 21 d'abril no estaven relacionats amb l'actuació de la secció 311 presa contra BPA. Per tant, des d'aquest punt de vista era útil perquè així ho requereix la situació que insistís amb la desvinculació total i absoluta tal com ho fan les autoritats americanes.

Pel que fa al seguiment de la nota verbal, vostè té el contingut de la resposta que vam fer. Com he dit abans també perquè la conversa o el debat ha portat a facilitar aquests tipus d'arguments o d'informació, doncs aquesta nota que evidentment toca una matèria que, ja ho he dit abans, hi ha una estadística de notes verbals molt nombroses, però evidentment quan arriba una nota verbal, el ministre sempre verifica les respostes i quan veu que tracta d'una matèria delicada com era el cas, em vaig preocupar personalment de què la resposta fos del tot detallada, tota treballada i que aclarís al màxim quina havia sigut l'acció del Govern en aquesta matèria perquè com vostè sap i he intentat explicar abans, els del Moneyval quan vostè va passant diguéssim les diferents fases entre una avaluació i una altra, malgrat vostè hagi fet o un govern hagi fet algun progrés, no es veu reflectit en el document perquè el document sobre el qual es comunica sempre és el document de l'avaluació anterior. Per tant, per això jo crec que convenia fer la recapitulació de totes les accions que el Govern havia emprès i per tant, com a seguiment d'aquesta temàtica, jo crec que valia el cas. Ho he fet breument en alguna pregunta anterior, per tant no reprendré.

Pel que fa al seguiment d'aquesta matèria, amb posterioritat hi va haver dues modificacions a la llei, com he dit abans. No tenim perquè vincular això

amb la pròpia nota però sí que és veritat que amb la dinàmica de seguiment que hi ha hagut en aquesta matèria durant tota la legislatura, doncs hi va haver la modificació de la Llei 40/2014 també amb posterioritat. Aquesta el que feia era adaptar noves recomanacions del GRECO, ampliava també una adaptació sobre el marc de la Unió Europea provinent de l'acord monetari que s'havia d'implementar ampliant la figura del comís, o especificant la figura del comís ampliat, i també amb temes relacionats específicament a recomanacions del GAFI relatives a augments de penes i principalment a temes relacionats amb penes d'inhabilitació i després com he dit abans també, la modificació de la Llei 2/2015 que també es va produir al 15 de gener. Aquest cas també de la llei de cooperació penal internacional. Per tant, doncs el seguiment de la temàtica es va fer com a seguiment de temàtica, no necessàriament lligat de forma directa amb aquestes notes, però jo crec que la contesta era prou treballada i com he dit abans hi havíem participat totes les autoritats competents perquè crec que vam entendre que així ho requeria. Des del punt de vista de les trobades formals o informals que hem anat mantenint amb les autoritats americanes, abans i després de l'agost, i entre una cosa i l'altra vam tenir a més el plaer de tenir la visita de l'ambaixador americà aquí a Andorra per la signatura de l'acord sobre Fulbright i per tant com he dit abans les relacions entre ambdós països s'han desenvolupat amb tota normalitat en aquest període com havia sigut abans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar pròpiament amb el que és el torn de rèplica, voldria fer un parell de matisacions que després també m'ajudaran en el torn de rèplica. Potser m'allargo una mica més dels quatre minuts, en tot cas ho faré en detriment de posterior repreguntes, però crec que és qüestió d'explicar bé el plantejament en relació amb aquesta pregunta.

Vostè diu que hi ha una informació que no és amagada, és cert que tot i la importància de l'afer BPA i de les moltes reunions mantingudes en algun moment se'ns hagués pogut informar durant les reunions que vam mantenir de manera intensa. Tornem als calendaris del dia 10, 11, 12, 14, 17, tots

els dies que ens vam anar veient. Vostès no informen fins que quasi bé es veuen obligats, és a dir l'aparició del vídeo amb les declaracions que fa el Sr. Anton Smith els forcen a donar-nos aquesta informació perquè altrament la pressió mediàtica hagués estat massa elevada.

Després vostè potser arriba a alguna conclusió i no el voldria desdir, alguna conclusió un pèl precipitada sobre el bon to d'aquest matí, sobre algunes de les argumentacions fetes entre el dia 4 i el dia 10. Però nosaltres pensem que aquesta nota enviada el mes d'agost té una rellevància realment important. I no només pel contingut literal de la nota, de la seva nota i de la seva contesta de les relacions que puguin tenir amb els Estats Units més o menys fluïdes sinó pel contingut real del que diu, i els impactes del que diu. I ara si em permet analitzarem alguns dels elements del que diu aquesta nota, i em sembla que de fugir de responsabilitats absolutament, segurament avui tampoc ho solucionarem i segurament haurà de ser en el si de la comissió avui constituïda que podrem tenir les explicacions. Però a mi em sembla que voler defugir absolutament de responsabilitats polítiques en aquest sentit, segurament no pertoca.

La nota parla d'importants mancances a nivell de les entrades d'efectiu, que aquesta sí que va ser solucionada mitjançant una modificació legal, però apunta a elements importants, importants vulnerabilitats i mancances del nostre sistema legislatiu.

En primer lloc, en quant al reporting amb les transaccions amb efectiu, amb els sistemes d'informació de les imposicions amb efectiu, i la nota parla de què aquesta mancança, aquestes vulnerabilitats no permeten identificar la realització de procediments il·lícits. La nota també parla de les mancances dels sistemes de supervisió de les quals diu que se situen, -i de supervisió de control-, que de les quals diu literalment: "que es situen molt per sota, o bastant per sota", segons la traducció que es vulgui fer de l'anglès dels estàndards internacionals.

No hem d'oblidar que el sistema financer és un sistema, un sector com estem veient aquests dies que pot tenir un impacte enorme sobre l'economia. Per això hi ha institucions com la UIF, l'INAF destinades exclusivament a controlar les seves activitats. Perquè una problemàtica al sector financer com estem veient aquests dies, pot tenir un impacte enorme sobre la nostra economia. Per tant, la raó de ser d'entitats com la UIF i com l'INAF no és altra que la d'evitar problemàtiques com la que hem tingut. No és altra que la de detectar situacions, operacions il·lícites. Els Estats Units, i jo no crec que sigui qüestió d'entrar en la literalitat de les

comunicacions en el que s'hagi dit, els Estats Units alerten, i el Moneyval alerta sobre mancances importants, i per tant, els responsables polítics, el cap de Govern, el ministre de Finances, el ministre d'Exteriors que també té un paper actiu en tota aquesta gestió, han d'assumir que molt probablement la feina d'aquestes institucions, doncs en aquests darrers anys no ha estat a l'alçada del que és la seva funció, que és la de prevenir, la d'actuar en casos de bloqueig de qüestions de blanqueig i d'evitar que una entitat es trobi en la situació que es troba BPA:

Per tant insisteixo, voler defugir de tota responsabilitat política per als quins han estat els responsables d'unes modificacions....

Ara entraré en el tema de la resposta que vostès fan en la que d'altres coses, les qüestions més rellevants no són contestades ni van ser solucionades a nivell legislatiu i alguna de les qüestions les tenim ara damunt de la taula com és dotar de més mitjans, de més recursos a la UIF per fer la seva feina.

Anant a la resposta, i després potser faré una repregunta més en el sentit....

El Sr. síndic general:

Sí hauríeu d'anar acabant si us plau....

El Sr. Pere López:

Sense ser diplomàtic, com ho és vostè, Sr. Saboya, em sobta els termes amb els que ens contesta. La contesta comença dient, el cas que vostè m'apunta com un cas problemàtic, per a nosaltres és un exemple de bona actuació. Vostè s'ha equivocat d'informe del Moneyval i n'havia d'haver agafat un altre, i aquelles qüestions que no hem resolt, les qüestions més conflictives i més problemàtiques, les vinculades a la imposició d'efectiu, i les que poden haver tingut un impacte sobre les qüestions de blanqueig, altres petits països, altres petits estats tampoc les tenen resoltes, com passa en altres petits estats diu en algun punt de la resposta.

Per tant, insisteixo, i segurament no sé si ara la resposta ens permetrà, el treball de la comissió avui constituïda, ens permetrà aclarir les responsabilitats polítiques d'aquells que en el període anterior a la publicació de la nota, no van prendre les accions legislatives necessàries, una pels sistemes d'intercanvi d'informació en transaccions amb efectius, dels sistemes d'informació amb les imposicions i els ingressos amb efectiu, i per dotar de més mitjans a la UIF i a l'INAF per evitar situacions com les que s'han produït.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, bé, com que al final ara ens estem centrant, doncs, amb les actuacions del Govern en la matèria de lluita contra el blanqueig de diner, doncs, bé, farem una mica un balanç, si em permet d'aquesta qüestió.

Com he dit abans, va ser una de les primeres matèries que vam haver de tocar, per permetre d'arribar, i continuo dient en condicions de superar l'avaluació del Moneyval que prenia referència al període des del 2015 fins al maig del 2011, i amb això, doncs, es van aprovar, primer, una modificació de la Llei de cooperació penal internacional, la Llei 4/2011, del 25 de maig, en aquesta mateixa Cambra. El mateix dia, abans ho deia de memòria, però repassant les notes ho tinc aquí també, doncs, ratificació del Conveni de les Nacions Unides sobre delinqüència organitzada transnacional. I l'aprovació també d'un decret de 18 de maig del 2011, de modificació del Reglament de la Llei de cooperació internacional. I aquests punts van permetre, com he dit abans, d'estar en millors condicions de cara a la superació de la prèvia ronda del Moneyval, la prèvia ronda d'avaluació del Moneyval, com he dit abans, doncs, rebaixant d'11 a 14 les no conformitats que hi havien apuntades, i millorant les de conforme, lazily compliants.

A partir d'aquell moment i un cop, doncs, ja la quarta avaluació va tenir lloc, si no m'equivoco a nivell de memòria, al febrer del 2012, el Govern, doncs, ha estat atent a fer evolucionar el seu marc legislatiu. Des de llavors, doncs, la Llei 18/2012 de modificació del Codi penal adaptant recomanacions de lluita contra la corrupció especialment, la Llei 18/2013, d'octubre, de modificació del Codi penal amb adaptació a recomanacions pròpiament dites del Moneyval, amb el tractament de la figura del blanqueig de diners de valors, ampliant en relació a conductes típiques tot el que era relació amb els àmbits que podien originar-los; l'adequació del Conveni de Palern sobre delinqüència transnacional organitzada, les modificacions en temes d'autoblanqueig, l'augment de la llista dels delictes orígens en seguiment de recomanacions del Moneyval i GAFI, i també, en aquest cas, alguns temes d'informació privilegiada; la Llei 20/2013, d'adaptació al contingut del conjunt de les directives que configuren el marc de lluita contra el blanqueig

de diner de la Unió Europea, conseqüència de la implementació de l'acord monetari signat el juny del 2011, i en concret l'adaptació a la directiva 2005/60 de prevenció d'utilització del sistema financer pel blanqueig, el que s'anomena a la tercera directiva; la directiva 2006/70 de mesures d'aplicació d'aquesta tercera directiva; el reglament 2006/1781 d'identificació d'ordenança de transferències; i el reglament 2005/8889 de controls de diners amb efectius que entren o surten de la Unió Europea, i per tant, doncs, una primera mesura del que se'n diu *Cash Transaction Reportings*, que és la que és coneguda pels 10.000 euros per haver declarat les quantitats superiors als 10.000 euros, que era una novetat. Mai s'havia introduït una restricció o una obligació de *reporting* sobre *cash*, i ja que hi ha fet menció, doncs, és bo que ho diguéssim. I de fet, això per tant, és amb anterioritat a aquelles notes.

Des de llavors, com ja he dit abans i no hi tornaré, doncs, la Llei 4/2014, la Llei 40/2014, en aquesta en concret també, amb ampliació de penes i principalment temes d'inhabilitació relacionats amb recomanacions del Moneyval. I efectivament pel que fa, diguéssim a sistemes de *Cash Transaction Reporting* sistemàtics a nivell de país, hi ha recomanacions del GAFI, tant en les seves antigues versions com la del 2004, on la recomanació del GAFI diu textualment "Tots els països haurien de considerar a tenir aquests sistemes de Reporting sistemàtic..."

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí ara acabo Sr. síndic.

El 2012, doncs, també, insisteix en l'oportunitat de considerar la posada en marxa d'aquest sistema, i de fet aquests consells o aquestes consideracions s'han d'estudiar. Avui en dia em consta a mi i si no estic errat, doncs, que en els països del nostre entorn que no tinguin sistema sistemàtic de *Cash Transaction Reporting* segons consta en els informes d'avaluació, en què s'avalua l'antiga recomanació 19 del GAFI, i per tant hi pot haver algun any de diferència, però en tot cas, en aquell moment hi havia Àustria, Malta, Mònaco, Liechtenstein, Luxemburg i Suïssa, segons tenim rellevat.

Per tant, jo crec que l'esforç que s'ha fet en aquesta matèria per part de l'anterior Govern i l'actual, doncs, és notori. I pel que fa a les dades sobre mitjans a la UIF, ja que vostè ho ha tret, doncs, bé, nosaltres vam fer que els recursos augmentessin de 4

persones a 8 persones, i nosaltres vam fer que no hi haguessin, com en altres moments 8 mesos sense director de la UIF, com va passar en algun període anterior al nostre.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de les repreguntes, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Veig que el Sr. Saboya li agrada molt fer retrospectives. Avui hem tingut varis exercicis de retrospectives i en tot cas allà on ha esclatat una crisi financera ha sigut al llarg de la seva legislatura. I per tant a mi em sembla que té poca valentia política voler defugir de tota responsabilitat, com si el que hagués passat no té res a veure amb el que han fet vostès. I per això penso que la nota que fan els Estats Units, les recomanacions del Moneyval i alguns dels dossiers ara damunt de la taula, posen en entredit que segurament algun tipus de responsabilitat política vostès tenen, perquè vostès eren els responsables de la política financera, eren els responsables d'impulsar des de la majoria que els donava suport les iniciatives legislatives que creguessin escaients, i en tot cas, també dotar recursos a la UIF i a l'INAF perquè fessin bé la seva tasca.

Parlant d'aquesta qüestió després em referiré a una altra.

És cert o no és cert que l'informe dels Estats Units parla que els sistemes de supervisió són insuficients i que també ho fa el darrer informe del Moneyval, i justament una de les mesures de les que sorgeix ara a Andorra, i que ens va presentar fa uns dies el ministre de Finances, justament, demana més formació, més independència, increment de recursos a la UIF en aquest moment, i no em parli del que va succeir l'any 2009 quan en d'altres qüestions, en aquell moment no hi va haver cap daltabaix al sistema financer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, crec que vostè intenta ara tornar més clar el que és la nota del FinCEN, que suposo que és el daltabaix amb el seu lligam en anteriors actuacions o no actuacions. I ja li he dit abans que això queda clarament establert en les comunicacions, i inclús en els desmentits de les autoritats americanes. No hi havia cap relació entre una cosa i l'altra.

Escolti em permetrà que jo insisteixi en què aquest Govern va fer un esforç que no s'havia fet abans per augmentar i doblar els recursos de la UIF. Això no és obstacle per poder fer una lectura que l'esforç no és suficient i que s'ha d'anar més enllà. Una cosa no treu l'altra, de la mateixa manera que tampoc no treu el fet que durant 8 mesos no hi va haver director de la UIF i possiblement, jo no dic que hi hagi cap mena de causa-efecte, però a vegades els escàndols esclaten més tard però perquè les situacions es produeixen abans, també. I vostè vol que comencem a lligar coses i jo no ho faré. Però sí que constato que en tot cas, doncs, poques lliçons s'han de rebre des d'aquest punt de vista quan també s'han produït aquestes situacions.

Dit això, jo crec que, hi ho recalco, jo crec que s'hauran de fer lectures, evidentment, prospectives d'aquí en endavant, per reforçar tots els mecanismes de control i de supervisió, tots, i jo crec que a la comissió ja hi haurà també maneres de fer-ho. També he dit aquest matí, doncs, que hi havien coses que, per exemple una confecció de l'agència de l'AREB, hem procurat buscar perfils d'alt nivell professional, d'alta qualificació que també aportin contactes. Jo crec que això també serà algun dels temes que s'hauran d'analitzar a la comissió però bé, aquesta és una feina que hi serà. Jo confio que això permeti evidentment dissenyar un sistema financer més sòlid que és el que volem tots pel nostre país i per tant, des d'aquest punt de vista, des del Govern el que no farem és no col·laborar amb aquesta situació.

Sàpiga també doncs, que el ministre ho sap perfectament, el ministre de Finances, ha vingut a presentar el nou pla d'accions que també d'aquestes circumstàncies d'avui segurament requereix una acceleració en les mesures perquè també malgrat la nota del FinCEN, com sempre hem dit i com també el FinCEN pròpiament diu, és una nota circumscrita amb una entitat, no posa mai en dubte els mecanismes de supervisió ni de control de la jurisdicció com a tal, i això és així també, i jo crec que aquest afer de BPA evidentment té un impacte d'imatge reputacional i per tant jo crec que molt encertadament hem reaccionat assumint la responsabilitat política que ens toca en aquest moment de fer un esforç d'acceleració en algunes

temàtiques, unes temàtiques que també sigui dit de pas el propi passatge de quarta a cinquena avaluació també ens portaria a fer en el proper any i mig si no m'equivoco.

Per tant, jo crec que tenim un terreny per endavant per construir de forma positiva, un entorn que asseguri a tothom, però això no treu que un pugui tenir confiança en què les actuacions que també s'han tingut en el passat de les institucions que estan en el càrrec hagin estat a l'alçada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, tornant tant a les recomanacions del Moneyval com a la nota dels Estats Units, també li volia demanar al ministre si també la nota conté una reclamació o una urgència dels Estats Units en relació al sistema de reporting per les imposicions d'efectiu en la qual, literalment, es diu que: *"Aquesta mancança és una eina que ajuda als mecanismes de blanqueig en matèria de blanqueig de diners en el finançament del terrorisme"*, i que la resposta del Govern és que efectivament aquesta mesura no s'ha implantat, aquí és on hi ha aquesta referència com moltes altres petites jurisdiccions, que no sé quina és la resposta que s'esperava obtenir dels Estats Units i que, a més, a hores d'ara aquesta Recomanació que ja es va fer al 2004 continua sense estar implantada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, com deia abans al final en l'aprovació del Moneyval hi ha diferents recomanacions que s'han d'anar complint per justament poder anar passant les diferents avaluacions, la posada en pràctica d'un model de control sistemàtic de transaccions com les que es refereix a un CTR que agafaria totes aquelles transaccions que passen d'un cert llindar d'import. És un sistema que requereix evidentment una anàlisi profunda i requereix també uns mitjans importants i, per tant doncs, s'ha de fer un estudi sobre la viabilitat i la utilitat d'aquest sistema. Nosaltres som plenament conscients de què estem segurs que els

operadors del sistema són conscients de la importància de ser vigilants amb tot el que són transaccions de *cash* i que per tant, doncs, ho són i utilitzen els mecanismes de declaració de sospita quan així ho revelen.

Insisteixo, abans també amb què segons la informació de la que dispo, i segons el darrer informe d'avaluació en què s'avaluï l'antiga Recomanació 19 del GAFI que és la que demana que es consideri la posada en pràctica, i dic bé, que es consideri la posada en pràctica d'aquest sistema CTR (*Cash Transaction Reporting*) a les dades que jo tinc en aquells moments tant Àustria, com Malta, com Mònaco, com Liechtenstein, com Luxemburg, com Suïssa encara no estaven implementats tampoc.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, escoltant les paraules del Sr. ministre, doncs bé, de forma recurrent sempre diu que han fet bé la feina, que s'ha estat a l'alçada i sovint també mira el retrovisor i també fa poc que ens deia que amb el Govern amb el que jo vaig estar, no es va nomenar director de la UIF fins passat vuit mesos.

Bé, però vull recordar que en aquell moment no vam tenir cap problema com el que ara hi ha i en teníem un altre de molt important, ho vull recordar, i es va resoldre amb una majoria relativa que era sortir de la llista de paradisos grisos, fiscals, i a l'hora hi havia un problema institucional amb l'amenaça del copríncep francès. Bé, es va resoldre la qüestió i no crec que toqui ara dir qui és millor o pitjor però el ministre sovint fa aquestes al·lusions.

Bé, portem estona parlant d'aquesta qüestió i és un punt que abans he tret de què dels mecanismes de supervisió potser no n'hem parlat prou, doncs, que si manquen mitjans... Jo crec que justament la necessitat d'aquests mecanismes de controladors de supervisors evitar que passin situacions com les que han passat ara i, per tant, jo la pregunta que voldria fer al Govern és que: els actuals mecanismes de supervisió i control han estat a l'alçada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, jo he comentat abans que les institucions a les quals fa referència. Nosaltres li hem donat suport a la seva tasca quan així s'ha requerit des del punt de vista de dotació dels recursos, ja no dic de dotació de marcs legals perquè ja he fet la llista de tot el que s'havia fet. De dotació de recursos he mencionat el doblament de la plantilla de la UIFAND en els últims quatre anys. No cal que mencioni que estan avui en dia en unes condicions de treball molt millors, i no és una crítica de les que hi hagués abans però estan molt millor avui. L'INAF també, si no m'equivoco i ho dic de memòria, però em sembla que havíem passat de dotze a dinou persones de plantilla també durant la passada legislatura, i es va dotar d'un pressupost a banda per assessoraments externs, no li sabia dir avui la quantitat però sí que és veritat que a part de dotar-los de més mitjans fixes, diguéssim, també tenen mitjans variables a través d'aquesta dotació pressupostària i, per tant doncs, des d'aquest punt de vista nosaltres confiem en què la tasca que s'ha dut a terme s'ha fet en les millors condicions. Això no treu que quan es produeixen aquestes situacions i ho recordo també perquè la situació que s'ha produït a la BPA, i jo també recomano la lectura de la nota del FinCEN perquè, és clar, el que reproduceix la nota del FinCEN són les actuacions que s'han fet a la BPA... no són altres coses, i si hi havia algun dubte sobre que no estaven vinculades doncs, ho van dir les pròpies autoritats nord-americanes en qualsevol nota o res que s'hagi dit abans. Per tant, aquesta és la situació.

Aquelles, segons la nota, són estrictament vinculades a BPA i també focalitzades, suposadament, a alts responsables. I aquest matí també he fet aquesta deducció potser més aventurada de dir, és veritat que hi havia auditories en aquella entitat especialment "*anti-money laundering*" com hi són en totes les entitats és possible pensar que tu pots tenir els mecanismes en marxa però evidentment si suposadament els alts responsables són els que permeten que no funcionin bé els mecanismes doncs, això pot passar.

Per tant, jo crec que és molt important el pas que s'ha fet avui de què hi hagi aquesta comissió d'anàlisi d'aquesta situació i de treball, jo crec que és molt important perquè jo crec que hi ha una reflexió a fer. Davant de la situació jo crec que s'havia d'afrontar i ho he dit abans en aquests tres mesos, s'havia d'afrontar la part de la resolució i jo crec que aquesta

està molt avançada i s'ha fet molt bona feina. En gran part també pel suport que vam obtenir d'alguns dels grups parlamentaris, lamentablement no del vostre en la votació de la Llei de resolució. S'havia d'afrontar una segona part que era intentar mitigar l'efecte que té sobre la reputació de la plaça perquè encara que el problema sigui de BPA amb FinCEN perquè és de BPA ja impacta perquè els mitjans se'n fan ressò i també doncs hi ha hagut una certa dimensió aquí de lectura i això avui en dia crec que amb el pla que va presentar el ministre de Finances, especialment de modificacions legals ens ha de permetre passar un missatge jo crec que contundent i seriós a la comunitat internacional. No tinc cap dubte que tant l'INAF com la UIF a través dels seus comunicats tècnics, etc. doncs, fan les feines que també s'han de fer i que de vegades no tenen tanta visibilitat i, per tant... Però jo crec que també aquesta tercera pota d'una reflexió més orientada a llarg termini sobre els nostres mecanismes, jo crec que també és un encert i per tant, doncs, em permeto felicitar avui al Parlament per la decisió que ha pres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Víctor Naudi i després Sr. Pere López.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement voldria demanar al Sr. ministre que no m'ha respòs clarament a la pregunta que jo formulava, que era si els organismes supervisors i controladors doncs, han estat a l'alçada o han fet bé la seva feina?

Simplement demano això, digui si creu que ho han fet, o no?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre

El Sr. Gilbert Saboya:

Bé, jo la valoració que hem fet i ho hem dit tots aquests dies ha sigut d'un suport total i una confiança absoluta amb la conducta que han tingut abans i durant aquesta crisi, i especialment aquesta

crisi que ha sigut extremadament dura. Per tant això no hi ha cap dubte, ho ha dit el ministre de Finances abans i ho torno a dir. Òbviament això no treu que no s'hagi de fer una anàlisi de punts de millora que és el que volia celebrar -i jo crec que és un molt bon lloc-, la comissió que s'ha creat avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Em sorprèn una mica i en aquest punt estaria d'acord amb el que està preguntant el company Víctor Naudi.

Em sorprèn una mica que es vulgui fer una lectura tan lleugera d'algunes qüestions que són importants. Hi ha hagut una crisi financera importantíssima i al final del seu mandat després de quatre anys, per molt que vostè s'esforça en el retrovisor, tant els Estats Units en la nota verbal com el Moneyval diuen que els sistemes d'informació són deficientes, que calen mesures urgents per reforçar-los, que els sistemes d'intercanvi d'informació són insuficients i que calen més recursos, més formació a l'INAF i a la UIF. Per tant, vostès com a responsables d'aquests organismes i de les persones que estan al capdavant penso que haurien de donar una resposta satisfactòria avui en seu parlamentària, en aquest Consell General.

És a dir, s'arriba al final d'una legislatura i els Estats Units, que al final són els responsables també de la mateixa administració que emet la nota com el Moneyval, diuen que els sistemes d'informació de control són insuficients, que la UIF no té prou mitjans, no té prou recursos, no té prou formació, l'INAF urgeix a introduir tota una sèrie de reformes i els Estats Units també urgeix en introduir una sèrie de reformes.

La repregunta: és cert, això creu que el Govern no té alguna mena de responsabilitat d'haver arribat al final del segon mandat amb aquesta anàlisi i aquest balanç que ve de fora en aquest cas, que també algun dia podria ser a iniciativa nostra en el que tant els Estats Units com el Moneyval diuen que la UIFAND no té prou recursos i que els seus sistemes de control són clarament per sota dels estàndards internacionals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo ja ho he dit abans. Jo crec que la gestió de l'anterior govern com aquest, el que va permetre primer és superar la prèvia avaluació del Moneyval en millors condicions i, escolti, allà hi ha marcadors, i els marcadors van ser baixar d'onze no conformitats a quatre, i millorar totes les conformitats i les *lazily compliants*. Per tant, jo crec que això ja és un resultat d'aquella tasca i, per tant, ja marca clarament doncs, primer la importància que hi vam donar perquè van ser accions de molt curt termini només arribar i per tant des d'aquest punt de vista jo crec que la diligència era absoluta, i després és un resultat mesurable. Ara tindrem l'ocasió de mesurar-ho també amb la nova avaluació del Moneyval que per la qual s'està treballant per tenir la bona superació.

Per tant, des d'aquest punt de vista jo crec que hi ha elements de comparació de les situacions anteriors amb les posteriors que fan que hem millorat la nostra capacitat de *compliant*s o de conformitat amb les exigències internacionals. El de sempre... Quan vostè passa un examen internacional doncs, continuen havent-hi punts en els que s'ha de millorar. Les transaccions de *cash*, que vostè ha apuntat, és un dels punts que s'han de millorar per primera vegada i no s'havia fet mai i fa molts anys que teníem recomanacions per introduir controls de *cash*, o és que no hi havien recomanacions per tolerar controls de *cash* a l'avaluació prèvia? Doncs, és clar! La primera vegada que això es produeix és en el mandat anterior i vostè ho sap que no és evident ni fàcil perquè és un canvi important, no tan sols legal, és un canvi important i vostès saben l'impacte i el que això va fer parlar quan es van introduir aquestes mesures de control de tot el que són les transaccions de més de 10.000 euros... Això és així!

De la mateixa manera que es van ampliar els subjectes obligats, no solament el sector financer sinó en altres sectors professionals, i vostè és plenament conscient que això fa que el país hagi d'evolucionar. L'evolució legal també l'ha d'acompanyar una evolució de país i, per tant, jo crec que aquesta evolució hi ha sigut, que ha sigut positiva, que hi ha aspectes a millorar -això és òbvi-, però que la responsabilitat política d'aquest govern d'atacar els problemes allà on s'han produït i de fer-ho de forma consistent i coherent, almenys la lectura que jo faré, si m'ho permet, és de què hem superat

aquesta situació amb una nota raonablement positiva.

Evidentment ja li he dit abans, eh? Intentar associar l'esclat de la crisi de la BPA per la nota del FinCEN al fet dels canvis legislatius en una data o una altra... Bé, jo crec que això evidentment és un excés, de la mateixa manera, però ja li he dit les millores estan mesurades d'una avaluació a una altra i per tant, això és una constatació absolutament empírica i, per tant, poc subjecta a discussió.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vinculació o no vinculació la comissió de vigilància avui constituïda segurament s'acabarà de determinar, però és cert que si hi ha unes mancances tant de control com unes mancances legislatives, vostè ens ha fet una llista molt llarga de tot el que s'ha fet.

És veritat que és un món canviant, que evoluciona constantment i que cal adaptar-se permanentment a noves disposicions, és la seva feina, és la feina de qualsevol governant. Aquí no es tracta malauradament, es pot fer molta feina, es poden fer moltes implantacions, no es tracta de valorar el que s'ha fet, segurament és injust, però és valorar més el que no s'ha fet que el que s'ha fet, i el que no s'ha fet és allà on potser hem tingut problemes amb les imposicions en efectiu amb els *reportings* que pot ajudar a què activitats de blanqueig s'implantin i, en tot cas, sobta novament veure que no vull pensar que al Govern li preocupa poc i fins i tot es posi una bona nota. Tant el Moneyval com els Estats Units diuen que els sistemes no mereixen aquest aprovat que diu vostè sinó que és un suspens, i quan una entitat com la UIFAND suspèn doncs, pot ser un dels motius de què hagi passat el que hagi passat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No és que tingui gran cosa diferent a dir al que ha dit el Sr. Saboya que crec que ho ha explicat

abastament, i perfectament, i perfectament entenedor però potser explicat per una altra persona doncs, aconseguim com a mínim no fer-ho repetitiu i vostè insisteix en els mateixos arguments i deixi'm que jo li faci un plantejament per arribar al mateix lloc que el Sr. Saboya doncs, sortint d'una altra premissa.

Miri, en aquests organismes internacionals quan se'ns avalua com a país, no s'avalua un Govern s'avalua el país, s'avalua amb el que diríem en termes d'educació o escolars amb "avaluació contínua" i l'avaluació del principis del 2012, la quarta avaluació, és fruit de tot el treball fet de manera continuada des d'anys anteriors: des de la primera, la segona i la tercera avaluació.

Està plantejat d'una manera que com més bé hagis fet les anteriors avaluacions més bon punt de sortida tens a la quarta avaluació, en aquest cas, i per tant menys feina a fer tens.

Una de les coses que li he explicat al Sr. Saboya és: no vam sortir especialment bé a la quarta avaluació... no vam sortir especialment bé. La vam superar pels pèls, diguem-ho així. I la primera cosa que cal dir és que la superem pels pèls perquè el 25 de maig, és a dir, una setmana després de constituir el Govern hem d'introduir amb caràcter d'urgència una sèrie de modificacions legals que, sigui dit de passada, no estaven preparades a Govern, no ens les traspassen, no ens diuen: *"Escolta, d'aquí quinze dies hauríeu d'aprovar això perquè sinó tindràs problemes per superar la quarta avaluació"*... No se'ns diu... no se'ns diu, i com que no se'ns diu doncs, ho hem de descobrir sortosament gràcies als bons professionals de la casa que ens adverteixen de dir: *"Escolta, s'hauria de fer això"*... No, no em digui que no Sr. López, si vol li ensenyaré el document de traspàs de poders que vostè em va fer i no se'n parla d'això... no se'n parla. Se'n parla, és veritat, de l'OCDE és veritat, el Sr. Naudi ho ha explicat, hi havia un dossier complicat que és tot el tema d'intercanvi -d'aquí sí que se'ns passa tota la informació-, en aquell moment hi havia una demanda d'informació, també se'ns traspassa sense contesta, per cert però se'ns traspassa. Però en relació a això no se'ns diu res. Els professionals de la casa ens adverteixen de dir: *"Escolta, tenim menys de dues setmanes per solucionar aquest tema, sinó no superarem la quarta avaluació"*, el qual hauria estat una catàstrofe.

Superem la quarta avaluació pels pèls, i jo ho he explicat també en altres ocasions: quatre *compliant*s, vint-i-dos *lazily compliant*s, divuit *partially compliant*s i quatre *no compliant*s. Molt bé. I a partir d'aquí, al país, se li diu: *"El teu punt de sortida és aquest en base a la feina feta fins a aquest moment, tens feina a fer, en*

tens molta més de la que caldria, si l'haguéssiu fet en tindríes menys a fer... però tens molta feina a fer".

I ara tindrem de veure si s'ha fet, o no, aquesta feina. Per això doncs, es va presentar jo personalment en compareixença pública a la Comissió Legislativa de Finances un pla d'actuació per tota la legislatura que incloïa diverses fases de modificacions legislatives que s'han anat complint rigorosament... més amunt, més avall, tota la dinàmica parlamentària i del propi Govern doncs t'ha de donar un punt de flexibilitat però hem anat complint amb totes les fases, i quedava una fase per complir ja programada que són exactament les tres modificacions que hem entrat. És cert, les estem accelerant perquè és evident que quan estàs en una fase d'avaluació contínua, quan hi ha un esdeveniment major, i el fet de la BPA és un esdeveniment major, has de reaccionar i has de reaccionar accelerant si hi cab més i vaig venir a explicar-ho a la comissió legislativa i en lloc de fer aquestes modificacions al segon semestre del 2015, les hem portat i així els hi hem demanat a tots els grups parlamentaris aquestes esforços de poder-les portar abans de què s'iniciïn les vacances parlamentàries de manera que en aquest *follow-up* que tindrem al setembre del 2015 ja estiguin implementades totes aquestes modificacions, tres mesos abans del que havíem programat inicialment.

Amb quina finalitat?

Amb la finalitat de reforçar aquest compromís inequívoc, penso per part d'Andorra, no d'aquest Govern, per part d'Andorra en quant a la transparència i la lluita contra el blanqueig però també enviar un missatge de dir davant d'un esdeveniment major, com el que ha ocorregut a partir del 10 de març, doncs Andorra reacciona accelerant encara més la molta feina que s'ha fet durant la passada legislatura a partir de l'avaluació que teníem que és una realitat és una foto que és inequívoca que teníem a principi del 20...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant...

El Sr. Jordi Cinca:

Per tant, escolti. Això és el que s'ha fet.

Es podria fer més?

Home i tant, sempre es pot fer més. S'ha fet molt i molt acceleradament, i més del que normalment un país ha de fer en una sola legislatura. Doncs sí, malauradament sí. Per què? Doncs perquè els deures estaven en alguns casos per fer.

Però no es tracta de mirar enrere en aquest cas. El que es tracta és de tindre la satisfacció de què s'ha fet això i que si fem bé el que ens queda per fer d'aquí al mes de juliol penso que podrem entrar en cinquena avaluació. La qual cosa des de la vessant puntual del blanqueig serà una molt bona notícia i això no vol dir que ens continuaran quedant molts deures per fer perquè, gran novetat en la cinquena avaluació, canvien les recomanacions. Tercera i quarta avaluació, mateixes recomanacions. En la cinquena avaluació s'incorporen les recomanacions del GAFI i aquí, doncs, els deures es multipliquen però seran nous deures i que hem d'intentar agafar-los des d'una foto el millor possible al final de la quarta avaluació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López. Us convidaria a què anéssim tancant ja aquest tema. Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí. Jo volia fer un parell de repreguntes més i evidentment he de contestar el que acaba de dir el Sr. Cinca perquè no és cert. Que vostè em digui que no hem de mirar enrere quan tenen aquesta obsessió gairebé malaltissa permanentment a fer comparacions, ja fa quatre anys que governen. Jo entenc que al principi hi pugui tenir referències però ja fa quatre anys un s'ha de fer responsable del que està passant i en tot cas de l'afer i de la crisi que ha passat, i de les recomanacions no implantades, i de l'estirada d'orelles del Moneyval, i de l'estirada d'orelles dels Estats Units, se n'han de fer responsables vostès. Que vinguin ara a dir-nos que fa 6 anys no hi havia director de la UIF em sembla que realment no té massa lògica.

En tot cas no a la recessió de traspàs que vaig fer a vostè en tant que ministre de Finances però sí en les reunions que es feien al despatx del cap de Govern, aquí en aquesta sala hi ha tres persones que hi eren en aquelles reunions: el Sr. Martí, el Sr. Baró, el Sr. Bartumeu, que no hi és, i jo, es va informar i es va deixar un dossier en relació a les modificacions del Moneyval que quedaven pendants d'efectuar. Jo no li vaig fer el traspàs perquè no era un dossier que portava jo directament però fa part de la documentació de traspàs que es feia al despatx del cap de Govern i que es va lliurar al Sr. Baró i al Sr. Martí. Jo recordo perfectament, era un tema que estava treballant, que en aquell moment portava tant el ministre d'Interior com el secretari d'Estat

d'Interior que fins i tot va estar en un viatge abans de plegar per deixar aquest dossier preparat.

Per tant, no és cert, però en tot cas estem parlant novament de fa més de 4 anys i les recomanacions de la manca de recursos de la UIF és una recomanació d'ara, les mancances legals. A mi em sobta que vostès estiguin tan tranquils i fins i tot posin bona nota quan al final del seu mandat, ha passat el que ha passat. Quan al final del seu mandat, doncs, els Estats Units fan una nota que el Sr. Saboya diu que hi ha 200 notes verbals però segurament que verbs com el de li urgim, li demanem, els reclamem que facin, no són notes que s'empren habitualment en el llenguatge diplomàtic i vostè en veu moltes més que jo que jo no he sigut mai diplomàtic però alguna cosa he vist alguna vegada i el llenguatge diplomàtic acostuma a utilitzar altres verbs com el de recomanem, prenguin en consideració. Les urgències i les exigències fan part molt poc freqüentment del llenguatge diplomàtic.

I ara comença la legislatura i per molt que es vulgui anar amb el retrovisor ens trobem amb una sèrie de qüestions que no s'havien resolt amb el tema del Moneyval i entre elles una que té una transcendència...

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta.

El Sr. Pere López:

Sí. És que la UIFAND no té prou recursos ni prou formació per fer la seva tasca i una de les primeres exigències. Per tant, per fer algun tipus de repregunta, perquè potser he fet més una reflexió que una repregunta. Vostès com interpreten la nota que no van contestar dels Estats Units en que deien que els sistemes de supervisió del sistema financer es situava molt per sota dels estàndards internacionals?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Gilbert Saboya:

A veure la nota es va contestar, vostè ho sap perfectament. La nota es va contestar al setembre i vostè ho sap perfectament per què la té. I pel que fa, doncs, als reconeixements que han pogut merèixer els nostres supervisors, doncs, miri UIFAND és membre del grup EGMONT i per tant doncs si és

membre del grup EGMONT és que deu complir amb als grups dels requisits mínims per poder-ho ser. I també li recordaré que l'INAF va ser admès com a membre de l'IOSCO durant la nostra legislatura, al setembre del 2013, perquè malauradament no ho era i potser millor que ho deixem aquí perquè bàsicament, doncs, l'INAF és avui en dia una entitat reconeguda per la comunitat internacional d'entitats que es dediquen a fer la mateixa tasca de supervisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé si no hi ha més repreguntes suspendríem la sessió durant 20 minuts.

(Ses suspèn la sessió)

(Són les 20.49h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 21.17h)

El Sr. síndic general:

Passem a la pregunta número 23:

23- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a l'informe elaborat per l'empresa PricewaterhouseCoopers.

Fou registrada amb el número 569 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 2 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

L'empresa *PricewaterhouseCoopers* està duent a terme una revisió dels diferents comptes dels clients de BPA.

El resultat dels treballs s'està demorant de forma molt important respecte de les previsions efectuades pel ministre de finances i s'estan produint modificacions constants dels criteris de verificació que poden provocar encara un major endarreriment dels mateixos.

Vist que el procediment emprat, el cost dels treballs i la seva durada poden acabar perjudicant tant els interessos dels clients de BPA com a la plaça financera andorrana i atesa aquesta informació es

demana: qui ha determinat l'encàrrec a realitzar per l'empresa *PricewaterhouseCoopers*? Per què s'han introduït tantes modificacions en la metodologia emprada? I quan es preveu que aquests puguin finalitzar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

De part de Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc Sr. López deixi'm que li reiteri el que ja vaig respondre en la sessió de preguntes del passat mes de maig arrel d'una qüestió plantejada en aquell cas, si mal no recordo pel Sr. Gallardo. La contractació de l'empresa *PricewaterhouseCoopers* la va realitzar l'INAF en l'àmbit de la intervenció que va dur a terme de la BPA i, per tant, també va ser l'INAF qui va realitzar l'encàrrec a l'esmentada empresa.

Cal però remarcar que un cop l'AREB es va constituir i es va fer càrrec del procés de resolució, aquest organisme ha assumit el paper que fins aquell moment feia l'INAF i alhora s'ha constituït un Comitè de seguiment on hi participen l'AREB, l'INAF i la UIFAND i, quan cal, l'administrador del propi banc que segueix i monitoritza l'encàrrec.

La metodologia i criteris utilitzats per *Price* han estat definits des d'un inici conjuntament amb les autoritats andorranes que varen efectuar l'encàrrec i les competents en matèria de prevenció de blanqueig de diners i finançament del terrorisme, en aquest cas l'INAF i la UIFAND.

Aquesta metodologia i criteris subjacents s'han definit d'acord amb les millors pràctiques i els estàndards internacionals en matèria de prevenció de blanqueig i finançament del terrorisme i no han sofert modificacions substancials al llarg del temps. Aquesta metodologia inclou models de qualificació de criteris de risc en matèria de prevenció de blanqueig de diners i finançament del terrorisme dels clients de l'entitat. Dits models han estat recalibrats, no la metodologia, fruit dels resultats parcials que s'han anat obtenint en les diferents fases, és a dir, a mesura que avança el procés es disposa de més dades i aquestes, i així es van ajustant els criteris.

Des de l'inici la programació de la feina va preveure varies fases amb la finalitat de permetre una anàlisi segmentada en funció de la tipologia dels clients i

així facilitar, al mateix temps, avançar en el procés de determinar, de determinar el procés de resolució sense haver d'esperar la fase final que inclou l'anàlisi de tots els clients que poden, per poder així diferenciar els clients legítims d'aquells que tenen indicis significatius de poder estar vinculats amb alguna activitat il·lícita relacionada amb el blanqueig de diners i/o el finançament del terrorisme.

Finalment a la seva darrera pregunta, aquests treballs, segons ens ha informat l'AREB, està previst que finalitzin en la seva globalitat a meitat del mes d'agost, tot i que insisteixo això conviurà en paral·lel al procés de resolució que els propers dies doncs, tal i com també van anunciar públicament, exposarà l'AREB.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, com deia aquest matí, avui 11 de juny, tres mesos i un dia des de la publicació de la nota del FinCEN, i encara, doncs, estem, diria jo, a certa distància que hi hagi una solució definitiva sobre el tema de Banca Privada d'Andorra.

Aquesta qüestió com no cal dir-ho, preocupa als seus clients, preocupa als seus treballadors, preocupa a les empreses que hi tenen comptes i que hi tenen tot, i la línia que es va habilitar, problemes per poder operar, i el Sr. ministre ha contestat sobre bona part de la pregunta, en tot cas el que és la pregunta formalment diria que sí que ha contestat totes les darreres preguntes, però ha obviat un del contingut del cos de la pregunta, que és els calendaris o les previsions efectuades. Recordo en algun moment, i podem consultar la hemeroteca. que vostè va parlar que durant el mes de maig -fins i tot recordo la data del 5 de maig- hi hauria un primer esborrany de l'informe de Price, que el tema de la BPA quedaria solucionat en un mes. I aquest fet ha ocasionat volgutament, doncs, que tots aquests col·lectius més directament afectats, encara que tots estem afectats directa o indirectament, doncs, hagin vist com les seves expectatives o les seves necessitats de solució al seu problema es va endarrerint i que les explicacions no acaben d'arribar-los-hi de manera prou clara i que en tot cas que ells les puguin entendre.

Vostè diu que la metodologia es va definir sempre des del primer moment, però en el primer moment es va parlar d'una revisió d'aproximadament uns 600 comptes, que entenc que devien ser comptes amb un major risc, comptes de major rellevància econòmica, o comptes amb la major possibilitat que estiguin afectats per alguna qüestió de blanqueig. Però a hores d'ara, fins allà on tenim informació, nosaltres la sistemàtica consisteix ara en la revisió de tots i cada un dels comptes de Banca Privada d'Andorra que se'ns ha dit que poden estar al voltant de 23.000 comptes. Comptes a vegades amb saldos petits, comptes a vegades pràcticament sense moviment, fins i tot comptes que a hores d'ara estarien tancats, i a demés, pel que sembla, fins que no s'acabi aquesta revisió de tots d'aquests 23.000 comptes que aproximadament se'ns ha informat que hi ha, doncs, no hi haurà solució definitiva a l'afer Banca Privada d'Andorra.

Vostè ens parla de finals de mes d'agost. No el vull contradir, tot i que alguna de les seves previsions que ha efectuat, doncs, malauradament s'han anat endarrerint amb el calendari, nosaltres ens temem, per l'equip de persones que hi està treballant i pel número de comptes que això suposa, i perquè també aquestes persones possiblement algun dia hauran de fer algunes vacances vist l'esforç ingent, i ara estic parlant dels gestors de l'entitat, que han de donar compliment amb les exigències de formalitzar i de signar els documents que fa faltar, i que aquest procés pot anar fins i tot més enllà, i que potser estem parlant de l'octubre o del mes de novembre.

Ens costa entendre, i vostè em dirà que potser és un encàrrec de l'INAF i ara l'AREB, però vostè, havent-hi participat persones assignades per vostè, i participant-hi també la UIF, que depèn orgànicament, també, de vostè, potser ens podrà explicar més bé la necessitat de revisar aquests 23.000 comptes i on està el risc de pràctiques de blanqueig d'aquests comptes amb saldos pràcticament insignificants, comptes amb un moviment molt regular i que difícilment poden donar sospites de ser afectats per qüestions de blanqueig, i fins i tot com deia, comptes que estan a hores d'ara tancats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, per la dúplica.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri jo no cauré en el parany d'haver d'identificar com s'han de fer aquests treballs, ni estic qualificat ni tindria cap sentit.

L'objectiu sí que el tinc clar. I l'objectiu que va fixar l'INAF, que després ha reprès l'AREB i que penso que podem compartir tots, és que el que hem d'aconseguir és que la totalitat de clients legítims de la BPA, que no en tinc cap dubte deuen ser la majoria, puguin recuperar els seus diners i puguin recuperar la normalitat.

Perquè això sigui possible, perquè això sigui possible, no n'hi ha prou amb el convenciment que segurament puc compartir amb vostè, que molts dels comptes, doncs, per la seva dinàmica, pel seu funcionament quotidià, doncs, no aixequen, a priori, cap sospita de blanqueig. El problema és que no n'hi ha prou en què vostè i jo hoensem. El problema és que no n'hi ha prou en què el conjunt de la ciutadania andorrana ho creguem així. Això no ens solucionarà el problema.

Avui en dia tenim una entitat que té els fons bloquejats, i els té bloquejats perquè el conjunt dels operadors internacionals, arrel de la nota del FinCEN no li fan confiança, tenen la preocupació que no saben com diferenciar entre els clients bons i aquells que puguin ser il·legítims; no saben com diferenciar els actius que puguin estar contaminats per pràctiques de blanqueig i els que no; no saben com diferenciar els passius, també que puguin estar viciats, doncs, per aquestes males pràctiques.

I davant dels dubtes que això els hi ofereix, el que demanen és abans de plantejar-se poder tornar operar amb aquests comptes, amb aquests clients, tenir la certesa que no tenen cap mena de vincle amb una operació de blanqueig. I per tant, el que entenc que ha fet l'INAF i després l'AREB, i entenc que és l'única cosa que es podia fer, és prendre mesures per feixugues i per costoses que siguin, que puguin garantir que algú certifiqui, algú, doncs, amb el prestigi, amb el reconeixement internacional suficient, certifiqui que aplicant metodologia internacionalment acceptada, metodologies amb els estàndards més exigents, doncs, certifica que tots aquests comptes han passat els filtres per poder certificar. Insisteixo que no estan viciats, però per operacions de blanqueig.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant.

Nomes fent això podrem garantir, podrem tenir expectatives certes que aquests actius es podran desbloquejar i podran seguir operant amb altres entitats. Aquest és l'objectiu i, per tant, per sobre de tot, doncs, s'ha de fer allò que ens doni el màxim de garanties que això serà així, per més que, efectivament és llarg, estem convençuts, -comparteix amb vostè- acaba afectant a gent que per pura lògica i des del nostre coneixement local, segur que no estan afectats per cap mala pràctica. Però insisteixo, aquest és un tema que ha depassat la dimensió d'Andorra i que s'avalua fora de les nostres fronteres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I per confirmar una mica el que he dit amb motiu de la meua intervenció, i que era que el ministre ha confirmat, i per no generar, i no vull dir que ho hagi fet, segur que ho ha fet amb la millor de les intencions, però a vegades quan s'han adonat... és pitjor tenir un calendari que s'incompleix, que una previsió més a llarg termini per molt lluny que estigui, però com a mínim no va produint aquesta sensació de frustració o aquesta major preocupació si la solució ha de venir, -que no és el cas- d'aquí un any, dir que d'aquí un mes i que quan arriba el mes la solució no arriba, no fa més que generar més patiment i més neguit a totes aquestes persones que estan afectades.

Semblaria ser que fins que no s'acabi tota aquesta revisió de comptes, no es podria parlar d'una solució en la que es pogués operar amb normalitat amb els comptes de Banca Privada d'Andorra. Crec que és el que vostè ha dit, però m'agradaria contrastar-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

No ho he dit explícitament a la resposta d'avui, però es pot sobreentendre, i per tant, ara li clarifico.

I en tot cas deixi'm, ja que vostè fa èmfasi en què puc haver errat en algunes dades, doncs, també que centri amb quines m'he pronunciat amb les diverses compareixences que he anat fent, pràcticament cada dimecres des que va esclatar aquesta qüestió, no?

Efectivament jo he donat dades. He donat dades, bàsicament una per sobre de tot, i és que a finals de maig principis de juny contàvem que l'AREB podria tenir la seva resolució feta, i finalment, doncs, l'AREB en un comunicat va dir que comptava tenir-la durant la primera quinzena, abans del dia 15 o durant... ara no recordo si deia abans del dia 15 o la primera quinzena. És igual.

Doncs, sí, certament, vaig pecar d'optimista i vaig errar en una setmana.

I l'altra qüestió que jo he anat dient, és -ho he explicat a la primera resposta- els treballs de PRICE estan facetats amb diferents criteris tècnics que jo desconec i tampoc sabia explicar. I la primera fase, aquesta famosa dels 600, jo no he dit mai això dels 600, però en tot cas per agafar-li les seves paraules dels 600 comptes, estaria feta a principis de maig i no tinc notícia de què no fos així.

Però també sempre he dit, no n'hi ha prou, al final facetar els treballs i segmentar els clients el que permet és fer hipòtesis de resultats que ajudaran a l'AREB a avançar en el procés de resolució malgrat no estigui acabada tota l'anàlisi. Que és del que es tractava, de fer conviure els dos processos. Perquè efectivament, si hem d'esperar, com s'ha d'esperar, a acabar l'anàlisi de tots els clients, i llavors començar el procés de resolució, doncs, això allargaria molt el procés.

El que es pretén, entenc i em sembla raonable, és fer conviure els dos processos. Per això es va definir també tot aquest procés d'anàlisi dels clients, doncs, amb una metodologia en concret.

Bé, li he dit abans i em sembla que ho he especificat. Em diu l'AREB que compta que podria tenir aquesta anàlisi completada pel que fa als clients, això no té res a veure amb el procés de resolució, que quan ens l'expliquin, doncs, podem, suposo valorar el canvi de calendari...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

... doncs, que ells calculen que a mitat del mes d'agost es podria haver conclòs aquest anàlisi dels clients.

Després d'això, insisteixo, s'ha de "matxembrar" amb tot el procés de resolució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Potser no és el moment ni l'hora ara per fer un debat de calendaris i de dates, ja hem tingut avui sobre el dia 4, el dia 9 de març. Però sí que vostè, en algun moment va dir que durant el mes de juny hi hauria la solució pel tema de Banca Privada d'Andorra, que vostè va parlar que el dia 5 de maig tindria un esborrany de l'informe de PRICE. I fins i tot, i aquí és on vull entrar en la repregunta, vostè ha fet alguna reflexió en el sentit que li semblaria o tindria la constància que hi hauria pocs casos afectats per qüestions de blanqueig, o que a partir, possiblement, d'un pre informe o d'alguna informació que, legítimament, vostè en tant que ministre de Finances, hauria tingut. Li vull demanar sobre aquesta afirmació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Li torno a reiterar, en aquest cas sí que tinc bastant present aquesta roda de premsa en la que vaig manifestar, no només el meu convenciment sinó el meu desig que això fos així. Però si anéssim a buscar la transcripció d'aquella roda de premsa, em sembla que quedava bastant clar que no era en base a l'informe de ningú. És des del coneixement que tinc de país, que tinc del sector, i que tinc dels ciutadans del nostre país. Tinc el convenciment que la immensa majoria, la immensa majoria dels clients de BPA són absolutament aliens a aquesta situació de males pràctiques vinculades al blanqueig de diners.

En tinc aquest convenciment i afegeixo i en tinc el desig, i en aquella roda de premsa fins i tot vaig arribar a dir "tan de bo, tan de bo, només hi hagi els quatre casos que hi ha especificats a la nota del FinCEN, tan de bo". Perquè en contra del que algú

ha pretès, això seria la millor notícia que podríem tenir.

Molt bé, es van identificar aquests 4 casos, es constaten, molt bé. Doncs, si és així, doncs, s'haurà de veure en quina dimensió, i no n'hi ha més. A menys casos hi hagi, en millor posició queda la plaça financera, la credibilitat de la plaça financera, i evidentment, la pròpia entitat i els seus clients perquè puguin ser part d'aquesta solució, doncs, que està dibuixant, que està dissenyant l'AREB.

Si en aquesta intervenció que vostè diu ja vaig dir solució, aquí doncs, segurament no vaig està encertat. Jo crec que ho he dit tantes vegades que, segurament, jo mateix puc acabar generant la confusió. S'entén resolució. Quan jo dic que al mes de juny hi haurà... estem parlant no de la solució BPA, sinó de la resolució, que com vostè sap és el disseny del que s'ha de fer a partir d'ara per acabar amb una solució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Última repregunta Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, només constatar, doncs, que encara queden uns mesos i en tot cas que els ciutadans encara que ens estiguin escoltant, doncs, que entenguin i especialment, insisteixo aquells que estan més afectats, que segurament encara queden alguns mesos, 3-4 mesos, potser fins i tot més perquè segurament puguin operar amb normalitat. Malauradament que el temps passa en aquest procés que es va allargant i que el valor del banc, doncs, va baixant, que el desgast de les persones que estan treballant, atenent els client, doncs, es va incrementant, que els clients, tant d'aquest banc com de la plaça financera, doncs, poden no entendre alguns dels procediments. I només emplaçar-lo i fer la pregunta de quines accions pot fer en aquest sentit per complir amb el reglament, que en la mesura que vostè depengui, això que vostè i jo coincidim que no acabem d'entendre que hi hagi aquesta revisió exhaustiva de 23.000 comptes, i comptes petits, pràcticament insignificants, doncs, es pugui produir. Si es pogués rebaixar l'objectiu d'aquests treballs que a demés reduiria la factura, que també pot ser important de l'empresa consultora que fa aquesta feina, perquè aquest temps es dilati el menys possible.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Li deia a la meva primera resposta a la seva primera pregunta, no entraré en el debat de si és més bo o menys bo que s'analitzin comptes més petits o menys, de segons quina dinàmica o de segons quin tipus d'operativa, perquè no tinc la capacitat ni els coneixements com per saber quins són els que han d'estar analitzats. El que segur que no farà en la mesura que jo pugui en tant que ministre i sabent que la responsabilitat la té qui la té de prendre les decisions, que per això els hi ha atorgat la llei que vam aprovar, el que segur que no faré és rebaixar l'objectiu. Segur!

I l'objectiu per a mi és inequívoc. Hem d'aconseguir que tots els clients puguin recuperar els seus diners i hem d'aconseguir que la seva totalitat, els diners lícits siguin desbloquejats i puguin operar en una altra entitat.

I s'ha de fer el que calgui perquè això sigui així. No es pot rebaixar aquest objectiu. I com que no es pot rebaixar aquest objectiu, doncs, ens posem en mans de tècnics que ens puguin validar això. Si jo cometés l'error com a ministre d'insinuar al Sr. de PRICE de torn, "escolti, home, doncs, a aquestes persones que tenen els comptes petits, que tenen aquest tipus de moviment potser que els deixem a part", i això pogués posar en perill que l'empresa en si em validés o no o que senzillament em fes una nota en l'informe final dient "doncs, hi ha 10.000 comptes o hi ha 5.000 comptes que no els hem posat, sembla que per tipologia no haurien d'estar afectats, però no els hem analitzat", i això pogués posar en perill l'objectiu final, estaria fent una mala recomanació.

Per tant, no hi entraré en això, i ho vaig dir en una roda de premsa i ho torno a dir, només ens queda en aquest sentit demanar un punt de paciència perquè aquesta paciència és la millor garantia que al final tothom podrà recuperar els seus diners, que ha de ser, insisteixo, l'objectiu.

I vostè fa una altra afirmació que des d'una vesant teòrica...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

Doncs, bé, es pot entendre que dir, va passant el temps i per tant va baixant el valor del banc. Miri, el que jo tinc clar és que el valor del banc, amb tots els diners bloquejats, sense corresponsals i sense tenir la possibilitat de fer el traspàs és zero.

Això sí que ho tinc clar. Per tant, pel que hem de treballar és perquè això es desbloquegi i, per tant, poder recuperar un valor, que jo no sé quantificar, no en sé prou. Però per això hi ha els tècnics, i per això hi ha els mecanismes perquè això pugui quedar aclarit així que tinguem els comptes desbloquejats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la següent pregunta:

24- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a l'avançament de la data de les eleccions.

Fou registrada amb el número 570 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 1 de març es van celebrar les darreres eleccions generals, uns dos mesos abans del que tocava.

Atesa aquesta informació es pregunta: ens pot explicar el Govern les raons que el van portar a no voler esgotar la legislatura 2011-2015?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Lamento no poder respondre el que em demana la Sra. consellera, perquè no compartim la premissa de la seva pregunta.

La legislatura 2011-2015 es va esgotar. El 2011 les eleccions s'havien celebrat el 3 d'abril. Vostè ho recordarà i el 2015 encara ho recordarà millor, s'han celebrat el primer de març, un mes, una diferència d'un mes amunt o avall, no es pot considerar, em sembla que tothom ho pot entendre, i no cal haver estudiat a cap gran universitat, que no és un avançament electoral, i per tant, la legislatura, Sra. consellera es va esgotar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, Sr. cap de Govern, per tots ens queda clar que podíem treballar encara una mica més. Potser és poc temps però el que va quedar molt clar és que vostè tenia molta pressa. El mes de gener es va haver de córrer, hi havia la visita del Sr. Rajoy, es va està calculant quan fer el pressupost. Hi havia moltíssima pressa, i li recordo: vam fer fins i tot una campanya electoral en plenes vacances escolars, cosa que entenc que no és la més adient.

Per tant, lamento que aquesta pregunta no li agradi i ens fa tornar enrere, però és veritat que crec que és una pregunta que molta gent se la fa... tenint l'oportunitat de treballar dos mesos més, per què no ho va fer?

I a veure,⁴ sobre la taula és veritat...

El Sr. síndic general:

Silenci, si us plau...

La Sra. Rosa Gili:

...és veritat que sabem que vostè és un gran mestre amb arts d'estratègia política, i evidentment volem creure que no hi té res a veure el fet que la Llei de la CASS entrés l'1 de març, que l'IRPF hagués entrat tot just l'1 de gener, que la Llei del pla de pensions de la funció pública entrés amb aplicació ara el mes de juny, per potser també per agafar una mica de mal peu a l'oposició, en fi... no ho sé, ja em quedaré aquí però probablement hi ha d'altres raons.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És veritat Sra. consellera, abans d'ahir em va parlar un ciutadà pel carrer i em va dir: "com és que ho vas fer l'1 de març?"

Miri, en tot cas no sé si sóc un gran estratega, però en tot cas ho vaig fer tot malament per estar considerat un gran estratega. Perquè he vist pocs caps de govern, o primers ministres, els que tinguin la facultat de convocar eleccions, que escullin.

D'haver acabat el complement de jubilació dels funcionaris, de començar amb l'aplicació d'IRPF, tot això... al Sr. Gallardo ja sé que no li agraden els impostos... tot això verdaderament són tot d'actius per convocar les eleccions el primer de març.

Però miri, hi ha una paraula avui que... fem-ho distès, ja estem al final, no? Hi ha una paraula que m'ha agradat molt del Sr. Ferran Costa... la tinc apuntada aquí... sempre se n'aprèn, eh?

"Endevinaire"

(Se senten rialles)

No calia ser Sra. consellera un endevinaire, una endevinalla, es deu dir també en femení, no?

(Se senten rialles)

Si a cas com que la primera intervenció ha estat curta i per aconseguir el reglament de les preguntes del temps atorgat...

El Sr. síndic general:

Li queden 2 minuts i vint-i-cinc segons.

(Se senten rialles)

El Sr. cap de Govern:

Ho farà Sr. síndic.

Escollir la data de les eleccions és una potestat del cap de Govern, com he dit, no considero que convocar res l'1 de març sigui un avançament, com tampoc haver-les convocat a mitjans d'abril hagués estat un endarreriment.

Altra cosa, que vostè Sra. Gili es va passar, -això sí que és veritat, me'n recordo-, mesos dient que les eleccions serien a finals del 2014, aquí l'hauríem d'estrènyer. Però no la va encertar, aquí no va ser una gran "endevinalla" per dir-ho així.

Tothom es lliure per fer especulacions, jo ho puc entendre perfectament i aquí és un país que estíem tots moltíssim, però se'n fan moltes, i després es fan especulacions i insinuacions. D'això també hi ha especialistes en aquesta sala...

I la data de les eleccions doncs, li correspon al cap de Govern de decidir-ho.

Per què vaig escollir l'1 de març? Miri, l'1 de març... per això dic que no calia ser un gran endevinaire, és qüestió de prestar una mica d'atenció, eh?

Me'n recordo d'una roda de premsa que vaig fer, i ja vaig desvelar més o menys quan serien les eleccions... el juliol! I vaig dir: "l'important" -i estàvem a finals de legislatura- "són dues lleis i un conveni" perquè havíem treballat molt per fer això, una que avui també se n'ha parlat, és el complement de jubilació dels funcionaris. Fixi's bé si estava buscant això, el complement de jubilació dels funcionaris i anem a les eleccions, i tots contents, els funcionaris tots contents, ja ho vam veure aquí, que era una llei que va tenir una gran acceptació.

Següent tema important: Aprovar el pressupost, -evidentment-, que no ens passés com ens va passar, quan les eleccions van ser un mes més tard, que vam tenir de fer el pressupost el mes de juny i juliol i gairebé vam tenir de votar el pressupost el mes de juliol! Bé, això un segon apartat que es pogués haver aprovat el pressupost abans d'acabar la legislatura, i tercera cosa, i penso que molt important i que vostès, entenc, n'estan satisfets, eren aquestes tres coses que els deia al juliol, la firma del Conveni de doble imposició. No la visita del Sr. Rajoy, el que passa és que la visita del Sr. Rajoy el que va fer és culminar aquest tant desitjat -espero que per tothom- Conveni de doble imposició. Això ho vaig dir el juliol i així ho vaig fer i a partir d'aquí també hi havia un quart motiu que era que més aviat féssim les eleccions, més aprofitaríem com estem aprofitant avui de forma molt llarga, tot el dia d'avui, però sobretot tota la sessió parlamentària perquè si hagués convocat les eleccions esgotant exclusivament un mes més tard, el procés de sessió parlamentària que ens hauria quedat hagués estat d'un any i mig, per dir-ho d'una altra manera, no hi haurien hagut, per exemple, dues sessions de preguntes a Govern, n'hi hauria hagut una.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Escoltant el Sr. cap de Govern gairebé que li hauríem de donar les gràcies, de pensar amb nosaltres. Gràcies Sr. cap de Govern per haver permès que féssim aquestes dues sessions!

A veure Sr. cap de Govern, en sap molt vostè, ja li ho he dit abans, no vol que parlem d'avançament? Doncs val, no parlarem d'avançament, digui'm per què fem les eleccions l'1 de març i no una mica més tard, -senzillament-, ja no parlo d'avançament de les eleccions, no recordo haver-ho dit, jo que s'acabaria l'any, però si ho vaig dir, probablement era per alguna cosa que devia sentir, eh? però bé, jo d'avançar el futur, crec que no és el meu ni pretenc que ho sigui...

Després, quan ens està dient que... a veure, gairebé que "pobra! Va haver d'aplicar l'IRPF", va haver de fer la Llei del pla de pensions, i la CASS... a veure si fa vostè l'IRPF, si el fem, entenc que és perquè no tenia cap més remei, això ho tenim clar, la Llei del pla de pensions, l'hi he dit abans, si va córrer tant, és perquè algun interès hi tenia, en aquell moment li ho vaig dir. En podíem haver parlat, a posteriori, i treballar de manera convenient, de fer la feina com calia fer-la, i potser no ens haguéssim trobat amb la situació que evocàvem abans, i la Llei de la CASS, el mateix li dic, a veure... no sé....

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra pregunta Sr. consellera...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, sí, si... no, no, voldria que m'expliquéss el perquè va optar que les eleccions fossin l'1 de març i no per exemple a finals d'abril com haguessin pogut ser.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Bàsicament ja li ho he dit, Sra. consellera, i ho vaig dir el juliol, la sessió parlamentària es va allargar, el mes de gener, hi havia tres lleis importants, era evident que s'havia d'esperar que es votés el pressupost vigent avui dia el 2015, hi havia una cosa molt esperada, que era el conveni de doble

imposició, i s'havia d'acabar la tramitació parlamentària del complement de jubilació dels funcionaris.

No hi ha res més, no hi ha res més que això, a partir d'aquí es va decidir, és una potestat del cap de Govern, escolti, no esgotar la legislatura per un mes, jo li diria que esgotar la legislatura, i poca cosa hi ha més a dir, és que amb tots els respectes Sra. consellera, és que no entenc la pregunta, miri, fem-ho més simpàtic.

Jo del que estic content, és de que vostè em torni a formular preguntes, perquè cada vegada fem preguntes amb vostè més estranyes, estic pensant, en vam fer l'última legislatura set o vuit sobre la gespa, i ara em diu que perquè... que hi havia darrera el meu pensament una cosa maquiavèl·lica, no! Ni havia simplement el que li acabo de dir. Hi havia prioritats legislatives que s'havien d'acabar, es van acabar, el complement de jubilació dels funcionaris, la firma del CDI amb Espanya, i també el pressupost de l'Estat que estès vigent abans de presentar-nos tots plegats a les eleccions, dit passant, no vaig fer res perquè vostè fos escollida, però estic content que puguem estar intercanviant preguntes com era de costum a l'última legislatura.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet no volia formular cap repregunta, el que passa que si per al·lusions em permeto contestar, i el que li voldria demanar al Sr. cap de Govern és una mica de respecte, justament ja n'hi ha prou amb les preguntes de la gespa...

La nostra feina aquí és fer preguntes que nosaltres pensem que poden interessar, i moltes d'elles la gent ens les demana... Què a vostè no li agraden les preguntes és el seu problema, Sr. cap de Govern! Vostè, la seva obligació és contestar-les, com nosaltres tenim l'obligació de fer la tasca d'oposició i de representar el poble que per això hem votat, i si no li agraden les preguntes doncs em sap molt greu per vostè.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, alguna altra repregunta...
Passem sinó a la darrera de les preguntes...
Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, Sr. síndic.
No, perquè...la Sra. consellera té de fer una pregunta...
No la fa, i fa com si el Sr. cap de Govern hagués faltat a la Sra. consellera... Tot el contrari, Sra. Rosa Gili...
Jo li ho dic amb tota simpatia, vostè vol buscar unes explicacions que són estranyes i que no hi són. Jo li he explicat el perquè vaig decidir de convocar les eleccions el dia que vaig decidir de convocar-les, i res més, i no s'ho agafi malament, si totes les preguntes aquíestic jo i tots els ministres per contestar-les amb tot el respecte al Consell General, no faltaria més!

I no se m'enfadi per la gespa, en el seu moment, escolti, és veritat que vostè em va demanar set vegades per la gespa i jo li vaig contestar, -que és la meva obligació-, vostè em demana perquè vaig convocar les eleccions l'1 de març, jo li dono les explicacions que són les meves explicacions, no li agrada la meva contesta, però bé, la facultat la té el cap de Govern, jo que vol que li digui...

Ja més enllà d'això em sembla que el màxim de respecte a la seva pregunta, però si no li agraden les meves contestes aquí ja no puc fer-hi res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la darrera de les preguntes presentades:

25- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa a la informació de què disposa la ciutadania en relació a l'acord d'associació amb la UE.

Fou registrada amb el número 571 i s'ha publicat en el Butlletí número 16/2015, del 3 de juny. Exposa la pregunta el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que DA es va comprometre en període de campanya electoral a informar a la ciutadania i a diferents sectors econòmics sobre l'acord amb la UE.

Vist que el M. I. Sr. Saboya ha comparegut en dues ocasions a la Comissió Legislativa d'Exteriors per explicar l'estat de les negociacions de l'acord d'associació amb la Unió Europea.

Vista la immediatesa del calendari de treball exposat, l'elevada implicació que aquest acord pot tenir per al futur del nostre país i l'escassa informació de què -al nostre entendre- disposen fins a la data ciutadans, empresaris i fins i tot els partits polítics que som a l'oposició.

Atesa aquesta informació es demana al Govern: quines accions ha fet el Govern per informar a la població sobre el calendari i les implicacions de l'acord d'associació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern contesta el ministre Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, respecte a la comunicació general cap a la ciutadania, per fer-ho una mica racional, ho dividiria probablement en tres moments diferents perquè jo diria que no només hem comunicat sobre això ara, jo crec que durant tota la legislatura anterior ho hem comunicat, però és veritat que hem viscut moments diferents i que han requerit pròpiament esforços de comunicació cap a col·lectius diferents o en continguts diferents.

El primer moment jo el situaria a tot el que són els dos primers anys, 2011-2012, probablement el primer any de juny del 2011 fins el 2012. En aquell moment el que calia, crèiem nosaltres, era comunicar sobre una mica la posada en situació de la legislatura i, en aquest sentit, ens tocava probablement com un nou govern entrant doncs, explicar més quina era la nostra posició sobre aquest dossier. També és veritat que va coincidir en aquell moment amb la primera comunicació de la presidència hongaresa que donava, diguéssim per primera vegada, comunicava sobre la possibilitat d'un nou marc institucional que permetés aquest equilibri entre accés al mercat i la presa en compte de les particularitats, -per primera vegada es formulava com a tal- i, per tant, hi va haver una tasca important de comunicació al voltant d'aquesta situació.

També en aquell moment vam intentar comunicar molt sobre la importància que hi havia de lligar aquest tema amb l'obertura econòmica. Jo crec que ningú entén, o ningú podria entendre, quin element aporta a l'Acord d'associació si no es fa dins d'aquest marc d'obertura econòmica, i vaig tenir l'oportunitat a la Comissió d'Exteriors d'explicar-ho perquè no és la primera vegada que es lliguen aquests dos aspectes, i ho vaig comentar. El Govern Pintat al 2009 també portava aquesta associació entre perspectiva de llarg termini cap l'espai econòmic europeu o una estructura equivalent i reformes immediates, especialment en el domini fiscal, i amb l'obertura econòmica perquè és una manera de començar el moviment de convergència i, per tant doncs, jo crec que aquesta va ser la voluntat de comunicació en aquella primera fase. En aquella primera fase va consistir bàsicament en entrevistes en premsa, alguna col·laboració amb algun autor que ja estava treballant sobre algun llibre al respecte -en Víctor Pou-, que va publicar després al febrer del 2012 i que es titulava "*Andorra UE tercera fase del procés d'acostament cap a la integració en el mercat interior*" on l'ambaixadora en aquell moment a Brussel·les, Eva Descarrega, i jo mateix vam tenir diverses entrevistes i, per tant, aquest va ser un primer moment amb la idea de: anem a comunicar quina és la voluntat i per què i a què obeeix a l'inici d'una legislatura?

A partir d'aquí el segon moment que jo el situaria entre el 2012 i 2013, ens vam dedicar molt més en propiciar treballs interns, formació interna -ho he de dir també-, a comunicar tots aquells avenços que feia la UE en els seus comunicats i en cultivar la nostra aproximació amb San Marino i Mònaco, una mica ho he comentat aquest matí.

Al maig del 2012 la Delegació andorrana a la Unitat de Coordinació de l'Espai Econòmic Europeu a Liechtenstein van estar molt ben rebuda i ha sigut d'una gran ajuda tenir aquesta Delegació que va aprendre com Liechtenstein havia afrontat el procés a l'Espai Econòmic Europeu.

Al juny del 2012 vam fer una conferència aquí a Andorra la Vella amb el professor Maresco i el Dr. Norgard sobre acords d'integració i sobre l'Espai Econòmic Europeu i el Secretariat de l'EFTA. Això ho vam fer per fer-ho coincidir també amb la visita del Working Group de l'EFTA que va tenir lloc també al juny del 2012, on van estar convidats molts de vosaltres, o molts dels seus col·legues de la legislatura anterior, i va ser una visita on es va tenir molt accés a diferents estaments, no tant als polítics sinó també als socioeconòmics del país.

Al 2013 també vam encetar, sobretot entre octubre i desembre, formació pels equips que haurien de

treballar sobre això, hi va haver-hi una primera formació sobre el Collège d'Europe sobre Unió Europea i una segona formació més pel professor Maresco sobre relacions exteriors a la Unió Europea amb Suïssa, Espai Econòmic Europeu, Andorra, Sant Marino i Mònaco. Vam participar també a fora per intentar explicar -i això va tenir també comunicació interna perquè es reproduïen... però era bo que la gent també tingués una percepció que anàvem a fora a explicar l'obertura econòmica i com això connectava amb el projecte, diguéssim, d'acord d'associació es va participar a Barcelona al CIDOB que és un think tank molt conegut i de molt bona reputació sobre els petits estats i la UE conjuntament també amb San Marino, Mònaco i algun altre país com Islàndia, Liechtenstein que anaven a compartir experiències. Vam participar al Fòrum Europa a Dachau a Àustria a una exposició sobre Andorra i la Unió Europea i vam propiciar totes aquestes trobades tripartides tant a nivell d'equips de treball com a nivell ministerial a Mònaco, a San Marino i aquí a Andorra.

Finalment, doncs, el tercer moment el situaria... -ho sento si m'allargo una mica però no té molt sentit potser que ho vagi retallant-, una mica el tercer moment seria que al 2014 on realment ja des de principis d'any tots sabem que teníem la perspectiva de què podia haver-hi un mandat de negociació. Pensàvem que seria potser el primer semestre i va acabar sent el segon, però des del primer semestre, i ho recordo, al gener del 2014 fent més formació de la Delegació andorrana va estar al *Secretariat General pour les Affaires Europeennes* a París, també per agafar coneixements; una nova cooperació amb en Víctor Pou per les noves negociacions entre Andorra i la UE que ja venia a donar una imatge molt dels últims anys; la conferència que vam organitzar aquí a Andorra del príncep de Liechtenstein que havia sigut el negociador de Liechtenstein en l'Espai Econòmic Europeu i de l'ambaixador de Nova Zelanda el Sr. Vitalis. I destacaria també el seminari que va protagonitzar el professor Joaquim Llimona sobre "El mercat interior en la Unió Europea", i aquest seminari sí que a diferència dels altres i que estava organitzat en cooperació amb la Universitat d'Andorra, estava obert a tothom. Vam tenir doncs, pràcticament una vuitantena llarga d'inscrits, no tan sols de gent que treballa a l'Administració sinó vaig tenir el plaer de què hi hagués molta gent, empresaris...

El Sr. síndic general:

Ha d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Gilbert Saboya:

... no vaig tenir la fortuna de veure tants polítics però vaig tenir la fortuna de veure molts més empresaris la qual cosa també està bé: gent de la Cambra, gent de CEA... etc. Ho deixo aquí.

En tot cas, jo destacaria aquests diferents moments i potser doncs, en les repreguntes em dona temps per completar aquesta exposició.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, potser digui'm agosarat, Sr. ministre, Sr. Saboya, però crec que els ciutadans que estiguin escoltant-nos ara i han seguit, si han pogut seguir la seva llista d'actuacions i de comissions tripartides, i d'enllaços i de formacions internes es poden sentir identificats en accions prop d'ells, d'informació.

Jo li demanava què ha fet el Govern per informar la població? Jo sé que és un dossier amb el que el Govern hi està treballant, no tinc cap mena de dubte, que el Govern hi treballa però, en tot cas, crec que convindrà amb mi que un gran nombre de ciutadans avui en dia no tenen prou informació sobre aquest projecte que ben aviat s'han de començar a prendre ja algunes decisions i, quan dic ben aviat i no vull desvetllar cap de les informacions que vostè ens ha facilitat a la Comissió Legislativa d'Exteriors en tant que no públiques però en els propers mesos ja s'han de començar a prendre algunes decisions, ja no parlo de la ciutadania en general sinó que sé que vostè també ha fet algunes reunions amb confederacions d'empresaris, amb la CEA, amb la Cambra i també -com penso que convindrà amb mi- que també els ha agafat una mica sorpresos i també tenen una certa sensació de què els hi falta molta informació i que el calendari és potser més immediat del que s'havien plantejat i jo li demano, li vull demanar, perquè és el motiu de la pregunta: quines accions vol fer el Govern, o ha fet, especialment des de després de les eleccions, que jo diria que no n'ha fet cap, per informar al conjunt de la ciutadania de com està aquesta negociació i en quin estadi els pot afectar.

A més, m'agradaria anar una mica més enllà, i vull demanar al Govern com pensa pilotar aquest projecte. Vull recordar que el cap de Govern va proposar un pacte d'Estat sobre el tema de l'acord

d'associació amb la Unió Europea amb motiu del seu debat d'investidura, una proposta que nosaltres vam celebrar. Vaig fer un comentari que el cap de Govern se'l va prendre irònicament "que sempre i quan això no fos un pacte d'Estat estil Martí", recordarà exactament la citació i aquí hi som. És a dir, no hi ha pacte d'Estat, el Govern treballa i no discuteixo que treballa. El ministre ens informa en el si de la Comissió Legislativa d'Exteriors però aquest no és el concepte que nosaltres tenim d'un pacte d'Estat. Nosaltres voldríem efectivament un pacte d'Estat sobre aquesta qüestió. Treballar plegats, a més ens sembla que també seria un bon missatge prop del conjunt de la ciutadania que un nombre important, no sé si totes les forces polítiques però sí una majoria important del Consell, treballés plegat i per tant entenc i no és que no li vulgui preguntar a vostè Sr. ministre, però la proposta del cap de Govern en un debat tan important com el debat d'investidura, era una proposta seriosa, que aquesta no va ser una proposta improvisada dins del seu discurs, i que per tant ens agradaria reprendre un treball conjunt, un veritable pacte d'Estat en relació a l'acord d'associació amb la Unió Europea amb participació de les forces polítiques, també amb participació de ciutadans, de col·lectius afectats, de confederacions empresarials, sindicats i altres col·lectius. Per tant ens sembla que és una qüestió en la que el Govern ha de dir si vol tirar sol i que els grup que som partidaris, nosaltres ho som com és públic i notori d'aquest acord d'associacions, ens limitem a anar seguint els que vostès van fent, però en tot cas no seria coincident amb el que va dir el cap de Govern en el debat d'investidura i vull pensar que el cap de Govern tenia reflexionada la seva proposta i que ens dirà en quins termes preveu posar-la en pràctica perquè és un projecte al que ens agradaria sumar-nos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies.

Bàsicament el ministre ja farà un complement d'informació sobre el tema de la ciutadania.

A mi ja m'ha semblat molt interessant, i a demés ja ho vaig dir en el debat d'investidura i ho mantinc.

Aquest és un dossier massa important perquè el piloti únicament el Govern d'Andorra. Altra cosa és, ho ha explicat el ministre també, que qui ha de

negociar evidentment és el Govern d'Andorra i a demés molt ben acompanyat i em sembla que celebrant tots plegats que estiguem acompanyats pels representants dels coprínceps, no, en un cas com aquí! I també ho vaig exposar, vaig a la conclusió de quin és el meu pensament, tant el Sr. Gilbert Saboya com jo mateix ens vam veure fa poc temps amb la CEA, la PIME, la Cambra de Comerç, l'EFA, evidentment això no representa tota la societat andorrana però representa uns sectors econòmics importants. I els hi vam dir de forma molt clara que evidentment qui negociava de forma tripartida era el Govern acompanyat pels coprínceps amb qui tenia de tindre una complicitat i no únicament amb el Partit Socialdemòcrata, també amb Socialdemocràcia i Progrés i evidentment amb els Liberals d'Andorra, tenia d'haver-hi per sota, diguéssim, molt forta a nivell del Consell General. I, també els hi explicava doncs que hi havia el tercer, la tercera barra -per dir-ho així- que és la societat civil. I que es tenia de buscar una metodologia. Vam començar amb la CEA, la PIME, la Cambra, per buscar un mecanisme de tal manera que evidentment som els elegits o sou vostès els elegits del poble però també hem d'escoltar la ciutadania i per tant tenim de buscar algun mecanisme més enllà del parlamentari que és el que vostè menciona en la seva pregunta.

Això és l'oferiment que vaig fer i estic esperant una contesta tant de la CEA, la PIME, la Cambra, l'EFA i potser d'altres agents també els veuré. I perquè entenguin que ens hi juguem moltíssim avui dia hi ha molts col·lectius i no tothom pensa el mateix i per tant tenim d'extreure quina és la opinió majoritària, independentment de la decisió política, de la societat civil.

Per tant, continuo mantenint que no amb vostè, que també amb el Sr. Víctor Naudi i que també amb el Sr. Pintat, amb tots els que esteu aquí. És un tema massa important perquè el piloti únicament el Govern d'Andorra i per tant em reafirmo, i vaig acabant Sr. Síndic, que properament a mi em semblaria una manera de funcionar, es tindrien de veure els presidents dels grups parlamentaris per no únicament que hi hagi complicitat entre nosaltres que això es pot fer també i s'està fent a la Comissió d'Exteriors sinó perquè és la nostra missió, del Govern i dels parlamentaris, de fer pedagogia en la ciutadania. Perquè jo reconec públicament avui, i ho he reconegut durant la campanya que el tema és molt important, tan important com l'acord duaner que es va firmar ja fa uns quants anys. I també és veritat i amb això recullo les paraules del Sr. Carles Naudi que hi ha un gran desconeixement de la ciutadania, és veritat que tenim de passar sector per

sector a explicar quins són els avantatges i quins són els inconvenients...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El cap de Govern:

Vaig acabant...

Dit d'una altra manera, de la mateixa manera que tenim de fer també molta complicitat entre nosaltres tenim de veure en cada un dels sectors quins són els avantatges i les debilitats que pot suposar per cadascun dels sectors al torn de les quatre llibertats de la Unió Europea.

Per tant jo penso que la Comissió d'Exteriors és un bon element però penso que tenim de participar-hi tots, i per això rellico amb el que deia el Sr. Carles Naudi, a fer la pedagogia perquè sinó ens pot passar....

Estic acabant Sr. síndic.

Estic d'acord amb el que deia el Sr. Carles Naudi si ho fem entre polítics i no fem la pedagogia i la volem fer simplement quan ho llancem amb el referèndum haurem fet tard perquè no haurem copsat realment les inquietuds del poble andorrà. I per tant aquí hi ha molta feina, ho recullo, i continuo mantenint el que vaig dir al debat d'investidura.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí.

Bé, comparteixo bona part del discurs, el discurs que ha fet ara el cap de Govern sobre el que ens hi juguem, sobre la necessitat de què aquest sigui un projecte que no només tuteli el Govern, que sigui un projecte amb participació de totes les forces polítiques. I celebro que mantingui l'oferta que va fer, o la proposta que va fer amb motiu del debat d'investidura. És veritat que segurament han tingut molta feina però han passat 2 mesos i el treball, la informació que el ministre ens dóna, que ens la dóna, ens l'aporta i hi han hagut ja varies compareixences de varies hores altament explicatives i rellevants nosaltres no entenem que és el treball que desitgem o que entenem com un pacte

d'Estat. Per tant li demanaria al cap de Govern que en digui, perquè quedi constància a l'acta de la sessió d'avui, com preveu i quan preveu formalitzar aquest pacte d'Estat en tema de relacions amb la Unió Europea i en concret amb l'acord d'associació amb la UE?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sí li he dit Sr. Pere López, penso que ens tenim de reunir més enllà de la Comissió d'Exteriors que el ministre, doncs, n'és el titular pel Govern d'Andorra ha estat donant tota i cadascuna de la informació. També vull agrair aquí que tot el que s'ha donat no s'ha filtrat, no perquè no ho vulguem explicar-ho a la ciutadania, perquè hi ha coses que són confidencials a hores d'ara, però no entenguin ara els que ens escoltin que no volem fer participar la ciutadania de tot això. Per tant es tindrà de buscar una metodologia de treball. Jo estic disposat a compartir amb cadascun dels presidents dels grups parlamentaris, dels tres grups parlamentaris -ja associant el vicepresident en aquest cas del Grup Mixt- ha fer una xerrada, una llarga xerrada i escoltar quines són les opinions dels uns i els altres. No perquè el Govern no tingui una metodologia perquè és un tema suficientment important per també escoltar d'altres alternatives a la metodologia que tenim nosaltres. Jo penso que és la primera fase que tenim de fer, continuar amb les comissions d'exteriors informant i després evidentment compartint. El Govern té, diguem-ho així, té més mitjans que estan al servei del poble andorrà i té d'estar al servei dels grups parlamentaris. Però no ens enganyem també hi ha d'haver una voluntat des del començament inequívoca que es vol aquest acord d'associació. Jo sé que vostè el vol profundament, també sé que el Sr. Víctor Naudi també el vol profundament i els seus companys, també espero i desitjo que la part diguéssim oficial i institucional que veig que sí que el desitja convenci, diguem-ho així, a la part que avui dia no està assentada aquí i que a vegades és una mica dissonant amb els discursos que institucionalment sento al Consell General. Com que vostès són els elegits del poble evidentment que compto amb vostès.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Molt breument, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

L'última repregunta i una breu introducció.

Sé que quasi m'ho ha proposat, jo crec que no és qüestió d'una assentada o una trobada. Nosaltres el que demanem és que es formalitzi un pacte d'Estat com a tal. Sabem que evidentment qui té més recursos és el Govern i que el ministre de Finances, d'Exteriors, perdó, és el que ha de capitanejar aquestes negociacions però a nosaltres ens agradaria formalitzar un pacte d'Estat. Jo no crec que hi hagi la voluntat per part del Govern de patrimonialitzar aquest projecte ni d'assumir-lo personalment però jo voldria que es concretés aquesta proposta que va fer el cap de Govern. Em sembla que és un tema importantíssim que marcarà el futur del nostre país pels estudiants, pels treballadors, pels empresaris per desenvolupar les seves activitats i pel seu futur i pensem que, tornant a la pregunta que havia formulat, bona part de la informació que pot passar als ciutadans, passarà millor si hi ha un pacte d'Estat i si les forces treballen conjuntament, que si no hi ha opinions divergents. I per tant, està molt bé l'assentada a la proposta, però jo penso que el que cal fer i era la seva proposta, és formalitzar concretament, i digui la paraula, un pacte d'Estat en aquesta matèria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Per ser més explícit, estic disposat a assentar-nos i concretar els termes per poder fer un pacte d'Estat, amb el qual desitjo profundament que hi sigui, i de totes les fonts parlamentàries, perquè vostè té raó. No és una qüestió patrimonial d'aquest govern, ens hi juguem moltíssim. És una oportunitat històrica, entenc així. De la mateixa manera que es parla així, tenim de fer-ho entendre a la ciutadania, i en aquest cas sóc conscient que nosaltres vam rebre els vots que vam rebre, que hi ha altres formacions que també van rebre molts vots, tots els representants del Consell General, però més enllà de què ningú es pot fer titular dels vots que ha tingut, la gent vota el que

vol. Hi ha d'haver una pedagogia també compartida, doncs concretant aquest pacte d'Estat amb tota la ciutadania. Perquè sinó el procés no anirà bé, n'estic convençut. Si errem i ens tanquem únicament des d'un punt de vista teòric al Consell General i no fem la pedagogia necessària a la ciutadania, el procés no anirà bé. Per tant, compto amb cadascun de vostè. I verdaderament compto de forma clara també, em permetrà el Sr. Pere López, el Sr. Víctor Naudi amb el primer partit de l'oposició, evidentment.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, no havent-hi més repreguntes i no havent-hi tampoc més preguntes i més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 22.14h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 11 de juny del 2015

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de juny del 2015, relativa a **l'obligatorietat de les persones assegurades en situació d'incapacitat temporal de romandre al domicili de les 9h a les 12h i de les 15h a les 17h tots els dies de la setmana**, (Reg. Núm. 583).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 27 de maig del 2015, relativa a **les informacions sobre la nota del FinCEN**, (Reg. Núm. 528).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **als resultats de la memòria d'activitats del 2014 de Càritas Andorrana sobre la situació socioeconòmica del país**, (Reg. Núm. 538).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **l'informe del Raonador del Ciutadà de l'any 2014 on es destaca que en l'actuació de la CASS s'aplica el principi del "no per sistema"**, (Reg. Núm. 539).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **al segon informe d'Andorra que es va presentar a Ginebra el passat dia 7 de maig en el marc de la 22ª sessió de l'Examen Periòdic Universal (EPU) del Consell de Drets Humans**, (Reg. Núm. 540).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **al projecte de construcció de l'edifici "the cloud" per reformar l'actual edifici d'Andorra Telecom i l'antiga caserna de bombers**, (Reg. Núm. 541).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **la Llei 23/2014, qualificada de creació i de regulació del pla de pensions de la funció pública**, (Reg. Núm. 542).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de maig del 2015, relativa a **quin escenari de negociacions considera el Govern que beneficia a Andorra**, (Reg. Núm. 543).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **l'espai cedit al sindicat d'ensenyament públic SEP pel ministeri d'educació en les dependències de l'escola francesa de la Massana**, (Reg. Núm. 544).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 de maig del 2015, relativa a **al tipus de contracte laboral de les persones que treballen a Andorra Telecom**, (Reg. Núm. 545).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **l'ampliació horària del servei de tràmits de Govern**, (Reg. Núm. 546).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **al Comitè Nacional de Bioètica**, (Reg. Núm. 547).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **la contractació de personal del SAAS**, (Reg. Núm. 557).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **BPA**, (Reg. Núm. 558).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **si té previst el Govern de nomenar un ambaixador als Estats Units**, (Reg. Núm. 559).

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa a **les**

execucions d'impagaments pendents de cobrament per part del Govern, (Reg. Núm. 560).

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 1 de juny del 2015, relativa **al nombre de contractacions de personal de relació especial, (Reg. Núm. 561).**

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a conèixer per quins motius no es va informar el Consell General del contingut de la nota verbal adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units d'Amèrica a Barcelona el 26 d'agost del 2014 referent al règim legal andorrà de lluita contra el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, (Reg. Núm. 564).**

19- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a conèixer per quin o quins motius no es publiquen les estadístiques de visitants des de fa uns quants mesos, (Reg. Núm. 565).**

20- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a la implementació del pla de pensions de la funció pública, (Reg. Núm. 566).**

21- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a les actuacions efectuades entre els dies 4 i 10 de març, (Reg. Núm. 567).**

22- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a la nota verbal adreçada al Govern pel Consolat General dels Estats Units a Barcelona el 26 d'agost del 2014, (Reg. Núm. 568).**

23- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a l'informe elaborat per l'empresa PricewaterhouseCoopers, (Reg. Núm. 569).**

24- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a l'avançament de la data de les eleccions, (Reg. Núm. 570).**

25- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 2 de juny del 2015, relativa **a la informació de què disposa la ciutadania en relació a l'acord d'associació amb la UE, (Reg. Núm. 571).**

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877